

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات لبحري

CONSESSUS
HARRII

QUARTUS, QUINTUS & SEXTUS.

E

CODICE MANUSCRIPTO

LATINE CONVERSI AC
NOTIS ILLUSTRATI.

ACCEDUNT

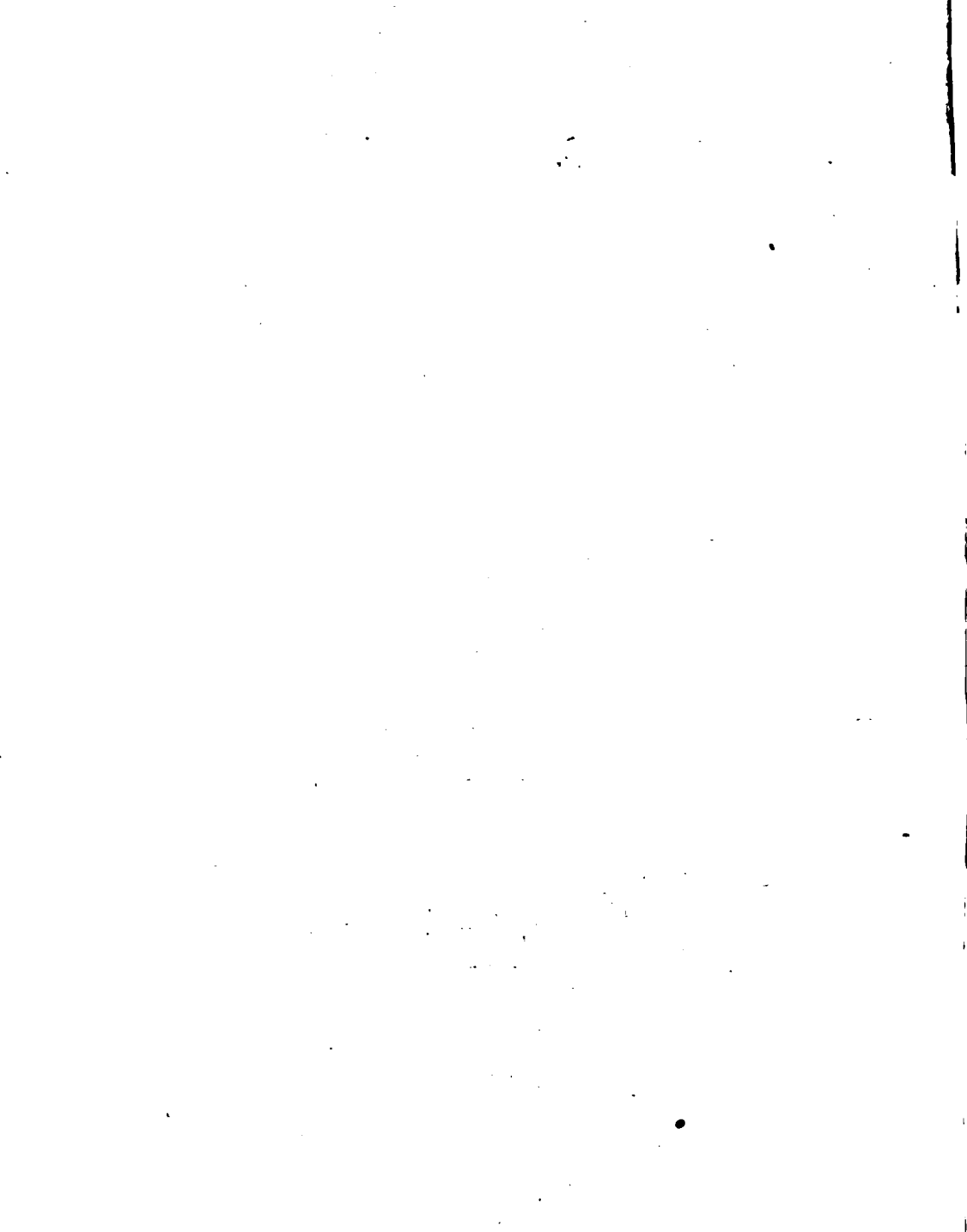
MONUMENTA
VETUSTIORA ARABIÆ.

CURAVIT & EDIDIT

ALBERTUS SCHULTENS.



LUGDUNI BATAVORUM,
Apud JOHANNEM LUZAC,
M D C C X L.



PRÆFATIO.



QUANTUM in Eloquentia *Arabum* gradum occupet *Haririus*, ante Editionem trium priorum *Confessuum* insinuatum. Præcipua ei admiratio inde conciliata, quod ut nihil copiosius & uberius, ita limatius castigatiusque nihil ab ullo humano ingenio proficisci posse videatur.

Ejus Quinquaginta *Confessus* totidem limpidos fundunt rivos, qui vernantia prata, & viridaria amoenissima, prælabantur, atque rigent.

Nempe Scriptor ille semper novus, semper recens, ea polluit Vena, quæ usque & usque inter manandum crescat, seque ipsa ditior jugiter, uberiorque, evadat.

Nihil propterea legisse, nihil intelligere inter Eruditiores *Arabes* censetur, qui *Haririum* non contriverit, ac velut in succum & sanguinem converterit.

Si *Musæ* benigno oculo seculum nostrum respexerint, omnesque illos *Confessus* in

P R Æ F A T I O.

lucem tulerint, habebunt quod sibi gratulentur Literæ Orientales, in primisque *Hebrææ Linguae* interior cura, ac cultura; cujus eminentiam, dignitatem, gravitatem, vetustissimumque genium Scriptor hicce admirabiliter exprimit, atque repræsentat.

Omnium *Confessuum* versionem jam a longo paravi.

Evulgationem ut moratur frigus, quo præcedentis seculi ardor per *Erpenium*, *Gottiumque* nostros, commotus, atque a principibus *Theologicæ & Philologicæ* scientiæ viris fatus, infeliciter elanguit; ita resuscitatus vigor poterit maturare.

EXCERPTUM

EX

IBN CHALIKAN

DE

VIRIS ILLUSTRIBUS:

QUO OCCASIO OPERIS ENARRATUR.

محمد القاسم بن علي بن محمد
ابن عثمان الحريري البصري الحرامي
صاحب المقامات كان اوجده
ايمة عصره، ويزق الحظوة التامة في عمل
المقامات واشتملت علي شي كثير من
كلام العرب ولغاتهما وامثالها ورموز اسرار
كلامها ومن عرفها حق معرفتها
استدل بها علي فضل هذا الرجل وكثرة
اطلاعه وغزارة مادته * وكان سبب وضعه
لها ما حكاه ولده عبد الله قال كان
ابي جالسا في مسجد بني حرام فدخل
شيخ ذو طمرين عليه اهبة السفر مرث
الحال فصيح الكلام حسن العبارة فسالة
الجماعة من اين الشيخ فقال من سروج
فاستخبرته عن كنيته فقال ابوزيد
فعل

فعمل ابي المقامة المعروفة بالحرامية
وهي الثامنة والاربعون وعزاها الي ابي نريد
المذكور فاشتهرت وبلغ خبرها الوزير
شرف الدين ابونصير انوشروان بن خلد بن
محمد القاشاني وزير الامام المسترشد
بالله فلما وقف عليها اعجبته واشام
علي والدي ان يضم اليها غيرها فاتمها
خمس مائة *

والي الوزير المذكور اشام الحريري
في خطبة المقامات بقوله فاشام من
اشترقه حكم وطاعته غنم الي ان انشي
مقامات اتلق فيها تلق البديع وان لم
يذكر الظالع شام الضلع ***

Abu Muhammed Elkasim Ibn. Ali, Ibn Muhammed, Ibn Otsman, Hariri, Basrensis Haramius, Auctor Confessuum, fuit unicus Antistitum sui seculi; cumulatissima auctus felicitate in componendis Confessibus. Hi complectuntur insignem partem Linguae Arabum, cum formulis, & proverbiis eorum, intimisque arcanis eorundem sermonis. Hos confessus qui condigne enucleaverit, indicium inde capere poterit Excellentiae viri hujus, vastaeque Eruditionis, ac copiosissimae venae. Causam compositionis hanc narravit Filius ejus Abdalla. Pater meus, inquit, sedebat in Templo Haramidarum; quum illuc ingressus senex tritis tectus pannis, habitu iter facientis; lacer conditionis; facundus sermonis, pulcher Elocutionis. Eum interrogavit coetus, undenam senex? Ille, Servus: explorarunt dein, quid cognomenti? Ille; Abu Zey-

P R Æ F A T I O.

Zeydus. Tum composuit Pater meus Confessum qui appellatur Haramiensis, octavum & quadragesimum ordine; eumque retulit ad prædictum Abu Zeydum. Quum celebraretur illa scriptio, & fama ejus pervenisset ad Vezirium Sjerphoddinum Abu Natfir Anusjirvan ibn Cbalid, ibn Mubammed, Kasjanensem, primarium Ministrum Cbalyphæ Mostarsjid Billa; isque eam legisset, admirationem-ei commovit; atque Auctor fuit Parenti meo, ut alios ei-confessus adjungeret. Itaque ad quinquaginta usque confessus complevit.

Ad hunc Vezirium respexit Hariri in Præfatione confessuum, quum ait; Et Auctor mihi fuit, cujus nutus imperium, & obsequium præda, ut componerem confessus, in quibus vestigia premerem Ejus, qui Scriptionis hocce genus excogitavit: quamvis sane claudicans metam non contingat firmo latere valentis &c. &c. &c.

Alia ibidem attexta, sepono. Sed curiosius, quam ut supprimatur, hocce.

ورأيت في بعض المجاميع ان الحريري
لما عمل المقامات كان قد عملها
لربيع بن مقامة وحملها من البصرة الي
بغداد وادعاه فلم يصدقته في ذلك جماعة
من ادباء بغداد وقالوا انها لبست من
تصنيفه بل هي لرجل مغربي من اهل
البلاغة مات بالبصرة ووقع اوراقه الي
فادعاه فاستدعاه الوزير الي الديوان
وساله عن مناعته فقال انا رجل منشي
فاخرج

PRÆFATIO.

ماقتصرح عليه انشاء رسالة في واقعة
هبنها فانفرد في ناحية من الديوان واخذ
الدواة والورقة ومكث زمانا طويلا فلم
يفتح الله سبحانه عليه بشي في ذلك
فقام وهو خجلان * وفي جملة من انكر
دعواه في عملها ابو القاسم علي بن افلج
الشاعر فلما لم يعمل الحريزي الرسالة
التي اقترحها الوزير انشد ابن افلج *

شيخ لنا من ربعة الفرس
يتتف عشونه من الهوس *
انطقه الله بالمشان كما
رمناه وسط الديوان في الخرس *

*Vidi in quibusdam voluminibus, Haririum quum
confessus componeret, quadraginta primum confecisse;
eosque Basora detulisse Bagdadum: quorum quum Jese
Auctorem ferret, fidem ei negasse plurimos ex Erudi-
tis Bagdadi, dixisseque: neutiquam ejus esse hoc opus;
sed viri cujusdam Africani, cujus nobilitata erat fa-
cundia. Hunc Basorae decessisse, hujusque Chartas
ad eum pervenisse, quas ille sibimet arrogaret. Tunc
illum evocatum a Vezirio ad Diwanum, interroga-
tumque, quid artis profiteretur? respondisse, se
ab Epistolis esse. Injunxisse eum Vezirium, ut Epi-
stolam exararet ex tempore. Illum secessisse in angu-
lum Diwani, sumtisque atramentario ac charta lon-
giorem moram traxisse; sed Deum O. M. nihil ei
scriptionis istiusmodi aperuisse: confusumque tandem
sur-*

P R Æ F A T I O.

surrexisse. Inter eos qui Haririo fidem denegabant fuit Abuikafim Ali Ibn Apblagi Poëta, qui quum Epistolam ex tempore conficere nequiret, cecinit.

Senex nobis ex Rabia Elphars

*Qui vellent extremitatem barbæ præ vecordia.
Eloquentem eum fecit Deus in Masjan,
Prout percussit eum in Diwan silentio.*

Ad versiculos hosce habeatur: *Haririum* nostrum sibi vindicasse originem ex nobilissima gente *Arabum*, quæ *Rabia Elphars* vocitata: vicum autem *Basoræ*, ubi habitabat, *Masjan* dictum: eique in more fuisse, ut dum aliquid commentaretur, barbam vellicaret.

Exitus hicce; quod domum redux, reliquos *confessus* decem eodem stylo, quin erectiore adhuc, & animosiore quodammodo, pertexuerit; atque ita invidos, & obtrectatores vicissim confuderit.

En aliud adhuc non injucundum. يحكى انه
كان دميما قبيح المنظر فجاءه شخص
غريب يزوره وياخذ عنه شيئا فلما رآه
استنزي شيئا ففهم الحسيري ذلك
منه فلما التمس منه ان يملئ عليه
شيئا قال له اكتب

ما انت اول ساري غيرة قمر
ورايد اعجبته خضرة الدمن *

فاختار لنفسك غبيري اني رجل
مثل المعبدى فاسمع بي ولا ترني *

* *

Narz

P R Æ F A T I O.

*Narratur Eum fuisse brevioris statura, و desor-
mem vultu. Ad Eum autem accessit aliquando peri-
grinus quidam, visitaturus, atque aliquid scriptio-
nis ab eo ablaturus; qui conspecto homine, ejus figu-
ram contempsit. Id HARIRIUS intellexit: quum
itaque ab eo peteret, ut aliquid sibi diceret, dixit
ei, scribe:*

*Non tu primus noctivagus, quem decepit Luna;
Et pabulator, cui placuit viror fimetorum.*

Ergo elige tibi alium; namque Vir sum

Moaidiji ad instar; proin audi me, non vide.

Tum vero confusus ille discessit.

*Allusum ab Haririo ad Historiam Moaidiji alicujus,
ortumque inde proverbium تسمع بالسعدي لا ان تراه Audias Moaidijum, non autem videas il-
lum. Is a Noomano Hirensium Rege contemtim ex-
ceptus, quod brevior esset statura, dixisse fertur
المرة باصغرية قلبه ولسانه Vir duobus mi-
nimis ejus censendus, Corde و Lingua.*

ABI MUHAMMED ELKASIM
BASRENSIS
VULGO DICTI
HARRI
DISSERTATIONES

E
MANUSCRIPTO
BIBLIOTHECÆ ACADEMIÆ
LUGDUNENSIS

EDITÆ
ET NOTIS
ILLUSTRATÆ.

الْمَقَامَةُ الرَّابِعَةُ

الدِّمَّجَاتُ

أَخْبَرَ
 الْحَرِيُّ بْنُ هَيَامٍ قَالَ : ظَعْنَتْ إِلَيَّ
 دِمَّجَاتُ عَامٍ : هَبَّاطٌ وَمِجَّاطٌ فَأَنَا يَوْمَئِذٍ
 : مَرْمُوقٌ الرَّخَاءُ مَوْمُوقٌ الْأَخَاءُ أَشْحَبُ : مَطَارِقُ
 الشَّرَاءِ

NOTE IN CONSESSUM QUARTUM.

١ دِمَّجَاتُ , Dimjat , Damiat , unde *Damiatensi confes-*
sui nomen, est nobilissima Æ-
gypti urbs. De ea consulendus
Index Geograph. ad vitam Salad.

٢ ظَعْنَتْ iter feci. Radix
 ظعن quæ secundum *Tebtebitum*
 infert *contrarium* الإقامة
 standi , vel *manendi* in fede
 sua , conferri debet cum لا
 loco moveri. Nempe ex *Diale-*
 cto لا in ظ mutari amat ; ut in
Clavi exemplis complusculis ad-
 structum. Origo latet.

٣ عَامٌ هَبَّاطٌ وَمِجَّاطٌ

anno impulsione & repulsionis ,
proprie. Id saltem prætule-
rim ex variis expositionibus ,
quas Teblebius offert. هَبَّاطٌ
 جلبة وصباح مِجَّاطٌ
 دفاع وقيل الهَبَّاطُ
 الاقبال والمِجَّاطُ الادبصار
 وقيل الهَبَّاطُ الاجتماع
 للصالح بين القوم
 والمِجَّاطُ التنفير
 وقيل هَبَّاطُ اشد السوق
 الي الورد ومِجَّاطُ اشد
 السوق الي الضد
Hijât est clamor , & vociferatio.
Alii volunt, Hijât esse accessum

CONSESSUS QUARTUS.

DAMIATENSIS.



Etulit Harith Ibn Hemmam, Damiatam, inquit, commigravi, anno confusionis & tumultus pleno. Ego vero id temporis a latiore fortuna respiciebar; atque ab Amicis unice diligebam: trahebamque vestimenta

& Mijât recessum. Iterum aliis Hijât est conciliatio pacis in populo; & Mijât, dissipatio ejus. Denique aliis Hijât est vebementissima impulsio ad aquationem, & Mijât vebementissima inde repulsio. In eo pedem figo. Aliquid proverbiale nempe subest huic formulæ a pastoribus, gregumve ductoribus, ductæ. Inter hos sæpe rixæ, & turbæ, ad aquatoria existunt, dum alii citius ad aquam impellunt camelos, quam par: alii tardius inde eosdem depellunt; aliisque locum facere negant. Pulchra imago, ad tumultus bellicos, & jeditiones, pingendas. Sunt infinitivi 3. conj. **هاط** ab **Med.** Je strepere, tumultuari, & **ماط** **مات** declinare. Inde etiam proverbialiter in 6. conj. **تهابطوا** inter se ultro citroque impulerunt, & repulerunt, pro discordiis fuerunt agitati.

4 Venuſta formula, **مرموق** **الرخاء** Fortuna commodioris ad-

ſpectu bonoratus. Nempe **مرفق** est vibravit oculum, levio- re intuitu ſtrinxit aliquem. Id fa- voris ſignum, ſi potentior inopem leni oculo ſtringere dignetur.

رخاء Laxitas, opulencia, ergo hic inducitur ut Domina potens, quæ quem adſpicere dignetur, dicit ſimul. Adjectum non ſine acumine, Dilectus fratrum. Nempe florentes amicorum tur- ba circumſedet; circa pauperes ingens ſolitudo eſt.

5 Granditer dictum, Trabe- bam **مطارف الثراء** veſtes opu-

lencia. Eſt plur. fr. a **مطرف** veſtis ſtriata, & marginum or- natu inſignis. Ducta ſignifica- tio a **طرف** ora, extremitas.

Alterum **ثري** proprie ſignat madorem; a **ثري** maduit. Inde

ثراء المال mador opulencia, in

الشراء ٥ وأجتلي معارف السراء ٦ فرأفت صخباً قد
 شغوا عصا الشقاق ٩ ولترضعوا أقاييق الرفاق حتي
 لأحوا ١٥

Hamasfa. Designatur opulencia, ut sic dicam, irrigua; non a-
 vare habita.

6 Pari granditate enunciatum,

أجتلي معارف السراء

remota velo contuebar vultus la-

rioris fortuna. Forma مسراء

est comparativa, in fæmin. ab

ع. ٤ Latior: a rad. مسر lata-

tus est. Ea absolute venire a-
 mat pro Vita lautior, & bea-

tiore. Ejus contrarium ضراء

vita calamitosior; ab أضر, cu-

jus Radix لاغر preffit an-

gustis. Ajunt quidem Lexico-

graphi, esse fæmininum sine maf-

culino; sed hoc nihil: & أضر

certissime est comparat. mascul.

magis angustans; cujus fæmin.

pro fortuna adflictioris invaluit.

Sequens معارف est plur. fr. a

معرف facies, speciatim frons

& natus, quod inde يعرف

dignoscatur hominis indoles.

اجتلي est 1. sing. fut: 8. a

اجتلي جلي five revealed.

Inde Octava signat, retectam &

nitentem adspexit sponsam. Supra

ad Conf. 3. illustratus hic usus:

Admirabilis hinc figura emer-

git, qua fortuna lautior ut Spon-

sa inducitur, quæ ad Thalammum

suum, & oscula, admittit bea-

tiores.

7 Verbum رأفت socium me

feci itineris, est, 1. prat. 3. conj. a

مرقت Benignus fuit. juvit. comas

fuit. Hinc مرقت comitem se

dedit alteri, præsertim ad iter;

unde مرقة comitatus: caterua iter

facientium. Primaria potestas

Radicis est, eundem niti, fulcire.

Inde in 8. ارتفق innixus fuit

cubito, qui مرقت dicitur,

quod eo inter reclinandum nos-

met

stimenta cultissima opulentia; & laeta vita nitentem faciem adspiciebam. Assumsi autem itineris comites, qui baculum diffensionis confregerant; & consensionis haustus lacteos suxerant, eo

met fulciamus. Hinc lux in Cant. 8:5. מתרפקת על דודיה.

Sequens صَحْبًا secundum A. raber est plur. fr. a صَاحِبٌ

socius. Sed sciatur pluralia ista fracta esse ferme nomina substantiva, collective sumta. Sic صَحْبٌ in Origine est societas. Inde societas mea pro socii mei. Id genus mirifice Grammaticam Arabum implicuit: facile explicandum ab iis, qui iudicio Critico pollent.

شَقُّوا عَصَا الشَّقَاف 8

fregerant baculum diffidii. عَصَا pro عَصِي & عَصَوٌ

quod in יָץ lignum contraxere Hebrei. Radix عَصِي durus

fuit. شَقَاف, diffensio in infin.

3. proprie est mutua diffractio, a شَقَّ fregit, unde شَاقَّ fregit erga alium. Non figurate tantum, sed & proverbialiter elatum, frangere baculum diffractionis sive diffidii. Nempe so-

lemne Adagium inter Arabes

شَقَّ فُلَانُ الْعَصَا

إذا ترك baculum الطاعة وخرج مباينا

quum obedientiam missam facit, & erumpit in diffidium. pulchre Schol. قال ابو عبيد

العصا تضرب مثلاً للاجتماع

وانشقاقها يضرب مثلاً

للالفرق وقال ايضا معني

قولهم شَقَّ فُلَانُ عَصَا

المسلمين اي فرق جماعتهم

Abu Obeida auctor est Baculum proverbiali usu adhiberi in societate, ejusque fractionem in dissipatione. Eo sensu dictum affirmat, Rupit ille Baculum Moslemiorum, i. e. communionem eorum deseruit. In Hamasa reperio

شَقَّ عَصَا الدِّينِ

fregit baculum religionis, pro eam deseruit. Hinc jam venusta translatione Haririus, frangere baculum diffidii, pro diffidia fugitare.

9 اترضعوا suxerant. Est prae.

8. a اترضع item suxit, lactens

١٠ لَأَحُوا كَأَسْنَانَ الْمَشْطِ فِي الْأَسْتَوَاءِ وَكَأَلْتَفْسٍ
 ١١ فِي التَّنْبَاءِ الْأَهْوَاءِ وَلَنَا ١٢ مَعَ ذَلِكَ
 نَسْبِرُ النَّجَاءَ وَلَا نَرْحَلُ إِلَّا كُلُّهُ هَوَجَاءَ وَإِذَا نَزَلْنَا
 ١٣ مَنَزِلًا أَوْ وَرَدْنَا مَنَةً لَا أَخْتَلَسْنَا
 ١٤ أَلْتَبَّتْ

رضع الثدي *fuit. Inde figurate*
suxit uber ad omnia transfer-
tur, ut sugere ubera doctrinæ,
virtutis &c. item vitii, injusti-
tiæ &c. Eadem hic Metaph. nam
 أَفَاقٍ proprie designat *Lac*

quod in iberibus colligitur inter
binas mulfiones. Est autem plur.

فَاقٍ, *fract. secundus, a primo, أَفَاقٍ,*

cujus *sing. فَيْقٍ, pro فَوْقٍ,*

a *media Warw, quod in-*
ter alia notat singultavit. Inde
significatio hæc translata; nam
bumor denue confluent, seque col-

ligens, quasi singultit. وَفَاقٍ

est infin. 3. conjug. a وَفَقٍ
convenit. Paronomasia nolim
quem fugiat. Ea Orientales mi-
rifice delectantur.

١٠ لَأَحُوا &c. proprie, *ma-*

nifesto apparuere tanquam dentis
pectinis in aequalitate. Est 3.
prat. primæ conj. a لَاحٍ

micuit, splenduit, manifesto ap-
paruit. Inde لَاحٍ tabula nomen

invenit. Ea Arabibus لَوْحٌ
omnis res lata, & plana: sive
lignea, sive ossea, sive alte-
rius materiæ. Specialius tabula.

إِسْتَوَاءٌ equalitas, est infin. 8. a

سَوِيٌّ æquus, æqualis fuit:
سَوَاهٍ: unde in Hitpabb.

הַשְׁתוּהָ, & הַשְׁתוּהָ, sine
Dagesb. Hinc Prov: 27: 15.
נִשְׁתוּהָ equabimus, cum He

parag: pro נִשְׁתוּהָ. Comparationem cum dentibus pectinis de-
claret Teblebius المشط كاسنان
مثل يه كل استواء في

اي

eo usque ut dentes pectinis æqualitate referrent : & conglutinatione voluntatum suarum unam viderentur efficere animam.

Sic comparati celerrimum cursum tenebamus, & vectabamur camelis stolidæ præcipitibus: quumque in mansionem aliquam descendissemus, aut requiem aliquam ingressi fore

אי חאל כאן פאן אראדוא
استواء على الشجر
قالوا كاستان الحمار
Sicut dentes pectinis, Proverbium ad æqualitatem in statu quocumque. Si æqualitatem in malum intendant, dicunt, sicut dentes asini. استان plur. fr. a
شجر dens, Radix سن
acuit.

11. Proverbiale quid spirat quoque, ut anima una in conglutinatione voluntatum. نفس
est واحدة anima. נפש est
واحد, יחד, part. sam: a יחד, unus fuit. التبايم est infin: 8. a
med. Hamz. لايم, conglutinat^{us} fuit. Inde لايم conglutinat^{io} proprie, dein fœderatio, natio fœderata. اهواء plur.
fr. ab قوي cupiditas, adfectus vehementior. Ex Pibb.
היה in Sacris remansit.

12 fuimus ibimus, structura Arabica, pro fuimus ut iremus i. e. ibamus. Thema prioris verbi كان extitit. posterioris سار med. je סיר, Hebr. סור cessit, discessit. Sequens نجاء est effugium, evasio, a نجى evasit celeriter. Inde jucunda phrasi ibamus evasionem i. e. التسبر السريعة itionem celerrimam. Ei resonat هوجاء camelus præceps in cursu, fæm: ab اهوج, compar. in quo inest هوج stolidæ levitas & præcipitantia. Dicunt etiam ventus stolidæ præceps, pro incitatissimo, & tentoria convellent. 13 Lecta phrasis منزلنا descendit descensionem, vel potius locum descensionis, i. e. mansionem. Est نزل descendit cum fluxu. In eandem mentem pulchre additur منهلا descendimus locum aquationis. يرد aquatum descendit, ورد

Illuf.

١١. اَلْتَبَّتْ وَكَمْ نَطَلْ اَلْمَلَتْ فَعَنْ ١٥. كُنَا اِعْمَالِ الرِّكَبِ
 فِي لَبَاةٍ ١٦. فَنَبَّةِ الشَّبَابِ ١٧. عُدَاةِ اَلْاَهَابِ
 ١٨. فَاسْرَبْنَا

Illustratum alibi. **مَدَدَلُ مِنْهَلٍ**
 a **مَدَدَلُ** **مَدَدَلُ**, *potum egit* : unde &
مَدَدَلُ **مَدَدَلُ** *aquatoria*, *loca pas-*
cuis, & *aquis rigua* ; *Esai. 7:*
19. ex forma Pibiel.

14. Venuste dictum **اِخْتَلَسْنَا**
rapuimus, *furati sumus*, *moram.*
 Est plur. præt. in 8. a **خَلَسَ**
rapuit. In *Diw. Hud.* simili ve-
 nuitate de bucula **تَحْتَلَسُ**
مَسَايِلُ *rapit mugitum*, pro le-
 nissime *mugit*. Item **مَسَايِلُ**
dissertationes raptæ,
 pro leviter & perfunctorie scrip-
 ta. Sequens **نَطَلْ** pro **نَطَلْ**
longum faciebamus, per *Apoco-*
pen, ob **لَم**. Vide *Grammat.*
 Radix **طال** **طال** *longus fuit*,
 unde **طال** *in longum projecit*.

15. Verbum **عَنَّ** *accidit*, ob-
 venit, ante oculos apparuit, se-
 que obtulit. Hinc **عَنَّ**
nubes transversa &c. **اِعْمَالِ**

exercere est infin., 4. a **عَمِلَ** *fecit*,
laboravit, **عَمِلَ** : unde in 4.
laborare fecit **عَمِلَ** *facit*
laborum suum, pro *incitavit*, &
sirenue exercuit currendo. **مَرْكَبْ**

per excellentiam sunt *cameli*,
 quasi *veitura*, a **مَرْكَبْ**
vectus fuit.

16. Recondita phrasis **لَبَاةِ**
نَبَّةِ الشَّبَابِ *Nox juvenis*, sive
junioris adolescentia. Eam sic
 enucleat **Tebl**. **هِيَ كَنَايَةٌ**
عَنْ شِدَّةِ سَوَادِ اللَّبْلِ
وَأَنَّهَا لَا قَمَرٌ فِيهَا لِأَنَّ شَعْرَ
الشَّبَابِ أَسْوَدٌ وَيَحْتَمَلُ أَنْ
يُرِيدَ أَنَّهَا أَوَّلُ الشَّهْرِ
فَهِيَ كَالشَّابَّةِ فِي ابْتِدَاءِ
عُمْرِهَا وَاللَّبَاةُ فِي أَوَّلِ
الشَّهْرِ أَيْضًا سَوْدَاءُ

Est circumlocutio vehementio-
ris nigredinis in nocte illu-
ni ; quoniam *crines adolescen-*
tia nigriores. Fieri etiam po-
 test ut intendat primam mensis

remus, moram illic rapiebamur, nec cunctationem extendebamus.

Visum autem fuit nobis aliquando exercere vectores nostros in nocte admodum juvenescente, & cutim nigricante instar

noctem, quæ est tanquam adolescens, in principio ætatis. Nox autem initio mensis item nigra. Posterius hoc pertineret ad genus loquendi Latinum, quo Ver novum, adultum, & præceps, si-ve senescens, figuratur. Apud Xenoph. extat ἀμυγδαλὸν ῥοσὶν, intempesta nocte. An hoc voluit

forte? Certe فتنى الشَّبَابُ est vigorem adolescentiæ habens. Nempe فتنى forma

Pebli, opponitur annofo, signatque juniorem, a Rad. فتنى juvenili ætate fuit. Convenit in Origine cum פתה erravit, deceptus est: unde פתתי simplex,

facilis deceptu. De his alias. شَبَّ adolescentia a شَبَّ arsit, flagravir, propagata, notans تكون الحَبْوَان

في زمان الحرارة الغريزية ætatem qua animans calore naturali maxime viget. Est ergo ardor proprie, si-ve flagrantia: sic

שָׂרִיב אֵשׁ flagrantia ignis, Job.

18: 5.

17 Reconditius adhuc, quod Nox inducatur غدا فية

الاهاب corvum referens pelle.

غداً corvus niger, proprie

est Epitheton Poëticum, notans profusiore coma, vel pluma, præditum. Docet id Tauriz. ad Hamasa. كثر ما يستعمل

الغدا في صفة العراب

يراد أنه ككبر الريش

كان ريشه أغدَف عليه

كما تغدِف المرأة قناعها

Plerumque usurpatur vocabulum ערר pro Epitheto corvi nigri.

Intenditur, cum esse plumosum; ac si pluma ejus אערר profusa esset

super ipsum, prout mulier עררה

profundit super semet calanticam suam. Hinc reliquas Glossas apud Cl. Golium sponte intelliges; simulque precipies cur

אגדף in 4. sit laxavit calyp-

١٨ فَأَسْرَيْنَا إِلَى أَنْ نَضَا اللَّيْلُ شَبَابَهُ
وَسَلَّتْ ١٩ الصُّبْحُ خَضَابَهُ فَحَبْنُ
مَلَكْنَا ٢٠

tram suam mulier : & extendit
nox tenebras suas. In ١. غَدَف

exponitur liberalis fuit , largi-
ter donavit. Est secundarium , a
primario illo , profusus fuit. Ha-
bes Hebraeum עָדַף redundavit :
profusus , superfluus , fuit. In
Conf. 15. habebimus وَقَدْ

اغْدَفَ جَنِينُ الظُّلَمِ

وَسَجَّ الرِّعْدُ فِي السَّحَابِ

Jamque profusa erat ala obscuri-
tatis , & mormorabat tonitrua in
nube. Ab hocce غَدَف

porro descendit عَدَافِي nigrum

corvum referens : quod genus
plerumque a Lexicis abest ; quia
infinitum esset ; nec cuiquam
Linguae gnaro aliquid difficulta-
tis inde creati queat.

Interioris eleganciae quoque
quod Nocti detur هَبَاب

pellis , corium. Nempe اَدِيم

pellis caeli pro expanso
frequentatur. Ea occasione

pellis dici signare

coepit ejus expansionem , & luci-

dam faciem : & اَدِيم اللَّيْلُ

pellis noctis , contra , ejus nigro-

dinem. In Hist. Tameri. pag. 60.

& 74. reperies اَدِيم الْهَوَاءِ

pellem aeris pro vasto inani.

Omitti hic nequit corvum

huncce profusa coma nigricante

praeditum adeo placuisse Ara-

hibus , ut etiam ausi fuerint

Corvum pro coma nigricante bo-

minis ponere. Poeta Afedrus

rasuram capitis poenae loco sibi

impositam dolens in Hamafa

لَقَدْ جَلَقُوا مِنْهَا غَدَافًا كَانِيهَ

عَسَاقِبُهُ كَرَمٍ اِيْتَدِفَتْ وَاسْتَدِفَتْ

Profecto deraserunt de capite corvum i. e.

Comam nigricantem , barud/secus ac se.

Bostru essent vitis , maturi simul & propenduli.

star corui; continuavimusque iter, usque dum juven-
tem suam nox deposuisset, atque suam tincturam aurora ab-
stergeret. Ibi tum taedio viæ correpti, in somnumque pro-
pen-

Allegatur ibidem a Taurizio a- ziam describente.
liud ex veteri poeta *Adolescen-*

فلا يبعد الله ذاك الغراب

Non removeat Deus hunc nobis corvum

Hoc est vigorem coma nigrican-
tis. Ex genio intimo Orientis
ergo depromptum illud Cant. 5:
11. Coma ejus כְּעֶרְבַּי שְׁחֹרָה
nigra ut corvi. Qui in Lingua
adyta non penetrarunt, tales
similitudines vexant. Ceterum
ex his apparet, primam Scho-
biaste interpretationem præse-
rendam; ut Nox juvenescens no-
tet nigra coma præditom.

18 Huc ducit sequens colon.
Ad ejus illustrationem paucula.
أسرى iter nocturnum fecimus

est i plur. præf. 4. a سركي ,
noctu ivit. Porro, Nox exuit
adulescentiam suam, palam nunc
est, nigrorem comæ deposuit.
نصا exuit vestem, & نصا valsit
comam, in Origine conveniunt,
& Hebraum צלה vellere, præ-
sertim comam, in luce au-
gent.

19 Novam figuram præbet,
Aurora tincturam suam abradens,

abstergens. Nempe سلت
סלת est decorticavit, corticem
derasit. Inde סלת mola, sive
farina molita, nomen invenisse
videtur. Certe סלת סלת &
סלת Arabibus est genus hordei
corticis expers. Latius tamen
funditur, quippe quod decorti-
cationem, aut grana decorticata,
& mola, ex origine designare
queat. خضاب, tinctura, in-

fin. verbi خضب tinxit, hic
signat ex mente gemini Scho-
biaste سوادا وظلام الحبيل
nigredinem, & obscuritatem no-
ctis: quæ ortu Aurora exuta,
& discussa sit. Sic adfix. in
خضابه rediret ad Noctem.

١٠ مَلَيْنَا الشَّرِي وَمَلَيْنَا إِلَيَّ الْكَرِي ١١ صَادَقْنَا
 ثَرَصًا مُخَضَّلَةً الرَّبِّي ١٢ مَعْتَلَّةً الصَّبَا ١٣ فَتَحَبَّرْنَاهَا
 مَسَاخًا لِلْعَبِيسِ وَمَحْطًا لِلتَّعْرِيسِ فَلَمَّا
 ١٤ حَلَّهَا

Mihi multo commodius, venustiusque, videtur, si ad ipsam auroram sese reflectat, quæ dicatur tincturam suam abstergere, roseo colore surgentis diei semet sensim in claritatem convertente. Nempe خضاب

١٥ تincturam rubram adfert: unde in Hamaf. مخضوية

١٦ tincta extremitatibus digitorum, pro muliere: ex more Arabissarum, quæ extremam pul-
 pam, & ungues, roseo colore inficiunt. Item خضيب Epitheton hasta sanguine tincta. Rem dubitationi eximit vetus dictum

لا تتزوج سُلَيْمًا وَلَا مَرْهًا
 ne uxorem ducas tincturæ digitorum negligentem, & collyrii oculorum. Elucet Roseæ Auroræ digitos ab Haririo captatos, & pulcherrime tractatum illud

أَسْلَفْتُ سُلَيْمًا
 in muliere quæ tincturam rubram

extremis digitis derafit.

٢٠ مَلَيْنَا tardio correpti
 fuimus. In præf. 1. conj. a مَلَّ

pro مَلَل fastidivit: pertasus

fuit. Est notio secundaria, a coquendo sub prunis. Alibi indicatum. مَلْنَا, inclinavimus, a

مال Med. se, flexit, inclinavit

se &c. Grata alliteratio: quæ & inter سَرِي iter nocturnum,

pro سَرِي, & كَرِي pro

كَرِي somnus, live propensio in somnum potius.

٢١ صَادَقْنَا offendimus &c.

Est in præf. 3. a صَدَف declinavit. مُخَضَّلَةٌ delicata, amma

na, est part. 9. conj. a خَضِل ma.

penſi, offendimus terram cujus colliculi molles, Euri le-
nes; eamque elegimus, ut cameli noſtri recubarent, & nos
ſimul deſcenderemus ad quietem. Illuc quum miſcella no-
ſtra

maduit. Inde خَضَلَةٌ, &

خَضْبَةٌ forma part. Pabil eſt

pratum amœnum: hortus delica-

tulus. Paradifus. رَبِّي plur. fr.

pro رَبِّي a ſing. رَبْوَةٌ collicu-

lus, tumulus, a رَبِّي رُبٌّ cre-
vit.

22 مَعْتَلَةٌ debilis. Eſt part.

8. a عَلَّ عَلَّ haufit altera vice.

Inde اعْتَلَّ exhaustus fuit: &

morbo, ægritudine, debilitatus.
Hinc latius dimanat, per uſus
quos Lexicographi nulli anno-
tant: ut hocce noſtrum, terra
debilis Euris, ubi languidi & le-
nes ſpirant ventuli.

23 تَجَبَّرْنَا elegimus. Eſt præſ.

5. a خَارٍ med. je, bonus fuit,

præſtitit: unde in 2. خَبِيرٌ bonum

fecit: pro judicavit; elegit. In 5.

تَجَبَّرَ optimum judicavit. مَتَّاحٌ

recubitorium, ex part. 4. paſſ. q.

d. locus ubi recumbitur. Thema

eſt نَاحٍ نَاحٍ procubuit came-

lus &c. لَلْعَبَسِ, e tribus com-

poſitum, pro لَالْعَبَسِ:

in plur. fr. ab أَعْبَسَ camelus

cujus albedo flavedine mixta eſt.

Is color عَبَسٌ. Sequens مَحْطٌ

eſt locus deſcenſionis ex itinere,

ſtatio, manſio. Etiam مَحْطَةٌ

forma ſæmin. effertur; quam-
vis Lexica eam negligent.

لَلتَّغْرِيسِ, iterum e tribus con-

ſtat: eſtque infin. 2. a rad. عَرَسَ

ligavit camelum decumbentem: &

ſecundario لَزِمَ ſubſtitit alicubi.

In 2. conj. عَرَسَ exponitur

conſedere viatores circa extre-

mum noctis, ut, capta aliqua

quiete, mox iter proſequerentur.

Talis locus مَعْرَسٌ, & مَعْرَسٌ

ex participiis 2. & 4. vocita-
tur.

- 24 حَلَّهَا الْخَلِيطُ وَهَذَا بِهَا ١٥ الْأَطِيطُ وَالْقَطِيطُ
 26 سَمِعَتْ صَبْنًا مِنَ الرِّجَالِ يَقُولُ لِسَهْرٍ فِي الرِّجَالِ
 كَيْفَ حَصَكُمْ 27 سَبْرَتَكَ مَعَ جِبِلِّكَ وَجِبْرَتَكَ فَقَالَ
 ٢٨ لَرَعَى الْجَارُ وَلَوْ جَارَ ٢٩ وَأَبْدَلَ الْوَصَالَ لَمَنْ صَالَ
 30 مَا أَهْتَمَلُ

24 Quumque حَلَّهَا الْخَلِيطُ descendisset in eam comitum turba. ١٥ حل proprie est solvit, resolvit, nodum. Inde secundo-
 rto ortum, descendere alicubi ad
 quiescendum, vel diversandum.
 Sic ١٥٦١. Sic ١٥٦٢ apud Arameos.
 خَلِيط est Pabil, notans mi-
 stum, a خَلَطَ miscuit. Specia-
 tim signat consortem, & ami-
 cum. Ea vis mox recurrit.
 Uterque Scholiast. & hic ean-
 dem tenet. Sic collectivum fo-
 ret. Suspicio tamen latiore
 nunc potestate turbam mistam,
 sive multitudinem miscellaneam,
 nempe hominum & camelorum,
 intendi.

25 Firmat opinionem no-
 stram, quod subdatur, Quum-
 que conquivisset in ea terra,
 مانسقة, والقطيط, الاطيط

murmur camelorum, & rancibus
 hominum. Prius descendit ab

١٥ 1. striduit fella camelina.
 2. Ipse camelus, præ lassitudine.
 3. murmur edidit ventem. Inde
 4. teneriore adfectu motus fuit.
 Hæc Hebr. ٢٢٨ illustrando
 egregie subserviunt. Posterius

est a ٢٢٨ sonum e naribus edidit,
 merius: rancibus duxit dormiens.

26 سَمِعَتْ صَبْنًا auditui vo-
 calem e viris &c. cum Hebr.
 ٢٢٩ concinit سَمِعَ. Sequens

صَبْنًا venit a صَات med.

Waw, exclamavit; sonuit clara
 voce. Etiam med. ٢٢٩ fuisse,
 forma nostra arguit &c.

27 Quomodo سَبْرَتَكَ حَصَكُمْ

stra turba desedisset, in eaque lassorum gemitus camelo-
rum, & ronchi dormitantium, conticuissent, exaudivi voca-
lem quendam, nocturno confabulatori inter mansiones ita
dicentem. „ Quænam instituti tui ratio, cum homini-
bus seculi tui, vicinisque tuis? Cui ille, observo
eum qui ad me *diversat*, etsi *divertat* a justitia: &
prodigus sum amicitiae erga eum quoque qui *ferocit*:

judicium moris tui? i. e. quomo-
do tibi agendum judicasti, & de-
crevisti? Quænam tibi nor-
ma vita? &c. ^{٢٨} ^{٢٩} ^{٣٠} ^{٣١} ^{٣٢} ^{٣٣} ^{٣٤} ^{٣٥} ^{٣٦} ^{٣٧} ^{٣٨} ^{٣٩} ^{٤٠} ^{٤١} ^{٤٢} ^{٤٣} ^{٤٤} ^{٤٥} ^{٤٦} ^{٤٧} ^{٤٨} ^{٤٩} ^{٥٠} ^{٥١} ^{٥٢} ^{٥٣} ^{٥٤} ^{٥٥} ^{٥٦} ^{٥٧} ^{٥٨} ^{٥٩} ^{٦٠} ^{٦١} ^{٦٢} ^{٦٣} ^{٦٤} ^{٦٥} ^{٦٦} ^{٦٧} ^{٦٨} ^{٦٩} ^{٧٠} ^{٧١} ^{٧٢} ^{٧٣} ^{٧٤} ^{٧٥} ^{٧٦} ^{٧٧} ^{٧٨} ^{٧٩} ^{٨٠} ^{٨١} ^{٨٢} ^{٨٣} ^{٨٤} ^{٨٥} ^{٨٦} ^{٨٧} ^{٨٨} ^{٨٩} ^{٩٠} ^{٩١} ^{٩٢} ^{٩٣} ^{٩٤} ^{٩٥} ^{٩٦} ^{٩٧} ^{٩٨} ^{٩٩} ^{١٠٠} ^{١٠١} ^{١٠٢} ^{١٠٣} ^{١٠٤} ^{١٠٥} ^{١٠٦} ^{١٠٧} ^{١٠٨} ^{١٠٩} ^{١١٠} ^{١١١} ^{١١٢} ^{١١٣} ^{١١٤} ^{١١٥} ^{١١٦} ^{١١٧} ^{١١٨} ^{١١٩} ^{١٢٠} ^{١٢١} ^{١٢٢} ^{١٢٣} ^{١٢٤} ^{١٢٥} ^{١٢٦} ^{١٢٧} ^{١٢٨} ^{١٢٩} ^{١٣٠} ^{١٣١} ^{١٣٢} ^{١٣٣} ^{١٣٤} ^{١٣٥} ^{١٣٦} ^{١٣٧} ^{١٣٨} ^{١٣٩} ^{١٤٠} ^{١٤١} ^{١٤٢} ^{١٤٣} ^{١٤٤} ^{١٤٥} ^{١٤٦} ^{١٤٧} ^{١٤٨} ^{١٤٩} ^{١٥٠} ^{١٥١} ^{١٥٢} ^{١٥٣} ^{١٥٤} ^{١٥٥} ^{١٥٦} ^{١٥٧} ^{١٥٨} ^{١٥٩} ^{١٦٠} ^{١٦١} ^{١٦٢} ^{١٦٣} ^{١٦٤} ^{١٦٥} ^{١٦٦} ^{١٦٧} ^{١٦٨} ^{١٦٩} ^{١٧٠} ^{١٧١} ^{١٧٢} ^{١٧٣} ^{١٧٤} ^{١٧٥} ^{١٧٦} ^{١٧٧} ^{١٧٨} ^{١٧٩} ^{١٨٠} ^{١٨١} ^{١٨٢} ^{١٨٣} ^{١٨٤} ^{١٨٥} ^{١٨٦} ^{١٨٧} ^{١٨٨} ^{١٨٩} ^{١٩٠} ^{١٩١} ^{١٩٢} ^{١٩٣} ^{١٩٤} ^{١٩٥} ^{١٩٦} ^{١٩٧} ^{١٩٨} ^{١٩٩} ^{٢٠٠} ^{٢٠١} ^{٢٠٢} ^{٢٠٣} ^{٢٠٤} ^{٢٠٥} ^{٢٠٦} ^{٢٠٧} ^{٢٠٨} ^{٢٠٩} ^{٢١٠} ^{٢١١} ^{٢١٢} ^{٢١٣} ^{٢١٤} ^{٢١٥} ^{٢١٦} ^{٢١٧} ^{٢١٨} ^{٢١٩} ^{٢٢٠} ^{٢٢١} ^{٢٢٢} ^{٢٢٣} ^{٢٢٤} ^{٢٢٥} ^{٢٢٦} ^{٢٢٧} ^{٢٢٨} ^{٢٢٩} ^{٢٣٠} ^{٢٣١} ^{٢٣٢} ^{٢٣٣} ^{٢٣٤} ^{٢٣٥} ^{٢٣٦} ^{٢٣٧} ^{٢٣٨} ^{٢٣٩} ^{٢٤٠} ^{٢٤١} ^{٢٤٢} ^{٢٤٣} ^{٢٤٤} ^{٢٤٥} ^{٢٤٦} ^{٢٤٧} ^{٢٤٨} ^{٢٤٩} ^{٢٥٠} ^{٢٥١} ^{٢٥٢} ^{٢٥٣} ^{٢٥٤} ^{٢٥٥} ^{٢٥٦} ^{٢٥٧} ^{٢٥٨} ^{٢٥٩} ^{٢٦٠} ^{٢٦١} ^{٢٦٢} ^{٢٦٣} ^{٢٦٤} ^{٢٦٥} ^{٢٦٦} ^{٢٦٧} ^{٢٦٨} ^{٢٦٩} ^{٢٧٠} ^{٢٧١} ^{٢٧٢} ^{٢٧٣} ^{٢٧٤} ^{٢٧٥} ^{٢٧٦} ^{٢٧٧} ^{٢٧٨} ^{٢٧٩} ^{٢٨٠} ^{٢٨١} ^{٢٨٢} ^{٢٨٣} ^{٢٨٤} ^{٢٨٥} ^{٢٨٦} ^{٢٨٧} ^{٢٨٨} ^{٢٨٩} ^{٢٩٠} ^{٢٩١} ^{٢٩٢} ^{٢٩٣} ^{٢٩٤} ^{٢٩٥} ^{٢٩٦} ^{٢٩٧} ^{٢٩٨} ^{٢٩٩} ^{٣٠٠} ^{٣٠١} ^{٣٠٢} ^{٣٠٣} ^{٣٠٤} ^{٣٠٥} ^{٣٠٦} ^{٣٠٧} ^{٣٠٨} ^{٣٠٩} ^{٣١٠} ^{٣١١} ^{٣١٢} ^{٣١٣} ^{٣١٤} ^{٣١٥} ^{٣١٦} ^{٣١٧} ^{٣١٨} ^{٣١٩} ^{٣٢٠} ^{٣٢١} ^{٣٢٢} ^{٣٢٣} ^{٣٢٤} ^{٣٢٥} ^{٣٢٦} ^{٣٢٧} ^{٣٢٨} ^{٣٢٩} ^{٣٣٠} ^{٣٣١} ^{٣٣٢} ^{٣٣٣} ^{٣٣٤} ^{٣٣٥} ^{٣٣٦} ^{٣٣٧} ^{٣٣٨} ^{٣٣٩} ^{٣٤٠} ^{٣٤١} ^{٣٤٢} ^{٣٤٣} ^{٣٤٤} ^{٣٤٥} ^{٣٤٦} ^{٣٤٧} ^{٣٤٨} ^{٣٤٩} ^{٣٥٠} ^{٣٥١} ^{٣٥٢} ^{٣٥٣} ^{٣٥٤} ^{٣٥٥} ^{٣٥٦} ^{٣٥٧} ^{٣٥٨} ^{٣٥٩} ^{٣٦٠} ^{٣٦١} ^{٣٦٢} ^{٣٦٣} ^{٣٦٤} ^{٣٦٥} ^{٣٦٦} ^{٣٦٧} ^{٣٦٨} ^{٣٦٩} ^{٣٧٠} ^{٣٧١} ^{٣٧٢} ^{٣٧٣} ^{٣٧٤} ^{٣٧٥} ^{٣٧٦} ^{٣٧٧} ^{٣٧٨} ^{٣٧٩} ^{٣٨٠} ^{٣٨١} ^{٣٨٢} ^{٣٨٣} ^{٣٨٤} ^{٣٨٥} ^{٣٨٦} ^{٣٨٧} ^{٣٨٨} ^{٣٨٩} ^{٣٩٠} ^{٣٩١} ^{٣٩٢} ^{٣٩٣} ^{٣٩٤} ^{٣٩٥} ^{٣٩٦} ^{٣٩٧} ^{٣٩٨} ^{٣٩٩} ^{٤٠٠} ^{٤٠١} ^{٤٠٢} ^{٤٠٣} ^{٤٠٤} ^{٤٠٥} ^{٤٠٦} ^{٤٠٧} ^{٤٠٨} ^{٤٠٩} ^{٤١٠} ^{٤١١} ^{٤١٢} ^{٤١٣} ^{٤١٤} ^{٤١٥} ^{٤١٦} ^{٤١٧} ^{٤١٨} ^{٤١٩} ^{٤٢٠} ^{٤٢١} ^{٤٢٢} ^{٤٢٣} ^{٤٢٤} ^{٤٢٥} ^{٤٢٦} ^{٤٢٧} ^{٤٢٨} ^{٤٢٩} ^{٤٣٠} ^{٤٣١} ^{٤٣٢} ^{٤٣٣} ^{٤٣٤} ^{٤٣٥} ^{٤٣٦} ^{٤٣٧} ^{٤٣٨} ^{٤٣٩} ^{٤٤٠} ^{٤٤١} ^{٤٤٢} ^{٤٤٣} ^{٤٤٤} ^{٤٤٥} ^{٤٤٦} ^{٤٤٧} ^{٤٤٨} ^{٤٤٩} ^{٤٥٠} ^{٤٥١} ^{٤٥٢} ^{٤٥٣} ^{٤٥٤} ^{٤٥٥} ^{٤٥٦} ^{٤٥٧} ^{٤٥٨} ^{٤٥٩} ^{٤٦٠} ^{٤٦١} ^{٤٦٢} ^{٤٦٣} ^{٤٦٤} ^{٤٦٥} ^{٤٦٦} ^{٤٦٧} ^{٤٦٨} ^{٤٦٩} ^{٤٧٠} ^{٤٧١} ^{٤٧٢} ^{٤٧٣} ^{٤٧٤} ^{٤٧٥} ^{٤٧٦} ^{٤٧٧} ^{٤٧٨} ^{٤٧٩} ^{٤٨٠} ^{٤٨١} ^{٤٨٢} ^{٤٨٣} ^{٤٨٤} ^{٤٨٥} ^{٤٨٦} ^{٤٨٧} ^{٤٨٨} ^{٤٨٩} ^{٤٩٠} ^{٤٩١} ^{٤٩٢} ^{٤٩٣} ^{٤٩٤} ^{٤٩٥} ^{٤٩٦} ^{٤٩٧} ^{٤٩٨} ^{٤٩٩} ^{٥٠٠} ^{٥٠١} ^{٥٠٢} ^{٥٠٣} ^{٥٠٤} ^{٥٠٥} ^{٥٠٦} ^{٥٠٧} ^{٥٠٨} ^{٥٠٩} ^{٥١٠} ^{٥١١} ^{٥١٢} ^{٥١٣} ^{٥١٤} ^{٥١٥} ^{٥١٦} ^{٥١٧} ^{٥١٨} ^{٥١٩} ^{٥٢٠} ^{٥٢١} ^{٥٢٢} ^{٥٢٣} ^{٥٢٤} ^{٥٢٥} ^{٥٢٦} ^{٥٢٧} ^{٥٢٨} ^{٥٢٩} ^{٥٣٠} ^{٥٣١} ^{٥٣٢} ^{٥٣٣} ^{٥٣٤} ^{٥٣٥} ^{٥٣٦} ^{٥٣٧} ^{٥٣٨} ^{٥٣٩} ^{٥٤٠} ^{٥٤١} ^{٥٤٢} ^{٥٤٣} ^{٥٤٤} ^{٥٤٥} ^{٥٤٦} ^{٥٤٧} ^{٥٤٨} ^{٥٤٩} ^{٥٥٠} ^{٥٥١} ^{٥٥٢} ^{٥٥٣} ^{٥٥٤} ^{٥٥٥} ^{٥٥٦} ^{٥٥٧} ^{٥٥٨} ^{٥٥٩} ^{٥٦٠} ^{٥٦١} ^{٥٦٢} ^{٥٦٣} ^{٥٦٤} ^{٥٦٥} ^{٥٦٦} ^{٥٦٧} ^{٥٦٨} ^{٥٦٩} ^{٥٧٠} ^{٥٧١} ^{٥٧٢} ^{٥٧٣} ^{٥٧٤} ^{٥٧٥} ^{٥٧٦} ^{٥٧٧} ^{٥٧٨} ^{٥٧٩} ^{٥٨٠} ^{٥٨١} ^{٥٨٢} ^{٥٨٣} ^{٥٨٤} ^{٥٨٥} ^{٥٨٦} ^{٥٨٧} ^{٥٨٨} ^{٥٨٩} ^{٥٩٠} ^{٥٩١} ^{٥٩٢} ^{٥٩٣} ^{٥٩٤} ^{٥٩٥} ^{٥٩٦} ^{٥٩٧} ^{٥٩٨} ^{٥٩٩} ^{٦٠٠} ^{٦٠١} ^{٦٠٢} ^{٦٠٣} ^{٦٠٤} ^{٦٠٥} ^{٦٠٦} ^{٦٠٧} ^{٦٠٨} ^{٦٠٩} ^{٦١٠} ^{٦١١} ^{٦١٢} ^{٦١٣} ^{٦١٤} ^{٦١٥} ^{٦١٦} ^{٦١٧} ^{٦١٨} ^{٦١٩} ^{٦٢٠} ^{٦٢١} ^{٦٢٢} ^{٦٢٣} ^{٦٢٤} ^{٦٢٥} ^{٦٢٦} ^{٦٢٧} ^{٦٢٨} ^{٦٢٩} ^{٦٣٠} ^{٦٣١} ^{٦٣٢} ^{٦٣٣} ^{٦٣٤} ^{٦٣٥} ^{٦٣٦} ^{٦٣٧} ^{٦٣٨} ^{٦٣٩} ^{٦٤٠} ^{٦٤١} ^{٦٤٢} ^{٦٤٣} ^{٦٤٤} ^{٦٤٥} ^{٦٤٦} ^{٦٤٧} ^{٦٤٨} ^{٦٤٩} ^{٦٥٠} ^{٦٥١} ^{٦٥٢} ^{٦٥٣} ^{٦٥٤} ^{٦٥٥} ^{٦٥٦} ^{٦٥٧} ^{٦٥٨} ^{٦٥٩} ^{٦٦٠} ^{٦٦١} ^{٦٦٢} ^{٦٦٣} ^{٦٦٤} ^{٦٦٥} ^{٦٦٦} ^{٦٦٧} ^{٦٦٨} ^{٦٦٩} ^{٦٧٠} ^{٦٧١} ^{٦٧٢} ^{٦٧٣} ^{٦٧٤} ^{٦٧٥} ^{٦٧٦} ^{٦٧٧} ^{٦٧٨} ^{٦٧٩} ^{٦٨٠} ^{٦٨١} ^{٦٨٢} ^{٦٨٣} ^{٦٨٤} ^{٦٨٥} ^{٦٨٦} ^{٦٨٧} ^{٦٨٨} ^{٦٨٩} ^{٦٩٠} ^{٦٩١} ^{٦٩٢} ^{٦٩٣} ^{٦٩٤} ^{٦٩٥} ^{٦٩٦} ^{٦٩٧} ^{٦٩٨} ^{٦٩٩} ^{٧٠٠} ^{٧٠١} ^{٧٠٢} ^{٧٠٣} ^{٧٠٤} ^{٧٠٥} ^{٧٠٦} ^{٧٠٧} ^{٧٠٨} ^{٧٠٩} ^{٧١٠} ^{٧١١} ^{٧١٢} ^{٧١٣} ^{٧١٤} ^{٧١٥} ^{٧١٦} ^{٧١٧} ^{٧١٨} ^{٧١٩} ^{٧٢٠} ^{٧٢١} ^{٧٢٢} ^{٧٢٣} ^{٧٢٤} ^{٧٢٥} ^{٧٢٦} ^{٧٢٧} ^{٧٢٨} ^{٧٢٩} ^{٧٣٠} ^{٧٣١} ^{٧٣٢} ^{٧٣٣} ^{٧٣٤} ^{٧٣٥} ^{٧٣٦} ^{٧٣٧} ^{٧٣٨} ^{٧٣٩} ^{٧٤٠} ^{٧٤١} ^{٧٤٢} ^{٧٤٣} ^{٧٤٤} ^{٧٤٥} ^{٧٤٦} ^{٧٤٧} ^{٧٤٨} ^{٧٤٩} ^{٧٥٠} ^{٧٥١} ^{٧٥٢} ^{٧٥٣} ^{٧٥٤} ^{٧٥٥} ^{٧٥٦} ^{٧٥٧} ^{٧٥٨} ^{٧٥٩} ^{٧٦٠} ^{٧٦١} ^{٧٦٢} ^{٧٦٣} ^{٧٦٤} ^{٧٦٥} ^{٧٦٦} ^{٧٦٧} ^{٧٦٨} ^{٧٦٩} ^{٧٧٠} ^{٧٧١} ^{٧٧٢} ^{٧٧٣} ^{٧٧٤} ^{٧٧٥} ^{٧٧٦} ^{٧٧٧} ^{٧٧٨} ^{٧٧٩} ^{٧٨٠} ^{٧٨١} ^{٧٨٢} ^{٧٨٣} ^{٧٨٤} ^{٧٨٥} ^{٧٨٦} ^{٧٨٧} ^{٧٨٨} ^{٧٨٩} ^{٧٩٠} ^{٧٩١} ^{٧٩٢} ^{٧٩٣} ^{٧٩٤} ^{٧٩٥} ^{٧٩٦} ^{٧٩٧} ^{٧٩٨} ^{٧٩٩} ^{٨٠٠} ^{٨٠١} ^{٨٠٢} ^{٨٠٣} ^{٨٠٤} ^{٨٠٥} ^{٨٠٦} ^{٨٠٧} ^{٨٠٨} ^{٨٠٩} ^{٨١٠} ^{٨١١} ^{٨١٢} ^{٨١٣} ^{٨١٤} ^{٨١٥} ^{٨١٦} ^{٨١٧} ^{٨١٨} ^{٨١٩} ^{٨٢٠} ^{٨٢١} ^{٨٢٢} ^{٨٢٣} ^{٨٢٤} ^{٨٢٥} ^{٨٢٦} ^{٨٢٧} ^{٨٢٨} ^{٨٢٩} ^{٨٣٠} ^{٨٣١} ^{٨٣٢} ^{٨٣٣} ^{٨٣٤} ^{٨٣٥} ^{٨٣٦} ^{٨٣٧} ^{٨٣٨} ^{٨٣٩} ^{٨٤٠} ^{٨٤١} ^{٨٤٢} ^{٨٤٣} ^{٨٤٤} ^{٨٤٥} ^{٨٤٦} ^{٨٤٧} ^{٨٤٨} ^{٨٤٩} ^{٨٥٠} ^{٨٥١} ^{٨٥٢} ^{٨٥٣} ^{٨٥٤} ^{٨٥٥} ^{٨٥٦} ^{٨٥٧} ^{٨٥٨} ^{٨٥٩} ^{٨٦٠} ^{٨٦١} ^{٨٦٢} ^{٨٦٣} ^{٨٦٤} ^{٨٦٥} ^{٨٦٦} ^{٨٦٧} ^{٨٦٨} ^{٨٦٩} ^{٨٧٠} ^{٨٧١} ^{٨٧٢} ^{٨٧٣} ^{٨٧٤} ^{٨٧٥} ^{٨٧٦} ^{٨٧٧} ^{٨٧٨} ^{٨٧٩} ^{٨٨٠} ^{٨٨١} ^{٨٨٢} ^{٨٨٣} ^{٨٨٤} ^{٨٨٥} ^{٨٨٦} ^{٨٨٧} ^{٨٨٨} ^{٨٨٩} ^{٨٩٠} ^{٨٩١} ^{٨٩٢} ^{٨٩٣} ^{٨٩٤} ^{٨٩٥} ^{٨٩٦} ^{٨٩٧} ^{٨٩٨} ^{٨٩٩} ^{٩٠٠} ^{٩٠١} ^{٩٠٢} ^{٩٠٣} ^{٩٠٤} ^{٩٠٥} ^{٩٠٦} ^{٩٠٧} ^{٩٠٨} ^{٩٠٩} ^{٩١٠} ^{٩١١} ^{٩١٢} ^{٩١٣} ^{٩١٤} ^{٩١٥} ^{٩١٦} ^{٩١٧} ^{٩١٨} ^{٩١٩} ^{٩٢٠} ^{٩٢١} ^{٩٢٢} ^{٩٢٣} ^{٩٢٤} ^{٩٢٥} ^{٩٢٦} ^{٩٢٧} ^{٩٢٨} ^{٩٢٩} ^{٩٣٠} ^{٩٣١} ^{٩٣٢} ^{٩٣٣} ^{٩٣٤} ^{٩٣٥} ^{٩٣٦} ^{٩٣٧} ^{٩٣٨} ^{٩٣٩} ^{٩٤٠} ^{٩٤١} ^{٩٤٢} ^{٩٤٣} ^{٩٤٤} ^{٩٤٥} ^{٩٤٦} ^{٩٤٧} ^{٩٤٨} ^{٩٤٩} ^{٩٥٠} ^{٩٥١} ^{٩٥٢} ^{٩٥٣} ^{٩٥٤} ^{٩٥٥} ^{٩٥٦} ^{٩٥٧} ^{٩٥٨} ^{٩٥٩} ^{٩٦٠} ^{٩٦١} ^{٩٦٢} ^{٩٦٣} ^{٩٦٤} ^{٩٦٥} ^{٩٦٦} ^{٩٦٧} ^{٩٦٨} ^{٩٦٩} ^{٩٧٠} ^{٩٧١} ^{٩٧٢} ^{٩٧٣} ^{٩٧٤} ^{٩٧٥} ^{٩٧٦} ^{٩٧٧} ^{٩٧٨} ^{٩٧٩} ^{٩٨٠} ^{٩٨١} ^{٩٨٢} ^{٩٨٣} ^{٩٨٤} ^{٩٨٥} ^{٩٨٦} ^{٩٨٧} ^{٩٨٨} ^{٩٨٩} ^{٩٩٠} ^{٩٩١} ^{٩٩٢} ^{٩٩٣} ^{٩٩٤} ^{٩٩٥} ^{٩٩٦} ^{٩٩٧} ^{٩٩٨} ^{٩٩٩} ^{١٠٠٠} ^{١٠٠١} ^{١٠٠٢} ^{١٠٠٣} ^{١٠٠٤} ^{١٠٠٥} ^{١٠٠٦} ^{١٠٠٧} ^{١٠٠٨} ^{١٠٠٩} ^{١٠١٠} ^{١٠١١} ^{١٠١٢} ^{١٠١٣} ^{١٠١٤} ^{١٠١٥} ^{١٠١٦} ^{١٠١٧} ^{١٠١٨} ^{١٠١٩} ^{١٠٢٠} ^{١٠٢١} ^{١٠٢٢} ^{١٠٢٣} ^{١٠٢٤} ^{١٠٢٥} ^{١٠٢٦} ^{١٠٢٧} ^{١٠٢٨} ^{١٠٢٩} ^{١٠٣٠} ^{١٠٣١} ^{١٠٣٢} ^{١٠٣٣} ^{١٠٣٤} ^{١٠}

٣٥ وَأَحْتَمِلَ الْخَلِيبُ وَلَوْ أَبْدَى ٣١ أَلَذَّخِلِبُ وَأَوْدَ
 الْحَمِيمَ وَلَوْ جَرَعَنِي الْحَمِيمَ ٣٢ وَأَقْضَلَ الشَّقِيقَ
 عَلَيَّ الشَّقِيقَ ٣٣ وَأَفَى لِعَشِيرٍ وَإِنْ لَمْ يَكْفَأِي
 بِالْعَشِيرِ ٣٤ وَاسْتَقَلَّ الْجَزِيلَ لِلنَّزِيلِ وَأَعْمَرَ
 ٣٥ أَلَذَّخِلَ

*Et prodigus sum in pralio vultus mei, quantumvis ego
 Ejuſdem extra pralium minime prodigus ſim.*

Similiter noſter, prodigo conjun-

ctionem الوَصَالُ infin. 3. a

وصل acceſſit, proprie junxit.

صال لاوَل est ſeviit.

٣٥ أَحْتَمِلُ ſuffero &c. in

fut. 8. ab حَمَلَ portavit. خَلِبُ

mixtus, jam haud dubie ſocius.

Ei per kaſiam recinit تَخَلِبُ

commixtio, conturbatio, in in-

fin. 2. أَبْدَى est prat. 4. a بَدَى
 apparuit.

٣١ أَوْدَ diligo &c. Est fut. 1. اَوْدَ

conj. a وَدَّ وِدَّ, ſive دَرَّ di-

lexit. Prius حَمِيمٌ notat Ami-

cum a حَمَّ حَمَّ ferbuit. Poſte-

rius ferventem aquam. Hinc Pro-

verbialiter dictum, ſorbere eum

fecit aquam ferventem, pro ma-

gnis doloribus & tormentis adſecit.

In Nawabig idem luſus

مَا لِلْفَسَاقِ مِنْ حَمِيمٍ

غَيْرِ غَسَاقِ حَمِيمٍ

*Non habet improbus Amicum,
 Niſi aquam fervidam Orci.*

„ & tolero consortem, etiamsi turbati consortii manifestus
 „ sit: & amo propinquum fervide dilectum, vel si fervi-
 „ dam mihi sorbendam præbeat; & amicum tenerum vel
 „ germano prætulero: & sodali integrum præsto officium;
 „ quamvis ipse ne decimam quidem partem repenset: &
 „ con-

Coeterum جَرَعَ Sorsit, a جَرَعَ est fut. 3. a كَفَا

traxit ortum duxisse videtur.

prorum invertit vas. Inde in 3.

32 أَفْضَلَ antepono &c. Fut.

conj. كَفَا compensavit, qua-
 si opposuit rem rei ad equili-
 brium.

2. conj. a فَضَلَ præstitit. شَفِيفٌ

Amicus tener; a شَفِيفٌ commi-
 seratione ductus fuit. Est secun-
 darium, a primario, tenuis fuit:
 ut supra alicubi enucleatum.

34 أَسْغَلَ tollo, levo, levan-
 do defero, & tribuo. Est fut. 10

شَفِيفٌ fissus in duas partes: a

conj. a جَرَعَ levis fuit. Ita
 Schol. verbum hoc interpreta-
 tus. Aliquid figuratius habe-
 bis, si des, leve reputo الجَزِيلُ
 copiosum للنزِيلِ pro hospite.

شَقٌّ fidit. transfertur ad fra-
 trem germanum; quasi dicas al-
 seram tui partem, quæ a te diffu-
 sa veluti.

hæteor Lexicographos hanc no-
 tionem non indicasse: sed suf-
 ficit eam cum indole Radicis,
 & speciei decima, esse con-
 junctissimam. Infra recurret.

33 وَأَفِىءُ expleo &c. Est

fut. 1. conj. a وَفِىءَ integer,
 omnibus partibus completus fuit.
 Item integrum persolvit officium,
 debitumve. Prius هَشِبَرٌ est so-
 dalis, quasi decimasus, sive de-
 cem partium confers. Posterius
 ipsam decimam partem exprimit.

جَزَلَ forma Pabil, a جَزَلَ
 refecuit, revulsit, uti ramum
 cum fructibus. Sic copiosi no-
 tio nata. Apud Hebr. 711 i-
 tem deripere, ut cutim de carne
 &c. Item, violentius rapere,
 spoliare &c. &c. نَزِيلِ hospes,
 diversitor, a نَزَلَ descendit,
 præ-

وَالَّذِي مَبِيلٌ بِالْجَمِيلِ 36 وَأَنْزَلَ سَمِيرِي
مَنْزِلَةَ أَمِيرِي 37 وَأَجَلَ أُنْبِي مَحَلَّ مَرِيَسِي
وَأَوْدَعَ مَعَارِفِي دَوَارِي 39 وَأَوَّلِي مَرَادِي مَرَادِي
وَأَلْبَن 40

praesertim ad diverſandum.

35 أَغْمَرَ mergo &c. Fut. 1.

conj. a غمر *amersi*, vel potius *superstitit* aqua rem, eamque textit. Sic clarius adhuc

aernis, quid sit غمر, & غمر

merges. Reliqua Originibus deputantur. غمر est secundus

passor, qui post alium vebitur eodem jumento: a rad. غمر inaequaliter onustum jumentum claudicavit, vel in latus se inclinans bucurrit. جميل pulchrum, nitidum, aliquatum proprie; a جمل, quod alibi jam illustratum.

36 أَنْزَلَ colluco &c. proprie descendere facio. Est fut. 2. conj. a

نزل, unde & مَنْزِلَةٌ mansio, gradus; locus bonoris, aut dignitatis. Crebrum in gradibus a-

strorum, &c. Hinc lucem foeneratur מלוח 2 Reg. 23: 5.

37 سَمِير confabulator nocturnus, a

سمير, noctu, lucente luna, confabulari. Id secundarium, a

سمير umbra luna; tenebra, nox.

Unde? a fusco colere fuit, quod

est سمر; vel potius סמר horruit, cojas derivatum מסמר,

38 مَسَامِي, clavus: unde alia no-

tione سمر clavis confixit. Aliquid ad Job. 4: 15. submonui jam. In Originibus plura. In

39 أَمِيرِي Emir meus præter ka-

fiam observabis verbum bonoris, quo Arabes uti solent, quum se alicui ad omnia officia paratissimos profitentur; Tu meus E-

mir,

„ confero larga dona in hospitem , mergoque convectorum
 „ lautius : & colloco confabulatorem meum nocturnum in gra-
 „ du mei principis ; atque familiarem meum loco ducis mei
 „ reputo : & depono beneficia mea apud omnes qui me
 „ norunt , atque socio meo promptissimam opem exhibeo.
 „ Quin

mir , princeps , dictator , ab **למר**
אמר dixit.

37 Eadem sententia aliis vo-
 cibus ornatur. **أحل** fut. 4.

conj. ab **חל** solvit , ite-
 rum est descendere facto : colloco
 in **محל** statione , gradu &c.

انيس familiaris , ab **انس**
 familiaris evasit , quasi dicas hu-
 manus. Similiter **أنس** huma-
 nitas ; ut **ادب** **والادب**
 praediti humanitate & eruditione.
 Hæc ab **انيس** homo subnata ;
 ipse ab **انيس** debilis fuit

nomen nactus. **مريبس** est
مريبس vel **مريبس** princeps , prapo-
 situs , unde **مريبس** sive **مريبس**
 productum.

38 **ودع** commendo , depono ,
 est fut. 4. conj. a **ودع** posuit ,
 deposuit : affirmavit in scrinio.
 Hinc cognoscendi notionem du-

ctam sub **ידע** , alibi indicatum.

معارف noti , est plur. fr. a

معرف , cujus Thema **عرف**

cognovit penitus , cum **Hab.**
عرف unam tenet Originem.

Consule **Clav. Dial.** **عولرف**

beneficia aliud plur. fr. a part.

præs. fæm. **عارفة** idem quod

معروف , officium , beneficium ,

id quod omnes , ut aquam ,

bonumque , agnoscunt.

39 **أولي** impertio. Est fut. 4

وكي præsuit , &c. ex formula

أولاه impertioit ei be-

neficium : bene de eo meritus fuit.

مرافق comes itineris , in part.

3. conj. **مرافقة** plur. fr. a

مرفق commodum , lucrum , do-

num &c. Utrumque a **مرفق** ,

de quo paulo supra.

٤٠ وَالْبَيْنَ مَقَالِي لِلْقَالِي ٤١ وَأَدِيمَ تَسْأَلِي عَنِ
 السَّالِي وَالرَّضِي ٤٢ مِنَ الْوَفَاءِ بِالسَّغَاءِ وَأَقْسَعَ ٤٣ مِنَ
 الْأَجْرَاءِ بِأَقْلَ الْأَجْرَاءِ وَلَا أَنْظَلَّ ٤٤ حَبِينَ أَظْلَمَ
 ٤٥ وَلَا أَنْقَمَ وَلَوْ لَدَعْنِي الْأَرْقَمَ

فَقَالَ

٤٠ اَلْبَيْنَ mollio, lenio. In fut. ٤١ اَدِيمَ perpetuam facio, in
 ٤٢ اَلرَّضِي med. je, Lenis fuit. fut. ٤٢ اَلرَّضِي perseveravit, man-
 Fortuita illa soni simul & signi- sit in loco, quievit. ٥١٦. De
 ficationis similitudo. Talia sex- Origine alibi. تَسْأَلُ interroga-
 centa produci possent. Viri do- tio crebra: est forma rariora سَأَلَ
 cti nimis creduli saepe hucce. interrogavit, سَأَلَ; speciatim
 ٤٣ اَلْقَالِي dictum, sermo, sententia, a de salute alicujus: aut, qui va-
 ٤٤ اَلْقَالِي sonant voce. ٤٤ اَلْقَالِي leat. اَلْقَالِي propter Articulum,
 ٤٥ اَلْقَالِي Qfori, resolvitur in duo prae- pro سَأَلَ, est part. prae. ١.
 xa & part. prae. قَالَ, pro conj. a سَأَلَ liquide securus fuit,
 ٤٥ اَلْقَالِي a قَالَ torruit, frixit, Hic venit pro الناسي
 coxit in sartagine, ٤٥ اَلْقَالِي, cujus للمحب من سَأَلَ عنه
 ٤٥ اَلْقَالِي five partic. pabli, pro ٤٥ اَلْقَالِي eo qui obliuiscitur amici, a pbra-
 tostum, in tostis frugibus, fa- si, securus fuit ab eo. Nempe
 brue, absolute. Hinc etiam apud Latinos quoque securus re-
 Alkali Chemicorum manavit. rum, aut personarum, dicitur,
 Odii potestas secundaria adscit- qui cas parum curat, atque ex
 ٤٥ اَلْقَالِي a coquendo, quum quis ٤٥ اَلْقَالِي memoria delet.
 ٤٥ اَلْقَالِي in phrasi Homerica.

٤٢ اَلرَّضِي acquiesco. Est fut.

„ Quin mollio orationem meam abhorrenti a me : crebro-
 „ que interrogo qui valeat is , qui mei securus est : & ac-
 „ quiesco pro plena remuneratione in ramentulo ; & conten-
 „ tus ium pro retributione minima portiuncula. Non que-
 „ ror quoque de iniustitia , vel si opprimar , nec ægrius
 „ fero , vel si me momorderit serpens teterrimus.

Et

1. conj. a ^{مريض} مرضي , gratum | partitus est. ^{أَقْلَّ} أَقْلَّ compar. & su-
 habuit. Radicis proprietas in ad-
 barendo. ^{وَفَاءٌ} وَفَاءٌ est consummatio
 omnis rei ; a ^{وفاء} وفاء comple-
 tus , omnibusque numeris perfe-
 ctus fuit. Hinc proverbium du-
 ctum ^{اللقاء غيبر الوفاء} اللقاء غيبر الوفاء
 pulvisculus , non complementum ;
 quum quis iura sibi sua negata
 queritur. Dextre iavertit No-
 ster. ^{لَفَاءٌ} لَفَاءٌ res vilissima , pulvis ,
 ramentum &c. a ^{لغى} لغى neglect.

43 ^{أَتَنَعَ} أَتَنَعَ contentus sum : in
 fut. 1. a ^{قنع} قنع humiliter rogavit :
 item , contentus fuit eo quod da-
 retur &c. Thematis Origo in
 capite demisso , ac sub vestem re-
 ducto &c. ^{جَرَاءٌ} جَرَاءٌ pensatio , satis-
 factio , a ^{جَرَأَ} جَرَأَ ult. ^{waru} waru. Hinc
 dies Iudicii novissimi dictus
^{الجزاء} الجزاء ^{يوم} يوم dies retributionis.
^{أَجْرَاءٌ} أَجْرَاءٌ partes , est plur. fr. a ^{جَزَعٌ} جَزَعٌ
 cujus radix ^{جَزَأَ} جَزَأَ ult. Hamz.

^{أَقْلَّ} أَقْلَّ compar. & su-
 perlat. pro ^{أَقْلَلُ} أَقْلَلُ , levior , vilior ,
 vilissimus : a ^{قَلَّ} قَلَّ.

44 ^{أَتَظَلَّمُ} أَتَظَلَّمُ queror iniustitiam.
 Est fut. 5. conj. a ^{ظلم} ظلم iniustus
 fuit , oppressit : unde mox in
 fut. 1. pass. ^{أُظَلِّمُ} أُظَلِّمُ opprimor. Ad
 diversas significationes dige-
 rendas , tenenda Origo , in ob-
 scuritate.

45 ^{أَتَنَمَّ} أَتَنَمَّ egre fero , in fut. 1. a
^{نَمَّ} نَمَّ ^{نَمَّ} نَمَّ ingratus habuit , & ut
 tale repulit. Vides unde ^{Ulcis} Ulci-
 ci derivatum sit , apud ^{Hebraeos} Hebraeos.
^{أَرَقَمَ} أَرَقَمَ Serpens , variegatus ex al-
 bo & nigro , proprie notat
^{نَمَّ} نَمَّ a ^{نَمَّ} نَمَّ notavit punctis.
^{أَرَقَمَ} أَرَقَمَ acupingere.
 variegare. Indicavi jam in In-
 dice Geogr. ad ^{Salad} Salad. sub voce
 Errakimum : ubi nonnulla eru-
 ta , quæ vidisse forte non pi-
 gebit. Ille ^{سُفَّ} سُفَّ
 Serpens ^{سُفَّ} سُفَّ , ut Schol. quo-
 que

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَيْكَ 46 يَا بَنِيَّ إِنَّمَا يَضُنُّ
بِالصَّنِينِ 47 وَيَنَافَسُ فِي التَّمِينِ لَكِنَّا لَا
أَنْتِي غَبِرَ الْمَوَاتِي وَلَا 49 أَسْمَ الْعَاتِي
بِسَمَاعَاتِي وَلَا 51 أَصَافِي مَنْ يَبَايِي إِنْصَافِي وَلَا
أَوَاخِي 52

que notat, figuram præbet bo-
minis *malodici & virulenti*: prout

لَدَغٍ *punxit*, teritur tum in *ser-
pente*, tum in *homine*, qui quem
dente venenato mordet.

وَيْكَ 46 *ab tibi!* est ad-
mirantis; lituitque increpantis.

فِي 47 *filiolæ mi*, resolvitur in
& 48 *diminut.* ab *إِنِّ* pro *بَنِي*,

quasi *بَنِي* & *ad. prim.* ي
per *kefra*, vel *patacb*, si præ-
cedat aliud *je*. Dicitur tamen &

بُنَيْجِي *Buneiji*. إِنَّمَا *Equidem*, pro-
prie, utique quod: ex *أَنَّ* & *أَنَّ*.

يَضُنُّ *avare tenetur*,
est *fut. pass. i. conj. a* ضَنَّ *avare*
pepercit; tenacius adhasit rei.

يَضُنُّ *pretiosum* mox si-

gnat, q. d. *avare habitum*, re-
tentumve. Poteſtas in *Lexico*

omissa. Ejus *fæmin.* ضَنِينَةٌ
dat plur. fr. ضَنَائِيْن: un-

de in *Camuso Glossa* obscurior
ضَنَائِيْن *اللّه خواص خلقه*

Res avarius habita Dei, dicun-
tur *eximia creaturarum ejus*. Mi-
nus recte *Cl. Gol.* reddidit pro-

prietates rei u Deo indita. In *Gjeu-
bario* ex *Traditione* adfertur
لِلّهِ ضَنَا مِنْ خَلْقِهِ

يَحِبُّهُمْ فِي عَافِيَةٍ وَيَمْنَعُهُمْ
فِي عَافِيَةٍ أَيِ خَصَائِصِ

Deo sunt, quas *avare* habeat e
creaturis suis: eas vivere facit
in incolumitate; & mori in inco-
lunitate. i. a. *peculiares*, vel pe-
culiariter dilectæ, eximie caræ.

يَنَافَسُ *adspiratur*, defi-
doratur; est *fut. g. a* نَفَسَ

Et respondit ei socius ejus. Vae tibi, o filirole ! utique pretiosum quid cupere haberi solet : & res caræ ambitione expetuntur. „ Verum enim vero non venio ego ad „ quemquam, qui mihi non subvenit ; neque superbum „ mihi sumo colendum ; neque sinceritatem præsto ei „ qui justitiam mihi denegat ; neque fratrem agnosco „ qui

נָסַף spiravit. Indè נָפַס est studiosus quæsit, appetiit, adversus alium ; etiam invidit : unde commodius adhuc, invidia mutua exercetur in re magni pretii. תִּמְכֵּן pretiosum dixisse videntur, quasi octo partibus auctum.

Sensus utriusque sententiæ est, non projiciendam esse estimationem : sed nobilitatem indolis, & generis, generese habendam.

48 אָנִי pro אָנִי accedo, in fut. i. conj. a rad. וָנִי pro אָנִי venit, אָנִי. Usurpatur quoque pro donare, largiri. Ea notio hic forte captata : ut sit ; non largior nisi relargituro. מִוֹתִי pro מִוֹתִי, part. 3. ab eadem radice ; cujus אָנִי notat, vicissim accessit ; consensit, morem gessit, favit, suppetias tulit. Vulgus scribit וָנִי, nec non מִוֹתִי, sine Hamza.

49 אָסַם designo. Est fut. i. a וָסַם notavit, signavit, nota distinxit. עָאִי pro עָאִי superbus, refractarius, est partic. præf. verbi עָאִי exorbitavit, modum excessit. מְרַעָא pro מְרַעָא infin. 3. a מְרַעָא pavit, רַעָא. Ejus pobel מְרַעָא valet, pavit cum alio, observavit, curavit &c. Pulchre dictum, non insignio mea observantia ; pro non dignor &c.

50 אָסַפִּי sincerum præsto a morem. Est fut. 3. a אָסַפִּי ult. waw & je ; purus, clarus, nitidus fuit. In 2. clarificavit. Hinc orta videtur notio verbi אָסַפִּי obduxit auro, argento &c. quasi nitidavit, nitida crusta polivit. Altera quoque significatio speculari, prospectandi, &c. ex eodem hoc fonte dimanavit. In 3. coni. existit, sincerus fuit.

١٥ أَوَاخِي مَنْ يَلْغِي الْأَوَاخِي وَلَا ١٦ أَبَالِي
 مَنْ يَخْبِبْ آمَالِي وَلَا ١٧ أَبَالِي بِمَنْ
 صَرَمَ حَبَالِي وَلَا ١٨ لُدَارِي مَنْ جَهْلَ مِثْدَارِي
 وَلَا ١٩ أَقْطِي نِزَامِي مَنْ يُخْفِرُ ذِمَامِي وَلَا
 ٢٠ أَبْدَلْ

fuit erga alium: purum affectum

monstravit &c. يَأْبِي negat,

abnuat; in fut. 1. ab أبي recu-
 savit, noluit, abhorruit &c.
 Non est contrarium Hebraei אבהו
 voluit; ut Cl. Gol. alique an-
 notarunt: sed ex eadem Ori-

gine alio flexu invaluit. انْصَافٌ
 infin. 4. medium tenere: jus ser-
 vare. &c. a نَصَف in medio
 fuit: ad medium pervenit: dimi-
 diavit.

٥١ أَوَاخِي fraternitatem colo.

In fut. 3. pro أَوْلَاخِي. Radix

أَخِي frater fuit. Eam vulgus
 وَخِي effert; & in 3. وَخِي.

Sequens أَوَاخِي necessitudines,
 est plur. fr. ab أَخِي funis quo

jumentum alligatur. Nempe O-
 rigo Thematis أَخَا est vinxit,
 religavit; fortius adstrinxit, fu-
 ne ad palum, & pedem jumenti,
 revincto. Hinc improprie desi-
 gnat vinculum arctius, cognatio-
 nis, & necessitudinis, حرمة
 ودمية. Cl. Gol. non recte prote-

ctio tutelar. Monui ad Job. 1: 5.
 Errat quoque vir summus, ex
 eoque Hotting. & alii, nostrum

أَوْلَاخِي res pascuales exponens;
 nam أسباب ترعي apud

Gjeubar. valet necessitudines san-
 ctissime observandas. Hinc Fra-
 tri nomen أَخٌ pro أَخِي indi-

tum. أَخِي ulva, sive vinca, pro
 berba palustri, etiam nunc jus

Hebraeum recuperat. يَلْغِي

negligit, abjicit, est fut. 4. a
 لَغَا ult. waw, frustra fuit.

qui fraterna jura negligit: neque adjuto, qui spem meam frustratur: neque curo eum, qui vincula mea abrupit: neque leniter tracto eum, qui honorem mihi debitum ignorat: neque habenas meas permitto illi, qui clientelam meam prodit: neque pro-

52 **أَمَالِي** adjuto; pro **دُم: plane non.** **حَبَالٌ** vincula plur. fr. ab **حَبْلٌ** hic si-

מלא implevit. Item juvit. Etiam intransit: dives fuit; quasi dicas, plenus fuit. Apud Medicos valet *Coryza* & gravedine laboravit: iterum a plenitudine, & obstructione. **يَجْبِبُ** fut. 2. a **خَابَ** med. je, frustra fuit; spe & votis excidit. Convenit cum **خَابَ** med. **וואַן**, ad paupertatem redactus fuit: quin & cum **חָבַב** debuit, debitor fuit, & **חֹב** debitum, crimen, reatus, &c. **אֵמָל** est plur. fr. ab **אָמַל** spes, cujus Radix **אָמַל** speravit.

54 **أَدَارِي** leniter tracto. Est fut. 3. a **دَرِي**, scivit, circumvenit; latuit venationem captans: pexuit: discriminavit capillos. Posterior potestas primaria. Nempe scire est discriminare; discernere. Item decipere est molli manu palpare, &c. Hac occasione in 3. **دَارِي** etiam transfertur ad blanditias, & palpationem leniter tractantis.

53 **أَبَالِي** curo. Est fut. 3. a **بَلِي** tritus fuit. Nempe cura, & sollicitudines, terunt. **صَرَم** refecuit, apud Hebræos fuit **טָרַם**: unde **טָרַם** non-
55 **أَعْطِي نِزَامِي** permitto capistrum meum i. e. obsequentem me præbeo. **נִזְמָם** est **נִזְמָם** Chald. quin Hebr. Pf. 140. 9. Nempe **נִזְמָם**

٥٧ أَدْعُ إِبْعَادِي
 ٥٨ لَبْعَادِي وَلَا
 ٥٩ أَرِي التَّفَاتِي إِلَيَّ مَنْ يَنْشَمَت
 ٦٠ أَحْصَ بِحَبَابِي إِلَّا أَحْبَابِي وَلَا
 ٦١ أَسْتَطِبَّ

in Origine est destinavit,

i. e. fortiore vinculo firmavit; & adstrinxit. Hinc secum destinare, destinare in animo, cum animo, est propositum & deliberatum habere. Redi ad Conf. 2. pag. 70.

أُعْطِيَ fut. 4. a عطا ult. waaw,

manu accepit rem: caput, manusque, sustulit ad capiendum quid: vici: superavit. Omnia hæc palam secundaria: primarium latet sub عطا supra rem aliam extitit: vixit eam: لا طاب. Hinc jam in 4. أعطي largitus est. donavit. Capere fecit. Item absolute ductilis fuit, & obsequens camelus. Est Ellipticum, pro أعطي الزمان capiendum dedit capistrum.

Dicitur quoque أَعْطَى أَلْقَبَانِ

præbuit babenam, quo Algonal: & أعطى الطاعة præbuit obsequium,

quo Abulphar. utitur. Sequens

يُخْفَرُ prodit, destituit, est fut.

4. a خفر pudore confusus fuit. Nempe confundere, vel pudore suffundere clientem, dixit,

re, pro jura ejus prodere. دَمَام

est fides clienti debita: protectio patroni. دَمَمَة clientela. دَمَمِي

cliens. Tributarius. Speciatim Judæus, vel Christianus. Ita أهل الذمة populus clientela, apud Abulphar. 336. pro Judæis & Christianis.

٥٥ بَذَلَ آلُودَانَ profudit amo-

rem. Vide supra num. 29. أَضْدَان

inimici, plur. fr. a ضَدَّ contra-

ritus. Thema est ضَدَّ oppositus fuit lateri, quod Hebræis

prodigo amicitiam meam inimicis meis; neque missas facio
 minas in hostem meum: neque enodis sum in donatione
 mea, erga eum qui letatur malis meis; neque judico eum
 mihi curandum, qui morti meae insultaret.

Non ergo donari me patior, nisi ab amantibus mei:

ne-

37. ^{أَدَعَ} omitto; fut. I. pro. ^{أَوْدَعَ} a, ^{أَوْدَعَ} posuit, deposuit &c.
 ايعاد comminatio, a وعد & ^{أَوْدَعَ} condixit. Etiam in bo-
 num, est, promisit. ^{أَوْدَعَ} infes-
 tus: incursum; est part. 3. a
 عدي occurrit, &c.

58. ^{أَسَّحَ} facilis sum. In fut. I.
 a ^{أَسَّحَ} enodis fuit. Vide Conf.
 pag. 100. ^{أَسَّحَ} consolatione,
 sanatio, opitulatio. Est infn. a
^{أَسَّحَ} pro ^{أَسَّحَ} conf. ab

^{أَسَّحَ} est. ^{أَسَّحَ} curavit
^{أَسَّحَ} fut. I. a ^{أَسَّحَ} fut. I. a ^{أَسَّحَ}

^{أَسَّحَ} est; ^{أَسَّحَ} floruit. ^{أَسَّحَ} plur. sanus fem. a ^{أَسَّحَ} male-
 factum, vitium. Adde ex hoc lo-
 co calamitas. Radix ^{أَسَّحَ}
 sanus, vitiosus, depravatus fuit,

59. ^{أَرَى} video, fut. I. pro

^{أَرَى} vidit; ju-
 dicavit; sensit &c. ^{أَرَى} cura,
 respectus; est infn. 8. a ^{أَرَى} ^{أَرَى}
 flexit ^{أَرَى}. Illustratum ad Jobi
 cap. 6. ^{أَرَى} fut. I. a ^{أَرَى}
 Gavius fuit ob malum, mor-
 temve, inimici. Sic Algazal.
^{أَرَى} ^{أَرَى} Invidus letatur de infortunio.

^{أَرَى} mors, a ^{أَرَى} consumma-
 tus fuit: ^{أَرَى}. Apud Syros ^{أَرَى}
 evanuit: consumtus fuit. Sic ^{أَرَى}
 consummari, etiam est consumi.

60. ^{أَخَصَّ} peculiarem facio;

est fut. I. a ^{أَخَصَّ} proprium &
 peculiare tribuit ei. Hinc ^{أَخَصَّ}

& ^{أَخَصَّ} forma part. pres. famin.
 sunt prius, & commune. Prius
 praeeres, posterius vulgum si-
 gnat. Usurpatur etiam ^{أَخَصَّ}

sum plural. fr. ^{أَخَصَّ} &

^{أَخَصَّ}

أَسْتَطَبْتُ لِدَعِي غَيْرَ أَوْدَائِي وَلَا ٥١ أَمَلِكُ
 خَلَّتِي مَنْ لَا يَسُدُّ خَلَّتِي وَلَا ٥٣ أَصْفِي
 نَبَّتِي لِمَنْ يَتَمَتِّي مِنْبَتِي وَلَا ٥٤ أَخْلَصُ
 دَعَائِي لِمَنْ لَا يَفْعَعِمُ وَعَائِي وَلَا
 أَفْرَعُ ٥٥

أَخْصَاءُ, & أَخْصَاءُ, pro am-
 micis interioribus, & privis.
 حَبَاءُ est donum, ab حَبَا
 dedit: donavit. أَحْبَاءُ Amici,
 plur. ab حَبِيبٌ dilectus. Radix
 حَبَّ حَبَّ dilexit.

61 اسْتَطَبْتُ medicinam peto.

Est fut. 10. a طَبَّ medicinam
 fecit. Ea notio secundaria; du-
 cta a consuendo, & futuris mu-
 niendo. 'אַשְׁטַבְּ אֶת-רִיבוֹ. لِدَعَائِي
 morbo meo. Constat e tribus,
 præf. & adf. cum substant. دَاعٍ
 morbus, a دَاعٍ ult. Hamz. mor-
 bidus fuit, male habuit: דָּוָה:
 דָּוָה: nam & Arabes دَوِيَ eo:

dem usu frequentant. Egrotavit.
 Aggritudine adfectus. fute.
 Male habuit. Male voluit. Hæc
 iterum secundaria; a primario
 intus bombandi, & sonum red-
 dendi. Hinc ad intus corrupta,
 & exesa, tralatio facta. Per me-
 dicinam morbi intelligatur reme-
 dium paupertatis. أَوْدَائِي Amici, a

وَدِيَ وَدِيدٌ.

62 أَمَلِكُ tenere, possidere,
 facio. In fut. 2. a مَلِكٌ
 regnavit. Dominio tenuit: potitus
 est. صَدَاقَةٌ amicitia intimior خَلَّةُ

a خَلٌّ proprius, peculiaris, fuit.

Inde Amicus fuit: & خَالَ
 amicitiam coluit. Ejus mascul. est
 خَلٌّ cum abstracte amicitiam si-
 gnans, cum concrete, intimum

neque morbi mei remedium expeto, nisi a diligentibus mei :
 neque amicitiae meae participem reddo, nisi qui rimam
 meam obstruit : neque intentione sincera utor erga eum
 qui fata mea exoptat : neque ex animo faulta compre-
 cor ei, qui loculum meum non effarcit : nec laudationem meam
 „pro-

amicum. Is alias خَلِيلٌ,

ut quum Abrahamum absolute
 vocitant خليل الله Amicum
 intimum Dei. Inde خَلِيلِي

Abrahamum imitans, Tim. 327.
 Alia notio ejusdem Thematis,
 inops & pauper evasit. Indiguit. &

خِلَّةٌ paupertas, rima, biatus.

Hæc in Origine cohærere, pa-
 ter ex phrasi, qui non obstruit
 biatum meum : i. e. indigentiae

meae non succurrit. fut. 1. a

سَدَّ obstruxit, opplevit biatum.

70. Est formula vetusta, &
 venusta, in Hamasa crebro oc-
 currens, quæ gravius adhuc ef-

fertur, سَدَّ قَفْرَهُ obstruxit fra-
 ctionem vertebrae ejus : i. e. ex-
 tremæ ejus inopiæ subvenit. Di-
 cunt etiam سَدَّ جَوْعَهُ obstruxit
 biatum famis ejus : ut

Tim. 347. &c. Hinc سَدَّانٌ

obturaculum ; omne quo quid ob-
 struitur, oppleturæ : & figurate,
 quo necessitati vitæ satisfit. Infi-
 gnitius adhuc Haririjs, conf. 34.

لَرْتَادٍ مِنْهُ هُوَ سَدَادٌ مِنْ عَوْنٍ
 quæsit, quis esset obturaculum
 indigentiae. Ad diversissimas
 notiones Radiets خل in ordi-
 nem reducendas, teneatur pri-
 migenia vis fudit, foravit, distin-
 xit, distinctus fuit. biavit &c.

63 اصْفِي sinceram facio. In

Fut. 4. a صَفِي clarus fuit. نَبَّةٌ

intentio, a نَوَى intendit, plenius

نَوَى فِي قَلْبِهِ intendit in corde

suo &c. يَنْمَنِي optat, est fut. 5. a

مَدَدَ مَنِي, certa quantitate fi-

nivit : mensuravit. Inde مَنًى

definita portio : etiam fatum,

mors : quæ & مَنِيَّةٌ forma part.

Pebil, quasi اِبْمَانِيَّةٌ & اُمْنِيَّةٌ

portio optata. Votum &c.

&c. Inde in 5. اَمْنِي optavit ut

portionem &c.

64 اخْلَص puram facio. Est

fut. 2. Verbi اَخْلَصَ ex-

traxit, extractus fuit. Inde pu-
 rissima pars rei, vulgo extractum,
 ansam dedit novis significati-
 bus.

٥٤ أَفْرَغْ ثَنِي عَلَيَّ مَنْ يَفْرَغْ أَنَايُ وَمَنْ
 ٥٥ حَكَمَ بَأْسًا أَبْدَلْ وَتَحَرَّنْ وَالْبَيْنَ وَتَحَشَّنْ
 وَأَدْوَبْ وَتَجْمَدْ وَأَدَّوْ وَتَحْمَدْ لَا وَاللَّهِ بَلْ
 ٥٦ نَتَوَانَرَنْ فِي الْمَقَالِ وَزَنْ الْمِثْقَالِ
 وَتَحَادِي فِي الْفَعَالِ حَدُّو الْتَعَالِ حَتَّى
 ٥٨ نَأْمَنْ

bus. Monui ad Conf. 2. pag. 93.
 ٥٤ precatio; comprecatio fau-

sta; a دعا vocavit. دَاع

invocator, absolute pro eo qui
 fausta comprecatur, subscribi so-
 let epistolis; præsertim Magna-
 tum, ubi locus non datur bu-
 milioribus verborum officiis. يَفْعَم

explet; opplet; est fut. 4. a فَعَم

repletus fuit; proprie stipatus,
 calcando, tundendove, constipa-
 tus, & effertus. Item opplevit,
 refferit. Nempe دَعَم tutudit;
 pede icit, & pressit; translatum
 ad stipationem, farturam, & ple-
 nitudinem exundantem, وَعَا

vas, locus, theca; a وعي
 universim sustulit, comprehendi-
 ve. מַיִי instrumenta auferen-
 dis cineribus, sordibus. מַיִי le-

mel Esai. 28: 17. ex serie red-

ditur averrit. Consonat اوعى
 funditus sustulit, eradicavitque.
 Hæc Originibus mandanda. Pul-
 chra figura, stipare vas alicujus,
 pro donis eum effecire.

٥٥ أَفْرَغْ effundo: in fut. 4. a

فَرِغ effluxit aqua; dilatatus,
 ampla capacitate fuit uter. vaca-
 vit rei: ad finem perduxit: mor-
 tuus est. Omnia a vacuo. Inde

etiam in 2. فَرِغ evacuoit, de-
 plevit vas. Jucunde figuratum,
 non effundo laudem meam, su-
 per eum qui defundit, deplet, vas
 meum: i. e. inferiam mihi facit.
 Nempe ut Teuriz ad Hamasa
 notavit الانباء

مثل لنقصان الحق
 inclinavit vas ejus, Adagium est
 in immutato jure.

٥٦ حَكَمَ decidit, decrevit.

Po.

„ profundo super eum, qui vas meum effundit.

„ Etenim qui deceret, ut ego largiar, tu recondas? ego
 „ mollis sim, tu asper? ego colliquefam, tu congelas?
 „ ego flagrem, tu restringaris? Non, per Deum! sed sive
 „ dicta, paribus ponderum momentis ea trutinabimus, sive fa-
 „ Etia, ad eundem calcei modulum ea exigemus: Sic ut securi
 „ simus

Potestas *secundaria*, quæ vel a
sapiens fuit ducta, vel ab Ori-
gine, firmiter, solideque, aliquid
fecit, *constituitve*. Consule quæ
 in *Opusc. de defect.* ad כחם

prolata. אָבָדָן ult. pbata, pro-
 pter אָבָד a בָּדַל largiter dona-
 vit. Eadem forma reliquis fu-
 turis addita; ut תִּכְרֶנּוּ recondas

in thesaurum, a חָרַן. Item
 אָלֵן fut. i. a לָא med. je, le-
 vis fuit. חָשַׁן a תִּחְשֶׁשׁ

asper fuit. אָדוּב a דָּאב med.
 wow זָוַב & דָּוַב liquefcere.

אָחַד a חָמַד concrevit,
 congelavit. Hoc pro avarum
 esse frequentant: ut *Liquefieri*
 ad liberalitatem donandi trans-

fertur. In *Conf.* 13. נִזְרָנִי

בְּעֵינַי יִקְדִּיחָהּ הַיָּמִיד

וְיִקְדִּיחָהּ הַיָּבֹשׁ

Respexit ad me oculo, quam in-
 jecta quasi festuca ladii congela-

tio; & festuca liberat liberalitas.

Sequens אָדָּכּוּ pro אָדָּכּוּ

ex אָדָּכּוּ est fut. דָּכָא

arsit, flagravit puriore flamma.
 זָכָה. Designatur fragrantia a-

moris: ut חָמַד remisit, relan-
 guit, ignis, ejusdem refrigera-
 tionem adfert.

וְנִזְרָנִי 67 aequilibrium serva-
 bimus, Est fut. 6. a וָזָב libra-
 vit, ponderavit. וָזָב. Vide Clav.

Dial. Ejus derivatum וָזָב li-
 bratio. מִשְׁקָל מִתְּקָל speciatim
 hic signat obolum. Radix תָּקַל
 זָקַל; appendit: gravitatem, &
 pondus, exploravit, tollens manu
 sua &c. תִּשְׁחָזִי paria facie-

mus, iterum in fut. 6. ab חָזָא
 scidit; speciatim calceum, i. e.
 ad formulam suam secuit

ut est in Ca-
 muso. Hinc proverbium incre-

buit חֲדוֹת חֲדוֹתַי פָּעַלְתָּ

secui sectionem calcei ejus,

פָּעַלְתָּ

نَأْمَنَ التَّغَابِينَ وَكَفَى التَّضَاعُنَ وَالْأَقْلَمَ ٦٥ أَصْلَكَ وَتَعَلَّنِي ٦٥ وَأَقْلَمَكَ وَتَسْتَقِلَّنِي ٦٥ وَأَجْتَرَحَ ٦٥

i. e. par pari retuli ; monente solea , vel calceo pedem. Ejusdem naturæ illud in *Hamaſa* Teblebio. نعال calcei, plur. fr. a

نعل Radix نعل munivit

أقدامنا في نعالهم

Pedes nostri eorum in calceis i. e. iis per omnia similes sumus.

٦٨ نَأْمَنَ *securi finis. Est fut. 1. cum phata ad finem, ob partic. preced. Radix أمن* firmo *grefsu fuit. نأمن infin. 6. a* *fraudavit in re vendita ; unde in conj. 6. mutua defraudatio existit. Est notio secundaria, profundioris indaginis, ab axilla, quæ مَعِينٌ. Ea sic dicta a*

flexit, & duplicavit, vestem. Hinc fraus. Porro sequens

كفى est fut. pass. 1. conj. a satis fuit, suffecit, ut quum dicitur وكفى الله وكفى sufficit Deus in tutorem : &c. Notio propagata a par fuit : ut par esse apud Latinos etiam di-

ctus, qui sufficit rei præstandæ. Proprie ergo sonat, & pares fiamus odio mutuo. تضاعن infin. 6. a ضغن male voluit : odit : & contra, ut Cl. Golius censet, propensus, proclivis fuit. Genus alienissimum a natura Linguarum, quæ contrarias significationes nullas agnoscunt. Ex Camuso liquidiora fient omnia.

الضغن الناحبة وإبط الجمل والمبل والسوق والحق كالضغينة وقد ضغن وتضاعنوا انطووا في الاحقاد اضطقنه اخذه تحت ابطه وفرس ضاغين ما

مُعْطِي

„ *simus a circumventionem: & occurramus malevolentia.*

„ *Quid enim? cur ego te muneribus lactarem, tu me ad-*

„ *siliatres? ego te sublevarem, tu me elevares? ego tibi luc-*

„ *TO*

يُعْطِي جَرِيَّةً إِلَّا بِالضَرْبِ

وَقِنَاءَ ضَغْنَةٍ عَوْجَاءَ

وَالضَغْبَنِي الْأَسَدَ وَضَغْنَ

إِلَى الدُّنْيَا مَالٌ

Vox Dign, notat latus; & axil-
lam cameli; & inclinationem; &
impulsionem; & odium, ut &
Dagina, & verbum in 1. conj.
odit; in 6. occulta odia foverunt.
In 8. cepit quid sub axilla. E-
quus צָעֵן vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.
Etiā bastā צַעְנָה est distorta.
Leo. צַעֵן ad mundum, est
inclinavit se. Vides in omni-
bus inclinationem cum distortio-
ne conjunctam. Eam sub hoc
thematē me repperisse gau-
deo, quod nunc demum liqui-
da mihi Origo & צַעֵן, Esai. 33:
20. Tentorium cujus non צַעֵן
flectetur, nec צַעֵן velletur paxillus.
צַעֵן migravit, flexit, hinc du-
ctum. Odium vel ab inflexo, &
se avertente, latere ortum; vel
ab axilla, sub qua rancor veluti

foveatur. Formula دָאָת שְׁעָב

a Gjeubar. exponitur

Gravida camelus quæ masculo im-

morigera; & دָאָת ضَغْنٍ

tenere אלי וְطَنְهَا

propensa est ad mansionem con-
ductam.

69 فَاِمَ اَعْلَيْكَ sane ad quid

te lactarem &c. Prius constat ex

& illativa, לַי praf. & مَا quid.

Hoc nonnunquam Elipb suum a-
mittit ad accelerandam pronun-

ciationem, ut in اَلَمْ ad quid,

pro اِلَي مَا. Sic enunciatur

Phálma, pro Phalimáa. Alte-

rum est in fut. 1. a عَلّ, quod

est سَقَى مَرَّةً ثَانِيَةً rigavit,
bibendum dedit, secun-
da vice. Item intransitive, post

نَهْل primum potum iterato bau-
stu bibit. Transfertur nunc ad

donationem, & recreationem: cui

opponitur تَعْلِي adfigas me,

vel plagis exhaurias: quod est

fut. 4. ab eadem Radice. Redi
ad Origin. Lib. 1.

70 وَ اَنْتَ لَكَ sublevarem te;

est fut. 4. a קָלָל levis fuit.

٧١ وَاجْتَرَحَ لَكَ وَجَرَجَنِي ٧٢ وَأَسْرَحَ إِلَيْكَ
وَسَرَحَنِي وَكَفَّ ٧٣ يَجْتَلِبُ إِنْصَافَ بَضْمٍ
وَأَنِّي ٧٤ تُشْرِفُ شَيْءٌ مَعَ غَنَمٍ وَمَنْسِي
٧٥ أَصْحَبَ

Notio *paucitatis* principem locum vitiose tenet apud Gjeubar. qui incipit a قَلِيلٌ paucus, parva res: unde & قَلِيلًا قَلِيلًا paullatim. proprietates Linguae in ea phrasi dat, leviter, leviter: jam quæ levia, eo ipso pauca, ut quæ gravia, eo ipso numerosa. Qui hoc in Originibus negligit, omnia miscet, & conturbat. Exemplo luculentissimo erit no-

strum اَمَلٌ in 4. apud Golium
1. sustulit, portavit. 2. diminuit.
3. extulit; fecit ut adscenderet.
4. pauper evasit. &c. Ubi copula? Non fane in pauco, sed in levi. Inde 1. levavit pro sustulit ad portandum. 2. elevavit
3. levavit. in altum extulit. 4. ad leve quid pervenit: pro inops factus est. Additur & 5. corripuit

eum tremor. Nempe قَلٌّ levitas, est agitatio ira, commotio tremula. Sequens تَسْتَعِزَّنِي elevares me, est fut. 10. e-

jusdem Radicis. Notio in Lexicis omissa, sub hac saltem conjugat. quamvis in VI. enotetur paucum, parumve censuit. Idem ergo in X. obtinet.

٧١ أَجْتَرَحَ lucrum acquire-
rem: est fut. 8. 2 جَرَحَ vulne-
ravit; agrotum fecit: disteriis conviciisque vulneravit; confutavit: falsi arguit.. Item comparavit sibi lucrum, vel acquirere stu-

duit. Inde جَوَارِحٌ plur. fr. 2

جَارِحَةٌ part. præf. fam. Gjeu-

bario notante من السباع والطير ذوات الصبـ

وجوارح الانسان اعضاؤه

التي يكتسب بها

e feris, & volucribus, prædatri-

ces; item prædatrices hominis sunt membra ejus, quibus prædam, vi-

ctumve, sibi comparat. Primaria potestas non annotatur. Eam suspicor sitam in scalpen-

do, desstringendo. Ita Latine lu-

dere

ro forem, tu me vulnerares? ego pastum accederem ad te,
tu me pastum ire juberet? Enim vero qui comparari pos-
set æquum per iniquum? & quomodo sol splenderet cum
nube cælum tegente? aut quando se morigerum præbuit a-
mor

dere posses ex ancipiti usu ver-
bi, ut ego tibi destringam quid
lucris, & tu me stringas læden-
do. Conjectura est; de qua
ampliandum.

72 وَأَسْرَحَ & pastum exirem.
Est fut. 1. a سرح سرح libere
fusus, effusus, fuit; redundavit.
Ita Abulfeda: prope Femamam
fons est amplissimus وماوها
سرح *cujus aqua se libere fun-*
dit. In 2 conjug. habes, dimi-
sit comam; ablegavit: repudiavit
uxorem: res suas sibi habere jus-
sit; & quasi pastum dimisit. Sic
Galli, allez vous paitre. Ita in-
telligas alterum illud تَسْرَحْنِي
pastum dimitteres me.

73 يَجْتَلِبُ acquireretur,
compararetur: يَتَحَصَّلُ, ut
Schol. habet. Est fut. 8. a جلب
traxit, contraxit, collegit, coë-
mit, ut divenderet. Item pa-
ravit, comparavit, attraxit. Ita
Algaz. جلب كل منفعة
secum trahit omnem utilitatem.
Et Avicen. جلب النعاس
trahit somnum: جلب الهم

trahit senium. In sententiis Er-
pen. p. 61. Frequens ad homines
accessus تجلب السوء attrahit
malum. انصاف jus, vide su-

pra num. 50. ضُيِّمَ oppressio, a
ضام med. je, defraudavit. E-
jus notitiam pleniorē præbet
Tauriz. ad Hamasa الضيم
العدول عن الحق
يقال ضامه اذا عدل
به عن طريق الحق
والنصفه ومنه قبل قعد
في ضيم الجبل اي
في ناحية تعدل اليه

Origo bujus vocis est declinatio
a jure. Inde verbum usurpatur
pro deflexit a via juris & equi-
tatis: dicitur etiam inde, sedet
in declinatione montis; 1. e. in
ora ad ipsum inclinata. Nihil
horum in Lexicis Gjeubarîi &
Pbiruzabadîi.

74 تَسْشَرِقُ splenderet. Est
fut. 4. a شَرَقَ ortus fuit, شَرَقَ.
غُيِّمَ sol. شَرَسَ, شمس
nubes cælum tegens, a غام

٧٥ أَصْحَبَ وَدَّ بَعْسُفٍ وَأَيَّ حَرٍّ مَرْضِيَّ بِحُطَّةٍ
 حَسْفٍ وَإِلَيْهِ ٧٦ أَبُوكَ إِذْ يَقُولُ
 جَزَيْتُ

nubilosum fuit cœlum. Figurata oratio, qua innuitur, sereneum, & amicum, vultum non offerendum illi, qui nubilosus erga nos.

٧٥ أَصْحَبَ obsequentem se dedit. Est prat. 4. a صَحَبَ socius fuit. وَدَّ amor, a وَدَّ dilexit. عَسْفٌ violentia, a عَسَفَ violenter torfit, extorsit. &c. أَيَّ حَرٍّ Quis ingenui?

in statu constructio, eleganter. Prius est أَيَّ qualis, unde ٧٦ πῶς ubi? posterius ٧٦ ingenuus a ٧٦ caluit: q. d. qui nobili calore animatur. مَرْضِيَّ est ٧٦, acquievit. حُطَّةٌ linea, stria: a حَطَّ delineavit. Usurpari amat pro conditione, more, proprietate. Ex Taabbeta Sjerran laudat Gjeubar.

هُمَا حُطَّتَا إِمَّا إِسَارٌ وَمِثَّةٌ
 وَإِمَّا دَمٌ وَالْقَتْلُ بِالْحَرِّ أَجْدَرُ

Due conditiones: aut captivitas & opprobrium:
 Aut sanguis: at cædes ingenuo congruentior.

Notetur حُطَّتَا positum ob- Dicitur etiam absolute حُطَّةٌ
 jecta Nun, pro حُطَّتَانِ cape conditionem, pro حُطَّةٌ
 الانتصاف pro, cape condi-

„ *mor per violentiam?* quivse ingenuus gratam habet condi-
tionem injuriæ?
„ Divinitus fane pater tuus, quum dixit.

Re-

tionem æquitatis; quod æquum est
observa. حَسَفَ Injuria; unde
الخسف سامه imposuit ei
zamiā: injuria eum adfecit: de-
pressit. Dicunt etiam بات
الخسف mansit famelicus.
Proprie pernoctavit esuritionem.

Nempe injuriam speciatim tran-
stulere ad negationem & sub-
tractionem pabuli: quum jumen-
tum pernoctare cogitur sine ulla
refectione; ut Tauriz. ad Ha-
mas. docet. Similiter Teblebius.
الخسف للدابة ان تببت
بغير علف قال الشاعر

لا يقبم على ضبم يراد به
الا الاذلان عبيد الحي والوتد
هذا على الخسف مربوط برمته
فذا يشج فلا يرثي له احد

Injuria jumento fieri dicitur, xit Poëta
quum pernoctat sine pabulo. Di-

Non perstant in injuria, qua impetitur, nisi
Duo vilissimi, asellus pago communis, & polus.
Ille super esuritione religatus fune suo;
Hic contusus, absque ut compleret eum quisquam.

76 لله ابوكم Deo Pater tuus! *Etum ex* لا اله الا الله
i. e. Divinitus! egregie! ut لله *ab* الله coluit. pater,
Deo fluxus lactis ejus! pro, *est* الله; a rad. الله ult. waw
O divinam eloquentiam! Semet
inquit Abuzoidus. لله contra- *& je.* الله tum, quum. يقول
E 3 di-

جَزَيْتَ 77 مَنْ أَعْلَفَ بِي وَدَّةَ جَزَاءَ مَنْ يَبْنِي

عَلَيَّ أُسَّةَ

78 وَكَلْتُ لِلْخَلِّ كَمَا كَالِ بِي

عَلَيَّ وَفَاءَ الْكَئِيلِ أَوْ بُحْسَةِ

وَلَمْ 79 أَخْسِرْهُ وَشَرَّ الْوَرِيِّ مَنْ يَوْمَهُ

أَخْسَرَ مِنْ أُمِّهِ

80 وَكَلَّ مَنْ يَطْلُبُ عِنْدِي جَنِّي

فَمَالَهُ إِلَّا جَنَا عَرْسَهُ لَا

dicebat a قال sonuit, unde
קול vox.

77 جَزَيْتَ *rependo. Est præt.*

i. a جَزِيَ *pensavit, suffecit*
&c. ejus *infin.* جَزَاءَ. In Ori-
gine valuisse videtur *sequitur*; ca-
cidit: ut & جَزَا ult. Hamz.
partitus est. اَعْلَفَ *pendere fe-*
cit; i. e. *fixit, adfixit*, mihi,
amorem suum. يَبْنِي *edificat*,
est fut. i. a بَنَى *edificavit.*

اَسَ *fundamentum*, triplici for-
ma effertur, per Phata, Kefra,
& Damma. Id Hebraice esset

אָשׁ, אָשׁ, אָשׁ. Hinc

אָשׁ *fundamenta*, in Esra.

Forma אָשִׁי *est par-*
ticipialis, quæ etiam Arabibus
trita. Habent præterea أُسَّانَ
per Cbolem, vel Kametz, ad pe-
nultimam. Est formula prover-
bialis, *edificare super fundamen-*
to alicujus, pro paria ei referre;
& *sincero sincerum*, dolofo se præ-
bere dolofo.

78 كَلْتُ *metior: in præt. i.*

a كَال med. je: quin & voc;
nam

Rependo illi qui amorem suum mihi applicat, sic, ut super fundamento ejus ædificem.

Et metior socio, prout mihi mensus est, cumulata mensura, vel ☿ deficiente.

Nec quicquam ei detrabo; pessimus enim mortalium, cujus dies damnum fecerit præ matre sua.

Qui ergo apud me fructum quæritat, non carpit nisi quod plantaverit.

nam **كَبِلَ** mensuratus fuit,

etiam e Dialecto **كَوَّلَ** enunciari annotavit Gjeubar. Convenit cum Hebr. **כָּלַל**. Sequens **חָלַל**

amicitia pro Amicis, jam visum num. 36. De **وفاء** complementum, consule num. 62. Ejus contrarium **بخس** quod justo

minus, a **بُخَسَ** deminuit, fraudavit: proprie **قطع** refecuit: monente Teblebio. Lexica tacent. Aliud Proverbium, metiri alicui prout mensus fuerit; etiam in Sacris notum.

79 **أَخْسَرَهُ** eum defraudo: in

fut. I. per Apocopen; **أَخْسَرَهُ** jacturam fecit; damnum passus est. Idem valet quod **חָסַר**. Origo sub **חסר**, ut ad Conf. 3. p. 155. attigi. **شَرُّ الْوَرِيِّ** malus mortalium, structura Hebraica, pro pessimus. Elegantissime e-

Non tiam structum, cujus Dies hodiernus damnum patitur præ matre sua, i. e. besterno, unde quasi genitus. Nempe diei tribuere amant, quod homini obtingit. **أَخْسَرُ** est form. compar. ejusdem Thematis. Usus, ut **חֲסִידִי** apud Hebræos, duplex; speciatim in mensura, ut Exod. 16: 18. ubi est minus justo recipere; & Esai. 32. 6. detrabere de justa portione. Sic in Alcor. Sur. 26. 181.

تَوَفَّوْا الْكَبِيلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمَخْسَرِينَ

Complete mensuram, neque sitis ex detrahentibus. Illuc allusum.

80 Pulchra Allegoria in **جَنِي**

quicquid carpitur, fructus: a **جَنَا** ult. **Warw** & **je**, carpsit, legitque fructus. Hæc primaria potestas; unde secundario, falsitate usus est, falso accusavit: vexavit calumniis. Item patravit crimen. Inde **جَان** carpens

absolute etiam est peccans, injuste agens; vexator; Tyrannus. Sic Tim-

لَا ٨١ أَبْتَغِي الْعَبْنَ وَلَا أَتُنِي بِصَفْقَةٍ
 الْمَغْبُونِ فِي حِسِّهِ
 وَلَسْتُ ٨٢ بِأَمُوجِبٍ حَقًّا
 لِمَنْ لَا يُوْجِبُ الْحَقُّ عَلَيَّ نَفْسَهُ
 وَرَبَّ ٨٣ مَذَاقِ الْهُوِيِّ خَائِنِي أَصْدُقُهُ
 الْوَدَّ عَلَيَّ لِنَفْسِهِ
 وَمَا ٨٤

P. 47. & 49. الجاني reperies.

Ejus plur. fr. جَنَاءَ impii: scelerum patratores. Reconditæ venustatis est hocce in Hist. Salad.

شَوَانِ عَلَيَّ الْعَدِيِّ جَوَانِ

Myoparones super hostibus carpentes: i. e. prædam agentes. Insignite dictum Carpere fructum plantationis suæ; in quo nemo non vim Proverbii agnoscit. A-

junt nempe إَجْتَنِ مَا غَرَسْتَ

carpe quod plantasti: ut & me-
 te quod servisti.

٨١ ابْتَغِي cupio, expeto,
 Est fut. 8. ا بَغِي
 bullivit. Inde natum secunda-

rio vehementius petivit; & alia,
 quæ alibi sub hoc Themate jam
 digessi. غِبْنَ fraus, illustravi
 num. 65. اِنْتَنِ discedo; est

fut. 7. ا تَنِي iteravit; plicavit; flexit; unde
 اِنْتَنِ flexit sese, & averfus
 fuit; pro abiit. Sequens صَفْقَةٌ
 est complosio manuum, qualis
 contrabentium. Exempla produ-
 cta ad Jobi Cap. 20. 22. Hinc
 Proverbialiter invaluit صَفْقَةٌ

مَغْبُونِ Complosio circumven-
 ti. Id facete huc applicitum, &
 a contractibus translatus ad con-
 versationem, & commercium om-
 ne. Ideo adjectum فِي حِسِّهِ
 in sensu suo: i. e. ratione inge-
 nit,

Non amo fraudem, nec discedere lubet cum comploſione circumventi in ſenſu.

Nec impono mihi æquitatem erga eum, qui ipſe ſibi eam non impoſuit.

Sæpe autem perfide amans, imaginatus me fiſto ejus amori credere

Præ

nii, intelligentiæ. Radix حس *ſenſit: percepit; pro intelligentia reperies vocem noſtram Prov. 1: 4. & 5: 2. In Lexicis hæc notio non comparat.*

82 كَسَبَ بِمُوجِبٍ non ſum in injungente, pro, non injungo. Solemnis Arabiſmus. Ajunt ب redundare. Tu teneas vim præpoſitionis ad interiorem conditionem ſignandam. لَبَسَ ex لا يَسَ non eſt, coaluit. Origo eſt ſubſtantiva. Quum referret ſpeciem verbi, cœpit conjugari, ut concavum *ſe*: nec tamen omnes perſonas admittit. Cl. Gol. ſecundas tantum præt. enotavit. Hic habes primam ſing. Caret futuro, reliquiſque formis. موجب eſt part. 4. a وَجِبَ neceſſaria fuit res. Inde اَوْجِبَ effecit rem neceſſariam eſſe: ut neceſſarium impoſuit. Proprietas radicis eſt in cadendo, & quidem cum ve-

bementia, & ſonitu. Inde neceſſarium ductum; quod ita cadit & jacet, ut moveri nequeat. Neceſſe apud Latinos a non cendendo venit.

83 Inſignis figura, مذاق الهوى commiſtor amoris, pro ſimulator. Radix مَذَقَ aqua diluit vinum, lac. Inde porro, minus ſincerum amorem præſtitit. Redi ad Conf. 3. pag. 165. خال med. je, imaginatus, opinatus eſt. اَصْدَق verax ſum eſt fut. 1. a صَدَقَ re-cto-rigidus fuit. Notabilis conſtructio, verus, ſincerus, ſum amorem. Poſſes etiam dare, quod accredo ei amorem; ſive quod fidem babeam ejus amori: لبس على ſuper ſimulatione ejus: proprie velatione, vestitione, a لَبَسَ veſtivit, palliavit, diſſimulavit &c. &c.

84 وَمَا دَرِي مَنْ جَهْلُهُ أَتَنِي أَقْضِي
 غَرِيمِي الدَّيْنِ مَنْ جَنَسِهِ
 85 فَاهْجُرْ مَنْ اسْتَغْبَاكَ هَجَرَ الْقَلْبِي وَهَبَهُ
 كَالْمَلْحُونِ فِي رُؤْسِهِ
 86 وَالْبَسَ لِمَنْ فِي وَصْلِهِ لَبْسَةً لِبَاسِ
 مَنْ يَرِغَبُ مَنْ أَنْسَهُ
 87 وَلَا تَرَجَّ الْوَدَّ مِمَّنْ يَرِي أَنَّكَ مُحْتَاجٌ
 إِلَي فُلْسِهِ

قَالَ

84 وَمَا دَرِي *non scit*. Proprie
non discriminat. ut supra num. 54.
 indicatum. جهل *Inspientia*, proprie
levitas, commotio. اقضي *quod*
 85 فَاهْجُرْ *quod* *est fut. 1. a* قضاة *quod*
secuit, praefecuit; finivit; deci-
dit. &c. &c. غريم *creditor*, a
 86 وَالْبَسَ *operatus fuit*. دين *as a-*
lienum, sic dictum a *judicio*, &
 87 وَلَا تَرَجَّ *Extranea*
 88 *ut* *con-* جنس *ut* *con-*

ne subsistunt, talia facile di-
 gnoscent.

85 فَاهْجُرْ *fuge; abhorre.*
 86 وَالْبَسَ *Est imperat. 1. ab* هجر *deser-*
ruit patriam; abscellit a suis. pa-
tet latissime; nam Avicen. dixit
 87 وَلَا تَرَجَّ *cibo abstinet.*
 88 *abstinet a quiete.*
 89 *&c. &c.* استغبي *negligit; est*
 90 *conj. 10. a* غبي *non perpen-*
 91 *dit, curavitque rem.* غبي *Con-*
 92 *socordia.. Con-*

nit

Præ stoliditate non intellexit me eodem ære debitum dissolvere.

Fuge ergo eum, qui te negligit, fuga odii, & puta eum jam defossum in suo sepulcro.

Et indue pro eo, cujus conjunctio subdola, vestem abhorrentis a familiaritate ejus.

Nec spera amorem ab eo, qui videt te nummi sui indigum.

Di-

nit in Origine cum עבה crassus fuit. Res alibi deducenda. هبه

Da eum, i. e. babe, cense, eum, a هب dedit. ماحود sepultus, a

لحد sepelivit in لحد foramine

excavato ad latus petra. رمس

sepulcrum sic dictum a رمس oblitteravit solum; terram coarquivit: humavit.

86 إلبس indue, est imper. i. a لبس. Inde & לבוש لباس indumentum.

Eadem radix dat لبسة obscuritas, dubium, confusio. Imo vero تخليط والتباس commixtio; & palliatio Hypocrite: ut num. 83. وصل conjunctio, amicitia. Ex genio Arabie elatum, indue pallium avertantis ei qui palliatione utitur.

Ita dicunt, Induit vestem abeuntis, pro abiit. Item induit vestem desperationis, pro ad extremam desperationem venit. Hinc anfa ministrata formulæ لباس

الجبوع vestis famis, pro extrema fame, de qua ad Job. 30: 18.

مرغب عن averfatus est, illustratum Conf. i. pag. 24.

87 فرج speres. Est fut. i. per Apoc. pro ترجو, a مرجا ult. Warw: Speravit; timuit. Latet Origo. يرى videt i. e. putat,

pro يرى fut. a راي. Etiam in sacris id verbi sæpe sensum, & opinionem, adfert. حاجة part. 8. ab حاج

opus habuit. Ea vis secundaria, a اوان ambivit, ut suspicor. Qui ambit aliquid, eo sibi opus esse ostendit. فاس obolus, nummus, hic notat pecunias.

قَالَ ٨٨ أَلْخَرِثُ بَنَ هِمَامٍ فَلَمَّا وَعَيْتُ مَا
 دَامَ بَيْنَهُمَا تَفَتُّ إِلَيَّ أَنَّ أَعْرَفَ عَيْنَهُمَا
 فَلَمَّا لَاحَ ٨٩ بَنَ دُكَاءَ وَالْخَفَ الْجَوَّ الضَّيَاءَ
 ٩٠ غَدَوْتُ قَبْلَ اسْتِثْلَالِ الرِّكَابِ وَلَا أَغْتَدِي
 الْعُغْرَابَ وَجَوَلْتُ ٩١ اسْتَقْرِي صَوْبَ الصَّوْتِ
 اللَّيْلِ

٨٨ وعيت *condidi aure*, a-
 pmo; est *prat.* ١. اءى وعى
vasculo excepit; collegitque. دام
circulare, in orbem ire. تفتت
cupivi, est prat. ١. اءى
med. Warw. Cl. Gol. id ab
 شاق, quæ est 8. a
 truncatum innuit. Infelicius
 profecto; quum licuisset
 in توب directe convertere; ut
 توب ex Dialecto fit توب. Schol.
 ait in Origine esse, plen-
 us fuit, & exuberavit. Inde
 vehemens desiderium enasci po-
 tuit. De his alias. اعرف
 fut. ١. pbatatum, a عرف
 cognovit penitius, عرّف.

oculus hic valet substantiam sive
personam ipsam: ut quum dicunt
 عينا & هو هو بعين
ipsum est cum oculo, presentissi-
mus. Tale & hoc صامى
 خبرا بعد عين
factus est in rumorem post ocu-
lum. Qui ante presentissimus;
 لئى
nunc procul abest. Et بعد عين
vestigium post
oculum, eodem fere sensu.

٨٩ فليس ذكاء *Filius solis.*
 Est periphrasis *Auroræ*, vel po-
 tius *clarioris jam matutini*, post
 ذكاء
exortum Solis; quem
 ذكاء
vocitant, a ذكاء clare mi-
cuit flamma. Utitur Ibn Da-
reid.

Dixit *Harith ibn Hemnam*, quum condidisset *aure* id quod inter eos reciprocatum erat, desideravi personas ipsas cognoscere. Quum itaque *filius auroræ micisset*, & aërem vestivisset lumen, matutinus fui ante quam vectores sese levarent, & non ut matutinus est corvus: instititque tendere versus vocem il-

من ضبع الحرم جني لنفسه
ندامة الذع من سفع الذكاء

*Qui perdit pudorem, carpit animæ suæ
Pœnitentiam urentiorem ustione solis.*

Sequens الحف in præf. 4. a re, & surgere. غراب ita con-
 venit cum غراب corvus, ut ta-
 men forma differat. Ni hoc ri-
 te distinguatur, *Dialectorum* fa-
 cies internosci nequit. Corvo-
 rum matutina diligentia in Pro-
 verbium missa apud Arabes. Hac
 anfa noster, & non matutino exi-
 tu corvi i. e. diligentius adhuc :
 ex solemnii illo *Arabismo*, quem
 ad *Con/ef.* 2. illustravi, quo
 dicunt, Fortis & non ut *Alexan-*
der, i. e. multo fortior.
 جعلت استقري 91
 feci ut intenderem. Phrasis pleo-
 nastica. Posterius est in fut. 10. a
 فرا ult. waro & je, كره, occur-
 rit, contendit, persecutus est iter.
 صوب est tractus, latus, plaga
 cœli; a صاب med. waro, sco-
 پلي 3
 pum contigit sagitta. 3
 F 3 no-

operuit, amicivit: est
 لِحَافًا, amiculum.
 Pulcherrime, Amicivit aërem
 lumine. لا الجو proprie Me-
 dium: inde medium cœli & ter-
 ra, sive جو الهواء Medium
 vasti inanis i. e. aëris; ut ple-
 niore formula effertur. ضياء
 lumen, a ضاء micuit.
 matutinus fui. Est
 præf. 1. a غدا ult. waro, mane
 venit, exiit, &c. In 8. eadem
 obtinet potestas, indeque infin.
 اغتدأ in hoc ipso colo.
 استقلل infin. 10. a قل
 levis fuit, est semet levo-

أَلْتَبْلِي وَأَتَوَسَّمُ أَلْوَجْوهَ بِأَلْنظَرِ أَلْجَلِي إِي
 ٩١ أَنْ لَمْ حَتَّ أَبَا تَرْيِدٍ وَأَبْنَهُ يَتَحَادَثَانِ
 وَعَلَيْهِمَا بَرْدَانِ رَثَّانِ ٩٢ فَعَلِمْتُ أَنَّهُمَا نَجَبَا
 لِبَلْتِي وَصَاحِبَا مِرْوَالَيْتِي ٩٣ فَقَضَدْتُهُمَا
 قَضَدَ كُلٌّ بَدْمَانِيَهُمَا رَاثٍ لِرَثَائِيهِمَا ٩٤ وَأَبَحَّتُهُمَا
 أَلْتَّحَوَّلُ

nocturnus , a لَيْلٍ لَيْلٍ e
 Lexicis omiffum, ut infinita talia.
 اتَوَسَّمُ notabam Pbyfiognomo-
 nia utens , est fut. 5. a وَسَمٌ
 figno notavit faciem. نَظَرِ
 intuitus, est infin. 1. a نَظَرَ
 ٩٢ observavit, infpexit. جَلِيَّ
 est ٩٣ revelatus relectus , cla-
 rus : in part. Pabil, a جَلِيَّ
 ٩٤.

٩٢ strinxi , stricim
 vidi. Est præf. 1. a لَمَحَ mi-
 cuit fulmen , stella , oculus.
 Struunt quoque بَعِينَهُ
 micante eum oculo strinxit , pro

ابصر ابصارا خفيفا
 levi intuitu eum perstrinxit. Con-
 fer quæ pag. 6. conf. 1. delibata,
 يتحادثان confabulabantur ;
 حدث est duale fut. 6. ab حدث
 ٩٣ novus fuit. Inde in 2.
 حدث narravit novi quid. In
 6. inter se denarrarunt. بردان
 duale , a بَرْدٌ vestis diversico-
 lor, quasi guttata, grandinata : a
 ٩٤ رَثَّانِ grando. رَثَّانِ
 Duale , a رَثٌ lacer. Radix
 علي detritus fuit. ٩٤
 super sæpe ad vestitum signan-
 dum adhibetur , ut apud He-
 breos ٩٤.

illam nocturnam, notavique vultus intuitu claro; atque con-
spexi *Abazeydum* & filium ejus confabulantes, ambo ve-
stibus laceris tectos. Hos ego agnoscens *collocutores noctis*
meæ, & auctores narrationis *meæ*, petivi eos studio *amantis*
indolem, dolentis egestatem eorum: dedique iis copiam
se-

93 عَلِمْتُ cognovi, a عِلْمٌ
signavit. Thema utrum-
que enucleatum in *Opusc. de*
defect. نجبا in *Regim.* pro
fuit, quod est *Duale a*
نجبان, *نجبي* consors arcani, a
arcanum habuit sermonem. صاحب
item *duale constr.* pro صاحبان
صاحب مرواية Jam vero
socius rigationis, est, suavis fa-
bulator. Radix postremæ vocis
مروي rigavit illustrata
conf. 1. pag. 8.

94 قصدت petivi, recta in-
tendi: est præf. 1. a قصد
modum rectum tenuit. كلف
studiose deditus, amans; a كلف
studiose incubuit rei, amore ejus
captus fuit. Item laruit; ad ni-
grum inclinavit rubedo. Hæc
Origo, & vis primigenia. Si-
mile indicavi in كلف دمى

desideravit: proprie palluit, ta-
buit. دماثة est facilitas, leni-
tasque, indolis; a دمت mollis
fuit, مرثي equalis, arena. مرثي
pro مرثي part. præf. a مرثي
condoluit; deflevit &c. مرثاة
squallor pannis laceris obfeti. Vi-
des quantam inopiam exprimat
مرثي.

95 اَبَحْتُ communis juris fe-
ci. Est præf. 4. a باح in pro-
patulo fuit. تحول Infin. 5.
verbi حال vertit. migravit
de loco in locum. Inde in 5. de-
siliivit de equo in equum. Pul-
chre ergo dictum, transsilire in
sellam meam, pro, ad meum co-
mitatum se transferre. تحكّم
item infin. 5. ab حكم judica-
vit: unde تحكّم judicem se-
gessit; figurate, pro arbitrio,
imperioque, fecit quid. كنري
وقلبي

التَّحَوَّلَ إِلَيَّ رَحْلِي وَالتَّحَكَّمَ فِي كَيْفِي
وَقَلِي ٩٦ وَطَفِقْتُ أُسِيرَ بَيْنَ السَّيَّارَةِ فَضْلَهُمَا
وَأَهَرَ الْأَعْوَادَ الْمُثْمِرَةَ لَهُمَا حَتَّى ٩٧ غَمِرَا
بِالنَّحْلَانِ وَاتَّخِذَا مِنَ الْخِلَالِ وَكُنَّا بِمَعْرَسِ
٩٨ نَتَبَيَّنُ مِنْهُ بَنِيَّانَ الْقُرَى وَنَتَنَوَّرُ
مِنْهُ

وَقَلِي *multitudo* & *paucitas*
mea, habet speciem *Adagii* ;
ad *maxima*, *minima*, confi-
ganda.

طَفِقْتُ *cæpi*: in *præt.* 1. a
طَبِقَ idem quod طَبَقَ

appactus fuit rei. *أَسِيرَ* ire fa-
ciebam ; est fut. 2. a *سَارَى*
med. je, *ivit*, *incessit*, *fecit iter*,

פִּירָה *סִיָּרָה* Inde *סִיָּרָה* *פִּירָה*
caterva iter facientium, multum

ambulans *foemina*: a *masf.* *سَيَّار*
ambulator, multum *incedens*.
Jucunde dictum, ire faciebam
excellentiâ eorum &c. pro di-
vulgabam. *أَهَرَ* concutiebam, est

fut. 1. ab *هَرَّ* agitavit arbo-

rem. Signatissime ergo hic,
ubi *اعواد* *arborea*, a *sing.* عَوْدٌ

Lignum, *adjectæ*. *مُثْمِرَة*
fructifera, est *part. fæmin. sing. 4.*
conj. additum *plurali masculino*
اعواد ex *solemni Arabismo*.

Radix ثَمَر *fructus tulit*. I-
tem *opulenter* fuit. *Emblema*
Arboris fructibus onusta ad *opu-*
lendum hominem mire placuit A-
rabibus. Ejus *concussio* in *Pro-*
verbium abiit ; ut *omnem quer-*
cum concutere.

٩٧ *غَمِرَا* *obrutî*, *merfi* sunt.

Est *Duale præter. pass.* غَمِرَا
textit aqua *rem.* نَحْلَانِ *largi-*
tio, *donatio*, qua quid in *for-*
tem & *hereditatem* alicui con-
fer-

Jese transferendi ad sellam meam; proque arbitrio utendi rebus meis magnis, parvis, juxta. Occæpi deinde divulgare inter catervam eorum excellentiam; & concutere arbores pro iisdem fructíferas, sic ut largitione mergerentur, atque intimorum instar exciperentur. Erasmus in mansione unde distincte notabamus ædificia pagorum, atque clare spectabamus ignes hospitalitatis:
ibi

fertur. Tebl. هي من نحلته له اي وهبته له وخصصته به ابو نحل Est a verbo نحل, quatenus valet dare, & quidemut proprium, نحل. Abulbeka auctor. Sequens أخذ est pass. conj. 8. pro أوتخذ captus fuit. Thema أخذ خلان plur. fr. a خليل amicus intimus, ut supra num. 62. visum.

98 distinguishabamus. Est fut. 5. a بان distin-ctus fuit. بنبان edificium, ut بنان a بني edificavit. قري plur. fr. a قريّة urbs, pagus. Thema قري occurrit. Item hospitio ex-

cepit; unde mox cum paronomas. hospitalitas. قري conspiciebamus; iterum fut. 5. a نل luxit; cujus derivatum نل ignis, in plur. fr. dat نل quo mox noster usus ex Pbrasi veteri النل تنوير conspexit ignem, qua utitur Harith ibn Helza unus e septem Auctoribus Moallekât; ubi Scholiaſtes hæc annotavit يقال تنويرت النل اذا نظرتها بالليل لتعلم اقربية هي لم بعيدة Dicitur النل انوارت الودر quum ignem in nocte adſpectas cogniturus propinquusne ſit, an procul diſtans. Ceterum ignes hospitalitatis in Arabia lucentes, & viatorem invitantes, deſcribat Tebleb. كرماء العرب وسادانهم اذا

مِنْهُ نَبْرَانِ الْقُرْبَى فَلَمَّا رَأَى أَبُو نُزَيْدٍ
 ٩٩ اِمْتِنَاءَ كِبْسِهِ وَانْجِلَاءَ بَوْسِهِ قَالَ لِي إِسْ
 بَدَنِي قَدْ ١٠٠ اَتَسَخَّ وَدَرَنِي قَدْ مَرَسَخَ
 : اَفْتَادُنْ لِي فِي قَصْدِ قَرِيَةِ لَأَسْتَحِمَّ
 وَأَقْضِي هَذَا أَلْمُهِمَّ فَقُلْتُ إِذَا
 شَبَّتْ :

إذا اظلم الليل فلم
 تظهر خيمتهم
 للمسافرين عمدوا
 الي اقرب عالم اليهم
 او ريسا فاوقدوا عليها
 نارا ووكلوا بها من
 يوقدها الي الصبح
 ليقصدها السليبي بالليل

*Nobilis Arabum , principesque ,
 quem inumbrante nocte non con-
 spicitur eorum tentorium a viato-
 ribus , capiunt proximum montem ,
 aut collem ; in eoque ignem ac-
 cendunt , cura ejus alendi ad au-
 roram usque alicui commissa ; ut
 illuc contendere queat qui noctu
 iter facit.*

٩٩ اِمْتِنَاءَ repletio. Est in-

fin. 8. a ملا implevit.

Plenus fuit. كِبْسٌ crume-

na , est دِيم Prov. 1. 14. &c.

انجلاء discussio , in Inf. ٧. a

انجلا retextit : unde جلا

انجلا retexta fuit nubes , discuf-

sa est. Hinc tralatio ad بوس

miseriam discussam. Radix ma-

dia Hamz. بېس infelix ,

miser fuit. Item بوس ad ino-

piam reductus fuit. Hæc se-

cundaria , a دأى coacuit cum

fetore. Inde alia quoque

metaphora invaluit vebemens ,

fartis , audax fuit in bel-

lo :

ibi tum *Abuzeidus* refertam videns crumenam, & discussam pauperiem, sane, inquit mihi, corpus meum obforduit, & squalor meus concrevit: num itaque permittis ut in vicum aliquem contendam loturus, atque hoc negotii curaturus? Quum dixissem; ut lu-

lo: q. d. acerbus fuit. Hæc Originibus mandanda.

ico **اَسَخ** sorduit. In præf. 8. a **وَسَخ** spurcus, sordidus fuit. Hinc explicandum solitarium **וְשָׁח** Mich. 6. 14. idem quod **وَسَخ** spurcities. Male depressio, & alia, ibidem adlata. Ejus synonymum **دَسَخ** a **دَسَخ** spurca fuit vestis. **مَسَخ** firmus, stabilis fuit, a Tebleb. ita declaratur, **يُقَالُ مَسَخَ الشَّيْءِ فِي الْأَرْضِ إِذَا غَابَ فِيهَا وَمِنْهُ يُقَالُ مَسَخَ الْعَالَمِ فِي الْعِلْمِ دَخَلَ فِيهِ وَتَوَغَّلَ أَيِ ثَبَنَ** Radix usurpatur de re in terram subsidente. Inde pbrafis, subsecit doctus in doctrina, pro altius sese in eam penetravit; sive firmus evasit in ea. Hinc

Glossas apud Cl. Golium sponte intelliges.

101 **اَفْتَانُ** An & fines? E tribus; duplici præfixo; & fut. 1. ab **اَذِنَ** **اَفْتَانُ** aurem accommodavit, permisit. **اَسْتَحَمَ** lavem; est fut. 10. ab **حَمَمَ** calidus fuit; calefecit aquam. Inde **حَمَّة** therma. In 4. **اَحَمَّ** lavit aqua calida. In 10. Semet aqua calida lavit. Balneo usus est. **اَلْمَهْمُ** grave negotium, proprie est part. 4. ab **هَمَّ** sollicitè animo versavit. Id secundarium, a primario, Tabefieri **تَهَيَّأَ**. Hinc **اَهَمَّ** Tabescit eum res, pro sollicitum habuit. In Hamasa sic Taabbeta Sjerran

شَيْتَ فَالْشَّرْعَةُ الشَّرْعَةُ وَالرَّجْعَةُ
الْرَّجْعَةُ فَقَالَ ٣ سَتَجِدُ مَطْلَعِي عَلَيْكَ
أَسْرَعَ مِنْ إِمْرِتَادِ طَرَفِكَ إِلَيْكَ ثُمَّ ٤ أَسْتَنْ
أَسْتَنْ

قليل التشكي لهم يصيبه

Parcus querimonia ad tabefaciens quod ei incidit.

1. e. ad negotium grave. In fæm.

plur. مُوَمَاتٌ gravioris cura ne-

gotia, apud Algaz. q. d. تَمَوَّزْ.
Plene Hist. Tamerl. p. 114.

نحن في كرب موم هو

من مرامك اهم وخطب

مدلهم هو من مصابك اغم

*Sumus in cura tabefaciente, quæ
tuo proposito magis sollicitos ha-
bet ; & in negotio tenebricofo,
quod tua calamitate magis angit.*

اغم compar. forma, ut & اغم,

cujus hæc potestas in Lexicis

neglecta. Ejus fæmin. غماء

gravius angens infortunium, in

*Hamasa, & Nawabigh, extat
quoque Hist. Tamerl. p. 358.*

١٠٢ شَيْتَ velis. Est prat. 1. 2

ان شاء الله شَاء media je, voluit: unde for-

mula solemnis ان شاء الله

si voluerit Deus. Est notio se-

cundaria; Origo videtur repe-

tenda a ساء sponte fluxit lac:

cujus deriv. نسي Lac fluens

ex uberibus citra mulsionem. Ser-

vit illustrando وى largum, وى

lautum, munus, سرعة cele-

ritas, a سُرْعَ cinus, properus,

fuit. Repetitio in accusativo

enunciata figurat: efficit; qua-

lis in illo

lubet, curriculo tantum eas, redeasque: ille iterum, profecto reperies reditum meum ad te celeriore nictatione oculi: cepitque mox cursitare ut Equus in stadio, filioque ingem-

اخاك اخاك ان من لا اخا له

كساع الى الهبجاء بغير سلاح

*Fratrem tuum! fratrem tuum! qui enim fratre caret,
Est ut vadens in praelium sine armis.*

i. e. Fac fratrem, sive amicum, habeas. Similiter celeritatem! celeritatem! pro fac celerrime negotium conficias. Item, & reditum, reditum! pro, quanto-
cius recurras.

103 سَتَجِدُ sane invenies. Est fut. i. a وَجَدَ invenit; cum

præp. سَ, ex سَوْفَ mixt, futurum est. مَطْلَعُ ortus, a

طلع adscendit, ortus fuit sol, hic ponitur pro grato reditu, adspectuæ. أَسْرَعُ

est compar. & superlativa forma

Radiciسَرَعَ, celeriore, & celerrimum signans. Non visitur in Lexicis; ut innumera talia inde abfunt. لَمَرْتَدَادَ redi-

tus, est infin. 8. a مَرَّتْ reddi-

dit; reduxit: unde in 8. لَمَرْتَدَادَ

reversus est nictus eorum ad eos; in Alcor. Est circumlocutio momenti-

طَرَفٌ oculus sic dictus a طرف compressit visum suum palpebras inter se committens. Nictavit.

104 اِسْتَنْقَ quadrupedavit.

Est præt. 8. a سَنَّ acuit.

Ejus infin. اِسْتَنْقَانٌ Notio

ducta, secundum Teblebium, a

جَوَادٌ, via recta. سَنَّ

Equus generosus, velociter currens, a جَاد Bonus, libera-

lis, fuit: Speciatim, egregio

أَسْتَنْانَ الْجَوَادِ فِي الْمِضْمَارِ
وَقَالَ لِأَبِيهِ بِدَارِ بَدَارِ وَلَمْ
نَخْلُ

مِضْمَارٍ cursu polluit equus.

proprie est spatium 40 dierum, quum liberalius alitur equus ut pinguescat ; & deinde sueto pa-

bulo redditur. Nempe مِضْمَرٍ

est gracilis fuit : unde مِضْمَرٍ bene saginatum equum ad gracilitatem reduxit ; ut in stadio de palma certare possit. Talis equus

cursor ad gracilitatem reductus vocatur in Hamasa ; & Hist. Tamerl. p.

50. Est etiam مِضْمَارِ Locus ubi de palma certatur: Hippodromus. Sic Hist. Tamerl. p. 279.

يُنْتَحَارُ بَنَ فِي كُلِّ

وَقْتٍ فِي مِيدَانِ الْمَنَاقِبِ

لِإِحْرَارِ قَصَبِ السَّبْقِ

فَكُنَّا كَفَتِي مِيزَانِ وَفِي

مِضْمَارِهَا فَرَسِي رَهَانِ

Hi duo concertabant omni tempore in stadio virtutum , ad obtinendam Arcem præstantia ; e-

rantque ut geminae lances libra ; & in Hippodromo earum gemini equi in quos pignus deponitur. Grandi cothurno Isphabanens. in Vita Salad. ما

لهذا الفتح من جلالة

العظمة ودلالة المكرمة

لكبا جواد قلم البليغ

في مِضْمَارِ البَيَانِ

Quod si exponendum esset quicquid in hac victoria illustris magnanimitatis , & argumentorum generositatis , profecto cernuaret cursor calami facundissimi in Hippodromo Eloquentiae. Iterum

رَاكُضِينَ السِّي

مِضْمَارِ الْمِيزَانِ

promicantes ad Hippodromum munificentiarum. Apud eundem

reperio مِضْمَارِ الْإِنْجَادِ

Hippodromum strenuitatis ; مِضْمَارِ

الْحِمَامِ Hippodromum mortis ,

i. e. aciem praeliorum , & alia.

Non omittendum مِضْمَارِ

pro ipsa celeritate etiam usurpa-

minare, prospera, prospera. Nos autem non putantes eum fallere, molirique fugam, moras traximus, observantes eum prout

ri. Sic *Ispahanens.* اعجب بما اعجب من سوابق معروفة ولواحقه ما لم يشق احد فيه غيباره ولا ملك سابق فيه مضماره

Ad incitas redegit miris praecursoribus munificentiae suae, & postcursoribus omnes; sic ut nemo ejus pulverem findere, neque cursor ullus celeritatem ejus consequi valeat. Ceterum rem totam, omniumque usum Originem declarabit Teblebius. المضمار

الطلق التي تجري فيه الخيل وهي مضمارا لان الخيل تضم فيه وذلك ان العرب كانت تسمي الخيل فتجربها طلقا قدر ما تحتل ثم تنزيدها يوما اخر في الجري على ذلك الطلق ثم لا تنزال تنزيدها كل يوم حتي تجري بها الامهال الكثره

فيسيل عرق الخيل بذلك الجري ويشند لهما بذلك التضمير والغمر الهزال وخفة اللحم وضمر بالضم قفل

Vox Midmar est solutior cursus, in quem adiguntur equi. Sic dictus est quoniam equi eo ad facilitatem rediguntur. Nempe Arabes saginant equos; deinde in cursum eos admittunt, quousque ferre valeant. Addunt deinceps altero die aliquid priori cursui: atque ita non cessant omni die superaddere, donec multa millia currere possint. Fluit interim sudor equorum hoc in cursu, eorumque caro adstringitur hac exercitatione. Tadmīr dicta, a Dumr, gracilitas, levitas carnis; cujus radix Damora, arida fuit

cutis. Ultimum بداري prope-ra, est antiquus Imperat. forma Hebrae, pro أبدري. Sic Pugna نزال affequere. كراكي كراكي procumbe, affirma. Ad Grammaticam hæc pertinent.

نَحْلُ أَنَّهُ عَمَّرَ وَطَلَبَ الْمَفَرَّ ، فَلَبِثْنَا نَرْقُبُهُ
مَرْقُبَةً أَهْلَةُ الْأَعْيَادِ بِالسَّطَلَايِعِ وَالرَّوَادِ إِلَيَّ أَنَا
هَمَّ ٧

105 نَحْلُ opinabamur. Est captavit quid collo protenso. Ejus
fut. I. a خَالَ media je , ima- infin. مَرْقُبَةً , Expectatio ,
ginatus fuit ; pro نَحْلُ , exdona. Origo a رَقِب inferior
per Apocopen, ob لم. Radix عَمَّرَ & crassior pars cervicis. رَقِبَة
decepit , lactavit inani spe , est collum ; cervix. Mancipium : inde
Originis profundioris. Eam a- رِقَاب المزاود colla viatico-
lias eruemus. مَفَرَّ est fuga , sive rum , vel peris portandis nata ,
فَرَّ infinitivus verbi مَفَرَّ pro Barbaris, extraneisque. اَعْيَاد
fugit. مَفَرَّ locus quo fugitur. festa , plur. fr. a عَيْدٌ , cujus
Rad. عَاد عَاد rediit. Con-
nexit acies Cl. Golii, quum vo-
cem hanc exponit , Quicquid
reducit ad se hominem a mœrore : &
pecul. festum. In Gjeubario est
والعبد ما اعتادك من
هم ومغيره قال الشاعر

فَالْقَلْبُ يَعْتَادُهُ مَنْ حَبَّهَا عَبْدٌ

والعبد واحد الاعباد | ad te de mœrore , aliisque rebus,
Appellatur عَاد in quod recursat Sic Poëta :

*observantur festa lumina emissis speculatoribus, procurforibusque,
uſque dum ſeneſceret dies, & crepido ejus jam jam corrueret.*
Quum

At cordi ſuetus recurſabat amor

Etiam עֵיד festum, cum plurali | واشتقت الیه فهو عيد كانه
fracto. Clarius adhuc Teblebtus | عاد الى قلبك بعد نسيانه
ad Conf. 12. كل ما تذكرته | قال الشاعر

عاد قلبي من الطويلة عيد
واعتراني من حبها تسهيد

Quicquid cum adfectu recordaris | deat cor tuum postquam oblitus
vocatur עֵיד, quasi ad quod re- | fueras. Sic Poëta:

*Redit in cor meum a Tarvila adfectio:
Et invasit me expergefactus ab ea amor.*

Apparet festum sic dictum quod | ma partic. fem. a ظلع promi-
recurſet menti, statis temporibus.
Possis etiam derivare a Consuetu- | cuit, prominuit. رَوَّاد item
dine, & recepto more, quatenus | plur. fr. a رَإِيد pabulator, cu-
عاد iteravit etiam usurpatur | jus Radix est رَاد med. je, ul-
pro consuevit. Sic עֵידָא Ara- | tro citroque moveri, رَاد & رَوَّاد
maïs est Festum, a עֵיד consue- | Hebræis. Inde speciatim suc-
vit; unde עֵידָא consuetudo, ri- | crevit, quærere pabulum, pabu-
tus. Sequens ظلايع procur- | latum ire &c. & alia alibi ordi-
fadores, est plur. fr. a ظلعة, | nanda.

anterior pars exercitus &c. for-

هَرَمَ النَّهَارُ وَكَانَ جَرَفُ الْبُومِ يَنْهَارُ فَلَما
طَالَ : أَمَدُ الْإِنْتِظَارِ وَلَا حَتِ الشَّمْسُ فِي
الْأَظْمَارِ ثَمَلْتُ لِصَحَابِي قَدْ تَنَاهَيْنَا
فِي الْمَهْلَةِ وَتَمَادَيْنَا فِي التَّرَحُّلَةِ إِلَيَّ أَنَّ
تَضَعْنَا : الرَّحْمَانُ وَبَانَ أَنَّ الرَّجُلَ تَدَدَ مَكَانَ
تَطَلَّهُوا

107 هَرَمَ النَّهَارُ *senio con-*
fecta fuit lux diurnae De نهام
نهار , a نهر *fluxit* , &
luxit , alibi dictum. Pulchre
figurata *lux senio confecta* , de-
crepita , expirans. Apud Gra-
cos & Latinos proxitus usus.
Notum *vernavum* , *adultum* , *se-*
nescens &c. Venuste quoque
virtus dicitur *senescere* , item-
que *laus* , *fama* , *fortuna* &c.
Ausus & Livius. L. 5. *jamaque*
multa edita strage pugna senesce-

bat. Verbum كَادَ *Med.*
Uro exponitur parum absuti
quin faceret. Nempe semper
cohaeret cum alio verbo , ut
hic cum يَنْهَارُ *corrueretur* ,
in *fut. 7.* ab هَامِي *Med. var*

collapsus est. جَرَفٌ *est margo*
fluvii , *aqua fluxus exesa* , & ad
collapsionem inclinata Hinc pul-
chra & grandis imago , *crepido*
diei jam jam collapsura ; ad occa-
sum pitigendum. *Precept in ves-*
peram dies placuit Latinis , nec
non *Lux caelo precipitans*. Illud
جَرَفٌ etiam notat ipsum flu-
xum aquae , omnia verrentem , a
جَرَفٌ وَاغَرٌ *verris* , *verrentes*
asportavit.

108 طَالَ أَمَدُ الْإِنْتِظَارِ
Longa fuit meta expectationis.
استظلم *expectatio* , est *Inf. 8.* a
تَظَلَّمَ *aspexit* , intuitus est ; ob-
servavit ; اَمَدٌ *terminus* ,
meta ,

Quum vero longa fieret meta expectationis, & sol jam appareret in ciliis, dixi sociis, profecto nimis sumus in morando, & protraximus profectionem eo, ut tempus perdiderimus. Liqueat virum fraudes struxisse: Ita-

meta, quæ & مَدْي, voce Latina ferme consona. Sed fortuita hæc consonantia, quum

Origo sit a مَدْي extendit, unde مَدْي pro مَدْي extensio, spatium, & præsertim ultimas

spatii terminus. لَاحِظ appa-
ruit est 3. fam. a لَاح micuit.
أَلْطَمَانِ panni; vestes lacera,
vel sordide, est plur. fr. a طَمَر.

Sublimi figura elatum, sol ap-
parens in iris pannuclis, quum
jam radicans pælam lucis, quo a-
mictus incedebat, per tenebras
ingruentes quasi in pannos lase-
ros & sordidos convertitur. Sic
in sacris sol sacco, vel cilicio, in-
dusi dicitur, quum obscuratur,
atque atris nubibus involuitur.

نَمِيتُ نَمِيتُ nimis sumus.
Est 1. plur. præter. inco. a نَمِيتُ
terminavit; ad terminum perve-
nit; qui dicitur نَمِيتُ. Hinc

تَمَاهِي ultimum terminum
attigit. Similiter تَمَادَيْنَا

est 6. conj. a مَدْي in 3. & 4.
conj. moram concessit; toleravit;
proprie protraxit, & protendit
spatium. In 6. perseveravit, ite-
rum a spatio protenso. Sed ea
notio hic parum quadrat, non
enim dicit, perseveravimus in
profectione; sed moras protrax-
imus in profectionem, vel in pro-
fectione denuo instituenda. Er-
rat Teblebius quum supplet تَرَكَ,
quasi esset, perseveravimus in o-
missione profectionis. Si Origi-
nem Radicis attendisset, vidis-
set hic moram tardantis, non
autem continuantis.

أَضَعَلْنَا perdidimus. Est
præter. in 1. a ضَاع parit; a-
missus est. Ab expirando ductum
suspicio, nam تَضَاع est
idem quod تَضَاع odorem ex-
spiravit; a ضَاع media Kow,
odorem diffudit commota res. Est
te.

Itaque ad iter accingamini, neque curetis virentem herbam fimetorum.

& tortus fuit. Ad significaciones diversissimas apud Golium nostrum rite evolvendas, & Linguae copiam simul ac pulchritudinem percipiendam, teneatur 1. contorsit funem. 2. obliquavit caput, & retroflexit. 3. motitavit caudam Camelus, i. e. intorsit. 4. inficiatus est quod deberet; i. e. tergiversatus est, vel retorfit se, & moras nexuit. Potest etiam idem hoc manifeste ex 5. usu, torsit Linguam, pro inficias ivit. Mendacium dixit: cui vicinum & 6. hocce Torsit a me rem; i. e. dissimulavit, celavit. 7. Obtorpuit segnisque destitit. Iterum est tergiversatus fuit, & retorfit se. Hoc efficit constructio per *عن* ab: ut *علي* super 8. dedit, inclinavit se iudex ad alteram partem; & *ج* jus pervertit. Alio adspectu, 9. *لوي عليه* est propensus fuit super eum, amore, adfectu. 10. *انتظر* expectavit, respexit. Plura alias. Hebraeum *לרה* ejusdem esse Originis, jam indicare coepi in Comment. ad Jobum. Inde *לריתן* Leviatani nomen inditum, serpenti tortili, docuit Bochartus. Non invenustum sequitur Proverbium, *خضراء الدمن* viridior

berba fimetorum, pro homine cuius honestissima species, at indolentes pessima. Nempe *أخضر* Viridis, viridior, dat in fam. *خضراء*, quod hic absolute signat herbam late virentem. Radix est *خضري* viruit, unde & *خضري* *دمن* item virens herba: *دمنه* est plur. fr. a *دمنة* fimetum; quod & masc. forma *دمن*, & *دمن* finus accumulatus. Posterior forma in sacris etiam occurrit: nec non *دمنه*, pro fimeto. Thema *دمن* stercoreavit agrum. 2. Malevolentia & similitate laboravit adversus aliquem. 3. Frequens ac continuus fuit in aliqua re. Cave dissona credas, quae amicissime consonant, & conspirant: nam cuncta haecce a fovendo derivata. Certe fovere agrum, pro stercoreare, nemini ignotum. Notum quoque fovere quid adversus quem, pro similitate vel malevolentia affectum esse. Denique fovere rem elegantissime etiam dicitur, qui in ea assi-

١٢ وَتَهَضَّتْ لِأَحْدَجٍ رَأِحِلَتِي وَأَتَحَمَّلَ لِمِرْحَلَتِي

فَوَجَدْتُ أَبَا نَزِيدٍ قَدْ كَتَبَ عَلَيَّ الْقَتَبَ

يَا مَنْ ١٣ عَمِدًا لِي سَاعِدًا وَمُسَاعِدًا دَوَى

الْبَشَرِ ١٤

لَا تَحْسِبَنَّ أَنِّي نَأَيْتُكَ عَنْ مَلَالٍ أَوْ

أَشْرٍ ١٥

لَكِنِّي

duus: quin & fovere locum pro frequentare obtinuit.

Sed ne sotto quidem illa primaria, quippe quæ Originem debeat appactioni, & inbasioni. In præfenti hæc suffecerint. Redeo ad dictum Proverbiale quod Mubammedes consecravit quasi. In Traditione nempe refertur, cum dixisse aliquando,

إياكم وخضراء الدومن

Caveatis viridem fimetorum; rogatumque, quid sibi vellet ista figura, respondisse

الحسناء من مهنين النسوة

pulchram puellam à malis oriundam. Vides late fundi alium Emblematis, atque jucundos sensus parere. In *campell.* 48. figu-

ravit Noster, استنهوتني

خضرة دمنته لمدامته

inescavit me viriditas fimeti ejus ad sodalitatem cum eo ineundam: i. e. species ejus honesta, liberalis, extus vernans, & virens, quamvis intus pessimam indolem foveret.

١١٢ تَهَضَّتْ surrexi. Est

prat. 1. a نَهَضْتُ expandit alas ad volandum, de ave proprie; unde translatio facta ad hominem quum surgit aliquid acturus; itemque ad plantam, quum pullulare incipit.

Sequens أَحْدَجٍ onerarem, est

fut. 1. *Phatatom* propter لَن, ab

torum. Tum surrexi ut jumentum meum onerarem, sarcinasque itineri colligens repperi Abazeydum sellæ camelinæ inscripsisse.

O qui brachium mihi fuisti & adjutor præ reliquis mortalibus

Ne existimes me discessisse a te tædio, aut protervia.

Sed

ab حدج clitellis oneravit camelum. Is مراحلة vocatur, forma fam. part. præf. a رجل iter fecit. Plena phrasis est ناقة مراحلة Camelus itineri apta: sed, ut fit, Epitbeton in jura substantivi sui immissum. حمل sarcinas sustuli: est fut. in 5. ab حمل portavit; unde حمل castra movit, sublati impedimentis paravit sese itineri. مراكلة, est migratio, iter, a رجل.

113 غدا factus est; evasit.

Prima notio est mane venit, vel extitit. Inde absolute extitit, evasit; ut مراح vesperi extitit, etiam latiore vim adsciscit. Idem in أصبح matutinus fuit, & امسي Vespertinus fuit, admissum.

ساعد brachium, proprie fulciens ساعد; a سعد, cujus Originem in fulciendo sitam ostensum in Clav. Dial. p. 203. 204. Hinc in 3. ساعد opem tulit alteri, cujus part. ساعد. Seq. بشرى ob metrum, pro بشرى, in genit. a بشرى caro; mortales; humanum genus. دون sub hic valet præ. Nempe citra reliquos, se dat quoque pro, plus quam reliqui: reliquis omnibus promptius, præsentiusque.

114 تحسبن putes. Est fut. paragogicum in 1. conj. ab حسب computavit, putavit, cogitavit حسب. Latet adhuc Origo. نأيتك discessi te pro a te. Est præf. in 1. a نأي

١٥ لِكِتَابِي مَدُّ لَمْ أَتُرَلِ مِمَّنْ إِذَا طَعِمَ

إِنْتَشَرَ

قَالَ ١٦ فَأَقْرَأْتُ آلَ جَمَاعَةِ الْقَتَبِ لِبِعْذَرِهِ

مَنْ كَانَ عَتَبَ ١٧ فَأَعْجَبُوا بِخِرَافَتِهِ وَنَعَوَّوْا

مِنْ

نَاي longe remotus fuit; dif-

cessit ab aliquo. مَلَالٌ tedium, a

مَلَّ pertasus fuit. Proprie

coctus fuit sub cineribus. أَشَرَ

pro أَشَرَّ ab أَشَرَّ lubentia,

prolubium, letitia exultans. Est

Metaph. a coruscatione fulguris

reciprocato motu exultantis. Ea

iterum notio ab أَشَرَ crenatim

incidit, & incisus fuit. Cl. Go-

lius confert cum Hebræo גִּשְׁרִי,

quod beatitudinem natamque ex

eo letitiam signet. Sed גִּשְׁרִי ad

أَشَرَ reducendum. Hic أَشَرَ

in malum usurpatur, pro petu-

lantia, protervia, lascivia, ut in

Alcor. بل هو كذاب أَشَرٌ imo vero est mendax protervus.

115 مَدُّ inde a quo. Effertur &

مَدُّ. Utrumque pro مَدُّ ex

مَدُّ & مَدُّ: Hebr. מִדָּ. Potest

quoque resolvi in מִדָּو sive

מִדָּ ex qua. Etiam Camus in

medio relinquit, velitne quis

prius, an posterius. Præfer-

rem nunc posterius, quia pro

مَدُّ مَدُّ يَوْمَانِ abbinc biduum,

etiam dici potest, مَدُّ ذَا

ab hoc tem-

pore biduum. Sequens لَمْ أَتُرَلِ

non desino, in fut. I. Sjesmato pro

لَمْ أَتُرَلِ, a نَزَلَ med. wāw & je.

Eleganter, inde a quo non desino,

Sed a quo extiti, ex iis sum, qui bene pastus dilabitur.
 Prælegique, dixit, inscriptionem hanc catervæ, ut
 excusaret eum qui incusasset; admiratique ejus astu-
 tiam, noxam ejus averruncari petierunt. Deinde i-
 ter

no, pro, inde a quo existo.

إِنْتَشَرَ pro إِنْتَشَرَ

dispersus fuit, præt. 8. a نَشَرَ

explicuit. Speciatim venit in

Camelis a pastore dilapsis inter

pascendum. Allusum monet

Tebiebuius ad Alcorani textum

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا

Quum autem gustaveritis, sta-

tim dilabimini. Extat Sur. 33:

vs. 53. ubi sancitur, ut qui ad

menjam Muhammedis accederent,

non molesti confabulatores reside-

rent, sed finita refectioe vere-

cunde recederent. Id venuste huc

traductum.

116 أَقْرَأْتُ prælegi; vel po-

tius legendum dedi, legere feci.

Est præt. in 4. a قَرَأَ legit.

يَعْذِرُ excusaret, est fut. pha-

tatum in 1. a عَذَرَ excusavit:

unde مَعْذِرٌ & مَعْدَرٌ عَذَرَ

excusatio. In 2. conj عَذَرَ

speciatim increbuit pro præte-

xere, excusatione falsa uti: ut

in 8. اَعْتَذَى veram excusatio-

nem attulit. Origo profundissi-

me abdita Hinc magna no-

tionum sub hoc Tbenate dif-

crepantia: ut Circumcidere. Fre-

nare. Inflammatione adficere. In-

tegra virginitate esse. Vitiis, pec-

catis, corruptela abundare. Hæc,

& alia, aliis in conjugationibus,

proprietas Radicis propius in-

specta conciliabit.

117 اَعْجَبُوا Admirazione

correpti sunt. Est præt. pass.

conj. 4. a عَجَبَ miratus fuit. Ad

خُصْرَافَةَ fabula, sic Tebiebuius:

حديث خرافة مثل ساير

على السدة الناس

لكل حديث باطل

لا حقيقة له قال ابو

البقا والخرافة الاحاديث

الباطلة المعجبة المضحكة

واصله من خرفت الثمرة

اذا قطعنها فكان

تلك الاحاديث مختلفة

مِنْ أَقْتِهِ ثُمَّ إِنَّا ظَعَنَّا وَكَمْ نَسْتَدِيرُ مِنْ أَعْتَسَاصٍ
هَسَا *

مقتطعة وقبل معناها
يطرف بها كما يطرف
بالشمرة وقبل هو من
الخرف وهو فساد العقل
لان الخرف يتحدث بما
شاء وقبل اصله ان رجلا
يقال له خرافة اخذته
الجن فلما خلاص منهم كان
يتحدث باحاديت غريبة

Sermo churapha est Proverbium
pervagatum omnium linguis,
pro omni sermone futili, in quo
veri nihil. Auctore Abulbeka,
Churapha signat sermones varios,
admirationem & risum moventes.
Origo a significatione Thematis,
quæ est, resecare fructus, tan-
quam si sermones illi diversi, &

resecati. Alii malunt, eo quod
carpantur, quemadmodum carpi-
tur fructus. Alii dicunt a voce
Chereph, quæ mentis imminutio-
nem signat, fluxisse, quod deli-
rus narret quæ velit. Denique a-
lii Originem repetunt a Viro cui
Churapha nomen, quem rapuerint
Genii; a quibus elapsus miras nar-
raverit historias. Habes mala
mixta bonis: neque enim quic-
quid Arabs aliquis dixit, con-
tinuo aurum. Quatuor Etyma
Horum posterius jocularè, quam-
vis Gjeubar. & Pbiruzab. id se-
quantur. Prius ni ad secundum
redeat, plane ridiculum. Ter-
tium maxime arridet. Nempe

خَرْفَةٌ idem est quod خَرْافَةٌ
captura; sic enim Camur,
الخَرْفَةُ بالضم المخترف

ter instituimus, nesciū quosnam nobis vicarios substituis-
set.

والله جنني كالخرافة

vox Chorpba per Damma est quic-
quid fructuum decerpitur, & re-
jecatur; ut & Cburapba. Jam
vero Carptura figuram præbet
fabellarum, omnisque sermonis qui
rifum moveat. Præbet & calum-
niæ; unde جني عليه جناية

carpsit super illo carpturam, i. e.
fabulas & calumnias de eo parfit.
Confer porro, quæ ad Jobi 27:
6. & 29: 4. producta. Sequens

فَقَوَّوْا confugerunt ad Deum,
est præter. in 5. conj. a عَوْن

averruncavit, confugit ad Deum
averruncum. Sic Hebræis עָוָה
& הָעֵץ. Infert confugium tan-
quam ad עָוָה robur, aut עָוָה
arcem, sub solenni formula
עָוָה Arx, vel Robur meum

Deus. Similiter Arabes معان الله

Confugium Dei, & معان وجه
الله Confugium faciei Dei, pro-

avertat hoc Deus. آفة noxa,
est a radix أَوْف & أَيْف

corrupta fuit seges. calamitatem
passa est. De rad. ظَعِنَ
profectus est, supra actum; ut

& de دَرِي scivit, proprie
discriminavit. اِئْتِنَاضٌ substi-

tuit, est 8. a عَاض med. waw,
commutavit quid cum alio. Sen-
sus est, nesciebamus, quosnam
pro nobis denuo sibi ludendos, &
emungendos, sumfisset.

F I N I S.

المقامة

الخامسة الكوفية

الْحَارِثُ بْنُ هَمَامٍ قَالَ : سَمِعْتُ
 حَدَّثَ بِالْكُوفَةِ فِي لَيْلَةٍ أَدِيمَهَا
 دُو لَوْنَيْنِ وَقَمَرَهَا كَتَعْوِيدِ
 مِنْ لَجَبَيْنِ مَعَ : رَفْقَةٍ عُدُوا بِكَيْانِ الْبَيْتَانِ
 وَسَحَبُوا عَلَيَّ سَحَابَانِ ذَيْلِ الْبَيْتَانِ
 مَا

1 Cufensis inscriptus hic confessus, ab urbe كوفة Cufa, quæ est Iracæ Babylonica. De verbo سَمَر redeatur ad Conf.

4. num. 36. Elegantissime figuratur Nox cute versicolori. Dicitur nempe النهار أديم الليل

cutis diei, pro ejus diffusione, & expansa albedine: consimiliter أديم الليل cutis noctis, pro ejus diffusa nigredine. Ea nunc دُو لونَيْنِ duobus coloribus tradita pingitur, ob splendorem

luna nigredini interlusam. Illi Lunæ, utpote crescenti, tribuit similitudinem amuleti argentei.

Vox تَعْوِيدٌ est infin. 2. a عَادَ

media Vaw, confugit & quidem speciatim a mala re ad Deum; ut visum conf. 4. num. 120.

Hinc عَوَدٌ fecit confugere ad Deum, averruncandi mali ergo: &

عَوْدٌ عَزَا Amuletum. Ejus descriptionem, simulque comparisonis ansam, tradit Teblebius, quum

CONSESSUS QUINTUS.

C U F E N S I S.

NArravit Harith Ibn Hemnam, Cusæ aliquando obii
 confabulationem vespertinam in nocte versicolori pel-
 le prædita, & cujus lunæ amuleti instar argentei
 renitebat; cum fociis qui lacte eloquentiæ erant
 enutriti; & super ipsum Sebbanum oblivionis syrma trahebant.
 Non

شکل من قصة
 يستول مستدير استدار
 القمر وبعض الدائرة
 فارغ على صورة النعل
 التي تنعل بها الفرس ثم
 يربط بخيط ويعلق في
 عنق الصبيان للحفاظ
 وبعضهم ينقش به كتابة

figuram argenteam, cujus fabri-
 ca rotunda instar Lunæ, nisi quod
 pars circuli vacua, ad modum so-
 leæ ferreæ qua calceantur equi.
 Hac filo adalligatur & appendi-
 tur collis puerorum ad averrunca-
 tionem. Nonnulli scriptura eam

in-sculpunt. Ad لجبس argen-
 tum teneatur esse formam dimi-

nutivam, a rad. لجن lento-
 rem habuit viscosum & ductilem.
 Poëtas argenteam facere Lunam
 nemini ignotum.

2 رفقة societas pro sociis
 لارتفاق بعضهم
 quia innituntur alii aliis.

نردوا nutriti erant, est præ-

pass. in r. conj. a غذا aluit,
 nutrit, præsertim lacte infan-
 tem. Dexterrime ergo locatum

nunc verbum. لبن lac i-
 dem cum لبن, nisi quod
 prius veniat خاصة
 in humanis speciatim, quum po-
 ste.

مَا فِيهِمْ إِلَّا مَنْ 3 يَحْفَظُ عَنْهُ وَلَا يُتَجَعَّلُ
مِنْهُ 4 وَيَمِيلُ الرَّفِيقُ إِلَيْهِ وَلَا يَمِيلُ عَنْهُ
فَاسْتَهْوَانَا السَّمَرُ إِلَيَّ أَنَّ كَحَرْبِ الْقَمَرِ
وَعَلَبَ 7

sterius usurpetur **للادميات**
in bumantis aliisque
ut Tebl. observat. Radix **لبن**
inter alia notat propinavit lac &
lacte abundavit. Origo est a
لبن albus fuit. **بَبَانٌ** facundia,
eloquentia, proprie signat fa-
cultatem distincte animum suum
explanandi. Inde in 4. **لبان** est
لبان distincte exposuit, & in-
telligendum dedit. Hac facul-
tate nobilitatus Sebbanus, qui
plenius **سحبان** و**ايل**
Sebban-Wajilus **العرب** فصيح
يضرب فيه المثل في **الفصاحة**
Eloquentissimus Arabum, unde
Proverbium ductum in laudanda
alicujus facundia. Cum **Perono-**
masia figuratum, Trabant **Syr-**
ma oblivionis super Sebbanum;
id est, memoriam ejus oblitera-
bant, & debebant. Pulchrior
est imago, quam prima fronte
apparet. **Trabere ذيل** laci-

niam, vestem laciniosam, & ul-
tra talos promissam, adfert magni-
ficentiam, & pompam. Sic con-
fess. 4. num. 5. habebamus, **Tra-**
bere vestes opulentiae. Ad eam
rationem **Trabere** Syrma Elo-
quentiae dici potest, qui magni-
ficus in Oratione incedit. Jam
vero Syrma humi tractum delet
vestigia. Hinc arreptum, **Tra-**
bere Syrma oblivionis super ali-
quem; pro Eum pra se delere.
سحب est **سحب**, traxit humi,
itemque, vehementer edit, bibit-
que, q. d. avide traxit. **ذيل**
est a **ذال** med. se, la-
tus pependit. Convenit cum
شال & **شال** med. **شال**
pra laxitate pendulus fuit. Hinc
شال non fimbriae, sed laciniae
laxiores: ut in de Defect. & clau.
Dial. indicatum. **نسبَانٌ**
oblivio, a **نسبي** **نسبي**, sive
oblitus fuit.

3 **أ** quo profici posset **يَحْفَظُ**

fut.

Non erat in iis nisi ex quo profici posset, & a quo caveri non necesse esset; atque in quem amici inclinarent, haud sane a quo declinarent.

Et fascinauit nos consabulatio illa nocturna usque dum luna

fut. pass. 1. ab حَفَظَ asservavit, memoriae mandavit: unde proprie esset, a quo memoriae mandari & disci, multa possent.

يَحْفَظُ caveretur, est fut. pass. 5. ejusdem Radicis, cujus

5. conj. تَحْفَظُ valet, semet conservavit, cavit sibi. Nihil erat in illis vitii, aut mali moris, unde contagionis aliquid timeri posset.

4 رفِيقٌ socius; est forma

فَوِيقٌ a رفِيقٌ juvis, pro-

fuit; proprie, fulcivit. يَمِيلُ

inclinaret, est fut. in 1. a rad.

مَل med. je, cujus diversa

Syntaxis venuste propensionem

& aversionem simul nunc infert.

Nempe inclinari ad, adfert amorem; ut ab contra, odium.

Vides quomodo contrarie significationes, quas vocant Lexicographi, existant, ut cum رَغِبَ

notare dicitur velle, & nolle.

Qui sine judicio Linguas trahant, turbare solent in tali-

bus, & nescio quæ mostella sibi fingere pugnantium notionum, quum si constructionem attendas suavisima sit pax & concordia. Nempe carent Hebræi, Chaldei, Syri, Arabes verbis compositis per prepositiones, nec formare possunt inclinare, & declinare, nisi per clinare ad, & ab. Similis ratio in reliquis. Quanta hinc cum copia, tum diversitas, significationum efflorescere debuerit sub singulis Radicibus, facile intelligent, qui copiam simul, simul diversitatem, quam compositio in Linguam Græcam, Latinam, vernaculam cujusque, infudit, attenderit.

5 اسْتَهْوَى fascinauit.

Proprie impulit in هَوَى adfectum vehementiorem. Est

prat. 10. a Radice هَوَى

ex alto decedit, deorsum latus fuit cum impetu. Inde inter alia succrevit, cupero, cupiditate ferri in aliquid. Quid commune habeat cum הָוָה, & הָוָה,

ad Job. 6: 2. tactum. غَرِبَ

occidit, est عَرَب. De عَرب

vicit.

وَمَلَبَّ السَّهَرُ فَلَمَّا رَوَّفَ ۚ اللَّيْلُ أَلْبِهْمَ
وَلَمْ يَبْفَ إِلَّا أَتَهْوَيْمَ سَمِعْنَا مِنَ الْبَابِ
نُبَاءَ مُسْتَنْبِحٍ ثُمَّ نَلَّهَا صَكَّةٌ مُسْتَفْتِحِ
فَقُلْنَا

vicit dictum ad conf. 2. p. 116. densiores tenebras expandit nox.

سَهَرٌ ⁵ *vigilia, insomnia, est a سَهَرٍ* Nempe رَوَّافٌ *velum tentorio*

pervigil fuit ٦٦٥.

6 Elegans figura, qua ver- *præparansum, a Poetis datur No-*

bum رَوَّفٌ *demisit velum, est*

ti. Sic in Diw. Hud.

إذا ما الليل ادبي رواقه

Quum nox admovit velum suum.

Iterum

وجئ عليك الليل دان رواقه

Et obtexit te nox, cujus impendebat velum.

Dicitur etiam, cepi noctem nocturnis me involvens exii. Sic
روافا *velum, pro tenebris* Poeta

فَجَاءَنِي بِقَمِيصِ اللَّيْلِ مُسْتَتِرًا
يَسْتَعْجِلُ الْخَطْوُ مِنْ خَوْفٍ وَمِنْ حَذَرٍ ۝

*Et venit ad me indumento noctis se integens,
Celerans gressum præ metu & timore.*

na occideret, & vinceret vigilandi pertinacia. Cum itaque tenebras veli instar expandisset nox obscurissima, nec quicquam restaret, quam dormituriens nutatio, audivimus ab ostio vocem latratum cientis, quam secuta mox pulsatio aperiri.

Sequens **بِهِمْ** admodum

ingeniose hic locatum, notat enim & nigrum, & unicolorem. Supra induxerat gemino colore præditam noctem, quod sublustis esset, manente Luna. Ea autem remota, nox Unicolor, eademque nigerrima, facta.

يَبْقُ remanebat, est fut. I.

per Apocopen, ob **يَبْقِي لَمْ** pro

a **بَقِيَ** mansit. **تَهْوِيْمٌ**

nutatio, est infin. verbi **هَوَمَ**, quod formatum in 2. conj. ab

حركة هامة caput, q. d. **حركة هامة**

motitavit caput, nutavit somnolentus.

نَبَاٌ vel **نَبَاٌ** vox

submissa, murmuratio. Radix

نَبَاٌ submissam vel occultam

vocem misit canis. Ille canis conturbat imperitiores, quasi latratum proprie adferret Radix. Atqui canis tantum exempli causa appositus, quod nulum animal, myrmura, & sum-

missum illum sonum, qui per **نَبَا** exprimitur, magis frequentet.

Illud **نَبَا** valet quoque **خَبَرٌ** indicavit, annunciebat; & in 2.

نَبَا prophetavit, **نَبَا**. De

Origine alias. **مُسْتَنْبِحٌ**

latratum ciens, ad latrandum

provocans, est part. 10. a **نَبَحَ**

نَبَحَ latravit. Morem Arabia

pandat Teblebius: **كَانَ**

الرجل اذا ضل بالليل

في البادية حاك بصوته

نباح الكلب فان كان

قريباً من العيران نبح

لنباحه كلاب الحي فيسمع

اصواتها فيقصد الحي

Quum aliquis noctu oberrat in

deserto solet voce sua imitari la-

tratum canis, qui si propinquus

sit locis habitatis relatravit latra-

tui ejus canes vicinitatis. Horum

ille voces audiens, illuc contendit. Adde quæ ad Job. 31: 32.

produxi. **نَكْتَهَا** secuta est

ك eam,

فَقُلْنَا مَنْ ۙ أَلَمِلْتُمْ فِي السَّبِيلِ أَلَمَدَكُمِمْ قَالُوا

يَا

eam, est prat. faem. in I. a تلا ult. awaw, & je, secutus est; item legit, meditatus est, quasi persecutus est; nec non residuus fuit, superfuit. Omnia a תלה suspendit, suffixit, per usum intransitivum, quod qui sequitur tanquam appendet, & adfixus

beret. صَكَ a صَكَّةَ

percutit, hic est ضربة percussio, pulsatio. In Lexico Cl. Gol. exponitur vebementia meridiani astus. Scilicet Sol, meridiem, dicuntur percutere. Ita אש צרכת Ignis percutiens in Proverbiis. מְשַׁתְּתֵחַ

hic est طالب فتح الباب petens aperiri portam, a فتح פתח aperuit. Quod in Lexico extat, explicari voluit difficiliora Coeani loca, hinc ductum, q. d. clau-

sam talium locorum portam sibi aperiri petiit. Observetur, saepe a Lexicographis notiones simplices, si vulgo satis notae sint, omitti, ususque secundarios, & figuratos, magis indicari. Hinc multa caligo hominibus nostris offusa. Parum sapit, qui e Lexicis solis sapit.

8 أَلَمِلْتُمْ adventans, visi-

tans. Est part. 4. a لَمَّ collegit, in unum redegit; item accessit: divertit in hospitium. &c. &c.

Hinc مَلِمٌ absolute teritur, pro نَزِيرٌ hospite, & نَزِيرٌ visitante. Ejus faem. مِلْمَةٌ infortunium, casus fortunae durior, plane ut نَزَارَةٌ. Plena phrasis extat in Hamaşa

مَا تَعْتَرِينِي مِنْ حُطُوبٍ مِلْمَةٍ

إِلَّا تُشَرِّقُنِي وَتُعْظِمُ شَأْنِي *

Non invadit me quicquam ex negotiis visitantibus,
Quin nobilitet me, & illustret statum meum.

riri sibi *postulantis*. Cui nos; quis hoc noctis tam tenebri-
cosæ huc adventans? Et ille,

0

Confimiliter **خَطَّبَ مُلِمٌ**

Negotium visitans, absolute ef-

fertur **مِلِمٌ** *visitans*; idque pro

gravioze malo, quod necopinan-
ter obruit, frequentatur. Sic
Ispabanens. in *Hist. Salad.*

مَا عَرِي مِنْ أَلْمِلِمِ

وَأَلْخَطَّبِ أَلْمُدْلَهْمِ

Quod invasit gravioris mali, &

negotii tenebricosi. Et **يَكُونُ**

لَهُ هَذَا أَلْمِلِمِ غَيْرَ مَوْلِي

*erat ei hoc gravius malum neu-
tiquam doloriferum*. Hinc per-
cipies, quid sibi velit *Glossa*

apud Cl. Gol. qua **مِلِمٌ** dicitur

notare شديد, grave, du-

rum. Sequens **مُدْلَهْمِ**

tenebricosus, est part. forma 4.

Quadriliter; 2 **دَلَهْمٌ** *tenebro-*

sus; secundum *Tauriz.* ad Ha-

كَلِمَةٌ مَنَحَوْتَةٌ مِنْ

اصلين الادام والادهم

فجمع بينهما للمبالغة

كما قالوا للسارق

قروضاب من القرض

والقضب وهما القطع

Vocabulum derivatum a gemina

radice Dalama & Dabama Ni-

grum signante; compositione facta

ad intensiorem; quemadmodum

Latro dicitur kirdāb, a karada,

& kadaba, quæ scissionem defi-

gnant. Ex Ispabanensi hinc ha-

bebamus modo **مدلهم**

Negotium tenebricosum. In Hist.

Tamerl. pag. 236. figurantur.

كتايب مدلهمة

Copia nigra, quæ scilicet no-

ctis vel nubis instar densæ, om-

nia opplent, & involvunt. Ple-

nam imaginem subjicit pag. 133.

وكانت عساكرها جمّة

ولبالي كتايبها السود

مدلهمة حتي قبل ان

من جملة عساكرها التقبل

كان ثمان مائة قبل

Erantque Copia ejus abundantis-

simæ, & Noctes turmarum ejus

nigrarum tenebricosissimæ; sic ut

يَا أَهْلَ ۖ ذَا الْمَعْنَى وَقَبِيتُمْ شَرًّا ۖ
 وَلَا ۖ لَقَبِيتُمْ مَا بَقِيتُمْ ضَرًّا ۖ
 قَدْ ۖ دَفَعَ الْبَلُّ الَّذِي إِكْفَهَرَّا ۖ

إِلَى

proditum sit e fumina gravis il-
 lius exercitus fuisse octingentos
 Elephantos. Nempe densum ex-
 ercitus cum Nocte comparant
 poetæ; unde ansa captata, in
 filo cothurnato, ad Noctes e-
 exercituum tenebrosissimas indu-
 cendas. Etiam in Sacris co-
 gnita figura, qua de alias.

أَهْلٌ ۖ populus, vel potius
 Domestici, familia, ab أَهْلٌ

مَعْنَى, pro مَعْنَى
 mansio, speciatim, qua incolæ
 contenti sint, & gaudeant, Radix

غَنِي sufficiens & contentus
 fuit. Inde dicunt inter alia,
 غَنِيَتٌ بِالْمَكَانِ
 contentus fui loco, pro substiti,
 ibique sedem fixi. وَقَبِيتُمْ

prohibeamini, a malis, est præter. pass.
 in I. conj. a وَقَى custodivit
 rem vel vestem ab inquinatio-
 ne, superinducta alia re vel veste.

Hinc وقاه الله protegat,
 servet eum Deus. Ejus imperat.
 ف prima & ultima per quietem
 suppressis. Hinc Surat. 3: 188.

فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ Et
 شَرًّا serva nos a pœna ignis.

شَرًّا propter metrum, pro
 a nom. شَرٌّ malum: proprie
 Scintillatio: ut alibi monstra-
 tum.

لَقَبِيتُمْ ۖ incurrat. In præter.

I. a لَقِيَ obvium habuit,
 occurrit, incidit in aliquid; vi-
 dit. Significatio reprehendendi,
 quæ apud Golum primo loco
 comparet, ab occurrendo tra-
 cta: dicitur enim لَقَاهُ
 بِمَكْرُوهِ occurrit ei cum
 re ingrata i. e. excepit eum cum
 in-

*O familia domum hanc colens, mala prohibeamini,
Nec noxam, quoad superstites eritis, incurreritis.
Compulit sane hæc nox longe spississima,*

Ad

indignatione & ira. Hinc absolute **لَقَاء** Excepit eum, occurrat ei, pro reprehendit, castigavit &c. Sequens **بَقِيْتُمْ** superstites fueritis, item præ. 1. a **بَقِيَ** reliquus fuit, mansit, continuavit. Est potestas secundaria, a **بَقَا** respexit, observavit; quasi dicas respectus, vel observatus, fuit. **ضَرَّ** pro **ضَرَّ** noxa. Radix **ضَرَّ** nocuit, læsit, ejusdem Originis cum **صَر** fortius strinxit, pressit ad stridorem usque &c. Hinc **ضَرَّة** crumena, locus, pecuniæ condendæ; ab adstrictione: Is Hebraice est **צָרָר** unde figuratum Job. 26: 8. **צָרָר מִים בַּעֲבוּרִי** instringens aquas in nubibus suis. Consule sis, quæ ibi notata. Sub **ضَر** regnat speciatim usus obtrectandi, & emulandi, contendendi ex

Zelotypia, quæ vocatur **ضَرَّ** **ضَرَّة** Hinc **ضَرَّة** est mulier quæ cum alia communem habet maritum. Sic 1 Sam. 1: 6. Et irritabat eam **צָרָתָה** æmula ejus. Tale conjugium vocitatum **ضَر** æmulatio; unde formula, **نَكَحْتُ عَلَيَّ** **ضَرَّة** Ducta fuit super æmulatione, i. e. alteri uxori fuit adjuncta. Usus pervetustus a Moise adhibitus Lev. 18: 18. Non capias mulierem ad sororem ejus **אִשָּׁה אֶחָתָה** i. e. Unam ad alteram **לְצָרָר** Polygamiam committendo. Hanc explicationem & Res, & Lingua, postulant; nam part. 4. conjug. **مُضَرِّ** est polygamus; & **مُضَرَّة** est mulier quæ polygami torum tenet.

11 **دَفَعَ** trussit, hic eleganter notat impulit, compulit. Ea
K 3 vis

إِلَيَّ ١٢ ذُرَاكُمْ شَعْبًا مُقْبِرًا

أَخَا

vis cum *præpos.* إِلَيَّ *ad fere*
existit : ut *a* *infert de-*
pulsionem. Etiam pro *dare, lar-*
giri , sæpiissime venit. Origo
 دَفَقَ eadem quæ cognati دَفَقَ
 دَفَقَ , qua de alibi. Verbum
 أَكْفَهَرُ , in IV. forma qua-
 drilitera, expositore Teblebio, est
 تَرَاكُم ظِلَامَهُ وَاشْتَدَّ
 يُقَالُ أَكْفَهَرُ الرَّجُلُ

إذا عبس والسحاب
 إذا اسودّ وركب
 بعضه بعضا

Compactæ & vebementiores fuere
tenebræ. Usurpatur quoque in
vultu austero ; itemque in nubi-
bus , quum nigrescunt , alique
super aliis compinguntur. Con-
fer quæ Cl. Gol. in Appendice
exhibet. In *Hamaſa* extat

تَلَقَّاهُ بِوَجْهِ مُكْفَهَرٍ

Excepit cum vultu austero

Conſimiliter in *Hiſt. Tamerl. p.*

أَكْفَهَرَتِ الْوُجُوهُ ١١٥

*austeritate contracti sunt vultus.*In *Moallékât* figuratur جَبَل

أَرَعْنَ مَكْفَهَرٌ

Mons pro-
minens, inacceſſus. Quo adſpe-
ctu Epitbeton illud ſumi debeat
diſceptant Arabum Critici ; aliis
ab austeritate acceſſum abnuente
illud arceſſentibus, aliis a com-

pacto, Verticibusque aliis ſuper
aliis aggeſto.

١٢ ذُرَاكُمْ *ſeptum veſtrum.*ذُرِّيٌّ , *pro. ذُرِّيٌّ* ;ذُرِّيٌّ , *ven-**tilavit, ſparſit.* Ejus ١٠. أَسْتَذِرِي

Umbram quaſivit ab arbore,
praſidium, protectionem ab ho-
mine.

Ad septum vestrum, hominem impexum, & pulverulentum.

Fra-

mine. شَعْتُ est *Adjectivum*

verbi شَعْتُ *dispersus fuit* ;

speciat: *Capite pulverulento, & capillo fuit disjecto. Audi Teblebium*

شَعْتُ أَي ثَايِرُ الرَّاسِ

وَالشَّعْتُ تَغْيِبِرُ شَعْرَ

الرَّاسِ لِقَلَّةِ الْغَسَلِ

وَالْأَدَهَانِ وَاصِلِ الشَّعْتُ

التَّفَرُّقِ كَمَا يَنْتَشِعْتُ

رَأْسَ الْمَسْوَاكِ يُقَالُ

الْمِ الْمَلَّةُ شَعْتُكَ

أَي جَمَعَ أَمْرَكَ

الْمَنْتَشِرَ وَالرَّاسَ

إِذَا لَمْ يَدُهْنِ تَفَرَّقَ

شَعْرُهُ قَالَ صَلَاحُ

لَعَايِشَةِ مَا لِي أَرَاكِ شَعْنَاءُ

Vox designat disjecti capitis hominem ; nam radix infert capillum capitis disturbance[m] ex defectu lavandi , ungendique. Origo est a dispersione ; veluti quum summitas dentifricii spicatum dividitur. Hinc formula : recolligat Deus disturbance[m] tuam , i. e. restituat res tuas dissipatas. Nem-

pe quum caput non ungitur disturbantur crines. Sic Propbeta b. m. ad Aisjam , Quid mihi quod videam te disjecto capite ?

Vides quid sibi velit شَعْتُ apud Cl. Golium ; pro negotio *disperfo* : itemque pro Tumultu. Ea notio in 2. conjug. crebra,

ubi شَعْتُ tumultuari , & omnia fusque deque miscere valet. Eleganter etiam *Ispabannensis* in vastationem regionis

cultissimæ , الْعَسْكَرُ شَعْتُ

عَسَاكِرُهَا exercitus disturbavit ejus culturam. Ultimum

شَعْتُ pulverulentus , est part.

conj. 9. a غَبِرَ abiit , prateriit , in Origine idem quod عَبِرَ

عَبَّرَ. Ejus derivatum عَابَرُ

pulvis , qui غَبِرَ & غَبِرَ nec non

غَبِرَ. Hinc in II. عَبِرَ

pulverem excitavit ; pulvere in-

quinavit : & in IX. غَبِرَ

pulverulentus fuit. Amat trans-

ferri ad inopiam , sterilitatem , omnemque adeo calamitatem

vite. Ansam usus latissime fusi

أَخْبَارٌ سَفَارِي طَالِ وَأَسْبَطَرَا *
حَتَّى

teneas velim ex Moallekât

أَسَدٌ فِي اللَّقَاءِ دُوَّ أَشْبَالِ
وَيَرْبِيعُ إِنْ شَتَعَتْ الْغُبَرَاءُ

Leo in conflictu, succinctus scymnis :

Et vernam pluviâ ferens, quum fœdus est annus pulverulentus.

Ubi Scholiafles	الغبراء	مطرها ونباتها
السنة الشديدة	السنة الشديدة	Pulverulentum absolute intellige, annum sterilitate-gravem. Is et dictus ob paucitatem pluviæ &
سميت غبراء لقلة	سميت غبراء لقلة	germinis. Plene in Hamasa

أخو الشتنوة الغبراء والزمن المحل

Frater hyemis pulverulentæ, & temporis sterilis.

Ibi Tauriz.	الشتنوة الغبراء	فبهيج الغبراء
التي تهب فبهما	التي تهب فبهما	Hyems pulverulenta est, in qua stant venti, & terra arefacta excitatur pulvis. In Div. Hud. granditer
الرياح والارض يابسة	الرياح والارض يابسة	

أذا اغبر أفق وهبت شمال
أنت الربيع وأنت الشمال

*Quum pulverulentum stat cœlum, & stat Aquilo ;
Tu verna pluvia, tu unicum præsidium.*

Ibi-

Fratrem peregrinationis, quæ sane longa & exporrecta est.
Do-

Ibidem iterum

إذا ما اغبرر اسمر عاصب

Quum pulverulentus est fuscus & stringens annus.

Hoc est quum sterile sævit tem-
pus. Dicunt quoque اغبرر

pulverulentus fuit, absolute, pro
inopiam & sterilitatem patitur: &

اغبرر عيشهم اي تكدر

Pulverulenta facta est vita eo-
rum, quum turbida redditur &
adversa. Vides, quis hicce

اغبرر pulverulentus; non
simpliciter, sed figurate nunc ca-
piendus.

13 أَخَا سَفَاي Frater

itineris. Arabismus, pro in iti-
neribus faciendis perpetuus; nam,
ut Tebleh. monet, العرب

تقول لخو هكذا إذا

آكلهم ذاك Arabes dicunt

Frater rei, quum ei perpetuo in-
haeret. سَفَاي est infin. 3.

سَفَاي iter fecit cum aliis; a

Rad. سَفَى cujus notiones

valde diversæ, Everrere pul-
verem; abradere; capistrare;
componere litem, scribere librum;
illucere; retegere vultum; aper-
to vultu conspici; iter facere; pro-
ficiisci. Omnia hæc a ratione pul-
veris orta, per eam in Harmo-

niam reducenda. سَبَطَرَا
exporrectus fuit, ob metrum ad-

scito Eliph ad finem, pro سَبَطَرَا
in forma IV. quadrilitera, a

سَبَطَرَا exequendo mandate
præfuit; curavit. Hoc secun-
darium, ab exporrecto, ut sic
dicam, impetu, & studio, quo
quis se, viresque suas, super rem
aliquam extendit. Ita سَبَطَرَا

Leo se exporrectans ad impetum.
Est proprie Epitheton لَبَث

Leoni additum: nam سَبَطَرَا
in Camuso est الماضي الشهم
omnis strenuus, & animosus;
quasi dicas, exporrectum. At

حَتَّى ١٤: إِنَّنِي مُحْقُوقًا مُضْفَرًا *

مِثْل ١٥: هِلَالِ الْأَفْقِ حِينَ أَفْتَرًا *

وَقَدْ

جَالَسَ مُحْقُوقًا sunt ca-
meli per terram exporrecti & late
procumbentes. Ex سبط
aqualiter porrectus fuit, & سطر
lineavit, conflatum videtur.

١٤: إِنَّنِي reversus est.
Est prat. 7. a ثني plicavit, fle-
xit, duplicavit; ١٤. Sic ac-
cipit Teblebius, per رجع عاد
rediit, reversus est, explicans.
Mallem tunc, evasit, factus est,
nam verbis redeundi ista vis tri-
bui solet. Mihi tamen hic com-
modius videtur, & nervosius
simul, complicari, inflexo cor-

pore esse. Succinit مُحْقُوقٌ
in unum contractis capite & pe-
dibus curvatus; quod est part.
conj. 12. ab حَقَفَ curvatus
procubuit in arena. Utitur quo-
que Noster conj. 25. أَنَّمَا

جَالَسَ مُحْقُوقًا
وَأَجْرَنْتُمْ مَقْفَقًا

Deinde consedit illo capite & pe-
dibus in unum recurvatis, seque
contraxit tremulus. مُضْفَرًا

pro مُضْفَرًا, ob metrum,
est part. conj. 9. ا صفري
sibilavit; vacuus fuit. In 2. fla-
vidum, pallidumve, fecit: in 9.
& 11. valde flavus, vel pallidus
fuit. Inde أَصْفَرٌ flavus, pal-

lidus: & صَفْرَاءٌ flava bilis.

صَفْرٌ flavedo, pallor. صَفْرٌ

Morbus ventris quo palle/cit fa-
cies. Item Vermis a quo fame-
lici ventrem pungi putabat A-
rabum vulgus. Vocatur etiam

سَرْپَنَسٌ شَجَاعُ الْجَوَاعِ

famis. Nempe صَفْرٌ Sefer

proprie est inanitas, vacuitas;

ut in formula proverbiali, صَفْرٌ

أَلْزَمٌ

Donet evasit pedibus & capite in unum contractis recur-
vus, & præpallidus,
Ad instar lunæ in horizonte quum primulum emicat.

Is

الأناء inanitas vasus, id est,

interitus pecorum; quum usus
vasorum cessat. Pessima Serpens
enimvero inanitas ventris. Po-
tuit etiam a Pallore faciei sic
dici; & fabella illa de Serpente
famis haud dubie orta a Lum-

bricis intestinorum. Noster مصفر
præpallidus, significat inedia, in-
opia, miseria omni enectum.

is مثل instar. Est pro-
prie accusat. a مثل simili-
tudo مثل; a مثل similis
fuit: q. d. ad similitudinem.

صاحب Luna nascentis, هلال
ثلاث لبال فما دونها
trium dierum & inferius, ut Te-
blebius monet. Reliquo tempore
هلل vocatur. Radix هل

افترأ splenduit. افترأ ob ka-
siam pro افترأ micuit; est
prat. 8. ا فترأ fugit. Item
inspexit os, ut ex dentibus co-

gnosceret etatem. فرأ talis

inspectio: & locus oris qui inspi-
tur. Inde proverbiali formula
فرأ عينه Oculus ejus
dentis inspectio est: i. e. solo as-
pectu dignoscitur quid intus gerat.
Pulchre Flaririus conf. 13. ite-
rum Abazeidum inducens مذ

افترأ العيش الاخضر
وانور الكبوب الاصفر
اسود يومى الابيض
وابيض فودي الاسود
حتي رقي الى العدى
الانزرق فحبذا الموت
الاحمر وتلوي من
قرون عينه فرأ
فرجمانه اصفرأ

A quo pulverulenta evasit vita
viridis, & avertit se amicus fla-
vus, aurum, niger factus est dies
meus albus; & albuere tempora
capitis nigra, consenui, adeo ut
me comploraverit inimicus castus;
& amabilis mihi sit mors rubi-

L. 2

cum.

- وَقَدْ ١٦ عَمَرَ فَنَاءَكُمْ مَفْتَرًا *
 ١٧ وَأَمَّكُمْ دُونَ الْأَنْسَامِ طَمَرًا *
 ١٨ يَبْغِي قَرِي مِنْكُمْ وَمُسْتَقَرًا *
 ١٩ قَدُونَكُمْ

cunda. Pullus autem mihi ad-
 beret quem videtis ; oculus ejus
 inspectio ejus ; & interpret ejus
 pallor ejus. Hinc assumtum in

8. conj. افترّ nudavit dentes
 ad inspectionem oris : unde mox
 succrevit, reniduit, ore reniden-
 si rixit. Illustri figura Hariri

conf. 27. افترّ ثغري الضوء

Reniduit os apertum aurora. Hac
 ansa figuratum افترّ البرق
 micuit fulmen, proprie reniduit
 nudato quasi dente. Item افترّ

الهلال Reniduit Luna nas-
 cens ; ut hic. Comparatio illa
 curvitatem simul & pallorem am-

plectitur. Origo Radicis فتر
 est fidit. Inde ductum findere
 os, pro inspicere denter : & alio
 flexu fugere.

١٥ عَمَرَ accessit ; supervenit
 beneficii quid captans. Ipsa Ra-

dix, quæ præterea apud Cl.
 Goltium valet deferuit, destituit

socium : & passiva forma قَرِي

Paroxysmo febrili ejusve tremore
 correptus fuit. Harum notio-
 num Origo pendet a قَرِي

فَنَاءٌ nudus fuit, nudavit.

atrium, locus patens ante habita-
 cula. Hinc pulchra formula in

سهل الفناء Hamasa

facilis atrii, pro hospitali,
 qui neminem ab atrio suo
 aspellit. Descendit a فناء
 vertit, obvertit faciem quaquav-
 ersum, nam, ut Teblepius notat
 فناء الدار ما احاط بها

من الرض وقرب منها فتحته
 قال ابو البقا فناء الدار

ما امتد من جوانبها معها

Pheria alicujus domus dicitur
 quicquid terra eam proxime am-
 bit,

*Is sane ad aream vestram accessit omnium indigus:
Vosque præ ceteris petivit in universum omnibus.
Desiderans hospitalem cibum a vobis & hospitium.*

Ha-

bit, & defendit. Abulbeka ait, quicquid de lateribus ejus quaeritur extenditur. Cum Hebraeo פנה etiam concinit קני, quatenus valet evanescere, perire, decrepita atate esse. Nempe פנות היום conversio diei, est inclinatio ejus ad occasum. Hinc occidere, evanescere, disparere, disperire. מַעֲתֵרָא indigus porro, pro מַעֲתֵר, est accusat. a מַעֲתֵר, part. 8. a ער ulcerosus, scabiosus fuit: unde in 8. אֶעֱתֵר indiguit nec ausus fuit petere. Sic מַעֲתֵר mendicum signat verecundiolem, qui aperte petere non sustinet. In Alcor. Sur. 22: 37. اطعموا الفقاع والمعتري Cibate parvo contentum, & verecundum mendicum.

17 אֶמְכֶּם petivit vos. Est ipsa Radix, cum suffixo. Exponitur per قصد recta tendis; contendit; intendit. I-

dem Hebrais fuit אָמַם, & אָמַם Sequens יָמַם in Camuso declaratur الخلق والجن والانس او جميع ما علي وجه الارض Creatura; & daemones hominesque: aut quicquid super facie terra. Vocabuli Radix non compareret: unde nec de Origine judicium promptum. طَرَا pro طَرَا universim; a طَرَا scuit; cujus derivatum طَرَا est ora, extremitas, margo. Hinc arreptum, ut monet Tebleb. مَرَرْتُ بِهِمْ طَرَا transivi illos extremitatem, pro من جميع نواحيهم وجوانبهم ab omnibus oris, & lateribus eorum.

18 يَبْغِي desiderat; in fus.

I. a بَغِي, proprie bullivit, aestuavit: secundario studiosissime, ac velut cum astu, & inquietudine, quaesivit. Est Hebr. בָּעָרָה,

١٩ قَدُونَكُمْ ضَبَقًا فَنُوعًا حَرًّا *

٢٠ يَرْضِي بِمَا أَذْكَوْلًا وَمَا أَمَرًا *

٢١ وَيَنْتَنِي عَنْكُمْ يَنْتِ الْبَرَّا *

قَالَ

ut Tomo primo Originum enu-

cleatum. قَرِيّ hospitalitatem,

per quietem tert. pro قَرِيّا , a

قَرِيّ pro قَرِيّ, quæ est

actio verbi قَرَا occurrit;

hospitio exceptit. Possis etiam

sibum ipsum exponere, qui &

ipse قَرِيّ dictus. مُسْتَقَرًّا

hospitium, lege Pedia, pro

مُسْتَقَرًّا, مُسْتَقَرًّا

locus ubi manetur: mansio; sedes.

Est forma ex part. pass. conj. 10.

descendens, a Rad. قَرَّ

constitit, conquieuit, commora-

tus est, stabilitatem nactus est.

Hinc in 10. اسْتَقَرَّ stabilem

mansionem tenuit. Hac anfa

مُسْتَقَرِّ etiam sedem impe-

rii signare coepit: ut Hist. Sa-

racen. p. 102. & 287. In Alco-

rano Sur. 11: 8. & 6: 98. ele-

ganter transfertur ad locum ubi

foetus fovetur.

١٩ قَدُونَكُمْ Habete ita-

que. Recipite ergo. Elegans for-

mula; qua دُونَكَ sub te!

usurpatur pro cape tibi! In

ضَبَقَّ tuam babeas potestatem.

ضَافَّ hospes, conviva, a ضَافَّ

med. je, divertit in hospitium,

hospitatus est. Alteram notio-

nem apud Golium, quæ est in-

cidit in eum, & occupavit eum

mœror, figuratam, esse perci-

pies ex hilce in Hamasa, de

viro forti

قَرِيّ

Habete itaque vobis hospitem parvo contentum, ingenuum,
Cui placeat tum quod dulce, tum quod amarum est.
A vobisque discedat beneficentiam acceptam celebrans.

Dixit

قَرِيَّ اَللّٰهُمَّ اِنْ ضَافَ اَلرِّمَاحُ *

Excipit mœrorem, quum hospitatur, strenuitate.

Id est, quum ad ipsum quasi bos-
pitio divertit mœror, & sedem | eum sustinet, & quasi nutrit.
suam in corde ejus figit, strenuus | Iterum

اِنِّىْ لِاَقْرِيَّ اَللّٰهُمَّ حَبِيْبُ يَضْبِقْنِيْ

رِمَاحًا اِذَا مَا اَللّٰهُمَّ ضَاكَّتْ مَصَادِرُهُ *

Sane ego excipio mœrorem, quum hospitatur ad me,
Strenuitate; si vel impeditissimi ejus exitus.

Sequens قُنُوْعٌ contentus
modico, gratum habens quicquid
datur; est forma فَعُوْلٌ

a قَنَعَ humiliter rogavit quid,
contentus fuit eo quod daretur.
Est vis secundaria, a subducto

capite oriunda. حَرًا pro حَرًا
accus. ab حَرٍ ingenuus, li-
ber, حَرٌّ. Alibi illustratum.

20 يَرْضِيْ Acquiscit; gra-
tum habet. In fut. 1. a يَرْضِيْ

يَرْضِيْ. Ejus proprietas sita in
firmius adberendo: unde com-
placendi sibi, & acquiescendi in

re, ducta potestas. Contra re-
filire a re, est eam aspernari, re-

spuere, odisse. اِحْكُوْلًا valde
dulce fuit, in præf. 12. a حَلَا

dulcis fuit. Origo a trito, po-
lito, لَوِي, alibi indicata. Au-
gendum Lexicon hac specie duo-
decima, quam Tebleb. expo-
nit per اَشْتَدَّ حَلَاوَتُهُ

اَمْرًا intensior fuit dulcedo ejus.

pro اَمْرٍ est præf. 4. a مَرٍّ
Amarum fuit. Eadem vis
in 4. nisi quod proprie sit, a-
marum se fecit. Origo in vi pe-
netrante sita.

21 يَنْتَنِيْ discedat:

proprie flectatur. Est fut. 7. de
quo

قَالَ الْحَرِثُ بْنُ هِشَامٍ قُلَّمَا ٢٢ خَلَبْنَا
بِعَدْوِيَّةٍ نَطَقَهُ وَعَلِمْنَا مَا وَرَاءَ بَرْقِهِ ٢٣ أَتَبَدَّرْنَا
فَتَحَّجَّ الْأَبَابَ وَتَلَقَّيْنَاهُ بِالتَّحْرَابِ وَقُلْنَا
بِلُغْلَامٍ ٢٤

quo redeatur ad num. 14. supra.

يُنْتَهِي divulgabit, in fut. 1. a

نَتَّ، cujus proprietates est bumore perfluxit. Hinc adscita secundaria vis divulgandi, tum in bonum, & laudem, tum in malum, & fraudem. Ita perfluere dicuntur Latini, qui rimarum pleni, quæ sciunt, divulgant; quemadmodum & emanare pro innotescere, atque in vulgus exi-

re, protritum. الْأَبْرَ pieta-

tem, pro الْأَبْرَ, ob metrum.

Radix بَرٍ pius fuit erga Deum,

homines; in omni officio: Est Hebr. בָּרַב purus fuit. Alibi plura.

٢٢ خَلَبَ vulneravit. La-

st in pericardio. Verbis decipit, & fascinauit. Ad Confess. 2. pag. 55. redeatur. Originem sibi datam ipse Haririus firmat

فَلَمَّا خَلَبَ كُلَّ خَلَبٍ 35.

وَقَلْبَ إِلَيْهِ كَلَّ قَلْبَ

Quumque fertisset omne pericardium, atque attraxisset ad se omne cor. Insignis quoque usus in

formula خَلَبَ التَّيْسَاءِ

Dilectus a mulieribus: proprie pericardium mulierum. Sublimior adhuc locutio, notassimus quid

وَرَاءَ بَرْقِهِ post fulgur ejus:

i. e. quantam vim Eloquentia possideret, quam imbrium instar defundere posset, qui tam venustis nos versiculis compellasset. Nempe Nubes imbribus grava stilo Emblematico pingit hominem Eruditione & Doctrina omni copiosum, qui alios irrigare, & fecundare, valeat. Confer pro generali usu Emblematis, quæ ad Confess. 2. jam expromta, pag. 117. 118.

٢٣ أَتَبَدَّرْنَا properavimus.

Est

Dixit *Harith ibn Hemmam*, quum nos ille illexisset dulcedine sermonis sui, & intellexissemus quid post fulgur ejus delitesceret, januam ei properavimus aperire, eumque cum gratulatione excepimus; puero inclamantes, ad-

Est prat. 8. a *بسمي* festinanter notabilis est usus accurrit; prævertit. In *Hamasa*

يَبْتَدِرُونَهُ بِأَسْبَافِهِمْ حَتَّى هَوِيَ وَنَقَطَرًا *

Prævertebant eum gladiis suis, donec collapsus decideret.

Vides quo jure exponatur etiam in 8. cum celeritate pre-

bendit & obruit. تَلَقَّيْنَا

in prat. 5. a *لقي* occurrit,

excepit. تَرَحَّبَ gratulatio, est

مصدر قولك مرحب به

بالتشديد وكل مصدر

كان كذلك فهو مفتوح

الناء كالتهكم والتسبيح

والتحوال الا مصدرين

فانهما جاءا بالكسر وهما

التبيان والتلقاء ومعني

الترحاب ان تقول له

مرحبا مرحبا واصلة

من الرحب وهو السعة

تقول العرب للقادم عليهم

مرحبا واهلا ونصبهما على

المفعول اي اتيت مكانا

مرحبا اي واسعا واتيت

اهلا فاستانس ولا

تستوحش ويقولون

ايضا اهلا وسهلا اي

اتيت اهلا ومكانا سهلا

infinitivus verbi *Rabbaba*, in 2.

gratulatus est ei adventum: nam

omnis infinitivus hinc ductus habet

phatatum *Te*, ut *Tedscâr*, recordatio: *Tesjâr*, profectio: *Tegj-*

wâl, gyratio: exceptis duobus qui veniunt per *kesra*, nempe *Tih-*

jân manifestatio; & *Tilkâ* occur-

sio. Significatio autem *Terbâb* est dicere alicui, latitudinem! la-

titudinem! a *Rabâb*, amplitudo. Arabes namque accedenti dicere

٢٤ لِّلْعَلَامِ هَبَّا هَبَّا وَهَلَمْ مَا تَهَبَّا فَعَال
 ٢٥ اَلضَّبْفُ وَالَّذِي اَحْلَنِي ذَرَاكُم لَا
 تَلَمَّظْتُ

solent amplitudinem, & familiam! in Accusativo patientis; pro accessisti locum latum, amplumve; & accessisti familiam: Itaque familiariter intra, neque alieni quid metuas. Dicunt quoque, Familiam & facilitatem! pro, accessisti familiam & sedem facilem. Exscripsi locum, ut pomceria Grammatices extendi debere liqucat. Nempe vetus Lingua pro

تَقْعِبِل sonabat sæpe

تَقْعَال, ad actionem conj.

2. indicandam. Quod autem duo tantum per *kefra* ad Te efferi putet *Tebblebius*, fallitur: nam plura talia mihi occurrunt; quibus insistere haud necesse.

٢٤ عِلَامُ puer, servus, عِلَامُ;

non trahit Originem a عِلَمُ juvenari; nam & verbum, & notio, palam *secundaria*; sed a

علم signatus fuit, unde عِلَمُ, qui Syris عِلَامُ adolescens.

Pro eo & عِلَمُ non puella libidiosa, ut est in *Lexico*, sed الفتاة الحسنة او المرأة

النائمة puella pulchra, aut mulier plenis nubilis annis; ut *Scholias* ad *Diwan Hud.* annotavit. Cum veteribus *Latinis* dicas *signatam virginem, maturam* quidem illam *veneri*, sed hactenus ejus *expertem*. Hæc עِلָמָה *Hebræis*, ut alibi de-

monstratum. هَبَّا Heus! A-desdum! est *Interjectio*, quam per عَجَل سبق ووجل curre, & festina, exponit *Teb.* Cum ad-

fixo effertur هَبَّكَ Heustu!

pro perge! Alterum هَلَمْ cedo, siste, adfer, dubitatur, habeatne *He Radicale*, an *servile*, a *Rad.* لَم collegit. *Copiose* de eo *Cl. Gol. in Lex.* qui

adesidum, adesidum, & buc siste quicquid parati est. At hospes, per eum, inquit, qui me ad septum vestrum deduxit, non adlambam cibum vestrum, nisi promiseritis mihi, vos nul-

qui recte submonuit esse *Hebr.* **הָלֹם** *cujus item He vel Radice* **הָלֹם** *ab* **הָלֹם** *vel servile, a de-*
perdito **לָמַם** *Alibi discutien-*

dum. **תְּהָבָא** *paratum est; in*
præt. 5. pro **תְּהָבָא** *a Radice* **הָא** *med. je, & ult. Hamz.*
item paratus fuit. Ultima in
quietem data, propter Rhyth-
rum.

أَحْتَنِي *deduxit me.*

Proprie, solvere fecit me, i. e.

descendere. Est præ. 4. ab **حَلَّ**

solvit. Inde secundo a-
sumtum, descendit alicubi ex iti-
nere diversaturus: substitit, quie-
vit. **لَاوِي. וְלָוִי.** *Figurate hinc*

succrevit **حَلَّ عَلَيْهِ**

incubuit in eum malum quod-
cunque, poena, ira Dei; q. d.
descendit, diversata est. Ejus de-

rivatum **مَحَل** *locus ubi quis*

diversatur, latissime quoque se
præbet, ut in præf. Camusi

الانسان محل النسيان

Homo diversorium, sedes, obli-
vionis. Consimiliter sedes mis-
eriarum, curarum, &c. &c.

تَكَلَّمْتُ *adlamberim, est*

præt. in 5. a **كَلَمْتُ** *Linguam*
per labia circumduxit ad auferen-
das detergendasque cibi reliquias.
Insigni Metaphora Noster Con-
sess: 37. قَلَمْتُ بِالسَّوَالِ

circumlambere rogitationem; pro
Linguam in mendicatione jugiter
occupatam, & strenue exercitam

habere. Derivatam, **تَلَمَّطَ**

ex hac 5. specie, exponitur,
qui in amore & amicitia incon-
stans, quasi dicas, qui **يَتَلَمَّطُ**

circumlambit amorem;
nec imbibit. Ad genium Ara-

bis teneatur quoque, **لَمَطَ**

Albedinem in inferiore labio equi,
secundum Originem esse Linctu-
ram, vel particulam qua lambi-
tur. Sic apud nos een slikje.
pro een streepje.

تَكَلَّمْتُ بِقِرَاكُمُ أَوْ²⁶ تَضْمَنُوا لِي
 أَنْ لَا تَتَّخِذُوا بِي كَلًّا وَلَا تَجْشَمُوا
 لِأَجْلِي أَكَلًا²⁷ فَرَبَّ أَكَلَةٍ هَامَتِ إِلَّا أَكَلَ
 وَجَرَمَتْهُ مَا أَكَلَ²⁸ وَشَرَّ الْأَضْبَافِ مَنْ
 سَلَمَ

أَوْ تَضْمَنُوا²⁶ aut spon-
 debitis, pro nisi sponderitis.

In fut. 1. a ضَمَنَ cavit,
 spondit. &c. Est notio *secun-*
daria, a recipiendo, & comple-
 tendo tracta. Sic apud Lati-
 nos quoque Recipere pro spon-
 dere invaluit. تَتَّخِذُوا

capietis; fut. 8. ab اخَذَ

أَمَّا cepit. كَلَّ Onas, mo-

lestia; defatigatio: a كَلَّ

Defessus fuit eundo. Inde sub-
 natum, obtusus fuit ensis, visus,
 quasi fessus. Item impedita lin-
 gua, velut fessa. Sed & ipsum
 illud defetisci est *secundarium*,
 a consummando كَلَّل, quate-
 nus pro consumendo se dat, o-
 riundum. Nempe consumi dicun-

tur, & absumi, quorum vires de-
 bilitata fatiscunt. كَلَّ & ذَلَّ
universitas, nimis amice con-
 spirabant, quam ut cetera quo-
 que non suavissime concinerent.

كَلَّل Coronavit, in 2. est
 consummavit, consummate orna-
 vit. Confer דָּלִילָת יָפִי apud
Esechielem, cap. 27. *omni per-*
fectione coronatam. Nulla er-
 go in hisce *Dialectorum* pugna,
 sed jucundissima *Harmonia*.

تَجْشَمُوا pro تَجَشَّمُوا
 suscipiatis, vobismet imponatis;

est fut. 5. a جَشَمَ cum gra-
 vitate incubuit. Origo in *spissi-*
tudine & *densitate*; quam &
 جَسَمَ præfert. Hinc גֶּשֶׁם
imbrem nomen invenisse, alias
 ostendetur.

Nullum pro me onus sumptuos, nec mea causa necessitatem comedendi vobis ipsis imposituros. Sæpe scilicet esus cruditate adfecit esorem, eique cibis interdixit. Pessimus autem hospitem est, qui injungit molestiam, & no-

27 **فَرَبَّ أَكَلَةٍ** Nam *sa-*
pe esus. Ex Arabismo esset, nam
multitudinem cibi. Nempe **رَبَّ**
forte, nonnunquam, sæpe, pro-
prie est vox substantiva in ac-
cusativo enunciata, per Regi-
men. Est Hebr. **רָב**; ut **أَكَلَةٍ**

cum **אָכַל** convenit: & **אָכַל**
מְאֵכֵל edens, cum **אָכַל**; &
cum **מְאֵכֵל** cibus; cujus plur.

fr. dat **מְאֵכֵל**. Verbum
הָאֵסַת cruditate adfecit,
est præter. in 1. ab **הָאֵס**
med. je, fregit ante consolida-
tum. Ejus derivatum **הִבְזַת**
signat vomitionem cum dejectione
conjunctam: Choleram. Eam vim
nunc captatam, apparet. A-
cumen quoque, & lcpus, in
altero **חֲרַמְתֵּהּ** interdicit ei,
facit ei **חָרָם** sacrum, quod tan-

gere nefas. Radix **حَرَم** veti-
tus, illicitus fuit; ut **חָרָם**, Origo
nullis in Lexicis obvia. Alludi-
tur ad Proverbiale illud Arabum
رَبِّ أَكَلَةٍ مَنَعَتْ أَكَلَات
Sæpe comestio impedit comestio-
nes, quo modum edendi tenere
jubent; ne gula morbos, mor-
temve, trahat.

28 **شَرُّ الْأَضْيَافِ**
Malus hospitem; ex solenni Ara-
bismo, pro pessimus hospes: contra
خَيْرُ الْأَرْزَاقِينَ Bonus lar-
gentium. pro optimus Largitor;
Alcor. Sur. 62: 11. & passim.
Vides quo jure **شَرُّ** pessimus, &
خَيْرُ optimus, notare dicantur a Lexicographis. Apud Hebraeos trita quoque loquendi ratio. **שָׂם** imposuit, frequentari amat in injunctione noxæ, vel poenæ. Hinc formulæ **سَامَهُ خَسَفَا** imposuit ei injuriam & **سَامَهُ سَوْءَ الْعَذَابِ**

سَامَ التَّكْلِيفَ وَأَذَى الْمَضِيفَ ٢٩ وَخُصُوصًا
 أَذَى يَغْتَلِفُ بِالْأَجْسَامِ وَيُقْضِي إِلَى
 الْأَشْقَامِ وَمَا قَبْلَ ٣٥ فِي الْمَثَلِ الَّذِي
 سَامَ سَائِرَهُ خَيْرَ الْعَشَاءِ سَوَافِرُهُ إِلَّا
 لِبَعْجَلٍ ٣٨

imposuit ei pessimam penam: Al-

cor. v. 46. &c. &c. تَكْلِيفٌ

vexatio, est infin. 2. a كَلَّفَ

imperavit, & subire jussit, quod

difficilius. In 1. conj. كَلَّفَ

*vehementius incubuit rei, eique
 deditus fuit cum cura ac labore.
 Item, Amore captus & macera-
 tus fuit. Sunt notiones secun-
 dariae, quæ a lurida facie mana-*

runt: nam كَلَّفَ est nigredo

mista flavedini, & verbum ipsum

كَلَفَ in rubro, vel flavo,

*colore venit, quum turbatur,
 & ad nigredinem vergere incipit.
 Ita pallefcere pro curis macerari
 apud Latinos. Nempe colores
 vultus ad Adfectum animi pin-
 gendum aptissimi. Talium om-*

nibus in Linguis copia. مُضِيفٌ

*hospitio excipiens; in part. 4. a
 ضَافٍ, quod præcessit.*

٢٩ خُصُوصًا peculiariter:

præsertim. Est particula, cu-

jus origo infinitiva, a خَصَّ

peculiare fecit. Proprie valet di-

stinctim; quod لَخَصَّ الذِّكْرَ

distinctius memorari meretur, ut

recte Teblebius. يَغْتَلِفُ

quæ pertinet; vel ad proprieta-

tem, quæ suspensa, appensa, an-

nexa est: in fut. 8. a عَلِقَ

descendit. Enotavi jam nonnul-

la de hoc verbo ad Conf. 1. pag.

٢٥. & conf. 2. p. 44. اجْسَامَ

corpora, plur. fr. a جَسَمٌ

nocet excipienti ipsum, præsertim, noxa ad corpus pertinente, & in morbos conjiciente: Neque proverbium ad omnes pervagatum, optima cæna est quæ lucente adhuc die fumitur, aliam habet mentem, quam festinandam esse re-

corpus, עֲשָׂה עֲבָדִים Chald. Radix ج ع م

spissus, densus fuit. يَفْضِي

pervenit, est fut. 4. a ف ض ي

amplus, spatiosus fuit; unde derivatum فضاء area, vel via

patens. In 4. inde افضي

prodiit in campum; pervenit. I-

tem, perduxit, pervenire fecit.

Utrumque hic aptum; nam recte struas, præsertim noxa quæ perveniat ad morbos; recte etiam, quæ pervenire faciat ad

morbos. Hi أَسْقَمُ vocan-

tur, in plur. fr. a س ق م.

Radix س ق م male habuit, æ-

grotavit. Ea quid in Origine valuerit, non indicatur a Lexicographis. Apud veteres reperio

سَقِيمٌ usurpari in ἀνασπῆ

obscurò simul, simul debili; ut quum lux ἀνασπῆται. Hinc ægritudinis & morbi per sane proclivis deductio. Necdum tamen in eo pedem figo; & firmitus

quid circumspicio.

30 Notanda phrasis سَارَ

سَائِرٌ vadit vadens ejus; in

Proverbio quodd ad omnes pervagatum. Sic vadens absolute est impetus vadens, & ad omnes pe-

netrans. Dicunt quoque مَثَلٌ

سَائِرٌ Proverbium vadens,

pro celebratissimo. Extat Abul-

pbar. p. 44. سَوَافِرٌ est plur.

fr. a سَافِرٌ aut سَافِرَةٌ

nudato vultu conspicua mulier:

part. a سَفَرَ retextit vultum.

Reluxit. Extra velum promicuit facies. Venustissimi dicti vim

pandit Tebleb. يَرِيدُ مَا

أَكَلَ مِنْهُ بِضُوءَ النَّهَارِ

وَالسَّافِرِ جَمْعُ سَافِرَةٍ

وَهِيَ الْمِرَاةُ الَّتِي

سَفَرَتْ نِقَابَهَا عَنْ

وَجْهِهَا

٣١ لِبَعْجَلٍ تَتَعَشَّى وَتَجْتَنِبُ أَكْلَ اللَّبَنِ
الَّذِي يُعَشَّى ٣٢ اَللّٰهُمَّ اِذَا اِنْ تَقَدَّ نَامَ
الْجَوْعُ وَتَحُولَ دُونَ اَلْهَجْوَعِ قَالَ فَكَأَنَّهُ
اَطْلَعَ ٣٣

وجهها هذا هو الأصل
فكان اللقمة اذا
ابصرتها بضوء عند
اكلها قد سمرت
الظلام عن نفسها
وهي سافرة وتجمع
علي سوافر ولغظ المثل
الذي اشار اليه خبير
الغدا بواكره وخبر
العشا بواصره اي ما
يبصر من الطعام
قبل هجوم الظلام

Significat id quod comeditur lucente adhuc diē. Est autem *Sawapbir* plur. a *Sappira*, i. e. mulier quæ reteggit velum faciei. Hæc origo locutionis. Nempe *Bucella* quum vides eam in luce inter edendum, quasi a se removit tenebras, et sique tanquam extra velum conspicua virgo, quæ in plur. dat *Sawapbir*. Proverbium

ipsum ad quod respicitur, sonat; optima prandiorum quae mature sumuntur; optima cœnarum quae videri possunt, siue quum cibus conspicitur adhuc ante quam ingruant tenebrae. Habes usus interiores vocum **بواک**

maturæ, بواصر videntes, و
 سوافر lucentes, quos Lexi-
 ca nec dant, nec dare pos-
 sunt.

31 لِبَعْجَلٍ ut festinetur.

Est fut. 2. pass. forma phatata, ob Lam, a Rad. عجل *prope-*
ravit. Notio secundaria flu-
xit a rotunda volubilitate: unde

عَجَلَةٌ & vitulus; عَجَلٌ

עֲרֵלָה *rota, plaustrum*. Ita Poë-
ta, *Cereris volventia plaustra*.

تَعَشِي refectio vespertina,

est

fectionem vespertinam, & evitandum cibum qui luscitiosos reddit: rectissime, medius fidius, nisi si flagra-
verit ignis esuritionis, impediatque quo minus quiesci queat.
Dixit

est <i>infin.</i> 5. a عَشِيّي vesperti venit, edit. &c. in 5. تَعَشِيّي cœnavit. Ab eadem Radice præ- cessit عَشَاءُ cœna. cibus vesp- ertinus. Idem عَشَا notat Myops, Luscitiosus fuit. Illud o- culorum vitium عَشْيِي dicitur, quum vesperti nil cernitur. Etiam Lusciosum dixere Latini, & Nus- citiosum: ut Nuscitionem, & Luscitionem, ipsum vitium.	Hinc mox يُعَشِيّي Luscitio- sos reddit, in fut. 4. يَجْتَنِبُ Evitetur, est fut. pass. in 8. a جَنِبَ obliquus fuit, obliqua- vit, a latere fuit, declinavit. اجْتَنَبَ in latus recessit, & declinavit. Argute admodum cœna nimis sero sumpta dicitur Luscitionem creare, quatenus plenus venter soporem offundit; & lucubrationes vespertinas impe- dit. In hunc sensum Ibn Dorrid facete

ولما العشا في العيون
أكثر ما يكون من العشاء *

Video enim Luscitionem in oculo

Plerumque existere post cœnam.

32 تَقْدُ flagret; per pbata pro تَقْدُ, ob أَنَّ ut, quod hic positum pro quum, fi. Est	وقد ٣٦ arfit. فَأَرَّ الْجُوعُ ignis esuritionis ex genio Arabia. Tamen & Ovid. Metamorph. 8.

— Furit ardor edendi

Perque avidas fauces, immensaque viscera regnat.

N

Idem

33 أَطْلَعَ عَلَيَّ أَرَادَتِنَا فَرَمَي عَنْ قَوْسٍ
عَقِبَدَتِنَا لَا 34 جَرَمَ أَنَا أَنَسْنَاهُ بِالتَّزَامِ
الشَّرْطِ وَأَنْبَبْنَا عَلَيَّ خُلُقِهِ السَّبْطِ
وَلَمَّا

Idem quoque *flammam gula* aus-
sus. *إلا جاع* est *δρεπαστεται*,
adferens expirationem præ defe-
ctu virium. Hinc famis notio
succrevit. *تَحَوَّلَ* pro *تَحَوَّلَ*

ob eandem influentiam & *أَنَّ*,
est fut. i. ob *حَالٍ* intercessit
quid inter duo. Hæc tertia no-
tio apud Cl. Gol. qui tredecim
recenset. Omnes a vertendo
propagatæ. *دُونَ* sub, pro inter;
quatenus impedimentum quasi
subintrat, & intercipt. *هَجَعُ*
infin. ab *هَجَعَ* dormivit; i-
tem, sedata suit fames. Utraque
vis pulchre nunc captata.

33 *إِطْلَعَ* imminuisset, im-
minendo inipexisset. In prat. 8. a
طلع eminuit, extulit se, ad-

scendit, exortus est. Item cum
علي super, consideravit co-
gnovit, quasi dicas imminens ad-
spexit, lustravit. &c. Similiter

in 4. *أَطْلَعَ* cognoscendum de-
dit, fecit imminere & inspicere
quasi. In 5. *تَطْلَعُ* intentus
fuit in rem eam prospectans, vel

inspectans. In 8. *أَطْلَعَ* Ex-
ploravit, introspectit alterius men-
tem. Item penetravit intimum
negotii. Apposita tralatione
Alcor. Sur. 104: 7. Ignis Dei

تَطَّلَعَ عَلَى الْإِفْدَةِ,
succensus, superimminet cordibus, in eorum-
que intima se penetrat. *إِرَادَةٌ*
voluntas, desiderium, mens: est
infin. 4. a *رَادَ* ultro citroque

moveri. velle. &c. *رَمَى* jecit,
jaculatus est, cum *رَمَاهُ* conve-
nit:

Dixit Harith, erat profecto ac si mentem inspexisset, nostram atque jacularetur ab arcu nostri propositi: facile itaque eum conditione illa recepta nobis conciliavimus, ejusque indolem
haud

nit: ut قوس arcus cum קשת, cujus Tbau haud dubie servile. Radix قاس, curvus fuit.

Hinc قوس arcus: nec non cubitus. A cubito enata videtur potestas metiendi, mensurandi. Potest quoque קשת deduci a קשה durus fuit; nam

& Arabes sub قوسي habent قوس Arcus: quod pro قوس

positum, gratis traditur. Ultimam esse radicalem, patet etiam ex قوسي arcuarius.

Hæc laxius spatium poscunt. عقيدة in Lexico exponitur,

quod firmiter creditur; fides. Latius funditur, & hic valet, intentio, propositum, ما اعتقدت

quod cum animis destitutum habebamus; ut Tebleb, recte. Ex Origine عقيدة est nexa, nodata, animo fixa persuasio, vel intentio; عقيدة

نexusit, nodavit. Venuste tamen ludit Noster in usu pro vulgato عقيدة, quæ Muhammedanis signat Fidem suam Orthodoxam; atque inde in Hæreticos Intorquent, لا يرمي عن قوس العقيدة

Non jaculatur ab Arcu Fidei. Id jam facete detortum, ac si jacularetur ab arcu fidei nostræ, & firmæ intentionis, pro, intus nostris sensibus consentiret.

34 لا جرم haud dubie, prorsus itaque; omnino sane; idem fere quod لا بدّ

procul dubio, necessario. Est a Radice جرم secuit, resecurit; unde videtur dictum quasi non sectio; prout لا بدّ est non separatio; & لا محالة non mutatio. Latinorum necesse est quasi non cesse, unde cedi,

recedi, requit. انسنا conciliavimus; præ. 2. Proprie humanum reddidimus, & familiarem; ab انيس humanus & familiaris

وَكَمَا ۖ أَحْضَرَ الْعَلَامَ مَا رَاجَ وَأَذْكَى بَيْنَنَا
السَّراج

ris evasit. Potestas ab اناس

إِلْتِزَام propagata. אִלְתָּמ

receptio, susceptio, qua quis se obligat ad faciendum quod petitur. Est infin. 8. a لزم firmiter adstrictus fuit. Inde secundo manavit, inseparabiliter adhaesit; necessario consequens fuit. In 4.

الزم ut necessarium injunxit.

التزم sibi injunxit. In se sus-

cepit. شَرَطَ conditio, stipulatio,

lex: Proprie inciso; a شَرَطَ

stipulatus est, conditionem praefixit. Item fissura incidit. Posterius haud dubie primum; conveniens cum שָׂרַח incisio-

nem fecit. אֲתַנְּבָא laudavi-

mus, in praet. 4. a תַּנְּבִי

flexit, duplicavit, iteravit שָׁנַח.

Inde אֲתַנְּבִי gratias retulit,

laudavit. Item vituperavit. Sic

תַּנְּבִי Encomium, & Vitupe-

rium. E contrariis ajunt. Inep-

te. Est duplicatio quasi, quae

sequitur bonam aut malam actio-

nem. خَلَفَ & خَلْفَ

quod a natura insitum. Indoles:

speciatim virtutis; a خَلَفَ,

quod multa significatione factum. Eas in prima Conj. sic

proposuit Cl. Golius. 1. quanti-

tate & mensura definivit, & ap-

te commensus est, ut corium an-

tequam secaret. Efformavit. Crea-

vit. 2. finxit, effinxit mendacium. 3. Lævigavit, aequabilem

reddidit. Lenivit orationem; eave leni usus est. 4. Falso attri-

buit, & effinxit, dictum, carmen, alicui, qui auctor non es-

set. 5. Med. Damm. Lævis fuit, & hinc, trita fuit vestis. 6. con-

veniens, aptus, fuit. Item, pul-

cra fuit facie. Omnia hæc a Glabro ducta; quod & Hebr.

חֶלֶק in Origine signat. Prin-

ceps ergo notio est quinta illa lævis fuit; cum tertia, lævigavit.

Ei succinit prima, cujus vim & usum percipies ex Proverbio,

לֹא כָל מִן خَلَفَ יִפְרִי

Non omnis qui lævigat, recte se-

cat. Est Metaphora a Coriariis; in qua خَلَفَ absolute posi-

laud sane crispam laudavimus. Quum verò puer adduxisset

tum pro **خَلَقَ** *laevigavit corium.* Hinc porro enatum, efformavit, polivit, concinnavit, finxit, ut figulus, vasa. Hoc peperit vim creandi, etiam ex Nibilo, ob dignitatem Artisicis, & Operis simul.

Alio flexu **خَلَفَ** *finxit perversitatem, mendacium,* in Alcor. Sur. 29: 16. quasi dicas expolivit. Sic in octava conjug.

اَخْتَلَقَ excogitavit mendacium; absolute, ut Sur. 38: 6. **ان هذا الا اختلاق** non aliud hoc, quam expolitio; vel figmentum, ex vulgari usu. Superest *Lenivit orationem,* quod est **החליק** blanditus est. Nempe verba glabra sunt blanda, & grata, &c. Quod jam

attinet ad **خَلَقَ** *indoles,* natura, ea vel a creatione fluxit, vel ab apta dispositione & quasi expolitione, qua quis ad virtutem a natura informatus. In

Alcor. Sur. 68: 4. **إِنَّكَ لَعَلِي** *fane tu super indole magna.* i. e. Enimvero tu ad omnem virtutem præ-

stantissima præditus indole es. Elegantissime porro figuratum **سَبَطَ** *indoles æquabilis, æquitatis omnis retinentissima.* Radix **سَبَطَ** *æquabilis, non crispa, in longum porrecta fuit res.* Vides unde **שֶׁבֶט** virga, baculus, sceptrum, appellationem invenerit. Pulchre **سَبَطَ** *porrectus, non crispus manuum, pro Liberali, qui & سَبَطَ* *porrectus digitorum in Hamasa.* Contra **جَعَدَ** *Crispus manuum, & جَعَدَ* *Crispus digitorum, pro Avaro. Loca alibi producentur.*

أَخْضَرَ 35 adduxit; in præf. 4. ab **حَضَرَ** *præfens fuit.* **عَلَمَ** *puer, est* **عَلَمَ** *Hæc alibi jam illustrata.* **رَاجَ** *med. waw in Lexico est vendibilis at distracta fuit res, cursum habuit nummus: sed latius extenditur, & hic valet expeditum, promptum, præsto fuit.* Ita **Te-**

السَّراجُ ١٥ تَأَمَّلْتُهُ فَإِذَا هُوَ أَبُو
زَيْدٍ فَقُلْتُ لِصَاحِبِي لِبَهْنِكُمْ الصَّبْفُ
الْوَارِدُ

teblius per تهبها وتيسر
paratum & facilem esse exponit,
tum hic, tum alibi, apud No-
strum. Adde ex conf. 10. formam

جاء سريعاً أَمْرُجٍ in eo qui
citius adest. In Camuso quoque
reperio راجت الريح
اختلطت ولا يسدري

من اين تجي والرواج
الذي ينروح ويلوب حول

de ventis quoque ve-
nit, quum confusi sunt, &
nescitur unde veniant: Raw-
wâgj vocatur etiam, qui huc
illuc fertur sitiens circa aquato-
ria. Vides conj. V. تروح

buc illuc circumferri; ultro et
troque meare, discurrere. Inde
transitus factus ad merccm, ad
humum, quum quasi discer-
rit, & commeat. Ita Ispahanens.

سَلَعٌ رَوَائِجُ in vita Salad.
merces meantes, i. e. quæ cupide

distrahuntur. Iterum; أَصَفُ

بِحَدِّهِ الْأَقْلَامُ مَا

مَنْعَتُهُ حُدُودُهُ

الشَّيْءُ وَالْمَرْجُ

تُقَوِّدِي عِنْدَ السُّلْطَانِ

وَأَعْنِيهِ عَنِ الرَّيُوفِ

Enarro acie calamorum quid pa-
trarint acies gladiatorum: & ex-
pendo apud Sultanum nummos
meos probos, præstans quo minus
indigeat adulterinis. Sensus: vera
aurea Eloquentia ejus victorias exe-
quor, sic ut fucata & adulterina il-
la aliorum lubentissime careat. Ele-
gantissimo tractatum verbum

commear fecit, i. e. ero-
gavit, expendit, fecit in publico
distrahi, perque manus, & ora
volitare. Sequens لَذِكِّي
in præf. 4. accendit, lucere fecit, a
ذكي

set id quod in promptu erat , interque nos candelam accendit.

ارسلت نكي arsit ignis; vel potius acrius reluxit, clare micuit, clara fuit, vel clare micuit flamma. Hanc Originem in oculis defigit illud veteris Poëtæ in Hamasa

وَمَسْتَنْبِجٌ بَعْدَ الْهَدْوِ دَعْوَتُهُ

بِشَقْرَاءٍ مِثْلَ الْقَجْرِ ذَاكِ وَقُودُهَا *

Sæpe latratum imitantem viatorem alta jam nocte invitavi
Rubra flamma instar auroræ, cujus clarus micabat ardor.

Quomodo hinc reliquæ notiones emanarint, non difficulter invenietur. Monendum tamen

نرکا eandem tenere Originem, quamvis in diversos usus abierit. Nempe & ibi primum est pure micuit. Unde luxuriavit planta, quasi emicuit: nec non fortuna micuerunt, procreta sunt, excreverunt. At

نرکاء Eleemosyna a justitia, & pietate nomen accepit: nam

نرکا ut نرکا etiam est putram virtutem exercuit; justus fuit, piusque. Errant Critici Arabum, qui a crescendo eam dictam volunt, quod per Eleemosynam reliquæ opes excrecant. Attigit

Cl. Gol. in Lexico.

تأملتة 36 consideravi

cum; acie fixa intuitus sum. Est præf. 5. ab تأمل speravit: item

med. Damm. Longa facie fuit. Hinc sperandi notio succrevisse videtur; nec non, alio flexu, acris intuitio rei, longius protenta. Certe in Camus. تأمل

تأملت في الامر للنظر exponitur moram traxit in re ad eam intuendam. لبهنكم profit

vobis hospes intrans; i. e. gratulor vobis talem &c. Est fut. i. ab

هنا ult. Hamz. bene cessit, pro

الْوَارِدُ بِلِ الْمَعْنَمِ الْبَارِدِ فَإِنْ يَكُنْ
أَقْلُ 37

profecit illi cibus. Inde يَهُو ,

triplici يَهْنِي & يَهْنَأُ

forma. Posterior ad legem

quiescentium 3. je sub Apocopen

cadit, quam تخفيف

allevationem vocant Grammatici

Arabum; ut propter ل impe-

rantis ex لِبَهْنِي fiat لِبَهْن

profit, bene cedit. Significatio

princeps rectissima a Cl. Golio

posita in linire, inungere: ut mo-

nere coepi ad Consell. 2. p. 113.

114. Inde venuste formatum,

Linivit, هناني الطعام

unxit me cibus; i. e. eum jucun-

dum & salubrem expertus sum.

Etiā intransitive enunciatur

هنو الطعام vel هنِي

unctus fuit cibus, pro facilis, lau-

tus, salubris, fuit. Apud La-

tinis quoque unctum pro lauto,

latoque, tum in cibus, tum aliis

in rebus. Notum illud Horatii

Verum ubi quid melius contingit, & unctius.

Similiter unctissima cœna apud

Sidon. 2: 9. & nova translatione,

uncta patrimonia apud Catull.

cujus quoque est Caput unctius

referre, ad significationem opi-

mi lucri præbendam. Id ex am-

biguo dictum; ut & illud Cice-

ronis Verr. 2. cap. 22. Verum

ita palæstritas defendebat, ut ab

illis ipse unctior discederet. Al-

luditur ad oleum palæstræ. Sic

Gjaub. annotat, addens,

والاسم الهني وهو العطاء

binc unctionem pro donatione in-

valuisse. Apud eundem for-

mula extat, هنائه شهر

unxi eum mensem; pro

alui. Alia adhuc phrasis هنيت

المأشبة أي أصابت

حظا من البقل من

unctum fuit pe-

cus, pro incidit in portionem ole-

rum

disset, consideravi hominem, & ecce erat *Abuzeidus*, dixi-
que

rum absque ut satiarentur. Qua-
si dicas scilicet, *unctionem per-*
cepere. Apud *Ispahanens.* gran-
diore *Cothurno* reperio الظفر

الهني والنجح السني

victoriam unctissimam, & felici-
tatem splendidissimam. Est ea-
dem figura quæ in *præda opi-*
ma. Sequens التوارد *descendens,*

proprie, ut ٦٦١١ vel ٦٦١١,

in part. 1. a ورد *descendit, in-*

travit; speciatim aquandi ergo.

Ea vis hic quoque attenden-
da; quatenus *aquatium descende-*

re usurpatur pro *Hospitium bene-*
ficiumque quærere. Sic pulchrior

adhuc correctio illa, *quin præ-*
da opima. Proprie المغنم

البارد est *præda frigida;* quæ

in *Proverbium* missa. Unde

fluxerit, disceptant Critici.

Nonnullis بارد *Frigida* in hac

phrasi est ثابت *stabilis, fir-*

ma. Sed rectius Tebleb. الذي

لبس بحارّ والمراد الهني

الذي اخذ دون قتال

وحرب فكانما المغنم

الحاصل بعد اشتعال

فار الحرب حارّ سخو

والمغنم الحاصل

Præda بدون ذلك بارد

quæ non fit calida. Significatur

lauta, citra cadem & bellum cap-

ta. Scilicet præda contingens post

accensum Martis ignem Calida

cenfetur; ut quæ citra hoc, Frigida.

Utitur *Arabsjad. Hist. Tamerl. 107.*

هذا المغنم البارد بين

نصب عيتبك تدركه

هنا مريا بهينك ولينك

Hæc est *præda Frigida* inter ocu-

los deposita, quam assequeris un-

ctam, lautam, summo tuo com-

modo. Iterum 247. لا يبرد

حرارة حميته لتسخن عدوه

واحرار المغنم البارد فترة

non refrigerabat æstum ardoris e-

jus, ad calefaciendum oculum bo-

stis, & consequendam prædam

Frigidam, ullus languor. Adde

pag. 326. واستنواي

علي ذلك المغنم

compos factus est

talis præda Frigida, sine Adver-

sario ullo. Etymon a Tebleb

al-

37 أَقْبَلَ كَمَرُ الشَّعْرِي وَكَذْ طَلَعَ قَمَرُ
الشَّعْرِي أَي 38 أَتَسْتَسِرُّ بِدَمْرِ النَّشْرِ فَقَدْ
تَبَلَّجَ بِدَمْرِ النَّشْرِ 39 فَسَرَقَ حُمَيْنَا أَلَمَسْرَةَ
فِيهِمْ

allatum firmat hocce Veteris Poetæ

وَكَمْ لَنَا غَارٌ عَلَيَّ نَشْرٍ
رَجَعْتُ عَنْهُ بِالْمَغْنَمِ الْبَارِدِ *

*Et quot nobis incursiones in boslicum,
Unde reversus sum cum prada Frigida!*

Hoc est, quæ nullo nobis san-
guine, nullo constiterit labore.

37 الشَّعْرِي Sirius : notum
astrum. Hinc الشَّعْرِي قمر
Lunæ Sirii, audaciuscule pro
Luna quæ Sirio cognata, qua-
tenus utrumque Astrum est cœ-
lestis. Ei confert, quin præfert,
قمر الشمس Lunam car-
minis, sive Astrum Poeticum.
Est jucunda imago, quam Pa-
rionemastu gratiosorem reddi-
dit.

38 Confimilis Repos in دَمْرِ
بَمَقَرِ النَّشْرِ & النَّشْرِ
Nempe نَشْرٍ vocant duas e-

xiguas stellas quæ & Nasus lo-
nis dictæ : illque signatura o-
clavum domicilium Luna. At

نَشْرٌ est oratio soluta ; prosta.

Proprie sparsio, a نَشْرٍ sparsit.
نَشْرٍ condidit sese ; est

prat. 10. 5. نَشْرٍ, cujus conj. 4.

نَشْرٍ relevit ; etiam habuit : & 3.

نَشْرٍ cum 6. نَشْرٍ arcana

trattare. Hinc نَشْرٍ postrema

nox mensis : quum Luna deli-

tescit. Nostrum نَشْرٍ

de

que sociis, gratulor vobis hospitem hunc ad nos ingressum, vel potius predam opimam. Quod si astrum caeleste occidit, at exoritur Astrum Poeticum, & si lunæ siderea facies in noctem se-

de eadem absentia Luna proprie; sed improprie de omni usurpatur. تَبَاجَّ effulgescit; in præf. 5. a تَبَاجَّ nituit. 222: de quo in Originibus.

39 سَمَرَتْ vasis, pervasit; penetravit. Est præf. fam. 1. a

سَرِي Liberalis, generosus fuit.

Noctis init. Subiit, quous pervasit. Posterius hoc ordine naturæ prius: nam a pervadendo ducta potestas noctu eundi: ut & liberalis ac generosi impetus, animique. Vides unde سَرِي valere coepit principem agit,

principaliter se gessit. Ita سَرِي

est generosi animi liberalitas. Eam vim illustrat egregie nostra phrasis, penetravit eos calor

حَمِيء ardens impetus, ob re-

gimen pro حَمِيء calor, & prima vini, vel & doloris, com-

motto. Ita Cl. Gol. ex Gfrub.

Consonat Teblebius حَمِيء

الْكاس اول سورتها

وحَمِيء الام سورته وشدة

Homaija poculi est prima ejus a-
stuat; item Homaija doloris, ejus-
dem astus & vehementia. Addit,

والحبا من اسياء الخمر

ايضا ويجوز ان تراك هنا

ويكون قوله حَمِيء المسرة

من باب لجبس الماء

Etiam Homaija est ex nominibus

vini, quod forte hic intenditur;

ut Vinum lætitiæ figuratum fue-

rit, sicut Argentum aque. Non

decurrisset huc, si Lætiæ æque

ac dolori suum æstylum, & fer-

vidulum impetum, inesse atten-

disset. Diminutive hæc effero,

quia حَمِيء ævera est Dimi-

nutipum, monente Taurizio ad

Hamase nobilem hunc Versum

إِذَا حَمَامٌ أَقْوَلْتُ تَقَحَّحَمْتُ غَمْرَةً

يَهَابُ حَمِيءًا أَلَا أَلَا أَلَا أَلَا أَلَا أَلَا أَلَا

فَبِهِمْ وَطَارَتْ السَّيْنَةُ عَنْ مَأْقَبِهِمْ ٤٠ وَرَفَضُوا
الدَّعَةَ الَّتِي كَانُوا نَوَّوْهَا وَثَابُوا إِلَيَّ نَشْرٍ
الْفُكَاهَةِ

*Quum refugiant omnes, irruo ego in gurgitem mortis,
Cujus fervidiusculam formidat indomitus quoque pugnator.*

Ubi ille حَمْبَا الشَّي
صدمته ويقال فلان
يحمي الحمبا اذا كان
يحمي ما عليه وحمبا
مصغر لا مكسر له

Homaija cujusque rei est ejus ve-
bementia; dicitur hinc, fervet
ille fervidiusculam; quum defen-
sat se & sua. Est autem Homaija
Diminutivum carens suo majore.
Mirum, quam Grammatici om-
nium Linguarum in hoc con-
spirarint, ut nobis confinge-
rent pluralia, sine singulari;
aliasque formas a nulla primige-
nia oriundas. Quid ergo pri-

migenium حَمْبَا? Haud dubie

حَمْبَا vel حَمْبِي comparat.

& superlativ. femin. ab احمي
fervidior, ignitior, aestuantior.

Unde حَمْبَا, & contracte

حَمْبَا fervidiuscula, ignitius-

cula, nempe vis cujusque rei;
ejusdemque aestuatiuncula inten-
sissima. De radice حمي

חמח ferbuit, ignitus fuit, ali-

bi plura. حَمِي latitia a ح

bilaravit, facit in plur. fr.

حَمِي pro حَمِي. Sequens

طار in pret. i. a طار

med. je, volavit, avolavit. Est

ejusdem Originis cum طار

media voce, cujus proprietas in

obeundo, circulandoque, sita.

Nempe circulare est volare.

وسن est سونا somnus, a سن

سوم dormivit, e fonte alibi in-

dicato. مَأْقِي Hirqui, ocu-

lorum anguli interiores: in plur.

fr. 2 مَقِي, quod per je fer-

fese condidit, at effulgeſcit Luna ſolūtæ Orationis. Tum vero calor lætitiæ eos penetrare, & ſomnus, qui in Hirquis, avolare;

vile productum a مُسَوِّف,

cujus plurale أَمَائِف, a مَبِيف,

med. Hamz. ſingultavit; cum ſingultu flevit. Hinc Hirquis nomen inditum.

40 رَفَضُوا repudiarent. Est præter. I. a رَفَضَ respuit; abdicavit; libere ſivit pascere; & intransitive, libere vagati ſunt eameli. Item diſperſus, ſeparatus fuit: nec non expaſa fuit vallis: expandit palmites arbor: effectum dedit opus, idque executus eſt. Omnia a primaria poteſtate excutiendi cum divul-

ſione. دَعَا quies, tranquillitas; a ودع poſuit, repoſuit, ſivit &c.

hic ſomnum ſignat. نَوُوا inten-

derant; in præter. I. a نَوِي intendit, propoſuit ſibi. تَابُوا

Redierunt, a تَابَ ثَاب, quod ſæpiſſime iteratam actionem infert, per denuſ exprimendum.

فَكَامَا Focus, a فِكَا

feſtivus, urbanus, jocoſus fuit. Est poteſtas ſecundaria, de cuius Origine alias. Egreſſe figuratum, Redierant ad explicandam feſtivam conſabulationem, poſtquam complicituerant eam. Radici طوي multa lux adfuſa

ad Con'eſſ. 3. p. 136. & præſertim 143. Ad hanc formulam intelligendam, teneatur بِسَاط stratum, ſive tapes, conſabulationis tum expaſum dici, quum familiariffimi & ſuaviſſimi ſermones caduntur. In Hiſt. Tamerl.

وَأَرْتَفَعْتَ أَسْتَارَ الْأَسْرَارِ. وَاَمْتَدَّ لِلْبَسِطِ الْبَسَاطِ

Et remota aulea arcanorum, expaſumque familiaritati ſtratum. Et p. 256. Tamerlanes die quodam convivium publicum celebra-

vit, & ala bilaritatis demiffa tum primi tum infimi ordinis hominibus طوي بِسَاطِ النِّهْيِ وَالْأَمْرِ

وَمَدَّ بِسَاطَ الْخَمْرِ وَالزَّمْرِ complicituit ſtratum vetandi jubendique, & expaſit ſtratum vini & fidium. Conſimiliter pag. 197.

ثُمَّ طَوُوا بِسَاطَ الْكَلَامِ وَنَشِشُوا سِطَا الطَّعَامِ

الْكُفَاةَ بَعْدَ مَا طَوَّعَهَا وَأَبُو مُؤَيَّدٍ
 ٤ مَكَّبٌ عَلَيَّ إِفْسَالٍ يَدِّيهِ حَسْبِي إِذَا
 اسْتَرْعَى مَا كَيْدِيهِ قُلْنَا لَهُ ٥ أَطْرَقْنَا بِعَسِيرِيَّةٍ
 مِنْ عَمْرَائِهِمْ أَسْمَارِكِ أَوْ عَجَبِيَّةٍ مِنْ عَجَائِلِهِمْ
 لَأَسْفَارِكِ فَقَالَ لَقَدْ ٥٣ يَلُوتُ مِنَ الْهَجَلِ
 مَا لَمْ يَسِرَّ السَّرَاوُونَ وَلَا رَوَّاهُ السَّرَاوُونَ فَإِنَّهُ مِنْ
 ٥٤ لَأَعْجَبِيَّةٍ

Tum complicauerunt stratum ser-
 monis, & explicuerunt seriem con-
 uoluit. Hinc 2. طوي. Item pag. 421.

طوي. Item pag. 421. بساط الارب
 complicuit stratum Humanitatis; pro recessit a
 studiis Humanioribus tradendis.
 In Hamaia etiam extat طوي
 له ودي والطبي ابقني من
 complicui ei amorem.
 complicatio expan-
 sione durabilior. Neque familia-
 ritas parit contentum. Huc Gno-
 me posterior spectat.

٥٥ لُحْزَمَةٌ. Est

part. 4. a كيت in glomos con-

voluit. Hinc 2. كَبَب. 4.

كَبَب femet convolvit & con-
 glomeravit quasi super re, i. e.
 assiduus ei incubuit. Ita Abul-

مكبي علي الطب. pbar. p. 284. A Glo-
 incumbens in medicinam. A Glo-
 merando descendit. etiam كَبَب

Arctior hominum confluxus. Im-
 petus in cursu, pugna &c. &

كَبَب agmen equorum, catte-
 ra conglomerans sese. Sic glome-
 rata agmina, & glomeratio, glo-
 meratio, pro impetu in cursum,

pugnamve. In 2. conj. كَبَب

etiam

re; repudiavuntque quietem quam intenderant, & confabulationem jucundam, quam complicuerant, denuo explicuerunt. Abuzaidus interim exercendis manibus suis strenue incumberebat, donec omnibus consumptis mensam tolli posse ostenderet. Tum nos, Exhibe nobis novi aliquid ex confabulationibus tuis nocturnis rarissimis; aut mirificum aliquid, ex admirabilibus peregrinationum tuarum. Illic ille, sane expertus sum de mirandis, quæ

etiam exponitur, ex concisis minutim carnibus paravit cibum, q. d. convolvit in glomus. Item, pronus concidit in faciem, vel genua, nempe velut in glomus convolvens sese. Facete porro

elatum **أَتَمَسَّالَ يَدَيْهِ** exercere manus suas, in infin. 4. a **عَمِلَ** opus fecit, laboravit,

يَسْتَرْفِعُ tolli petiit; est præter. a **رَفَعَ** fustulit. Ejus usum signatum indicat Teblebius. **يَقَالُ اسْتَرْفَعَ الْخَوَانِ** **أَفْرَغَ مَا عَلَيْهِ مِنْ الْأَكْلِ** **كَانَهُ يَسَالُ**

يَرْفَعُ Dicitur Tolli petiit Mensam, de eo qui consumpsit quicquid ciborum appositum.

42 **أَطْرَفْنَا** Nova novi quid nobis. Est imper. 4. cum adf. a **طَرَفَ** carpsit extremitates,

طَرَفَ. Inde **طَرَفَةٌ** res nova, primum nata ac visa, ut primi flores, fructusve: q. d. Captura. Hinc subsumtum in 4. **أَطْرَفَ** Appertavit rem novam:

&c. **رَأَيْتُ غَرَابَ** rara historia, est plur. fr. a præced. **غَرَابٌ** peregrina res; cujus Thema **غَرَبَ** absuit longius. Similiter **عَجَائِبَ** Mirabilia, a præced. **عَجَبَةٌ** res miranda.

43 **بَكُوْتُ** expertus sum. In præter. 1. a **بَلَ** ult. **وَوَو**, cujus Origo in **تَرَ** vidit illud, est fut. 1. cum adf. a **رَأَى** per Apocopen propter **لَمْ**. Inde & in præter. **رَأَوُا** pro **رَأَوْا** videntes. Sequens **رَأَوْا** nar-

٤٤ أَعْجَبَهَا مَا عَايَنَتْهُ اللَّيْلَةُ قَبْلَ
 إِنْتِبَاطِكُمْ وَمَصِيرِي إِلَيَّ بِأَبْكَم
 ٤٥ فَاسْتَحْبَرْنَاهُ عَنْ طَرَفَةِ مَرَأَةٍ فِي مَسْرَحِ
 مَسْرَاهُ فَقَالَ إِنَّ ٤٦ مَرَامِي الْغُرَّةَ لَفُظْتُني
 إِلَيَّ

narrantes, item part. cum warw
Radicali, a روي rigavit;
 & secundo, *narravit, nar-*
rando recreavit.

44 *أَعْجَبَ maxime mirabile.*
Est compar. & superlat. a عجب
miratus fuit. Formula in Golio
enotata مَا أَعْجَبَهُ بِرَأْيِهِ
quam placet sibi sua in opinione?
exerit vim admirantissimi, qua-
tenus أَعْجَبَ etiam designat
qui maxime sibi placet, semet mi-
rans. عَايَنَتْ oculis usurpa-
vi; in prat. 3. a عاب med. je,
manavit, fluxit aqua, pervenit
fodiendo ad aquae scaturiginem.
Petivit oculo maligno. Laetit ocu-
lum. Amplos habuit oculos. Fa-

ctus fuit explorator, custos, &
tanquam Oculus. 'Oqda'm.
Apparet notiones omnes esse se-
cundarias, ab Oculo adscitas;
nisi quod ambigi posset de pri-
ma illa manandi, sitne ex
عاب Oculus, & fons derivan-
da, an contra fons & Oculus a
fluendo venerint. Res alibi dif-
cutienda. قَبْلَ Paulo ante,
est diminutivum a قَبْلَ. Radix
إِنْتَبَاطٌ antevenit. كَدَلَ قبل
accessus, est inf. 8. a نَاب
med. warw, vicem subiit; unde
إِنْتَابٌ valet iteratis vicibus
accessit. Monet Tebleb. repre-
hendi Haririum, quasi verbo
minus appposito usus esset in eo
qui nunc prima tantum vice ac-
cedebat: sed quis nescit talia
expressio; latius permitti, quam
Ori-

quæ nec viderunt spectatores nec. narrarunt novitatum narra-
tores : sed mirabilissimum omnium , quod hoc ipsa nocte
oculis usurpavi , paulo ante quam vos adirem , & ad fores
vestras devenirem. Ibi petere nos omnes ut hanc invi-
sitatam etiam sibi novitatem denarraret , quam vagatio
nocturni itineris ei obtulerat. Tum ille , Expulerunt me
ja-

Origo adfert. Lectissime tamen positum verbum in mendican-
te vagabundo , nunc ad hos , nunc ad illos , delato. Inter
usus exquisitiores hujus Themat-
is est , quod dicant **ناب** **الخبر** per vices accessit bo-
num , pro copiosum fuit. Inde **نايب** **خير** bonum copio-
sum , per vices recurrens & in-
trecens. Sic Ps. 62: 11. **חיל** **ד' יוד** opes quum per vices in-
trecunt. Huc pertinet Camusi
Glossa, qua **נודה** **נודה** ex-
ponitur **الدولة** Felicitas , o-
pulentia, potentia. Alibi plura.
مصبّر adventus, est infin. i. a

صبر med. je, ivit, peruenit,
vergit, &c. Proprie Torfit;
torquendo flexit: idem cum **صبر**
med. vivit, inclinavit ut propen-
deret, convertit. &c.

45 **استخبرنا** petivimus
ut narraret. In prat. 10. a **خبر**

scivit, rescivit. Est ergo proprie
طرفة **استخبر** petivit rescire.
Elegans historia; ex Origine
captura; ut paulo ante. **مرأي**
pro **مرأي** locus visionis, & vi-
sio ipsa, a **مرأي** ut **مرأي** a
مرأي. Sequens **مشرق** Locus
quo pastum educimus; pascuum;
campus; a **سرح** pastum dimisit.
Redi ad Conf. i. p. 6. Figurata
campus nocturna vagationis, pro
occasiones quas nocturna vagatio
obtulerat.

46 **مرامي** jactationes. In
phur. fr. a **مرمى** pro **مرمى**,
a **رمي** jecit, **رمي**. Apud Cl.
Gol. exponitur, Sagitta parva
&c. ungula bifida: & in sam.
مرمى pro **مرمى** Scopus
Sagittariorum. Omnia a jaci-
do, Habet adhuc plures signi-
fica-

إلى هذه الشربة وأنا ذو 47 مجاعة وموسى
وجيراب ككفوان أم موسى فنهضت حين سجي
الدجي

ficationes ; & primo quidem
مرمي vel مرمي est ipsa
actio jaciendi ; ut hic : vel & in-
strumentum jaciendi , ut mavult

Tekl. quod & مرمي. Inde

مرامي القسرية Expulforia
peregrinationis usurpantur pro
locis diffinis in Confess. 7. ubi
habebimus مع سبرك
في المعامتي وايغالك

Cum itinere tuo
per caca deserta , & pervasione
tua per expulforia , i. e. loca pe-
riculosa. Eleganter Confess. 42.

ترامت بي مرامي النوي
ومساري الهوي الى ان
صرت ابن كل تربة
واخا كل عسرة

Ejecerunt me expulforia ab-
sentia , & vagationes cupiditatis ,
ita ut factus sim omnis terra Fi-
lius , & Frater omnis peregrina-
tionis. In Hist. Tamerl. مرامي

funt summitates arcium , quasi
expulforia ; ut pag. 237. ونصيو

السلام وتساقوا بناصبة
مرامبها تعلقوا

Et admoventur scalas , adscende-
runtque : atque ex antiis summi-
tatum ejus arcis suspenderunt sese.

Iterum pag. ومن متعلق
بازان مرامبها ومتعلق
جاذيال نواصبها

Eratque qui suspenderet se ab au-
ribus summitatum ejus Arcis ,
quique adscenderet per propendu-
las ejus Antias. Item pag. 469.

بلغ الى قلعة شاهقة
أفراط الدماري بازان
مرامبها عالقة ويرجم
النجوم الصايبة تتعلم
للاصابة عمن رشاقصة
سهاها الراشقة

pervenit ad Arcem celsissimam , e
cuius summitatum auribus depen-
debant in aures stellarum ; & ja-
cu-

jastrationes peregrinationis ad hanc terram, auctum & furitione, & afflictione, marisupioque eae genitricis Moysi referente. Excitatur autem

eulancia astrorum ferientium ad-
discebant artem ferendi a vibra-
tione telorum ejus recta ferientium.
Est inflatio descriptio Celsitudinis
ad astra velut educta. Specimina
haec ostendunt, quantum in sinu
Linguae contineatur, quod nulla
Lexica complecti, aut exequi queant.

47 ذو مجاعة Dominus,
vel possessor inedia; ex Arabif-
mo alibi indicato. Radix جاع

expiravit. بوسى miseria,
proprie fors miseriar, est fam-

comp. & superl. ab ابأس

quod est بفس verbi بفس

miser fuit, מן. Mirifica por-
ro phrasis, Marsupium ut cor
matris Moysi: & e. penitus va-
cuum, & exhaustum. Affuditur
ad Proverbum, cui ansam praebuit
Alcorani locus Sur. 28: 9.

والمصنع هو ان لم موسى فاعلم

Et factum, est cor Matris Moysi
vacuum. Disceptant commen-
tatores de sensu: aliis in bonum
interpretantibus, ut sit, cor cu-
rit vacuum; aliis in malum, ut
sit cor vacuifacium quasi, & va-

stum redditum, praemetu & stu-
pore. Hinc arreptum ad agialiter

افزع من قلب لم موسى

Magis vacuus quam cor matris
Moysi, bifariam veniens: pri-
mo ad vacuitatem curarum indi-
candam: secundo ad anxietatem
cum desperatione conjunctam.
Venuit ab Haritia nostra tra-
ductum ad peram vacuum, &
vastam veluti, in cujus fundo
nil nisi desperatio relicta. Ut fi-
gura audacia, & virtus, me-
lius adhuc sentiatur, tenenda

adfinis usurpationis Vocabuli هو

vacuum, Alcor. Sur. 14: 44. ubi
de impiis, ultimo die ad despera-

tionem redactis, dicitur واندتهم

و corda eorum vacuum.

Hoc Commentatores iterum va-
rie explicant; aliis enim هو

est pavidus, animi expertus; aliis
ventres sine mente; ut apud Cl.
Gol. enotatum. Atqui Vacuum
hic nihil aliud quam vastitas mo-
ra, in stuporem, & desperatio-
nem mergens, ut quo se certam,
nesciant, haud secus ac si quis
in vacuo, five vasto inani irre-
quietus jactaretur.

٤٩ الدَّجِي عَلِي مَا بِي مِنْ الْوَجِي

لَأَمْرًا ٤٩

حِينَ سَجَى الدَّجِي ٤٨

Quum filuisset obscuritas noctis.

دَجِي دَجَا vel دَجِي

vel دَجُو est obscuritas noctis,

a Rad. دَجَا ult. warw, & je,

Tenebrosa fuit nox, operuit & involvit totum corpus vestis; perplexus & copiosus fuit crinibus. Hinc formula elegans

مَنْدَجِي الْإِسْلَام

a quo Islamismus operuit: id est terras omnes occupavit; sive ut

Gjeub. explicat. قوي والبس

invaluit, atque

cooperuit omnia. Apparet, primigeniam vim non esse obscuritatis, vel tenebrarum, sed copiae omnia undique involventis ac cooperientis quasi, ita Teblebius

قال الاصمعي دجا

اللبيل ابما هو في

الاصل البس كل شي

ولبس من الظلمة ومنه

قولهم دجا الاسلام اي

قوي والبس كل شي

قال الشاعر

ولبيل كموج البحر لمخي سدوله

على بانواع الهبوم لببتلى *

Dixit Asmaeus, ٦٦٦ de nocte in Origine nil aliud designat quam cooperuit omnia; non autem ab obscuritate derivatur.

Hinc pbrasis, cooperuit omnia Islamismus, pro invaluit & omnia obtexit. Sic Poeta

Et nox tanquam fluctus maris demisit suas lacinias

Super me variis cum curis, ut experimentum caperet mei.

Hinc

tem sum, nocte jam altum silente, quantumvis pede attrito labora-
rem,

Hinc jam percipere dabitur
quid valeat verbum דגה Gen.

48: 16. וידג בקרב הארץ &

multiplicabuntur in medio terræ.

Rectissime quoad sensum: sed

figura sistit copiam cuncta cospe-

rientem, & involventem. Sum-

mus Boch. in Hieroz. part. 1.

pag. 36. censet, cum aliis, hoc

דגה propagatum a דג piscis,

quasi dicas piscium instar sobolesce-

re. Atqui דגה דגה ex nostra O-

rigine sonat, fastura copiosissima

maris, omnia cooperiens, & tan-

quam veste involvens; genus pis-

cinum: ut דגה דגה operuit, pro-

fluxerit. De Verbo سجي

قال الله

تعالى الله

سكن ويركد ظلامه وقبل ليلة

ساجبة اي ساكنة

السريخ وقبل معناه

سكون الناس والاصوات

فبنة وسجا البحر

سكن امواجه وطرف

ساج اي ساكن فمات

In Alcorano dicitur, quum nox

סגה, hoc est, Auctore Abulbe-

ka, quum quiescit, & obscuritas

ejus constat. Alii noctem quies-

centem exponunt, quæ ventis ca-

reat. Alii significari putant quie-

tem hominum vocumque in ea.

Usurpatur etiam de Mari, cujus

fluctus conquievire; nec non de O-

culo sedato & remisso. Liquef

gurate positum سجي الدجي

quievit obscuritas, ad altissimum

silentium noctis indicandum. Se-

quens علي super, hic exerit

usum illum signatiorem, quem

ad Job. Cap. 10 & 7. attigi. Ad

verbum; super quod in me de at-

tritione pedis. وحي est actio verbi

وحي Laboravit ex ungula,

eamve tritam habuit equus. Ca-

ve Equo proprium putes.

exempli causa additus. Teble-

bius declarat باطن الحفا

الدومين من الحفا

dolorem plantarum in pedibus ex

١٩ لَأَتَرْتَادُ مُضْبِقًا أَوْ أَقْتَادُ رُغْبِقًا وَسَاقِنِي
 ٢٠ حَادِي السَّعْبِ وَالْقَضَاءِ الْمَكْنِي أَبَا
 الْعَجَبِ إِلَيَّ أَنْ وَكُفْتُ عَلَيَّ يَلَبِ دَارٍ فَقُلْتُ
 « حَبِيبَتُمْ يَا أَهْلُ هَذَا الْمَنْزِلِ *
 وَعَشِيتُمْ » فِي حَقِظِ عَجَبٍ خَصِلِ *

مَا

٤٩ أَتَرْتَادُ *Quererem pabula-*
turus. Est fut. 8. ا ر ا د ultro
 citroque ire, moveri. Inde pa-
 bulatum aquatunae ire: discun-
 gere ad comineatum *querendum.*
 Pulchre ergo enunciatur,
Quererem pabulaturus hospitem,
 ضَافَ in part. 4. ا ضَافَ
Hospes aut conviva fuit. Ejus 2.
 ا ضَافَ 4. & ضَافَ
 ا تَرْتَادُ *aut convivia exceptt.*
 ا تَادَ in fut. 8. ا تَادَ
 med. vocis, *Duxit, rexit instar*
jumenti, quod manu ducitur.
Facete hinc dictum, ductilem
mibi haberem vel obsequentem fa-
cerem panem. Docte Teblebius
 المراد هنا اجتلب واحصل

Ducerem hic valet compararem &
acquirerem. رَغْبِقَ *Lihum,*
panis rotunda ac depressiore for-
ma. Convenit cum فَحَا
Syrorum. Radix رَغَفَ colle-
ctionem ossium, massam, formam
in buccellas, orbiculosve.
 50 *Figuratissime positum,*
impulit me agaso famis. Nempe
 حَادَا est part. pres. ab حَادَا
cantu, impulit camelos: unde in
Lexico vertitur, praeceator came-
lorum. Agaso. Ejus plur. fr.
 حَادَا quo. Noster usus *cap. 12.*
 تَمِ سَمَرْنَا نَزَجِي الْجَمُولَاتِ
 بِالْعَوَاتِ لَا بِالْحَدَا
Tunc profecti impulimus camelos
 pre-

rem, ut hospitem mihi de pabulo prospecturum nanciscerer, aut panem alicubi mihi compararem. Circumegit autem me agasofamis, & parens mirabilium merito cognominatum fatum, usque dum ad domus alicujus ostium restiti, dixique:

Regno donemini, O ædium harum incolæ.

Et vivatis in sinu vitæ molliter virentis.

Quis

precationibus, non præcentoribus.

سَقَبٌ famēs, a سَقَبٌ

Esurivit. Origo latet. قَضَا

decretum, Fatum; a قَضَا decrevit, prædestinavit. &c. Est ejusdem Originis cum قَصِي

قَصِي secuit. مَكْنِي cognominatum; est part. pass. 2. a كَنِي

circumlocutus est; figurato nomine adfecit. Suspitor a tegendo & velando vim, hæud dubie secundariam, profluxisse. Illas circumlocutiones amat Arabes per Pater, Mater, Filius, Filia, Frater, Soror, aliaque, efferre. Hoc colore ergo اَسْوَدُ الْعَجَبِ

Pater Miraculi vocitatum Fatum; quippe quod admirandis eventibus soleat ludere.

51 حَبِيبٌ Regno augeamini. Proprie, salutemini solenni acclamatione, Vivat. Est

part. pass. 2. ab vel حَيٌّ,

vel حَيٌّ vixit. Si حَيٌّ obtineat, est defectus mediæ. Si

حَيٌّ est quies tertiæ. Idem in חַי & חַיָּה Hebræo usui venisse, in institut. nostris Hebr.

indicatum. In 2. حَبَّأ exponitur creavit Regem, & حَبَّأَكَ regno te docet

Deus. Item تَحْبُّةٌ pro تَحْبُّةٌ infin. fam. Regnum.

nec non Benedictio, salutatio sollemnis. Omnia eodem e fonte. 52 Admirabiliter figuratum, vivatis in custodia vitæ florentissima. حَفِظَ custodia est actio

verbi حَفِظَ conservavit, ob-
servavit, custodem egit, oculos
intendit. عَاشَ vita, a عاش
med. je, vitam duxit, unde præ-
cef

مَا عِنْدَكُمْ لَابْنِ سَبِيلٍ مُرْمِلٍ *

نَضَوْ ٥٤ سَرِي خَابِطٍ لَبَلِ الْبَلِ *

جَوِي ٥٥

cessit. **عَشْتَمٌ**. Ortam suspicor
notionem a **عَرَضَ** *circare*; unde
عَرِيسٌ *circitor*. Ita *degere, agere, ab-*
solute. **خَضَلٌ** signat *recentem,*

mollem, teneram plantam a **خَضَلٌ**
maduit; copioso succo, viruit. Hinc
jucunda tralatione **عَبَّسٌ خَضَلٌ**

vita molli & recenti semper a-
maenitate virens quasi ac vi-
gens. Habuimus jam ad *conf. 4.*

٥٣ **إِبْنِ سَبِيلٍ** *Filius i-*

tinoris: بن سبيل. Est circum-
locutio *viatoris & Peregrini.* An-
sam phraseos tene ex *Tebleh.*
سمي القريين ابن سبيل
لانه اذا ظهر علي قوم
لم يكونوا يعرفونه ولم
يعرف له نسب الا السبيل
Vocatur peregrinus Filius itin-
ris, quia quum apparet homini-
bus, eum ignorant, neque aliam
ejus sciunt cognationem quam itin-
neris. Simile in *Terra* filius a-
pud *Latinos* obtinuit. Non in-
venustum *Aenigma* his versicu-
lis inclusum.

ومنسوب الى من لم يلد

كذاك الله انزل في الكتاب *

واحباننا يكون كبهر سن

واحباننا يكون من الشباب *

Est qui genus referat ad eum qui non gignit,

Sic Deus ipse revelavit in Libro.

Isque nonnunquam grandis est natu,

Nonnunquam vero ex adolescentibus est.

Quid penes vos est pro filio itineris ad arenam redactio?
Attenuato nocturnis erroribus, & terram pulsante in nocte
horridissima.

Ar-

Nempe in Alcorano quoque for-
mula sæpius adhibita. مَرْمَل

ad arenam redactus. Est part.
4. ab ارمل commeatu caruit,

egenus fuit. Notio tracta a
رَمَل arena: unde proprie so-
nat, ad arenam reidit, pe-
ra penitus exhausta. Hinc &

أَرْمَلَة vidua ارملة in
Dial. Aram. cujus Aleph male
pro Radicali vulgo habetur.

Telleb. ad Conf. 13. قال ابو

البقا الارامل في الرجال
والنساء واصل ذلك
من ارمل القوم اذا فني
ترادهم ويقال للرجل
الذي لا امرأة له ارمل
وللمرأة التي فتقدت
زوجها ارملة لان امرها
يقول الى الحاجة

Abulbeka ait Aramil cadere in
viros & fæminas: a significatio-
ne & Armala in iis quorum com-
meatus consumtus. Hinc vir uxo;

re privatus Armal, femina qua
virum amisit Armalat dicta,
quippe cui res redierit ad egesta-
tem.

54 Attenua-
تَضَوُّ شَرِي

tus nocturni itineris. Radix
تَضَا exuit vestem: detraxit
spolium: strinxit gladium. &c.

dat derivatum تَضَوُّ Camelus

macer, & attenuatus multo in-
cessu, vel labore. Item Trita
vestis. Hoc ordine prius: nam a

تَضَوُّ tralatio facta ad

corpus tritum. Pulcherrime nunc
Abuzeidus semet vocat تَضَوُّ
nocturnis erroribus consum-
tam. Origo Thematis eadem,
qua تَضَا vultit, vel
lendo carpsit, laceravit &c. Non
minus Emphatice structum

خَابَطَ لَيْلٍ pulsator noctis,

i. e. qui de nocte terram pede pul-
sat. Verbum خَبَطَ

habuimus jam ad Conf. 2. p. 48.
Generatim notat quaterere; unde
speciatim terram quaterere pede,
in camelo; præsertim errabundo

جَوِي الْحَشِي عَلَى الطَّوِيِّ تَشْتَبِلُ *
 مَا ذَاكَ ؟ مَذْ يَوْمَانِ طَعَمَ مَأْكَلِ *
 وَلَا لَسَهُ فِي أَرْضِصَّكُم مِّنْ ۖ مَوَّيِلِ *

وَمِنْ

propter cecitatem. Inde Prover-
 bialiter dicunt خَبِطَ عَشْوَاءٌ
 prout terram pulsabat luscitiosa ca-
 melus ; ad vagabundum errorem
 designandam. Huc allusum,
 ut observat Tebleb. هو مثل
 قولهم مخضبًا خبيطًا
 عشواء وهي الناقة
 التي لا تبصر بالليل
 فهي تخضب ببيديها
 الأرض أي تضربه ولا
 تهتدي إلى الطريق فتارة
 تهتدي في الطريق وتارة
 Est simile illi

disto, pulsans pulsationem Luf-
 citiosa. Intelligitur Camelus qua
 nibil aspiciit nocte. Ea manibus
 (i. e. anterioribus pedibus)
 terram quatit, & verberat, re-
 ctam viam baud tenens, sed nunc
 in ea, nunc extra eam ruens. Est
 etiam خَبِطَ speciatim fuste

injecto decussit folia, fructus. In-
 de nata secunda apud Golium
 significatio, Beneficio adfecit in-
 cognitum ; quasi dicas, decussit
 ei de arbore. Figura alibi illu-

stranda. البَل forma comp.
 & superl. ا لبَل, Nocte ipsa
 conformatum, ad cujus horro-
 rem extremam pingendum nihil
 gravior diriusque visum, quam
 adjectivum ex substantivo ipso
 conformatum, Noctissima
 Nox. Ejusdem figuratioms est,
 qua illud Apostoli ad Rom. 7: 13.
 ἡ ἀμαρτία τοῦ νόμου ἡμετέρας
 sive peccatum peccantissimum.

جَوِي ardens interiore
 aestu, ex جَوِي pro

جَوِي, فَعِلٌ
 formae
 vehementi ardore intus adfectus
 fuit. Notiones dissonantes ver-
 bi hujus conciliavimus ad cons.

*Ardent cui viscera, super inediam complicata,
Quæ totum jam biduum nil degustat pabuli,
Nec in terra hac vestra quid invenit refugii.*

Ca-

3. p. 142. Inde etiam repeti poterit signatior illa vis, quæ in estu & ardore famis nunc venit.

طوي plicatio quomodo ad inediam tranſierit, ostensum conf. 1. p. 4. & conf. 3. p. 137.

142. 143. مَشْتَمِلٌ convolvens semet. Est part. 8. ا شمل comprehendit, complexus est, universim involvit. Hinc שְׂמַלָּה

amiculum, شَمْلَةٌ nec non שְׂמַלٌ sinistra manus; quod involuta fere maneat in sinu. Item Boreas, a situ.

56 Insignite structum ذاق gustavit saporem cibi. Nempe notio gustandi in ذاق & ذاق a tenuitate vel subtilitate descendit, quam Radix דָּקָה obtinet apud Hebræos: ut דָּקָה & דָּקָה. In Clavim Harmonia pro signi-

ficationibus dissonantissimis sub ذاق desipuit, demens fuit.

Macie extenuatum fuit pecus. Pabuli inappetentia laboravit. Gustavit. Omnia a tenuando ducta. Tenuis mente; Tenuis corpore, &c. Tenuavit in ore, i. e. gustavit. Apud Chald. דָּקָה est te-

nuer comminuit proprie: improprie, exacte consideravit: exploravit, expendit: subtilissime inspicxit. Confimiliter Syri traduxere.

Arabibus ذاق gustui unice dictum. Inde & explorandi vis succrevit, quasi dicas gustavit aliquem. Habes etiam apud Cl. Gol. Attractio nervo expertus fuit arcum; quasi dicas, Gustavit arcum. Ita דָּקָה & דָּקָה Gustare januam, apud Aristophan. & alia alibi promenda.

57 مَوْئِلٌ refugium, affugium: pro مَوْئِلٌ. Ejus Radix وَاَلٌ confugit. Primaria potestas, eadem, quæ in وَاَلٌ quod est verti cum flexione. Hinc etiam Hebræum וָלָוּ deducenda.

وَقَدْ دَجَا ٥٨ جُنْحَ الظَّلَامِ الْمَسْبِلِ *
 وَهُوَ مِنْ ٥٩ الْحَبْرَةِ فِي تَمَلُّلِ *
 فَهَلْ بِهَذَا ٦٠ الرَّيِّعِ عَذْبُ الْمَنْهَلِ *

يَقُولُ

cendum. Emphasis magna in
 من مَوِيلِ de refugio, pro
 ullum refugium. Redeatur ad
 Conf. 3. pag. 165.

58 Recurrit hic usus elegan-
 tissimus verbi دَجَا in tenebris

omnia operientibus, & involven-
 tibus. Isti verbo respondet

جُنْحُ inclinatio qualis est ala
 propendentis ac demissæ ad tenebras.

dum. Hinc intelliges quæ apud
 Cl. Golium prostant: pars seu
 vigilia noctis; latus via; tra-
 ctus ubi confident & conquiescunt
 homines. Asylum; præsidium.
 Omnia, ut vides, ab ala usu,
 & effectû. In Hamasa reperio

inclinationem
 ala Caliginis pro vespera ingruen-
 te. Nil mirum; nam Nocti Alas
 attribuunt Poetæ: ut in Ha-
 masâ:

لَيْلٌ سَخَامِي الْجَنَاحَيْنِ أَدْهَمُ *

Nox plumosa ambabus alis, nigerrima.

Respondet imagini & مَسْبِلِ
 laxatus, promissus, demissus; in

part. 4. pass. a سَبَلَ,
 quatenus venit in laxando di-
 mittendoque operimento, unde
 transfertur ad nubes, pluvias,

tenebras caelo demissas.

59 Constructio proprie sic
 habet. Et ipse præ externatione
 in excoctione est. حَبْرَةٍ

attonitæ mentis stupor; oculorumve
 præstrictia, ab جَلَى med. je

Al-

Caliginis interim demissa ala terras operit.
Atque ipse externatus excoquitur sub cineribus.
Estne jam in hac sede aquatione dulci gaudens quis?

Qui

Antonitis fuit. Obstupuit. Pre-
strictus fuit visus. &c. Item,
in vorticem versa fuit aqua. Hæc
significatio peperit superiores
illas, quasi dicas, Vertiginem
passus fuit. Ergo حار

med. je & warw non differunt

Origine, nam & sub حار حورا

a vertendo omnes usus effluxere.

تَمَلُّلٌ versatio irrequieta

ægrotantis; est infin. 2. verbi

quadriliterي مَلَمَلٌ a Rad.

مَلل cineribus calidis supposuit

coquendum panem. Hinc تَمَلَلٌ

taliter excoctus fuit: unde per
Metaphoram assumtum; de late-
re tri latus se revolvit quiescere nes-
ciens. Eadem vis & in simplici

مَل calore febrili correptus fuit.

Se versavit in lecto irrequietus.

60 Vocula رَمَعٌ honestissi-

me hic ponitur, secundum for-

mulam ما اوسع ريعهم

quam laxa habitatio eorum. Est

proprie cubatio: dein mansio,
& speciatim verna. Venusta

formula adjectum, Dulci aqua-

tione præditus, quam sic enar-

rat Teblebius المنهل المورد

والمنهل اسم مكان

المنهل اي الشرب يقول

فهل في المنزل رجل

سخي كريم صاحب

منهل عذب يقصده

الواردون البية وكني

بعذب المنهل عن كونه

منهل Vox منهل

est aquatorium, sive locus

bibitionis. Sensus est: An in do-

mo hac est vir liberalis, munifi-

cus, dulci aquatione præditus, ad

quem accedant aquam quærentes.

Dulcem aquationis autem figura-

vit, ad liberalem in donando signan-

dum. Vides qua anfa مَنَهْلٌ

nostrum in Camuso exponatur

quòque magna munificentia, vel

potius الغاية في السخاء

prolixitas in largiendo: quum

scilicet tanquam communi aqua-

torio omnium necessitatibus sub-

يَقُولُ لِي ٤١ أَلَيْ غَصَاكَ وَأَدْخَلَ *
وَأَبْشَرَ ٤٢ بِبِشْرٍ وَقَرِيٍّ مُعْجَلٍ *
فَالْ قَبْرُ إِلَيَّ ٤٣ جُودُكَ عَلَيْهِ شُودُرٌ
وَقَالَ

٤٤ وَخَرْمَةٌ

٤١ أَلَيْ <i>projice. Est imper.</i> 4. a لَقِيَ <i>occurrit. Prover-</i> <i>bialiter dictum, projicere bacu-</i> <i>lum. Id ita declarat Teblebius</i> هَذَا كِتَابَةٌ عَنِ الْإِمَامَةِ وَتَرْكِ السَّفَرِ فَيَقَالُ لِلرَّجُلِ إِذَا أَقَامَ	بِالْمَكَانِ وَاطْمَأَنَّ وَاجْتَمَعَ لَهُ لَمَرَةٌ قَدْ أَدْبَبَتْهُ الْقِيَّ عَصَاهُ <i>gura hac, quum fistitur, & o-</i> <i>mittitur iter. Dicitur nempe de</i> <i>eo qui alicubi loci consistit, con-</i> <i>fidetique, & cujus res jam compo-</i> <i>sita, projecit ille baculum suum.</i> <i>In Moallekât extat</i>

وَضَعَوْا عَصِي الْحَاضِرِ الْمُسْتَخْبِمِ *

Posuere baculos redeuntis tentorium figentis.

A Baculo viantis figura ducta. Alterius Originis, لَبَنُ الْعَصَا quod Cl. Gol. exponit, <i>benigne</i> <i>administrans justitiam. Proprie</i> <i>sonat Lenis baculo; estque Me-</i> <i>taph. a Pastore, qui leniter agit</i> <i>gregem. Ejusdem est figura-</i>	ضَعَبُ الْعَصَا تَرْعِبَةٌ <i>debilis baculo, pro</i> <i>pastore tenera cura vicalas imper-</i> <i>tiente. Contrarium est صَلْبُ</i> <i>العصا Durus baculo, in</i> <i>Rectore sigido; vel Tyrannico:</i> ut

Qui dicat baculum projice, & introgreditor:

Latusque sis ob solutionem vultus, & hospitalitatem paratissimam.

Narrabat: ibi tum emicuit ad me juvenculus velamento lineo coopertus; dixitque.

Per

ut Tauriz. ad Hamasa annotavit. Ad formulam انشقاق العصا pro discordia, teneatur, & eam a re pastoritia

defunctam videri, ut diruptio baculi designet abjectionem curæ; indeque omnem discordiam cum discidio. Sic in Hamasa

لَمْ نَشِيقُقْ عَصَا الدِّينِ *

Nequaquam frangemus Baculum religionis.

Hoc est: non desciscemus a vera religione. Adducit ibi Taurizius phrasin شق عصا الدين fregit baculum Moslemiorum, pro discidium, & divortium cum ipsis fecit.

62 أَبَشَرَ Latus esto. In

Imperat. 4. a بِشَرٍ nunciavit

lati quid. Hinc etiam sequens

بَشَرٌ frequentari cœpit pro soluto & bilari vultu, qualis est lata nuntiantis. Confer quæ ad Conf. 3. p. 126. notata. Adatur ex Teblebio verficulus, qui e nostro Exemplari excidit:

مِنْ ذِي سَلَجٍ لِلتَّادَا مَوَمِلَ *

A munifico ob munificentiam sperato.

Radix سَجَ beneficis, liberalis, facilis fuit; in Origine, ut

نَدَا, valet enodis fuit. نَدَا

munificentia, proprie est mador.

Vide ad Conf. 3. p. 129. مَوَمِلٌ speratus: in part. 2. pass. ab اَمَل, de quo supra num.

63 جَوْنِي juvenculus. Proprie

٤١ وَحُرْمَةُ الشَّبِيحِ الَّذِي سَنَّ الْقِرَا *

٤٢ وَأَسَسَ الْمَحْجُوجَ فِي أُمِّ الْقِرَا *

مَا عِنْدَنَا ٤٦ لِطَارِقٍ إِذَا عَرَا *

٤٧ سَوِي

prie pullus, * ٤٨. Ita Tebleb.

اصل الجوزي ولد

الغزال وفي الصحاح

هو ولد البقرة الوحشية

Origo hujus vocabuli in pullo cervi.

Apud Gjeubarium designat pullum vaccae Sylvestris. Scribitur &

: جَائِدِرٌ. In plurali dat. جِيدَرٌ

ut in illo Poetae.

يَا مَنْ يَدْخُلُ الْكَنْبَسَةَ يَوْمَا

يَسْلُقُ فِيهَا جَائِدِرًا وَظَبَاءَ *

O qui ingreditur cubile aliquando

In quo obvios habet binnulos & Dorcades.

Alterum شَوْدَرٌ, e Persico

conformatum, Lin-

teum velamen adfert, quo mu-

lieres, & pueri utuntur.

٤٩ حُرْمَةُ Reverentia; Sa-

crofancta dignitas, a حرم

facer fuit. Ita in Hist. Sar. p.

280. قامت حرمة

Stabilita est ejus auctoritas. In-

telligitur per Senem hunc ve-

nerandum Abrahannus. سَنَّ

instituit, ابتدا condidit,

& quidem ut esset سُنَّة

Sunna, Lex, norma, Secta vi-

vendi. Inter Mubammedis dicta:

من سَنَّ سُنَّةً حَسَنَةً

فله اجرها واجر من

عمل

*Per reverentiam Senis qui hospitalitatem condidit :
Et in Metropoli orbis visitandam sacram ædem fundavit :
Non est penes nos viatori nocturno, quum supervenerit,*

Quic-

عمل بها الي
يوم القيامة
ومن سن سنة
سبعة فله ونزرها
ونزرها من عمل بها
الي يوم القيامة

Qui instituit sectam bonam, ei erit merces tum sua, tum omnium qui eam observant, usque ad diem Resurrectionis : qui autem condit sectam malam, ei erit crimen tum suum, tum eorum omnium, qui eam secuti erunt, usque ad diem Resurrectionis. Primaria vis Radicis eadem est quæ in *شذ*, polivit, expolivit, acuit poliendo, fricandove. Hinc *شذ*

شذ Dens ; item ætas, quæ dentibus dignoscitur.

شذ Fundavit. In *شذ* & *شذ*, unde *شذ*

شذ fundamentum : de quo

supra. *شذ* festivitatem

te Celebrata, nempe Meccana *شذ* des, quæ *شذ* Domus Sacrosancta alias. Est part. pass. 1. ab *شذ*

شذ stum celebravit : unde *شذ* peregrinatio Meccana, & *شذ*

qui solennia illius peregrinationis obivit. Hinc titulus *شذ*, quo distingui amant Religiosiores. Mater Urbium est Mecca. De hac Arabum traditione, qua *شذ* consecratio ad *شذ* refertur, adeatur Cl. Reland. de Relig. *شذ*.

شذ nocturnus viator.

Est part. pres. 1. a *شذ* Noctu venit. Hinc eleganter in *شذ*

شذ *شذ*

sollicitudines de nocte infestantes.

Item *شذ* infortunium ;

q. d. malum de nocte obruens.

R

In-

٦٧ سَوِيَّ الْحَدِيثِ وَالْمَنَاخِ فِي الدَّرَا *
 وَكَبَفَ ٦٨ يَقْرِئُ مَنْ نَقَا عَنْهُ الْكِرَا *
 ٦٩ طَوِيَّ بَرِيٍّ أَعْظَمَهُ حَتَّى أَنْبَرَا *

فَمَا

Insignite figuratum hinc in *Hamasa*

وَأَقْرِئِ الْهَمُومَ الطَّارِقَاتِ حَزَامَةً
 إِذَا كَثُرَتْ لِلطَّارِقَاتِ الْوَسَاوِسُ *

*Ciboque sollicitudines, noctu viantes, constantiam,
 Quum multiplicantur nocturnis illis viatricibus suggestiones.*

Hoc est: Quicquid mororum in
 me ingruit, forti pectore excipio,
 atque constantia mea vel mor-
 dentissimas cogitationes quasi Hos-
 pes liberalis pasco, sustineo, a-
 pud me stabulari patior.

٦٧ سَوِيَّ *præter; in constr. a*
 سَوِيَّ; *cujus Origo in aqua-*
nione: a سَوِيَّ equus, rectus
 ٦٨ حَدِيثٌ *equavit. ٦٨*
 ٦٩ حَدَّثَ *ab* فَعِيلٌ *forma*

שָׁוִי novus fuit, est proprie
 ٦٨ *novi quid: Fabula. مَنَاخٌ*
stabulum: locus ubi procumbitur
a camelis. Est part. pass. in 4. a
 ٦٩ *in genua decubuit:*
quievit. Pro Castris usurpatur
Hist. Tamerl. 385. Nempe ut
Tebbl. monet, أَسْتَعْبِرُ
لكل موضع للنزول
Transfertur ad omnem locum in
quam descenditur. Sublimiore
figura, in Hamasa مَنَاخٌ نَائِرَةٌ
est Campus prælii, sic dictus,
quasi

Quicquam, præter confabulationem, & stabulum in septo.
Quomodo enim cibo exciperet, a quo repulsus longe somnus est?
Ob inediam quæ ossa dolat, ita ut excisus sit.

Quid

quasi procubitorium Cladis. Sed versiculus ipse apponendus:

وَمَسَاخٍ نَارِيَةٍ كَفَيْتُ وَقَارِي
نَهَلْتُ قُنَاتِي مِنْ مَطَاهٍ وَعَلَّتْ *

Sæpe procubitorium cladis substiti, & sæpe Equitem;
Cujus e dorso hasta mea repetitis bibi haustibus.

Item hocce

أَبْرَكَهُمْ فِي مَسَاخٍ جَفَجَ يَنْقَبُ
فِيهِ الْأَظْلَى

Procumbere eos fecit in procubitorio aspero, in quo perforatur
ima angula.

Pro, eos ad extremam miseriam
redegit.

68 كَرِي cibo, vel bospi-
tio, exciperet. In fut. I. a
قَرِي, cujus Origo est
occurrere. كَرِي vel كَرَا
propensio in somnum, pro
كَرِي, a كَرِي fedit:

item med. kefrata كَرِي

dormitavit, propensus fuit in som-
num. Est notio secundaria, a
fodicando tracta.

69 كَرِي complicatio visce-
rum: inedia: ut supra demon-
stratum. Constructio Elliptica,
pro ob inediam. كَرِي Praci-
dit, praefecando asciavit, dola-
vit,
R 2

فَمَا ٧٥ تَرِي فِيمَا دَكَّرْتُ مَا تَرَا *
 فَعُلْتُ مَا أَصْنَعُ بِمَنْزِلِ ٧٦ قَقْرِ وَمَنْزِلِ
 حِلْفِ قَقْرِ وَلَكِنْ يَا فَتْيَ مَتَّسَمُكَ فَقَدْ
 قَتَنَنْيَ

vit, aptavit, lignum, arcum,
 &c. &c. Inde Proverbialis
 formula اعطيت القوس

باريها Arcum suo exascia-
 tori donavi, i. e. justo possessori
 rem restitui. Ad Confess. 6. plura,
 huic quidem usui illustrando.

أَعْظَمُ ossa, est plur. fr. a عَظْمُ
 oss. Grandi figura ossa af-
 eiari, dolari, dicuntur, quæ fa-

me tenuantur. Huc pertinet,
 quod in Lexico enotatum, ex-
 tenuavit, defatigavit eum labor,
 cursus &c. quasi dicas dolavit,
 asciavit. Sic Noster confess. 17.

شَبَّخَ بَرَّتَهُ الْهُدُومُ
 وَلَوْحَتَهُ السَّمُومُ

senex, quem dolaverant cura ta-
 beficientes, & decoloraverant ven-
 ti urentes. Vicinum hocce in
 Div. Hud.

أَنَاسَ بَرَّتْنَا الْكَرْبَ حَذَالِ حَكَايَ *

Homines sumus quos dolavit bellum: stipites confricationis.

Item

بَرَّتِ الْخَوَادِثُ وَالْأَيَّامُ وَفَرَّتْ
 وَلَا تَرَكَنَ لَهُ مِنْ مَرِيَشِ أَسْبَادَ *

Dolavit infortunia & Dies Casariam ejus; i. e. fortunas copiosas.
 Neque reliquerunt ei quisquam de pluris compactionibus.

AS

Quid ergo vides circa id quod memoro, quid dispicis?
 Tum ego, Quid faciam in domicilio deserto, & cum ho-
 spite paupertatis socio? sed tamen, o puer, quod nomen
 tibi,

Affectate *Ispahanensis* in vita

Salad. بَارَيْتَهُمُ الرِّمَاءَ

وَبَرَيْتَهُمُ بِالْمَبْرِياتِ

oppugnarunt eos sagittarii, & de-
dolarunt eos suis dolatis: id est,
sagittis. Vides jam quid Esecb.
 23: 47. *fit ברא בחרבות dedo-*

lare gladiis. Sequens اَنْبَرَا

in præ. 7. ejusdem Radicis, si
retineatur حتى, non ad-

mittit aliud, quam vel attenua-
ri, vel conscindi; consecari: ut
reddat passivum primæ; valeat-
que nunc penitus confici. Na-
turam Linguae hoc pati, non est
quod dubitemus. Teblebius pro

legit لمن حتى; ut obti-

neat vulgatio ille usus, quo

انبرا valet occurrere; obviam

ire: sensusque sit, ob inediam
qua ossa dolat, cui occurrerit. Id
non e limpido fluit: ut nec al-

terum illud, لما انبرا

quum occurrerit, vel obversatus
fuert; quod verius esse mone-
tur in Apographo, quo utor.

Vel sic sane sententia claudicat;
 quæ recto talo stat, si teneas
 quod origo dat, in 7. *secari*: nam
 & notio illa *occurrendi* a *secando*
 profluxit; quatenus *secari* di-
 cuntur, in quæ transversim in-
 ciditur.

70 Non placet *Teblebius*, qui

قَرِي vides utrumque refert
 ad *consilium*, ut repetitio tan-
 tum sit للتوكيد ad Em-
 phasin. Mihi prius vides, est ju-
 dicantis: posterius, *dispicientis*,
 & *consulentis*.

71 قَفْرٌ desertum aqua &

berba carens, hic eleganter
 transfertur ad domum cibo &

potu destitutam. Radix قَفْرٌ

exponitur pauca fuere opes,

pauca carne fuit. In 4. قَفْرٌ

reperit desertam urbem: in de-
 sertum ivit, vel venit. Caruit ob-
 sonio. Esurivit. Secundaria sunt
 omnia. Origo necdum mihi

perspecta. حَلْفٌ socius;

proprie qui juravit in fœdus:
 fœderatus. Hinc illustri figura,
 fœderatus egestatis, pro additio-

فَتَنَبَيْ فُهْمَكَ فَقَالَ تَسْمِي نَزِيدٌ 72 وَمَنْشَائِي
 قَبْدٌ 73 وَوَرَدْتُ إِلَي هَذِهِ الْمَدْرَةِ أُمِّسِ مَعَ
 أَخِي وَالِي مِنْ بَنِي عَبَّسٍ فَقُلْتُ لَهُ نَزْدَنِي
 74 إِيضَاحًا عِشْتُ وَنُعِشْتُ فَقَالَ أَخْبَرْتَنِي
 أُمِّي بَرَّةٌ وَهِيَ كَأَسْمَها 75 بَرَّةٌ أَتَهَا
 76 نَكَحْتُ

quasi ad perpetuam egestatem.

Radix حلف *juravit*. فَقَرَّ

egestas, a فقر *fregit vertebrae*
 dorsi: ut observatum ad *Conf.*
 3. pag. 140. 148. In *conf.* 40. fi-

guratur حلفٌ شَجْوٍ وَشَجِي

Fæderatus mæroris & *præfoca-*
tionis. Iterum, alia forma,

حَلِيفٌ إِفْلَاسٍ *fæderatus*

extrema egestatis, in *Conf.* 15.

72 مَنْشَائِي *patria mea*.

A rad. نَشَأَ *elatus fuit*; or-
 tus est: *excrevit*: speciatim, a-

dolevit, descendit مَنْشَأٌ, pro

مَوْضِعُ الَّذِي نَشَأَتْ فِيهِ

locus in quo adolevi: *Natale solum*.

In *Lexico Golii* omissa forma.

فَاشِبَةٌ & نَاشِي *adolescens*,

adolescens, & *geminus* hujus Radicis, cum eodem usu signatiore. *Hebrais* נָשִׂי *effere*, venit in plantis, & germinibus nonnunquam. Hac ansa *efferi* pro *adolescere* invaluit.

فَبْدٌ *Pbeida* est oppidum inter *Messam* & *Bagdadum*.

73 وَرَدْتُ *descendi*: pote-
 state illa latiore, qua & رَدَّ

Hebraum pollet. مَدْرَةٌ *proprie gleba*; hic *terram*, *regionem* consignat. Sic *Latini* suam *glebam* ad agros permiscere.

74 نَزْدَنِي *ايضاحا*

Auge me evidentiā: i. e. *Copius*

tibi, ingenium namque tuum *fascinavit me*. Ille vero, nomen mihi *Zeido*, & *Pbeida* mihi patria est. In *hanc* autem *terram* descendi nuper admodum cum avunculis meis ex *Ehsidis*. Hic ego, copiosius me hæc edoceas, ita *Vivas*, atque *restaureris*. Ille iterum; retulit mihi mater mea *Berra*, nomen & omen pietatis habens, se anno quo im-

pres-

fus & evidentiùs me doceas. نَزَاد med. je est auctus fuit; & auxit.

Ejus imper. I. نَزَاد. Proprietas est in tumore aquarum excrescentium. *Abulfeda* ad Annum 720. ووصلوا الى نهر جبزون وكان نزايذا فاقتحموه ففرق جماعة

Et pervenerunt ad flumen Gicbon, eratque tunc tumidus. Quumque insiluissent mersi sunt bene multi. Sic המים הזרנים *Aqua tumida apud Psaltem. Vides unde superbia apud Hebraeos accre-*

rit huic Radici. اِيَضَاح evidens demonstratio, & in infin.

4. a واضح clarus, evidens, manifestus fuit. Proprie, *Al-* اوجح *bicavit*; idem cum اوجح quod ad Originem הוכיח evidenter arguere viam mihi aperuit.

عَشْتِ vivas, in pres. I. a عاش vitam duxit; quasi di-

cas *circavit*, ut supra innui.

نَعِشْتَ *instaureris*; est pres.

pass. I. a نَعِش extulit in altum, excitavit: speciatim a lapsu. Inde secundarium illud, restauravit a paupertate; q. d. collapsum excitavit. Solemni formula hinc percrebuit نَعِشْكَ

refuscitet te Deus, pro رَفَعَكَ مِنْ عَثْرَتِكَ

erigat te e lapsatione, sive rebus collapsis. Ad Linguae genium intimum *Ispahanensis* in *Hist. Salad.*

وَجَبَرَهُمْ وَنَعَشَهُمْ وَتَدَانَسَرُوا وَعَثَرُوا

Et consolidavit eos, excitavitque, quum jam fracti, collapsique, essent. Iterum; Laus Deo

الذي نَعِشَ عَثَارَ الشَّغَرِ

qui excitavit res collapsas urbis praesidiariae.

بَرَّةٌ 75 *Berra*. Nomen proprium *Piam* resonans. Venuiste ergo enunciatum; *Mater mea Pia*,

٧٦ نَكَحَتْ عَامَ الْغَمَارَةِ بِمَاوَانَ رَجُلًا مِنْ
 سَرَاهِ سَرُوجٍ وَغَمَّسَانَ فَلَمَّا أَنَسَ مِنْهَا
 ٧٧ الْإِثْقَالَ وَكَانَ بَاقِعَةً عَلَيَّ مَا يُقَالُ
 ظَعْمٌ

Pia, quæ ut nomen ejus fert e-
 rat *Pia*. Radix برّ *pu-*
rus fuit.

٧٦ نَكَحَتْ *nupsit*. In
præt. 1. a نَكَحَ, quod de co-
 pulatione frequentatur, atque
 de viris valet duxit, de fæmi-
 nis, *nupsit*. Notio primaria non
 comparet. Suspiciabar olim,
Hebræum נכח *e* regione; coram,
 ansam præbuisse usui verecun-
 do: nec pœnitet conjecturæ ad
Gen. 3: expositæ. Inquirendum
 tamen, unde נכח *fitus aduersi*
 vim induerit, antequam certi
 quid constitui queat. Sciatur
 itaque נכח in *Camuso* red-
 di per نَهَرَ *feriit*, *pepulit*,
impulit; unde quo modo ad O-
 riginem perveniri queat; ali-
 bi disquirendum. Ad ماوان
 annotatum a *Tebl*. هو موضع
 بطريق مكة وقبل بلد

هناك est locus in via Mec-
 cæ: alii dicunt esse oppidum.

٧٧ إِثْقَالٌ *gravidam esse in*
infin. 4. a ثَقُلَ *pondere-*
ravit: unde اَثْقَلَ *onere preffit*
atque اَثْقَلَتِ الْمَرْأَةُ
uterum tulit fæmina: præsertim
 التي ثَقُلَ حَمْلُهَا فِي بَطْنِهَا
cujus sarcina gravior jam facta.
 بَاقِعَةٌ est *part.* 1. *fam.* 2. بَقِعَ
 abivit in vallem Turpibus dictis
 impetiit. Nigro alboque varie-
 gata fuit cornix. &c. In *Golis*
 hæc forma exponitur, *infor-*
tunium. Item, subtilis, *versu-*
tus &c. nec non, volucris non
 audens adire aquam *bibendi cau-*
sa, quia metuit capti. Ad *Har-*
moniam prælucebit *Teblebius*:
 باقعة اي داهية
 محتال خداع يقال
 باقعة

pressionem hostilem passa est Marvana, nupsisse viro ex primariis Serusji & Gassani. At illum, quum gravidam eam animadvertisset, ut vagatorem eum ferebat fama, ab ea clau-

باقعة من البواقع اي
داهية من الدواهي
وقيل الباقعة الذي
جال بقاع الارض وعرف
خيرها وشرها قال ابن
الانباري فلان باقعة
داهية اي حذر محتال
حاذق والباقعة عند
العرب الطائر الحذر
المحتال الذي يشرب
الماء من المياح لا يمد
المشارع والمياه المحصورة
خوفا من ان يحتال
عليه فيصطاد ثم شبه
كل حذر محتال
قال المبداني واصله
من البقع يقال غراب
ابقع وسنة بقعاء اذا
كان فيها خصب
وجذب والباقعة الداهية
نفسها Vox Bakia signat

astutum, versutum, deceptorem: unde dicitur est Bakia e Ba-wa-ki, pro unus ex astutis. Dicitur, Bakia proprie designat eum qui tractus terrarum pervagatur, bona & mala earum experiens. Anbarides ait, Bakia Dabia vocatur cautus, versutus, solers. Est autem Bakia apud Arabes Avis cauta, versuta, quæ aquam bibit e locis stagnantibus; non descendens in loca publica aquationis, & aquarum; metuens ne insidiis structis capiatur. Inde per similitudinem sic dictus omnis cautus, versutus. Meidanus auctor est, originem sitam esse in variegatione coloris; quod dicatur عرب ادبقر cornix variegatus: & שנה בקעה An-nus variegatus; quum in ea fertilitas simul & sterilitas existit. Etiam Bakia absolute pro Dabia venit. Ex his colligere est, Criticos Arabum inter se dissidere: & aliis Bakia esse vagantem in genere: aliis Cornicem, vel a vagatione sic dictum, vel a colore variegato. Ad Harmoniam cum Hebræo דבקר fidit, nos ducit derivatum & بَقْعَةٌ vallis, planities

ظَعَنَ عَنْهَا سِرًّا 78 وَهَلَمَّ جَرًّا فَمَا يُعْرِفُ
أَحْيًى هُوَ 79 فَبَتَوَقَّعَ أَمْ أَوْدَعَ آلَ لَهْدَ الْبَلْدَقِ
قَالَ

ties inter montes; terra tractus depressior: speciatim in quo stagnat aqua. A fissura appellatio ducta. Inde بَقَعَ

abivit per terras, omnes valles lustrans. Sic jam impostori, omnique adeo versuto, multorum mores qui vidit & urbes, nomen inditum, non abhorret. Valde tamen adblanditur imago Cornicis, translata ad eundem: nam & aliis in Linguis idem factum. Usurpatur in Hist. Tamerl. pag. 46. ubi Timurus ipse vocatur Bakia; quod omnes terras percurreret, & infestaret.

78 *usque buc;* هَلَمَّ جَرًّا
ad hoc usque tempus. Est formula tam ad locum, quam ad tempus se præbens. De هَلَمَّ
supra dictum. جَرًّا descendit a جَرٍّ
traxit; quasi buc tractim.
Nonnunquam adhibetur pro formula *bortandi*, valetque *fir-*
mo gradu perge, vel & pergit.

79 *ut expectetur;* فَبَتَوَقَّعَ
ut proinde expectari debeat. Est fut. pass. in 5. figuratum per pbata, pro

وقع اِثْتَوَقَّعَ, *a* وقع *cecidit, concidit, procubuit, &c. Convenit Hebraeum* יָרַח *luxari; cum luxatione & fragore decidere e loco. Inde in gravi lapsu, & ruina cum fragore, proprie veniens, late usum permittit, notatque, ruere ex alto, prorueri, ingruere, incumbere, accidere, obruere, obterere, & alia, quæ hinc facile in ordinem rediguntur. Expectandi*

potestas adscita sub تَوَقَّعَ
quasi spectavit quid caderet. Sic Hist. Tamerl. 315. كان مَتَوَقَّعًا مِّنْ تَبْمُورٍ
اضعاف هذه الشرو

Expectans erat a Timuro duplum borundem malorum. Sæpe infinuo, nulla Lexica Linguae copiam omnem præstare: veluti hac sub Radice locutionum fati ample seges extat, quam fru-

clanculum discessisse. *Ad hoc temporis autem ignoratur vivusne sit, & adhuc expectandus; an in cavum depositus* so-

frustra ibi quæras. *Hist. Sar.*

224. *agrotavit, & mortuus est. Sic cubuit absolute; & decubuit. Et p. 126.*

discordiam inter eos sparsit: Proprie injectit inter eos: ab usu 1. conj. وقع

cecidit inter eos; pro dissidium ortum est; quod reperies Abulphar. pag. 271.

Plena phrasis est وقع بينهم cecidit inter eos sermo, pro contentio orta est, ut Tauriz. ad Hamaſa notavit. Elegans quoque illud Abulphar. p. 208.

وقع الكلام في قلبه

Cecidit sermo in cor ejus, pro adfecit eum; eique quasi impressus est. Hinc intelliges Hist.

فمجب. p. 105.

تيمور هذا الكلام ووقع

من قلبه بمكان ومقام

Admiratusque est Timurus hunc sermonem, isque in ejus corde gradum locumque occupavit. Proprie, cecidit in gradum & locum de corde ejus. Ejusdem est virtutis, quod apud Algaza-

lium crebro occurrit, وقع

cecidit in locum complacentiæ: hoc est benigne auditus & exceptus fuit sermo. Insignis structura Maccab. Cap. 56. لا طاعة اعظم

قدرا ولا اجل موقعا

non est obedientia majoris pretii, quæque magis placeat. Proprie insignior quoad locum in quem cadat. i. e. quæ cumulator accadat. Qui talia e Lexicis haurire cupit, idem fluminis copiam expectet e canali. Sequens

أودع depositus sit, est prat.

pass. 4. a ودع posuit. Indè dicitur

أودعه الشيء cum gemitu

no accusativo: pro deposuit apud eum rem. Ad hanc normam an depositus sit sepulcrum, pro in sepulcro, apud sepulcrum, quasi

in custodia ejus. نخذ flexura,

في

قبلة القبور in kibra, se-

pulcri. Verbum نخذ hinc

valet, excavavit in latere sepulcri conditorium. Proprietas in

S 2 flexu

قَالَ أَبُو زَيْدٍ فَعَلِمْتُ ٥٠ بِصِحَّةِ الْعَلَامَاتِ
أَنَّهُ

flexu sive obliquatione, unde Harmoniam reliquarum notionum sibi facile præstabit quif.

que. بَلَقَعُ terra inculta, inhabitata, vacua, vel per appositionem venit, ut sepulcrum directe vocetur regio inhabitata: vel ut *Epitheton* adjungitur se-

pulcro, quatenus بَلَقَعُ in Origine est *Adjectivum*. Sic directa structura existeret sepulcrum desertum, incultumve: Reperio etiam بَلَقَعُ & *semin.* بلقعة absolute pro sepulcro usurpari apud Poetas. Sic in *Hamafa*.

أَصْحَى أَبُو الْقَاسِمِ التَّائِي بِبَلْقَعَةٍ
تَسْفِي الرِّيَّاحَ عَلَيْهِ مِنْ سَوَافِيهَا *

*Eo rediit Abulkasimus, habitans in deserto,
Ut converrant venti super eum de pulvere quem radere solent.*

Iterum:

أَصْحَى قَرِي لِمَنَايَا رَهَنَ بَلْقَعَةٍ
وَقَدْ يَكُونُ كَمَدَاةِ السَّرِقِ يَقْرِبُهَا *

*Evasit pabulum Mortibus, Pignus deserti, i. e. sepulcri:
Quum tamen tempore prælii Eas ipse pabulo excipere solebat.*

Hoc est, evasit esca Mortis, qui | mortem ipse cibare solebat fortissi- | mus præliator. In plurali بَلَاغُ; quo

solitarium? Agnoscebam, adjecit *Abuzeyâdus*, signorum e-
vi-

quo usus *Mubammedes*; cujus
hocce dictum refertur البمين

الفاجرة تذر الديار بلاقع

*Fusjurandum mendax relinquit
Jedes deserta; i. e. eas in deserta*

horrida convertit. Etiam بلغة

in *Camuso* significare dicitur

المرأة الخالصة من كل

خير mulierem vacuum omni

bono. Est figurata locutio, qua

desertum pro tali muliere inva-

luit. Additur ibidem, وسهم

او سنان بلقي صحافي النصل

Item sagitta, aut cuspis *Belkayt*,

cujus nitet acies. Mirum cum

deserto, una in sede consistere

nitorem. Idem tamen in *Radi-*

ce ipsa quadrilitera quoque ob-

servare est; nam in *Camuso* ea-

sic declaratur. بلقع البلد

اقفر وابلقع الكرب

انفجر والصبح اضاء

Verbum *Belkaa* in 1. specie de re-

gione dicitur quæ deserta est: in

3. de nocturno quum discutitur; &

de aurora quum enitescit. Hinc

conjectare licet, primariam vim

esse in nitenti splendore: inde-

fabulo perpetuo nitentia, qualia
sunt *deserta Arabiae*. Firmat

conjecturam, quod in *Camu-*

so subnequitur يقال

المطريق صلتع بلنع

Vocatur etiam via publica, *Sa-*

lenkao Balenka. Prius sonat ra-

sum vel rasile; posterius, ut vi-

detur, nitens quid; præ duriti e-

calcata videlicet.

80 صدقة veritas, integri-

tas, sanitas. Proprie nitens cla-

ritas; a صج sanus, integer,

vitiis expers, verus fuit: item,

convaleuit a morbo. Omnia a

nitida claritate, quam sub צחח

servarunt *Hebraei*; quin & A-

rabes ipsi: nam צחח

evidens fuit; hinc aperte du-

ctum; & ضح Lux solis, quin

& sol ipse, ex hoc fonte: una

cum ضح manifesta &

evidens fuit res; buc illuc agi-

tata fuit apparens procul aqua;

q. d. renituit, reniduit, resplen-

duit. In *Psalmis* צחחה splen-

dens, nitens, pro deserto arido

& siticulis venit, quasi dicas

أَتَتْ وَلَدِي وَصَدَّقْنِي عَنْ^{٨١} التَّعْرِفِ الْكِبَرِ
صَفَرِ

soli expositam & *nitentem plani-*
tiem. Similiter ^٣ضَحْ campus
terre amplius soli expositus. Hæc
pro Origine & Harmonia nunc
suffecerint. ^٤عَلَامَاتُ *signa*, in
plur. fr. a علامة nota impres-
sa; cujus *Radix علم* *signavit*
incisione vel fissura facta. Idem
valuisse ^٥عَلَمَ, indeque ^٦نَعْلَمَ
esse *signari, obsignari, in opusc.*
de Defect. adstructum. Sciendi
significationem, quæ præces-
sit, etiam a *signatione fluxisse*,
ibidem demonstratum.

٨١ تَعْرِفُ notum facere :
indicare. Est *infin. ٥. a عرف*

cognovit; intime penetravit; ri-
natus est viscera; ut fit in *Ana-*
tomia. Dictum in *Clavi Dial.*

P. 273. صَفَرِ *vacuitas*

manus, pro inopia. Supra *num.*

١٤. jam dedi ^٧الْأَنَاءُ *صَفَرِ*
vacuitas vasis, pro interitione
pecorum, & inopia omnium re-
rum. Oculis ibi subjeci notio-
nes præcipuas *Thematis صَفَرِ*

١. *Sibilavit; fistulavit*. 2. *vacua,*
inanis fuit, res; ut supellesti-
le domus. 3. *Paluit e ventris*
morbo: inedia, puta, si ve va-
cuitate ventris, ut visum, num.

١٤. Posterius hoc a *secundo* or-
tum, cuius cernere est: sed
non adeo prompta concordia in-
ter *secundum & primum*. Ut ea
inveniatur, tenendus usus *signa-*
tus, quo dicitur صَفَرِ المنزل

Domus من المتاع اذا خلا

٧ *a supellestili, quum ea po-*
nitus vacua est. Sentire inci-
pis, qui in *Linguis calles, esse*
usum figuratiorem. Ejus *Orig-*
inem & ansam porriget illud
Poëtæ in Hamasa

سَكَبَتْ عِظَامِي لَحْمَهَا فَتَرَكْتَهَا
مَجْرَدَةً تَضْحَكِي إِلَيَّكَ وَتُخَصِّرُ*
فَأَخْلَبَتْهَا

videntia, esse hunc meum Filium, sed *Vacuitas manus meae*
me

فَأَحْلَبَتْهَا مِنْ مَخِّهَا فَتَرَكْتَهَا
أَنَابِبَ فِي أَجْوَاهَا الرِّيحُ تَصْفُرُ *

Spoliasti ossa mea carne sua, eaque liquisti
Nudata, solem a te patientia, & frigus.
Et exinanivisti ea medullis, eaque reliquisti
Fistulas, quarum in cavis ventus sibilet.

Est phantasia amatoria. Sermo ad Amicam directus : quo me- dullis evacuata ossa sibi perslabi- lia facta dicit <i>instar fistularum</i>. Vides, quomodo خلا <i>evacua-</i> tus fuit, & صفر <i>Sibilavit</i> unam sedem intrare queant.	Figura bifariam sese dat. Di- citur nempe <i>venti sibilant per</i> <i>cava domus</i>, ad pingendam do- mum inaniis & araneis oppletam: & ipsa domus sibilat, hoc est, ad inanitatem extremam redacta est. Eadem granditate figura- tur in <i>Diwan Hudeil</i>:

بَطْنٌ جَائِعٌ صَفُرُ

Venter famelicus, sibilans vacuitate.

Addantur hæc iis, quæ <i>conf.</i> 3. pag. 133. verbulo indicata; ubi habuimus صَفَرَتِ الرَّاحَةُ <i>sibilavit vola, pro facta est ina-</i>	<i>nis</i>. Sed unde jam <i>sibilandi</i> du- cta potestas? Id non jucundæ solum, sed & necessariæ dif- quisitionis, alibi exprome- tur.

صَغَرَ يَدَيَّ فَفَصَلْتُ عَنْهُ ⁸¹ بِكَبِدٍ مَرَضُوضَةٍ
وَدَمَوِعٍ

82 فصلت diremtus sum.

In prat. 1. a فصل diremit ,
disjunct , discrevit. Apud He-
breos כָּבֵד occurs pro direm-
tione corticis. Vides , secunda-
rium esse et digressus est , seces-
sit e loco , q. d. diremtus est

inde. כֵּבֵד Hepar , דָּבַד ,

a gravitate , quæ in Radice דָּבַד .

Apud Arabes كَبَدَ kēfit in
bepate , est secundarii usus. In 2.

כֵּבֵד exponitur medium sum-
mumque cœlum tenuit sol , stel-
la. Id longius abire videtur.
Ab Hepate deducit Gjenbarius ,
notioni Hepatis subjungens mox

وَكَبِدَ السَّمَاءِ وَسَبَطَهَا

يُقَالُ كَبَدَ السَّجَمِ

السَّمَاءِ أَيَّ تَوَسَّطَهَا

وَتَكَبَّدَتِ الشَّمْسُ أَيَّ

صَارَتْ فِي كَبِدِ السَّمَاءِ

وَكَبِدَاتِ السَّمَاءِ

كَأَنَّهُمْ صَغُرُوا

كَبِدَةً ثُمَّ جَمَعُوا

وَكَبِدَ الْقَوْسِ مَقْبُضَهَا

يُقَالُ ضَعِ السَّهْمَ عَلَيَّ

كَبِدَ الْقَوْسِ وَهِيَ مَا

بَيْنَ طَرَفَيْ مَقْبُضِهَا

وَمَجْرَى السَّهْمِ مِنْهَا

Et Hepar cœli est Medium ejus.
Dicitur , in 2. stella jecur cœli
tetigit , pro ad medium pervenit
cœlum : Itemque in 5. sol jecur
attigit , pro tenuit medium cœli.
Et fecuscula cœli figurantur , ad-
scito quasi diminutivo Cobeida ;
indeque pluraliter Cobeidat. E-
tiam jecur arcus , est spatium quo
retinetur : diciturque , pone sagit-
tam super jecur arcus : hoc est ,
medium illud inter extremitates
spatii , quod tenetur manu , et
unde

me deterruit, quo minus me ipsi præberem cognoscendum:

ab

unde emittitur sagitta. Copio-
sior in notionibus hisce pro-
mendis Camusus: والكبيد

الجوف ووسط الشئ

ومعظمه ومن القوس

ما بين طرفي علاقتها

او قدر ذراع من مقبضها

وبالتحريك عظم البطن

والهواء والشدّة والمشقة

ووسط الرمل ووسط

السماء كالكبيد

والكبيدات والكبيد

والكبيد وتكبيد

الشمس السماء صارت

في كبيدائها

ككبيد تكبيد

Etiam Cabid Hepar dicitur ven-

ter, & Medium cujusque rei,

ac præcipua pars ejus: nec non in

Arcu, quod inter duas oras spa-
tii unde suspendi solet, aut spa-
tium cubiti de capulo ejus. At
Cabid cum gemino pbata, est
magnitudo ventris, & spatium
inter cælum & terram; & vehe-
mentia; & molestia: & medium
arenosi soli; & medium cæli; ut
& Cobeidao; & Cobeidat; &
Cabdao; & Cabd; indeque in 5.
de sole quum
in cæli Cobeida versatur: quod &
in 2. Cobeidat cum infin.
Ad hunc calculum non a jecore
fluxerit hic usus, sed a gravi-

tate. Nempe كبيد

est jecur, in forma particip.
quali dicas gravans, sive grave vis-

cus: sed كبيد vel كبيد

substantivam formam habet,
quæ gravitatem consignet. Ita

كبيد حر Haririus cons. 15.

gravitatem caloris extulit. Apud

Golium in femin. كبيدة

vehementia, aduersitas: proprie
gravitas, vis gravior. Inde dimi-

nutiva forma processit كبيدة

unde كبيدات السماء

T

subli.

وَدُمُوعٍ مَفْضُوزَةٍ فَهَلْ سَمِعْتُمْ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ بِأَعْجَبَ مِنْ هَذَا الْعَجَابِ فَقُلْنَا
لَهُ لَا وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمٌ بِهِ الْكِتَابِ فَقَالَ
أَنْبَتُوهَا

*sublimiores partes cæli, forte di-
ctæ, a vebementia caloris; quia
quum sol in iis versatur, existit*

gravitas a-

stus. Ejusdem est diminutionis

graviuscula, a

quod est sem. ab

gravior, cor-

*pulentus: ut graviuscula cæli ap-
pellata fuerit pars ejus sublimior
& media: & sol graviusculam to-
nere dicatur, quum mediam
cæli partem permetitur. Sic
voluisse videtur Auctor Camu-
si. Quicquid sit, meridie cla-*

vis eluces, apud
Arabes aque ac Helios: defi-
gnare gravitatem; & nullum hic
esse diffensum. A gravitate c-
æli ductum in 3. كابد
deus suscepit, vel toleravit:

ut in Hist. Tamerl. p. 13.

وكاندوا احوال الموت

وشاهدوا احوال الفوت

*& præsentissimam mortem subli-
terunt; terroresque exitii coram
adspexerunt. Reperio etiam*

مكبد plur. fr. a

pro locis ubi gravis pericula ad-

eunda. Ceterum كبد

*Hepar commemorari solet ab
Orientalibus, ubi gravis do-
lor exprimendus. Sic & Græci
Proverbialiter fere, & Elian. V. H. 8. 9. &
apud Hesb. A-
gam. 442. Sentis quantam vim*

exerat Hepar contusum. مرقوم

partis. مرقوم

dit, mandando contrivit: spec.

in partes grossiores. تمسوع

la-

ab eoque revulsus sum, jecare cantuso, & lacrimis ubertim profusis. Num vero audivistis, o Cordati, hæc mirando quidquam admirabilius? Hic nos, non sane, per il-

lacryma, a دَمَعٌ دَمَعٌ; cu-

jus flem. دَمَعٌ دَمَعٌ, a دَمَعٌ

مغضوطة. دَمَعٌ lacrymatus est.

profusa; proprie dispersa, sparsim procedentes: in part. pass. a

فَضٍ fregit cum divulsione; dispersit; دَمَعٌ: ut Tom. I. Origin.

indicavi. Verbum hoc ad aquas profusas transfertur, sed eas potissimum, quæ per aerem cum rotatione sparguntur:

veluti quum per Sipbonem expressa radiatim sese dissipant. Nil

aptius, grandiusque, ad lacrymarum impetum consignandum.

أَنْكِتَابٌ 83 Liber, var.

hic est vel Alcoranus; vel

السلوح المحفوظا

Tabula asservata decretorum Dei-

أَنْتَبُوا inserite; in imper. 4-

a Rad. ثَبَت Firmus, fixus, fuit.

عَجَائِبٌ admiranda est plur.

fr: a عَجَبٌ Absolute

frequentari amat pro eventis gravioribus. In Hamaşa

وهذا الدهر عجيب

Quæ ad seculum bona, mirandi ejus casus abundant.

إِتِّفَاقٌ eventus, casus, est

infm. 8. وِتِّفَاقٌ convenit,

congruum Suspicio allatum ad Titulum Libri, qui inscribitur, Admirabilia eveniunt.

أَثْبِتُوهَا فِي عَجَائِبِ الْإِتِّفَاقِ ٨٤ وَخَلَّدُوهَا
 بِبَطُونِ الْأَوْرَاقِ فَمَا سَبَّرَ مِنْهَا فِي
 الْأَفَاقِ وَخَضَرْنَا ٨٥ الدَّوَالِ وَأَسَاوَدَهَا وَرَقُشْنَا
 الْحِكَايَةَ فَلِي مَا سَرَدَهَا ثُمَّ ٨٦ أَسْتَنْبَطْنَا
 عَنْ

٨٤ خَلَّدُوا *perennare facite.*

rumve, paginis. ورق folium.

Est imper. 2. a خَلَّدَ perenna-
vis; vegeta viridique fenestla fuit.
Convenit cum ٦٧٧. Ventres
foliorum, pro Librorum, charta-

& frons, a وَرَق viridis
fuit. Utrumque usum pulchre
complectitur Nawwabig.

* مَا الثَّمَرُ الْبَانِعُ تَحْتَ خَضِرَةِ الْوَرَقِ *
 * بِأَحْسَنِ مِنَ الْخَطِّ الرَّايِعِ فِي بَهَاضِ الْوَرَقِ *

Non est fructus maturescens sub viriditate folii
Pulchrior, quam stilus succundus in albedine charta.

٨٥ دَوَالِ *Atramentarium; quod*

testatis. أَسَاوَدَ Instrumenta :

alias جَيَّرَ ab مَخْبِرَةٍ
atramentum. Id Hebrais ١٦٦,
a Rad. ٦١١, quæ cum ٦٦١,
٦٦١ ejusdem Originis, & po-

est plur. fr. a سَوَدَ nigredo;
indeque oritur corpus procul ap-
parens, in oculosque incurrens,
cum aliqua nigredine, vel spe-
cie subobscura: شَخْصٌ

Hinc

Nulli qui scientiam possidet Libri factorum. Et illi, hoc ergo Admirabilibus eventuum insertate, & in ventribus foliorum perenni memoriae commendate, neque enim quicquam simile uspiam terrarum divulgatum est. Atramentario itaque & reliquo instrumento admoventi iussis, exaravimus narrationem illam prout eam nobis contextam dederat. Deinde interrogavi-

Hinc porro numerus multus, apparatus, instrumentum; impedimenta castrorum; supellex ædium. Pagi villæque agrorum. &c. &c. &c. Non placet quod Scholiastes velit esse plur. ab

أسود Niger, Æthiops; ut calami scriptorū figurate vocentur Nigrite. exaravimus: مَرَقَشْنَا

in prat. 1. a مَرَقَش figuris ornavit, pinxit, punctis albis nigrisque variegavit. حكاية

narratio, ab حكي narra-
vit, retulit; a significatione primigenia nescendi, quam attigi ad Jobi Cap. 3. Aptissime ergo hic locatum quoque سَرَر
conferuit, contexuit; contexta oratione denarravit.

إِسْتَنْبَطْنَا Elicuimus
interrogando. Est prat. 10. a

فبط scaturivit; emanavit a
qua. Inde conj. 10. proprie
elicuit aquam: quod pulcre translatum ad interrogationes quibus
scientia alicujus evocatur quasi e
fonte. مَرَقَا Sententia ejus.

Est part. pass. 8. مَرَقَا pro
مَرَقَا id quod videtur ali-
cui; quod deliberatum habet, pro-
positumve. Radix مَرَاي
747 vidit. اِسْتَنْضَمَّ assumptione:

in infin. 10. a ضَمَّ contra-
xit in se, attraxit, aggrega-
vit. Proprietas in constrin-
gendo, adstringendove sita, ut
tetigi ad conf. 1. p. 19. Hinc

adscitum, ضَمَّ اليه
recepit eos ad se, vel in
clientelam, finumve, susce-
pit. In Hamasa vetus Poëta
T 3

فَمَنْ مَرَّتَاهُ فِي اسْتِصْصَامٍ فُتَاهُ فَقَالَ إِذَا
 ثَقُلَ ٨٧ رُدْنِي خُفَّ عَلَيَّ أَنَّ أَكْثَلَ آبِنِي
 فَعُلْنَا إِنْ كَانَ ٨٨ يَكْفِيكَ نَصَابٌ مِنْ
 أَلَمَالٍ أَلْفَاهُ لَكَ فِي أَلْحَالٍ فَقَالَ وَكَبُفَ
 لَا

fatis jucunde :

ضَمَمْنَاكُمْ مِنْ غَيْرِ فُقِّرَ إِلَيْكُمْ
 كَمَا ضَمَّتِ السَّافُ الْكُسْبُ الْجَبَايِرُ *

*Suscipimus vos, absque ulla vestrum indigentia,
 Prout suscipiunt crus fractum fascia.*

Hinc in ١٠. اسْتِصْصَامٍ
 valet, ad se recipere cupivit.
 Augendum hac forma Lexi-
 con.

٨٧. Venuste elatum, Quum
 gravata erit ثَقُلَ رُدْنِي
 manica mea; pro Dives factus
 fuero; vel nummos corrafero in
 manicam abdundos. Crebra apud
 Arabes mentio manica in opibus
 undique corrogatis, vel compila-
 tis. Instar omnium erit illud
 Hist. Tamerl. 213. وحين ملا
 جواب طمعه من تقاييس

للأموال رُدْنِيهِ. واستندى
 خلعها بها فمشيت
 صاغيا ورنقا حتي
 ضاهاها بقطنة

Quumque vagator cupiditatis e-
 jus replevisset de pretiosissimis o-
 pibus Manicam suam: atque t-
 mulisset uhera earum, rem aliam
 super aliam, limpidam simul, si-
 mul turbidam; donec eas exter-
 fisset spongia sua etc. Nehra
 Antitibasi, qua Gravem mani-
 cam trahenti, Levis futura di-
 ci-

vimus ipsum, quid mentis ipsi federet circa pueri sui assumptionem. Ille verò, ubi manicā meā gravior erit, levius mihi erit filii mei tutelam suscipere. Nos iterum, si tibi justa quedam portio nummorum suffecerit, extemplo eam tibi colligemus. At ille, Mihine non sufficeret talis portio? quum

cicure educatio filii. خَفَّ عَلَيَّ
leve fuerit super me, plenius effertur, خَفَّ عَلَيَّ ظَهْرِي
Leve fuerit super dorso meo.

فَتُفَعِّلُ ut educem. Est fut. pbatum in 1. ā كَفَّلَ

præs sponse fuit pro alio: præsstitit se fidejussorem. Hinc subnata potestas educationis, & zata, ut recte monet Tebleb. Sed & pradis, sponsoris, fidejussoris notio secundaria, a כָּפַל duplicavit. Hanc proprietatem

eum alia servant, tum كَفَّلَ, quod est ضَعَّفَ par, simile,

tantundem, proprie duplum, כָּפַל. Omitti hic nequeunt formae elegantes تَقْبِيلُ الظَّهْرِ

Gravis dorsum, pro oneratus numerosa familia: & خَفِيفُ الظَّهْرِ

Levis dorsum, pro paucos ba-

bens domesticos. Jam vero omnis inops fit تَقْبِيلُ الظَّهْرِ

gravis dorso, etiamsi unum modo habeat alendum: & contra

omnis opulentus خَفِيفُ الظَّهْرِ

Levis dorso appellari potest, quod sumtus ei vel ad numerosissimam turbam sustinendam suppeditent.

٨٨ يَكْفِي suffecerit.

Est fut. 1. a كَفِيَ satis fuit.

explevit vicem: pensavit. Hæc est prima notio: quæ & in كَفَا ult. Hamz. obtinet.

نَصَابٌ portio certa pecudum, vel nummorum; unde Eleemosyna pendi debeat, secundum legem. Sic dicta ea, quasi substantia, firmitas, radix, a نَصَبٌ

constitit, erectus fuit. Variæ ea summa definitur.

لَا ۞ يَقْنَعِي بِصَابٍ وَهَلْ يَحْتَقِرُ قَدْرَهُ إِلَّا
 مَصَابٍ قَالَ الرَّوْي ۞ فَأَتَتْهُ مِنْهُ كُلُّ مَسَا
 قِسْطًا وَكَتَبَ لَهُ بِهِ قِطًّا فَشَكَرَ عِنْدَ
 ذَلِكَ الصَّنْعِ ۞ وَأَسْتَنْقَدَ فِي التَّنَاءِ الْوُسْعَ
 حَتَّى

89 يَقْنَعُ *sufficeret*; vel
 potius *contentum efficeret*. In
 fut. 4. a قنع *contentus fuit*;
 de quo supra. يَحْتَقِرُ
spreverit; in fut. 8. ab حقر
contemnit. Ea *secundaria vis*.
Primaria latitat. مَصَابٍ
insanus: furiosus. Proprie, per-
 cussus. Est *part. pass.* 4. a صاب
 ferit scopum sagitta. Hinc in 4.
 أصيب *percussus est*; ad om-
 ne quidem *malum* pertinet, *spe-*
ciatim tamen, & *absolute*, *in-*
firmam signat. Ex Gjeub. ad-
 duxit Tebleb. رجل مصاب
 أي فيه طرف جنون

Vir percussus dicitur, in quo ic-
tus furoris.

90 اَلْتَرَم in se suscepit. Est
 prat. in 8. a لزم *firmiter pres-*
fit; *necessarius fuit*. قِسْطٌ
trutina, statera, portio appensa;
mensura; justitia; etiam injusti-
tia: ut قِسْطٌ in 1. iniquus
fuit. In 4. لَقِسْتُ justus &
equus fuit. Concordiam præ-
stabit Origo, quam dat قِسْطٌ
rigida constitutio pedum posterio-
rum in equo: item ficitas ri-
gorque colli. Est ergo proprie
rigidus fuit. Jam vero rigidus
pro iniquiore vel ex Latino usu
se probat: ut & justus equus-
que inde semet commendat.
Apud Hebræos קשט est veritas
recto & rigido stans talo. Alibi
la-

quum ne ea quidem minorem spreverit nisi insanus? Quilibet igitur nostrum portiunculam ei dissolvendam in se suscipere, & eo nomine chirographum dare. Tum vero beneficentiam illam celebrare cepit, in laudibusque amplissimam

latius. ^ققط in Lexico notans Libellum; & sententiam iudicis, nunc venit pro Chirographo, vel instrumento donationis. Quæ Tebleb. hic habet, promississe iuvavit. القط الكتاب بالمجايزه ومنه قوله تعالى قالوا ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم الحساب قال صاحب الكشف القط القسط من الشيء لانه قطعه منه من قطه اي قطعه ويقال لصحيفة المجايزه قط لانه قطعه من القسطاس انتهى والمعني عجل لنا قطنا صحايف اعمالنا ننظر فيها قبل يوم الحساب او عجل لنا قطنا نصيبا من العذاب او نصيبا من

الجنة وذلك علي طريق التهكم

Vox Kit signat Libellum donationis; atque inde in Alcorano: Dicunt improbi, Domine noster expedi nobis nostrum Kit ante diem iudicii. Auditor Keschafi ait, Kit est portio alicujus rei, quam inde quis resecurit; nam Radix كسب valet idem quod كسب, secuit.

Etiā schedula donationis dicitur Kit; quia de charta praefatur. Haftenus ille. Sensus dicti, Expedi nobis nostrum Kit, est, operum nostrorum Libros, ut eos inspiciamus ante diem iudicii. Vel, Expedi nobis nostrum Kit, valet, portionem panæ, aut portionem paradisi. Atque hoc quidem per viam Sarcasmi. Locus Alcorani, ad quem ita fluctuant Commentatores, extat Sur. 38: 15. ubi intendi videtur sententia iudicis scripto expressa, & signata, quæ & مَكْتُوبَة. Hic schedulam signatam denotat, qua alicui donatio confertur.

استنفد consumpsit, exhausted. Est pret. 10. a نفد

حَتَّى إِتْنَا ٩٢ اسْتَطَلْنَا الْقَوَلَ وَاسْتَقْلَلْنَا
الَطَوَلَ

vacuatus fuit aqua puteus. Evacuatae sunt opes. Evanuit res. In 10 existit, cupiuit evacuare;

exbaurire; absumere. وَسَعٍ

proprie laxitas; hic valet copiam, & facultatem amplissimam dicendi. Fundus mihi Tebleb.

وسع الرجل قدر ما

يجدد من مال او كلام

او غير لك من السعة

يريد انني على غاية

ما يمكنه من الثناء

Laxitas viri dicitur quicquid potest polletque in opibus, in Oratione, & similibus copiis. Sensus est; Eum omnem vim laudationis, cujus capax erat, impen-disse. Ad verbum ergo: cupiuitque evacuare in collaudando laxitatem, amplitudinem, capacitatem qua præpollebat.

٩٢ اسْتَطَلْنَا prolixum

consuimus. In præt. 10. a طال

longus, in longum porrectus fuit. Apud Cl. Gol. hæc conjug. 10. exponitur, extulit se superbia, dominatu: item, prævaluit

hosti, plures illius cadens, quam de suis amittens. Hæc a longitudine orta, quasi dicas longiorem sese fecit &c. Hic simplici-

ter valet وجدناه طويلا

invenimus واستكثرناه

eum longiorem, & nimis multum judicavimus; ut Tebleb. notat.

إِسْتَقْلَلْنَا

præt. 10. قَلَّ levis,

paucus fuit, hic est وجدناه

invenimus paucum; leve

judicavimus. طَوَّلَ longitudo,

eleganter posita pro donatione prolixiore; ab eodem Themate

طال, quatenus significat be-

nefecit, favit: plane ut prolixa voluntas, in favore frequentatur.

Enucleatius adhuc: præeunte

الطول اي الفضل Teblebio.

والانعام قال تعالي

ومن لم يستطع منكم

طولا قال صاحب الكشف

لي

*nam absumere orationem, sicut prolixum nimis judicaremus
ejus sermonem, & parvam conferemus prolixitatem dona-*
tio.

اي نرياده في المال
يقال لغلان علي فلان
طول اي نرياده وفضل
وقد طامه طولا ومنه
الطول في الجسم لانه
نرياده فيه كما ان القصر
قصور فيه ونقصان

Vox ٧١٥ prolixitas notat benefi-
centiam & favorem. Sic in Al-
corano, Quique non in potestate
habebit e vobis prolixitatem. Au-
ctor Kesjafi significari putat co-
piam divitiarum. Dicitur nem-
pe, huic supra illum prolixitas
est: i. e. præpollentia & præstan-
tia: item, prolixitate superavit
alterum. Hinc prolixitas in cor-
pore adscita, quæ est tanquam
præcellentia, quemadmodum bre-
vitatis ejusdem dicta a truncatione
& defectu. Cernis prolixitatem
bisariam venire, partim pro co-
piis, & facultatibus prolixis; par-
tim pro beneficentia prolixiore.
Prior potestas, clara Alcor. Sur.

٩٠: 87. *ولو الطول*
præditi prolixitate, sunt divites,
potentiores; citra largitionem:
quæ in illo loco nulla attendi-
tur. At Sur. 40: 3. Deus vocatur
ولو الطول præditi proli-

xitate, ad potentiam & liberalita-
tem prolixam simul indicandam.
Eisdem hæc notiones cele-

brant sub forma part. pres. طاييل
& طاييلة Commoditas vita:
potentia: beneficium. Dicitur e-
tiam طاييل فيه

Nibil in eo prolixi. i. e. boni
utilis. Sic Hist. Tamerl. 354-
قاجابوه بما لا طاييل

فيه سوي ما تمجه
ان مستمعه

Et responderunt ei aliquid, in
quo nihil boni: quin quod respue-
rent aures audientium. Ex Gjaub.
etiam adduxit Cl. Gol. لم

يخل منه بطاييل

Parum boni ab eo tulit: a Rad.
طاييل in fut. i. pass. q. d.
non ornatus fuit ab eo re prolixa.
Alterius est originis & naturæ,
quod idem Gjeubar. apposuit

بينهم طاييلة اي عداوة
وتر inter eos est prolixum quid,

i. e. inimicitia & vindicta cupi-
do.

الَطَّوْلُ ثُمَّ إِنَّهُ نَشَرَ مِنْ 93 وَشَّى السَّيْرِ
مَا أَتْرَمِي بِأَلْحَبِرِ إِلَيَّ أَنَّ أَظْلَّ 94 التَّنْوِيرِ
وَجَشَرَ

do: Videtur esse longum durans
odium: *μῦθος*.

93 Pulchre dictum, explicuit
de veste picturata confabulationis
suae nocturnae, quod vestes varie-
gatas Femanenſium viles redderet:
1. e. longissime exsuperaret. De

voce *وَشَّى* picturata vestis, &
figurate Oratio floribus consper-
sa, vide quæ libata ad *conf.* 3.

p. 176. *حَبِرٌ* est plur. fr. ab

vestis striata Femanica.

Est proprie virgatio, ut apud
Hebr. *חבר*, quum quid notis,
& striis longioribus insignitur.
Hinc *חבריה & חבריה* vir-
gatio cutis maculosa. Apud A-

rabes mansit *احبر* notavit,
signavit, lineis distinxit: &

حبر nota impressa: lineæ:

lineamenta; striæ. Ansam & vim
comparationis teneas ex Tebleb.

الحبر ثياب فيها
خطوط ورتوم مختلفة

تصنع باليمن شبة
حسن كلامه وما
اشتتمل عليه من
الاساليب المختلفة
وتلون المعني بالعبارات
المستملحة وافرغ المعني
في قوالب الالفاظ
المستحسنة بـثباب
الوشى حين تنشر
وهي مائونة بالسوان
مختلفة مستحسنة
وان حسن كلامه قصر
بالحبر لحسن فنونه
Vox Hiber designat vestes striis
& notis variegatas; quæ paran-
tur in Femana. Comparat autem
pulchritudinem sermonis ejus, in
eoque comprehensas varias vias,
picturationesque sensuum per me-
taphoras lepidas, & splendida
orationis lumina, cum talibus ve-
stibus picturatis, quum explican-
tur, cum omni colorum suorum
variegatione, & gratia: innuit-
que,

tionis. Deinde explicuit ex confabulationis suæ copia picturata, quod vestes variegatas feminicas in contemptum adduceret: donec appropinquaret ortus, & aurora candicans enitesceret:

no-

que, pulchritudinem sermonis ipsius minuere quasi illas vestes, per splendorem variegationis suæ.

Hinc porro حبري ipsam quo-

que picturam Orationem con-
signat: ut cons. 9. habebimus

ما نشر من حبره
quod explicuit de veste sua pictu-
rata, i. e. facundis sermonibus.

أثرى vilipendit, contempsit, in
prat. 4. a نري succensuit, in-
famavit, hic exquiste positum,

quatenus res præstantissima diei-
tur contemnere præ se ea, quæ
longissime exsuperat. Flosculo
hoc sapissime usus Noster: ut
cons. 24. Applicui me ad sodales
quorum vultus nitidiores floribus,
& sermones teneriores aura ma-
tutina, mihi fruendum darent

ما يئري علي الربيع
الزاهر quod contemptum redde-

ret vel florentissimum ver. Oc-
casionem usus signatissimi per-
cipias ex hocce versiculo, in
cons. 38.

وَمَا تَشَقَّ نَشْرَ الشَّكْرِ دُوكَرِمٍ

إِلَّا وَأَثَرِي بِنَشْرِ الْمِسْكِ مَقْنُونًا *

Et non odoratus est auram gratiarum actionis nobilitate præditus;

Quem contemnat auram Musci, vel minute contriti.

94 أَظْلَّ appropinquavit; ac-
cessit. Est prat. 4. a ظل
ظل, q. d. tam prope ac-
cessit ut obumbraret velut. Ita
Tablet. يقال اظلك فلان

إذا دنا منك مكانه
القي عليك ظله ثم
قبل اظلك امر واطلك
شهر كذا اي دنا منك

وَجَشَرَ الصَّبْحَ الْمُنِيرَ ٥ فَعَضُّهَا
لِبَلَّةَ

Dicitur inumbravit te aliquis, quum proxime accessit; tanquam si umbran suam super te projecisset. Dein dici coepit inumbrat te res, inumbrat mensis, consimiliter, pro imminet & appropin-

quat. Eadem ansa ظَلَّ
umbravit, umbrosus fuit, usur-
pari coeptum, pro continuavit,
non desit facere: quasi imminuit
videlicet, vel inbasit perseve-
ranter. Ita conf. 21. وظل

القوم يبين غيرة يديرونها
وتوبة يظهرونها حتي
كادت الشمس تنزل

Et continuavit concio inter lacry-
mas, quas spargebat, & poen-
itentiam, quam ostendebat, usque
dum sol occideret. In Alcorano
Sur. 20: 97. Respice idolum tuum

الذي ظلت عاكفا عليه
cui continuasti adfixus barere.

Est pro ظلكتي, forma A-
ramea: nisi malis ظال med. je,

eadem potestate. Notandum
insuper, ex Tauriz. ad Hamasa

يقال ظل يفعل كذا
اذا فعله نهارا ثم توسعوا
فيه ويجري مجري
صار يفعل كذا

Dicitur, umbrat, i. e. imminet
facere quid; quum de die id fa-
cit. Dein usus amplificatus, ad-
bibitumque latius, pro suscepit
facere quodcunque, quandocun-
que. Sequens مُنِيرٌ

infir. 2. illuminatio, a نَارٍ
luxit, hic ponitur pro crepus-
culo, & aurora primis radiis.
Pleniorum ortum infert Auro-
ra splendens, مُنِيرٌ, in part.

4. ejusdem Radicis نَارٍ

Verbum جَشَرَ perrupit eni-
tuitque aurora: Item, pastum
eduxit jumenta, non reditura
vesperi. In Camuso posterius
hocce principe loco ponitur.

الجشش اخراج الدواب
للمرعي كالتي جشش
وان تنزو خيلك فترعاها
لميام

noctemque nos illam exegimus malis misturis vacuam, usque dum

امام ببتك وبالتحريك
المال الذي يرعى في
مكانه كما يرجع الى اهله
بالبل والقوم يببتون
مع الابل وان يخش
طبن الساحل ويببس
كالبحر وخشوة في
الصدر وغلط في الصوت
وقد جشّر وجشّر فهو
اجشّر وهي جشراء
وبعبر مجشور به سعال
جاق وجشّر الصبح
&c. &c. جشورا طلع

Forma Gjaschr notat educationem pecudum ad pastum; ut & Tagjschr, in 2. Usurpatur etiam in equis post admissionem pascentibus ante domum tuam. Gjaschar per duplex pbata designat gregem qui pascitur in loco, absque ut redeat de nocte ad suos; nec non pastores qui cum camelis pernoctant. Item Gjaschar usurpatur pro induratione luti in litore, quum siccescit instar lapidis: nec non asperitate in pectore; ut & crassitie vocis. Similiter verbum forma Activa & passiva; cum com-

parativis Agjschbaro, & Gjaschbrao. Dicitur & jumentum Magjschbour, quod tussi sicca laborat. Verbum Gjaschbara cum infin. Gjschbur de Aurora est exoriri. Elucet satis, potestatem exoriendi, in Aurora, esse secundariam. Eam suspicor ductam ab educatione in pastum, ut Aurora concipiatur Lucem diurnam quasi e cubili, vel stabulo, emittere in libera spatia. Ultra conjecturam hoc valere non lim.

os قضينا exegimus; finivimus; absolvimus. Est prat.

1. a قضى, cujus Origo adfert Sectionem, praeisionemque, ut קצה. Hinc finire, praefinire, & alia bene multa, sponte de-

currerunt. غابت aberat pro aberant, ex perpetuo Arabismo: in 3. fam. prat. 1. a غاب med. je, absuit, latuit; occidit: &c. Unde hic exquisite, Aberant res miscentes, turbantes, ejus

شوايب mala mistura. Est

pl. fr. a شايبة part. fam. &

شاب med. waro; miscuit, com-

كَبَلَتْ عَابَتْ شَوَائِبَهَا إِلَى أَنَّ شَابَتْ
وَوَائِبَهَا وَكَمَلَ ٥٦ سَعُودُهَا إِلَى أَنَّ انْقَطَعَ
عَمُودُهَا

commiscuit. Redi ad Conf. 2. pag. 115. 116. ubi usus hicce jam expositus, una cum potestate canorum crinium, sub

شَابَ شَبَّ *med. js. Inde au-*

dacior figura usque dum شَابَتْ *canesceret, pro canescerent,*

دَوَائِبُهُ *nigræ comæ ejus, h.*

c. tenebrosæ noctis extremitates inalbescerent; atque dies alluce-

ret. Est plur. fr. a دَوَابَّةٌ

crinis propendulus in fronte, vel

locus unde antiæ, & capronæ, exoriuntur. Radix ذَاب

med. Hamz. antiis capronis ornavit frontem pueri. Quid an-

sam tralationi huic dederit, ex Teblebio percipere dabitur.

الدَوَابَّةُ الشَّعْرُ الطَّوِيلُ

الْأَسْوَدُ وَالرَّادُ بِذَوَائِبِ

الْأَبْلِ ظِلَامُهُ وَجَعَلَ

فِيهِ بَيَاضَ الصَّبَحِ

بِمَنْزِلَةِ الشَّبَبِ فِي سَوَادِ

الشَّعْرِ قَالَ ابْنُ دُرَيْدٍ

أَمَّا تَرِي رَأْسِي حَاكِي لَوْنِهِ

طَرَةً صَبَحَ تَحْتَ أَذْيَالِ الدَّجَا *

Vox Dfswaba notat crinem longiorem & nigrum. Intelligit autem per crines illos noctis, ejus tenebras. In bis albedinem Au-

roræ eo locat gradu, quo canitiem in nigro capillo. Ita Ibn Doreid.

*An non cernis Caput meum, quod referat color ejus
Propendulum crinem aurore sub laciniis tenebrarum.*

dom nigrae ejus Comae Canescerent, ejus consummata duravit felicitas, usque dum Columna diluculi prorupisset. Postquam

Hoc est: me jam canis spargi, rem, quae & Latinis Coma. Dias, atque aduim, & inalbescere comis. Hud. Transfertur ad frondem latio-

فروع مرثعنة الذوايب

Rami laxi propenduli comis

Placuit etiam ذوايبة الناري
crinis propendulus ignis, qui Aescbylo Prom. V. 1042.

Πυρὸς ἀμφίπυρος βέρυρυς.

Ignis anceps capillitium.

Extat. plus vice simplici in Hist. Salad. qua occasione ausus

ذوايب الذوايل Ispahanensis

Crinem pendulum lancearum, pro acie flammea. Alia figura

ذوايبة القوم Propendulus Crinis populi signat procures, sive nobiliores & eminentiores in populo, qui & ناصبة

coma frontis eadem imagine. Utrumque plenius perspicies ex hocce Tebrizii ad Hamasa.

نواصي الناس اشرافهم

المتقدمين منهم وهذا

كما وصفوا بالذوايب

يقال فلان ذوايبة قومه

وناصبة عشيرته

Coma propendula gentis sunt ejus Nobiles, & eminentes in iis. Eadem ratione etiam Antiarum nomine veniunt; dicitur enim quis gentis suae Antia, & familiae suae Crinis propendulus. Sic vocatus Poeta in Hamasa

ثمانية كانوا ذوايبة قومهم

Octo fratres, Coma gentis suae prominula.

In Camuso etiam reperio ذوايبة
prominulus العز والشرف
crinis potentiae & nobilitatis, pro
اضلا fastigium ejus. Hanc

Glossam Cl. Gql. in Lex. indicavit.

سعون felicitas. Et

inf. i. a سعدن faustus fuit
X dies:

جَمُودُهَا وَلَمَّا دَرَّ 97 قَرْنُ الْفَرَازَةِ طَمَرَ طَمُورُ
الْفَرَازَةِ وَقَالَ أَنَّهُضْ بِنَا 98 لِنَقْبِضَ الصِّلَاتِ
وَنَسْتَنْصِصَ

dies: *beneficum* sidus. Proprie
fulciuit; ut *סעד* Hebraum; unde
כַּיִן סוּיָר *brachium*, quasi
fulior. Vide *Clav. Dial.* p. 203.

204. Verbum ك — ل
etiam per *Damina & Kefra* ad
mediam effertur. Signat. *perfe-*
ctionem omnibus numeris comple-
tam. Proprietas latet. Sequens

انْفَطَرَ *fissus fuit; cum-fissio-*
ne erupit, est praet. 7. a *فطر*
fidit. Hoc ad *germina* transla-
tum peperit notionem, e *fisso*
certice prodeundi, *emicandive*.
Pulcherrime hinc figuratum in 7.

انْفَطَرَ عَمُودُ الصَّبْحِ
cum *fissione* emicuit, sive prorupit
columna aurorae. Apposite *Tebleb*.
يقال انْفَطَرَ الْقَضْبُ
إِذَا بَدَأَ نَبَاتُ وَرْقِهِ

Dicitur, *fissus fuit ramus quum*
prodit germen folii ejus. Habes
lucem ad *פטר* *eruptio-*
nes florum 1 *Reg.* 6. 18. & *פטר*

eruptionem uteri, sive *pri-*
num germen, quod *uterum findit*.
Hoc etiam absolute *פטר*. Infi-
gnicus hanc dictionis *Pf.* 22. 8.

יִפְטִירוּ בִשְׁפָה. Describitur
Sanna species, quum *Lingua*
inter labia sese exerens imitatur
florem calyce fissio emicantem. Pro-
prie, *faciunt erumpere* velut
florem in labio. עֲמוּד

עֲמוּד עֲמוּדָה עֲמוּדָה
Columna עֲמוּדָה
stetit, figurate usurpatur in die
surgente, quae *الصَّبْحِ*
columna aurorae vocatur.

دَرَّ قَرْنُ الْفَرَازَةِ 97
sparsit se cornu binnuli. Id est
radii solis emicantis sparsi sunt.
دَرَّ *sparsit*, & *sparsus fuit*.
Inde *דָּרַר* *sternutavit* ortum pu-
tem. Frequentatur in *sole O-*
rientis, quum *radios quaquaver-*
sum spargit. قَرْنُ *Cornu pro*
ra-

quam vero cornu sese sparsisset hinnuli solaris, ipse quoque dorcadis in morem exilivit, dicens, surge nobiscum, ut colli-

radiante luce nemini ignotum.

عُرَالَة est famin. a عُرَال

Hinnulus, cui Arabes comparare solent solem, quia ut per caecumina celsiora emicant Dor-

cades candore insignes, ita sol per coelum decurrit. Tebleb.

العُرَالَة من اسماء الشمس واسماؤها كثيرة قال الشاعر

يُثْبِتُهُ قَهْرِي الْعُرَالَةَ فِي الضَّحَى
إِذَا بَرَزْتَ لَمْ يَبْقَ يَوْمًا بِهَا بَهَا

Dorcas est inter nomina solis, prout nomina ejus compluscula.

Sic Poeta

Botseina vincit Dorcadem illustri jam die;
Quum emicat non restat, cui splendor str, dtr.

In Clav. Dialect. p. 265. reperies

عَطَسَ لِي أَنْفُ الْعُرَالَةِ

sternutavit mihi nasus Dorcadis;

pro adfulsit mihi aurora. Exortus est sol. Hinc illustrari posse

videtur inscriptio אֵלֶּה הַשָּׁחַר

Cervæ Matutine, Pf. 22 Ad

Cant. 8. vs. ult. jucunda quoque lux ex usu hocce signatissimo

Orientis accedit. Prior Dorcæ est figurata, posterior extra

figuram. Observes عُرَالَة

& عُرَالَة طَبِيبَة

alter-nari. Proverbiale autem quid

طَمَرَ طَمَرَ الْعُرَالَةَ

saltavit saltationem Dorcadis

pro perniciosissime profiluit: quod

ad Cant. 8. vs. ult. item conferri meretur.

98 انهض

surge. Est Imper. in 1. a نهض

alas expandit. نهض. Supra indica-

tum. قَبَضَ fut. 1. a قبض

contraxit, contrahendo col-

legit. صَلَات plur. san. a صَلَة

وَنَسْتَنْصُ الْأَحَالَاتِ مُقَدِّ ۞ أَسْتَطَارَتْ صَدْرُ

كَبْدِي

donum, donatio; infini. fem. & fluxit. Item dedit; donavit; nec non, pervenit. Ab hocce postremo Etymon arcessit Teblebius sic dictam statuens

donationem, لأن المعطي يصل بها الي ثوب أو ثناء

quod donator per rem perveniat ad remunerationem vel laudem. Rem acu non tetigit. A conjungendo ducta est notio, quod donatio conjungat, ac conciliet

animos. نَسْتَنْصُ representari petamus: infut. 10. a نص, leniter fluxit aqua: sudando emanavit & emicuit. Inde pulchra

translatione, haud difficulter contigit hoc vel illud aeris alieni, quod debebatur: quasi dicas, leniter fluxit. Eadem Metaphora

نَاصُ part. pres. usurpatur pro negotio parabili, quod facile confiat: itemque pro presentibus pecuniis, quæ ex mercibus confi-

ciuntur. Similiter نَصْرُ exegit pecunias debitas; præsertim, leniter & facile. Eadem

potestas conj. 10. quæ & per exponitur, collegit stillatim. Rectissime ergo Teblebius. نَسْتَنْصُ اي

نستخرج ونجعلها ناضة والناض المالح الحاضر وهو يستنصض ماله من فلان اي يستخرج ويأخذ منه الشيء بعد الشيء

Fecimus fluere leniter, valet elucimus, & fecimus representari. Nempe sudans, vel leniter fluens, vocatur præsens pecunia: & aliquis dicitur ab aliquo petere ut sudent pecuniæ ejus, quum eas ab eo sensim, paulatimque, exigat. Radicis Origo sita in Micatone; Unde tum ad has, tum ad reliquas, significationes multum lucis, & gratiæ, accedere sibi sentiet, qui ad hæc non rudis.

إِحَالَاتٌ summae promissæ: est plur. san. fem. a sing. إِحَالَةٌ plur. حال Med.

Waru, cujus أَحَالٌ misit ad debitum exigendum, cum manda-

ligamus munera, & summas nobis promissas representari ca-
remus: nam profecto fissionis jecoris mei volitans pro desiderio
stri-

to executionis. Noster hac for-
ma nunc utitur ad designan-
dam summam promissam, in quam
parata executionis jus datur.

استطارت volitat,
pro volitant. Est 3. sem. præ-
in 10. a طار med. je, vola-

vit. Inde استطار proprie,
voluit volare, in volatum se de-
dit. Hoc secundario frequen-
tatur pro dispergi, expandi, dis-
sipari quaquaversum. Ita Tebleb.

استطارت اي انتشارت
وتوسعت قال تعالى
ويخافون يوما كان
شده مستطيرا قال
صاحب الكشاف
مستطيرا فاشبا منتشرا
بالغا أقصى البلاغ من
استطار الحريق
واستطار الفجر

Volitant tantundem nunc est ac
dissipantur & expanduntur. Sic
in Alcorano; & metuent diem,
cujus malum volitans erit. Ibi
Auctor Kesjasi, volitans est dif-
fusum, diffusum, quam latissi-

me extensum; ab usu quo volitas
incendium dicitur, & voluit au-
rorâ. Hic venustissime locatur
in corde pro vehementia amoris
distracto, & sui non compote. Ita
Theocr. 11: 72.

πῆ τὰς φένας ἐκινεῖται.

Et Aristoph. Avib. 1445. πῆ-
τὰς τὰς φένας. Hanc vebemen-
tissimam adfectionem signant quo-
que fissiones jecoris. Nempe

صدع est plur. fr. a صدع
fissio, præsertim quæ fit cum
sono & fragore. Radix صدع
fidit cum fragore; idem quod
ῥήγνμι. Ut autem Græci πῆται
φῆται & absolute πῆται: Itemque
Latini, rumpere vocem; & erum-
pere, prorumpere; sic Arabes
suum findere cur: fragore ad vo-
cem clarior, sonorum, cum fra-
gore quasi editam, transferre a-
mant. Sic capias Glossas illas
in Lexico Golivro, manifesta-
vit, clars exposuit, palam dixit,
professus est. Gravi etiam figu-
ra findere corda, est vehementi
vel amore, vel terrore, adficere.

Utroque in adfectu كبد
jecur quoque frequentari solet;
ut كبد apud Hebræos, & كبد
Ap-

كَبْدِي مِنْ الْخَنِيبِ إِلَى وَلَدِي مُوسَى
 ١٠٠ جَنَاحَهُ حَتَّى سَنَيْتُ نَجَاحَهُ فَحَبْنُ ١٠١ أَخْرَى
 أَلْعَبْنُ فِي صُرْتِهِ بَرَقَتْ أَسَارِيرُ مُسَرَّتَةٍ وَكَلَّ
 لِي ١٠٢ جَزِيرَتِ خَبْرًا عَنْ حُطَا قَدَمَيْكَ
 وَاللَّهِ

Apparet, *fissiones jecoris admirabiliter figuratas.* حَنِيبٌ

شوق *tenerrima adfectio amoris,* desiderium, *miseri-*
cordia, proprie sonum argutio-
rem quem e gutture reddit mater
 حنن *pulli,* consignat. Radix حنن

وَصَلْتُ جَنَاحَهُ ١٠٠
junxi latus ejus. Ad verbum,
junxi alam ejus. Vim phraseos
 أي مشبت معه *recludit Tebleb.* ويدي في يده وجناح
 الرجل يده فإذا جعلت
 يندك في يده فقد
 وصلت جناحه

i. e. cum eo *ivi manu mea in ma-*
num ejus inserta: namque Ala a-
llujus est manus ejus. Quum

itaque manum tuam illius manus
inferis, tum jungis alam ejus.
 Erudite etiam explicat idem
 Scholiastes alteram formulam

سَنَيْتُ نَجَاحَهُ أَي
 سهلت يقال سنبت
 العقدة إذا فتحتها
 كذا في الصحاح

Expedivi negotium ejus, est faci-
le reddidi, ab usu 2. Conj. in sol-
vendo nodo, ut Gfoubarius an-
notat.

١٠١ أَخْرَى *condidit: colle-*
 git: *asseruavit.* In pret. ab حرن
custodivit. Item firmus, muni-
tusque fuit. Omnia secundaria,
a primaria potestate conferendi
baccas foratas; quales linea

عَيْنُ *Hebrais.* حَرَمِيمِ
 oculus, hic venit pro numerata
 ps-

stridulo erga meum filium. Junxi itaque latus ejus, usque dum negotium ejus expeditum dedissem. Quum autem jam aurum in loculos suos condidisset, rugæ frontis exporrectæ refuſerunt, & Remunereris, inquit, bonis ob gressus pedum tuo-

pecunia. ^{صِرَّة} *Crumena a صِرّ*
^{لَار} *strinxit cum stridore; in-*
strinxit. ^{بُرَّتْ} fulguravit,
prat. fam. in 1. conj. pro fulgu-
rarunt, a برق ^{برق} fulsit,
splenduit gladius, fulguravit nub-
es. Non injucunda nunc tran-
slatiq facta ad frontem capera-
tam, & nubilam quasi, quæ re-
miduerit, ac tanquam fulguraverit
præ latitia gestiente. ^{أَسَارِي}
lineæ in fronte, est plur. fract.
secundum, a primo ^{أَسْرَار},
quod a ^س lineæ in fronte,
aut vola. Sequens ^{مَسْرَة}
latitia, lubentia, ab eadem
Radice ^{سَر}, quatenus valet
bilarem letumque reddidit. Ex
Traditione citat Teblebius
فخرج رسول الله
تبرق أساري وجهه
Egressusque fuit Mubammedes,
fulgurantibus striis vultus ejus.

والرجل عند السروى يتطلق وجهه فتظهر خطوط جبهته لهذا يكنا بها عن السروى
Addit idem, ^{السروى} يتطلق
وجهه فتظهر خطوط
جبهته لهذا يكنا
بها عن السروى
Quum autem quis bilaris reddi-
tur, exporrigitur vultus ejus,
& apparent striæ frontis ejus:
atque propterea per eas circum-
scribitur latitia. Iplam quoque
bilaritatem quam exprimit vox
^{سروى}, a striatione ductam
esse, suspicor: nam & ^{حبوى}
pro latitia similem fere Orig-
inem agnoscit.

102 جَزِيَّتْ remunereris.

Est prat. pass. in 1. a جَزِي
pensavit, retribuit. Origo in se-
cando, unde partitio, dispertitio,
pensatio &c. ^{خَطَا} vel ^{خَطْوَة}
gressus; pl. fr. a ^{خَطْوَة} passus.
^{قَدَمَيْكَ} pedum tuorum,
dento

وَاللَّهُ خَلِيفَتِي عَلَيْكَ فَقُلْتُ أُرِيدُ أَنْ
 أَتَّبِعَكَ ^{١٠٣} لِأَشَاهِدَ وَلَكَ التَّجِيبَ
 وَأَنَافَتَهُ لَكِي يَجِيبُ فَنَظَرُ إِلَيَّ نَظْرَةً
 اتَّخَذَ ^{١٠٤} إِلَيَّ التَّحَدُّوعَ وَضَحِكَ جَنِّي تَغَرَّرْتُ
 عَيْنَاهُ بِالدُّمُوعِ ثُمَّ أَنشَدَ

يَا ^{١٠٥}

demto adf. redit قَدَمَيْنِ

gen. Dual. a قَدَمٌ pes; cujus
 radix قدم קדם præcessit. Ex-
 quisita illa formula, لَكِ قَدَمٌ
 قَدَمٌ quam Gol.

noster eleganter exposuit, me-
 rito ingenue virtutis multum va-
 luit apud illum, ad verbum sonat,
 ei est pes rectitudinis apud illum.

Ita dicunt اثبت قدما في

firmissimus pede in aliqua re; pro
 valde peritus: nec non, firmissi-
 mus pede apud aliquem; i. e. vetus
 amicitia, & gratia. خليفة

Chalipba, est Vicarius, succes-
 sor. Hinc solennis comprecat-

tio confolantis كان الله

خليفة والدك fit Deus
 Vicarius genitoris tui; vel alte-
 rius personæ, cuiuscumque.
 Hoc egregie nunc immuta-
 tum, fit Deus Vicarius meus su-
 per te: i. e. quod tibi nunquam
 persolvere possum ipse, persolvat
 Numen.

١٠٣ أشاهد præfens conspi-

cer. Est fut. phatatum in 3. prop-
 ter præfixum. Radix est شهد
 præfens adfuit. Itemque testimo-
 nium oculatum tulit تولى

præstans, nobilis, generosus;
 in forma Pabil; a تَجَبَّنَ
 egregius, nobilis fuit. Est po-
 testas

tuorum, ac pro me id tibi præstet ipse Deus. Tum ego, discipulo equidem, ut te consequar, filiumque illum tuum præstantissimum præsens conspicer, ac sermonem cum eo conferam. Ille autem me contuitus ut solet deceptum deceptor, & cachinnans sic ut oculi ejus lacrimis opplerentur, cecinit.

O 12

testas *secundaria*, a decorticando ducta: ea *metaphora*, qua delibratum multi viri docti Latinis, usitatum fuisse autu-

mant, pro *lectissimo*. أَنَابَتْ alloquar, sermonem conferam: item fut. pbatat. in 3. a نَفَتْ flavit; cum flatu ejecit, ex ore edidit &c. Conjugatio 3. نَفَتْ apud Haririum crebra in Colloquiis. Ea Lexico accrescat.

كَى ut, respondet دى قى; moi: ut mihi. Præmissum ل dat اَلَكى ad ut, cum in finem ut.

يَجِبُ respondeat; est fut.

pbatat. in 4. a جَاب med. waw, secult; item pervasit, trajecit.

Inde أَجَابَ respondit; annuit; concessit; morem gessit: q. d. fecit transire; non respuit, non repulit, sed recepit, responditque.

104 خَادَعٌ deceptor. Est part.

pres. ut مَخْدُوعٌ part. pass.

in 1. a خَدَعَ decepit, fefellit, dolo circumvenit. Est *secundarium*; a subducendo sese, ut videtur, ductum; nam خَدَعَ etiam exponitur, subduxit se in latibulum lacerta. ضَحِكَ

risit, est ضاحك: proprie reniduit, resplenduit. De mutatione Elementi consule Clav. Dial.

p. 296. تَغَرَّغَرَتْ opleti sunt oculi ejus lacrimis. Proprie gargarizavit uterque oculus. Nempe liquor venisse dicitur gargarizare; quum sonum reddit gargarizantis. Verbum quadrilit.

غَرَّغَرَ reciprocavit in gutture liquorem, vocem, spiritum, moribundi instar; haud dubie βροματοποιῶν; ut & γαργαρίζω, atque γαργαρίδι gurgulio. Minus

Y

com-

١٥٥ يَا مَنْ تَطَنَّا السَّرَابَ مَاءً لَمَّا رُهِيتُ

الَّذِي رُهِيتُ *

١٥٦ مَا خِلْتُ أَنْ يَسْتَسِرَّ مَكْرِي وَأَنْ

يُخْبِلَ الَّذِي عَنَيْتُ *

١٥٧ وَاللَّهِ مَا بَرَّةَ بَعْرَسِي وَلَا لِي أَبْنُ

بِهِ أَكْتَنَيْتُ *

١٥٨ فَأَنَّمَا

تفرغرت commodum Teblebius

أي امتلات وأصله من

غمر الطائر فرخه إذا نرقه

Tegargerat nunc est oppleti sunt ;
a Radice Garr , de Ave rostrum
rostro pulli insertante. Noster

nunc respexit usum غمر غمر

in sono olla bullientis , qui gar-
garismum imitatur. Ad eam
rationem Oculi lacrymulis ex-
astuantibus pleni dicuntur gar-
garismum reddere.

١٥٥ تَطَنَّا opinatus est. In

prat. s. pro تَطَنُّنْ Sic تَغَصِّي

delapsus ex alto irruit accipiter ,

pro تَقْضَضْ enotatur a

Tebleb. Volunt ad concursum
trium similitum literarum evitan-
dum mutationem inductam. Id
si verum esset , omnia quibus
secunda & tertia eadem , sic im-
mutari possent in 2. & 5. con-
jugatione : quod tamen neuti-
quam permittum. Ratio ergo
aliunde derivanda. De ea alias.

سَرَبْ Species aquae meridianis
horis apparens in campis arenosis.
سَرَبْ Etymon indicat Tebleb.

قال صاحب الشاف

هو ماء يري في الغلالة
من

O tu qui evanidam lymphæ speciem putasti aquam, quum
narratiunculam tibi meam propinavi

Haud imaginabar occultum fore dolum meum, aut dubium
quod producebam.

Per Deum, nulla mihi Berra uxor, & nullus a quo cogno-
miner filius.

Sed

من ضوء الشمس وقت
الظهيرة يسرب علي وجه
الارض كأنه ماء يجري

Auctor *kesjafi* ait, Savab esse spe-
ciem aque, quæ in deserto apparet
ad splendorem solis tempore meri-
diano, fluat liberius in superficie
terra: haud secus ac aqua fluens:
Confer *Adagia Golii* p. 92. 93.
& *Nawabig.* IX. Egrege hic

locatum *رَفَيْتُ* narravi, pro-
pte *rigori*. Verbum *Allegorie*
unice subserviens.

١٥٥ *خَلَّتْ* imaginabar. Est

in *prat.* 1. a *خال* med. je

يَسْتَمْتَعُ occulere se: in *fut.*

١٥. a *سَرَّ*; de quo supra.

يُغْتَبِلُ dubium effet: in *fut.*

4. iterum a *خال* *imaginatus*
est: quasi dicas opinionem du-
biam movit. *عَنْبَتٌ* *signi-*
ficabam, intendebam, produce-
bam: a *عَنْبَى* respondit.

١٥٧ *بِعَرَسِي* in uxore mea

nulla Berra. Sic *Arabismus* fert
solemnis, quo *prep.* *ب* in si-
gnat interiorem conditionem,
habitu, naturam rei. Solens
fallit, falliturque, natio Gram-
maticorum, quum hocce *Beth*
appellant *Nominativi*: &

بِقَدِيرِ *Deus in po-*
tente nihil aliud sonare vo-
lunt, quam, *Deus est potens.*

إِكْتَسَبْتُ cognominem

me, in *prat.* 8. a *كُنِيَ*
circumscripsit alio nomine, كُنَى.
Origo in obtegendō, sita; ut ad
Jodum submonui.

فَأَتَمَّا لِي قُنُونٌ سَحَرِي أَبْدَعْتُ فِيهَا
وَمَا أَفْتَدَيْتُ *

لَمْ يَحْكُهَا إِلَّا ضَمِيرِي فِيهَا حَكِي
وَلَا حَاكُهَا إِلَّا كَمَبْتُ *

تَخَذْتُهَا وَضَلَّةً إِلَيَّ مَا تَجَنَّبَهُ كَتِي
مَتَيَّ أَشْتَهَيْتُ *

وَلَوْ تَعَاوَيْتُهَا لَكَانَتْ حَالِي وَلَمْ
أُحْيِ مَا حَوَيْتُ *

فَتَبَّهْ

108 فَأَتَمَّا Namque. Nunc	prat. 4. ا بدع produxit no-
simpliciter positum pro فَاَنَّ	vum quid. اَفْتَدَيْتُ imita-
At utique : ex ف & اَنَّ. Tritus	فَدَيَّ : in prat. 8. ا فَدَيَّ
pleonasmus voculae مَا	celeriter incessit : proprie se-
Si tamen Originem spectes, ad	cuit. q. d. secutus iter.
Verbum erit, at usique quod.	109 يَحْكُهَا complexus
قُنُونٌ Varia species; est plur.	est ; enarravit eas. Est fut. in
اَنَّ	1. per Apocopen ultimæ , pro
fr. ا modus, species rei. &c.	لَمْ يَحْكِي, ob præcedens لَمْ
أَبْدَعْتُ excogitavi primus : in	minime, neutiquam. Est secun-
	daria

*Sed præstigiæ mibi variæ technæ , quas novas plane
confingo , neutiquam imitans.
Quales nec Asinaeus in narrationibus suis comp'exus est ,
nec pertexit Cumeichus.
Quas teneo conciliatrices prædæ quam manus meæ decerpit
quandocunque lubuerit.
Has si defererem , status meus immutaretur , nec posside-
rem quæ possideo.*

Ex.

caria vis, orta a constringendo,
& contextendo. Ejusdem ergo

Originis sunt **حكي**

ult. wow vel je , & **حاك**

media wow vel je : nam **حاك**

pro **حوك** est texuit : Sed

حاك pro **حيك** valet
divaricatis cruribus , & jactato
corpore incessit. A texendo signi-
ficatio ducta. Asinaeus & hæc
Cumeichus nobiles prosa & versa
Oratione Viri.

110 **تخذتها** sumsi illas.

Est præt. in 1. a **تخذ** vel

تخذ accepit. Hoc propaga-

tum ab **اتخذ** 8. conj. ab

اخذ sumsit. Talia multa in

Clavi Dialect. indicata. **وصلت**

conjunctio, commissura: omne id,
quo ad aliquid pervenitur. **تجني**

carpat: in fut. 1. a **جني**

carpsit; quod figurate nunc po-
situm, pro fructum, lucrum,

commodum percepit. **يشتهى**

concupivi: in præt. 8. a **شهى**

voluit; appetivit.

111 **تعافيتها** defererem

ear. Proprie refugerem ear, me-
que immunem intactumve ab iis

servarem. Est præt. 6. a **عفى**

pura, sincera fuit res. Inde in 3.

عافي incolumem innoxium,

servavit Deus. Omissum in

Lexicis **تعافي** semet purum,

sincerum, intactum servavit.

لحالت sane verteretur. Est

præst. 1. cum **ل** Emphat. ab

۱۱۲ قَمِهْدِ الْوَدَّيْ أَوْ فَسَامِحْ إِنْ كُنْتُ

أَجْرَمْتُ أَوْ جَنْبَيْتُ *

ثُمَّ إِنَّهُ ۱۱۳ وَدَعْنِي وَمَضِي وَأَوْدَعَ قَلْبِي جَمْرَ

الْقَضَا

حال *versus* fuit ; unde &

حال *status* , id in quo res

vertitur. أَحْوِي pro أَحْوِي

possiderem : in fut. Apocopen

passo ab حَوِي complexus est.

۱۱۲ مَهْدِ admitte. Proprie

sterne , tanquam in cunis. Est

Imper. in 2. a مَهْدِ stravit
equabiliter lectulum. Venustissi-
ma phrasis sternere excusationem.

سَامِحْ condona in imper. 3. a

سَمِحْ facilis , indulgens fuit.

Proprie enodis extitit prae molli-
tie. Alibi jam illustratum.

أَجْرَمْتُ crimen commisi. Ia

F I N I S.

Excusationem vero admittas, vel etiam condones, si quicquam criminis aut culpæ contraxero.

Deinde vale mihi dixit, relinquens cordi meo prunas vivacissimas.

præt. 4. a جَرَمَ secuit, rese-
cuit; unde secundario ortum, pa-
trare quid criminis. Simile ob-

ferres in جَنَى carpsit pro
deliquit, & mali quid commisit.

113 وَدَعَ valedixit: a وَدَعَ
posuit, deposuit. Inde etiam se-
quens. أَوَدَعَ in præ. 4. reli-
quit; Proprie depositum veluti

tradidit, ac commendavit. جَمَرَ

plur. fr. a جَمَرَةٍ pruna.

arboris, cujus Lignum prunam
vivacissimam præbet. Hinc an-
porrecta formulæ Proverbiali,
Commendavit cordi meo prunas
Elgada: pro vivacissimas mihi
curas in longum tempus reli-
quit.

غَضًا pro غَضُو est nomen

F I N I S.

CON-

المقامة

السادسة : المراهبة وتعرف

بالخبيفة

أَلَحَرْتُ نَسْنَ هَمَامٍ قَلَّ حَضَرْتُ
 مروي دِيَوَانَ النَّظْرِ بِالْمَرْغَةِ وَقَدْ جَرِي
 بِهِ ذِكْرُ الْبَلَاغَةِ فَأَجْمَعَ مَتَى
 حَضَرَ مِنْ : فَرَسَانَ الْبَرَاغَةِ وَلَرَبَابِ الْبَرَاغَةِ عَلِي
 أَنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ : يَنْقُحِ الْأَنْشَاءَ وَيَنْصَرِّفُ
 فِيهِ

* *Maragensis* inscribitur Con-
 fessus hicce, a مراغة *Maraga*,

من بلاد العجم من

كور اذربيجان

quæ ex urbibus Persiæ est in Pro-
 vincia Adserbigiakæ. Vide Ju-
 dicem *Salad*. Alter titulus

أَلْخَبِيفَةُ *Variegato colore*

oculorum inditus a præcipua hu-
 jus dissertationis materia ; sive
Epistolio ita *Variegato* omnibus
Vocabulis, suis, ut alterum li-

teras habeat punctis carentes,
 alterum insdem insignitas. Est

fam. ab أَخْبَفَ quæ est

form. compar. a خَبِيفٌ

Oculorum variegatio, ita ut ca-
 sius, alter niger sit.

I دِيَوَانٌ *Diwan*. Proprie

Rationarium judicis, aut præfe-

cti ; quasi دَوَانٌ, a دان

دَان ; cujus 2. conj. exponitur

CONSESSUS SEXTUS.

Ab oculorum Variegato Colore dictus

MARAGENSIS.



Arravit Harith Ibn Hemmam, dicens. *Marage* aliquando interfui *eruditionis Concilio*, in quo de eloquentia dissertabatur. Consentiebant autem qui præsentes aderant *ex equitibus Calami*, & *principibus elegantiae*, haud superesse ultra qui *carmen ex tempore* de-

in tabulas publicas retulit, scripsit in albo. Hinc accrevit significatio multiplex, ut *syntagmatis carminum*, tractatumque: item *Loci ubi confessus habetur judicialis*. Hinc translatio nunc facta ad *confessum Eruditorum*, qui insignite vocatur

ديوان التنظير *Diwan contemplationis*, i. e. *Disputationis*. جري به ذكر البلاغة *ad verbum est, currebat in eo memoratio facundiae.*

فرسان البراعة 2

Equites calami; venusta figura; pro iis qui scribendi facultate præpollent; Oratores, Poetae &c. Nota translatio, qua etiam *Græci & Latini* delectati. Idem

لُرَبَّابُ الْبِرَاعَةِ Domini

excellentiæ mox appellantur.

رَبُّ أَبْرَابٍ est plur. fr. a رَبَّ

رَب princeps, magister, Dominus &c. De altero sic Tebl.

البراعة اي الاصاله في

الراي والبارع الاصل

الجيد الراي والبراعة

هنا البلاغة الفايقة

Vox hæc designat firmitatem mentis, ut participialis forma notat firmum & præstante mente præditum. Hic ponitur pro facundia eccellente.

يُنَقِّحُ الْأَبْشَاءَ 3

deproperaret carmen purum. Proprie, Emedullaret carmen facere.

Z

Prius

فَبِهَ كَبُفَ شَاءَ وَلَا خَلَفَ ٤ بَعْدَ
 اتَّسَلَفَ مِنْ يَبْتَدِعْ طَرِيقَةً غَرَاءَ ٥
 يَفْتَرِعْ ٦

Prius est in fut. 2. a نَقَحَ
 exinanivit os medulla. Alterum
 in infin. 4. a نَشَأَ نَشَأَ tol-
 li in altum : Inde أَنَشَأَ
 produxit, construxit; speciatim,
 aliquid grande, ut Epistolam
 Rhythmicam, carmen &c. Con-
 venit cum usu Hebræo نَشَأَ
 sustulit parabolam. Sequens
 يَتَصَرَّفُ versaretur pro ar-
 bitrio, est fut. in 5. a صَرَفَ
 vertit, invertit &c.

خَلَفَ بَعْدَ السَّلَفِ ٤

successit post eum qui decessit. Sic
 imitor paronomastiam, quæ in
 Arabico jucundior. سَلَفَ
 majores, decessores, est actio verbi
 سَلَفَ præterit, præcessit :
 ut præcessio grata Euphemia de-
 signet majores, qui jam decesse-
 re. Proprietas Radicis sita in
 levi & lubrico. Inde notiones

omnes effluxere. 1. *æquavit*,
complanavit terram. *Illevit*: o-
 blevit: occavit: a lavigando cun-
 cta. 2. *præterit*, *præcessit*: a lap-
 su lubrico, q. d. *prælapsus est*.
 Reliqua inde ex facili succe-
 dent non imperito horum tra-
 ctatori. Est Hebreum סלח

يَبْتَدِعْ طَرِيقَةً غَرَاءَ ٥

Ad verbum, *excogitaret viam*
candida nota insignitam: ad e-
 xemplum illius nempe, qui di-
 cere ausus,

Avia Pieridum peragro loca, nul-
 lius ante

Tacta solo: juvat integros acce-
 dere fontes.

بَدَعَ est fut. 8. a يَبْتَدِعْ
 noviter produxit. Origo in La-
 طَرِيقَةً xico haud comparet.

طَرِيقَةً
 via, semita, regula; & طَرِيقًا

item via, sed proprie potius ve-
 nire amans. Sunt formas partici-
 piales

deproperaret purum, in eoque pro arbitrato versaretur, neque successisse doctis majoribus, qui intactam viam aperire, aut dissertationem Virginem posset conscendere. Scilicet

piales Hebraeae, Pabil, a طارق | quod tactum, ad *Conf. 3. pag.*
noctu venit; adiuvit, inivit; con- | 152. Verbum est, غَرَّ *Alba*
cussit, verberavit; jecit filices | *fuit facies, macula canduit frons*
&c. Omnia secundaria. غَرَّ | *equi. Istud اغرَّ alba macula no-*
candida macula, vel nota, insi- | *tatus in fronte; cum مَحَجَّلٌ*
gnis in fronte equus &c. Est | *albis pedibus insignis equus; mi-*
comp. fam. ab اَغْرَّ candicans | *rifice transfertur, & ob amo-*
&c. Id productum a غَرَّة | *rem, quo gens in equos tan-*
candicans macula in fronte equi: | *tum non insanit, permittitur.*
In Hamasa extat,

كَانَ يَوْمَ اَغْرَّ مَحَجَّلٌ *

Dies candida nota in fronte, in pedibus, insignis factus est.

Plenius Samuel Ibn Adia, Poëta vetus, Ibid.

وَأَيَّامُنَا مَشْهُورَةٌ فِي عَدُوِّنَا
 لَهَا غَرٌّ مَعْلُومَةٌ وَحَجَّوْلٌ *

Et dies nostri nobilitati in inimico nostro,

Quippe candidis frontium, candidis pedum, notis insigniti.

Breviter & solide Tauriz. | *Qui inter dies emineant ut inter*
هي بين الايام كالغَرِّ | *Equos illi qui nota candida fron-*
المحجلة بين الافراس | *tis, & pedum insignes. Utitur*
العقد | *Haririus Conf. 30. عقد هذا*
 Z 2

يُفْتَرِعُ رِسَالَةً عَذْرَاءَ ٧ أَلْمُفِلِقُ مِنْ
كُتَابِ هَذَا الْأَوَّلِ أَلْمُتَمَكِّنُ مِنْ أَمْرِتَةِ الْبَبَانِ
كَالْعِبَالِ

العقد المنجّل في هذا
البوم الاغرّ المحجّل

Nexuit vinculum bocce venerabile connubii, in die candicante frontem, candicante pedem. Ad homines quoque applicitum;

indeque اغرّ passim illustrem, & virtutibus insignitum exprimit. *ἡ δὲ ἡδὴ* Fideles hoc titulo ornatos voluit Mubammedes. Ita Alkazwin. in Prefat. ad Vit.

القائد الغرّ Mubam.

المحجّلين الي جنات

Qui manuducit candida frontis, candida pedum, nota insignes ad Hortum amœnitatis. Hinc clarius intelliges quomodo

sanctos in celis notare queat, ut est in Lex. Gol. & quid sibi velit illud in Hist. Tim. pag. 3. غسل

بسيّئ الظغبان كل

agrè Lavit gladio Tyrannidis omnem candida frontis & pedum nota insignem: i. e. fidelem Mubammedanum. Vides quanta gratia sit phræsis

candida frontis nota insignis via Eloquentiæ.

يُفْتَرِعُ رِسَالَةً عَذْرَاءَ ٥

consunderet dissertationem Virginem. Est audacissima Metaphora, quam tamen frequens usus emollivit, qua Virgo hic signat materiam aliquam nobilem, & intactam, cujus novitas, & dignitas necdum præflorata quasi ab ullo Scriptore. Illustrata jam formula, Proverbialis quodammodo, in notis ad Ispahanensem pag. 14. Satis appositè Tebleb.

ومعني يفترع رسالة

عذراء ان ياتي رسالة

قد تصعب طريقها

Sensus bujus phra-

licet ex hujus ævi Scriptoribus mirificentissimos, qui eloquentiæ habenas moderari crederentur, clientum instar ha-

phraeos est, ut adferret disserta-
tionem, cujus præpedita esset aliis

via. ^{عَذْرَاء} Virgo, ex Origine

videtur substrictam, vel substri-

ctiorem denotare; ut ^{عَذْرَاء}

& ^{عَذْرَاء} Virginitas, a substri-

ctione Hymenis dicta. Non mi-
rabere jam, qui factum, ut

^{عَذْرَاء} etiam signare queat in-

strumentum ferreum quo extor-

quetur veritas. ^{يَقْتَرَعُ} fut. 8. a

^{فَرَع} verticem tenuit: Item,

verticem fregit. Hinc gemina

ansa ului 8. conjugationis, quo

^{اَقْتَضَّ} valet ^{اَقْتَضَّ}

defloravit Virginem.

7 ^{مُعْلَفٌ} Mirificus. Est

part. 4. a ^{فَلَفَ} fidit, diffi-

dit. Inde ^{أَفْلَفَ} Miri quid

fecit, miracula patravit: q. d.

effudit & exsculpfit aliquid gran-

de, & prodigiosum. Amat in

bonum quoque transferri, ut

quum prodigium Eruditionis

aliquis vocatur. Sequens

^{مُتَمَكِّنٌ} in potestate ba-

bens, est part. 5. a ^{مَكَّنَ}

firmus fuit: in 2. ^{مَكَّنَ}

firmavit. In 5. ^{تَمَكَّنَ}

firmatus est: firmam rei potesta-

tem accepit. ^{أَنْزَمَتْ} capistra;

in plur. fr. a ^{نَزَمَ}

Habena. Funiculus annexus an-

nulo per nasum jumentum trajecto.

Splendide; Eloquentiæ Habenæ

in potestate habere. Etiam Græ-

cis, & Latinis placita imago.

^{عِبَالٌ} familia, domestici quos

quis sustentat: turba alumno-

rum; item pulchre transfertur,

cum iisque comparantur Scrip-

tores inferioris ordinis, qui tan-

quam clientes dependent ab au-

thoritæ Veterum, super quos

quasi recumbunt; & quorum vi-

ribus sustentantur. Sentis qua-

re struxerit Haririus noster, si-

cut turba alumna super prioribus.

^{مَلِكٌ} ditone tenuit,

possedit; pulchre etiam hic lo-

catum. ^{فَصَاحَةٌ} Eloquen-

tia,

كَالْعِبَالِ عَلَيَّ الْآوَابِلِ وَكُوْ مَلِكْ فَصَاحَةٌ
 سَحْبَانْ وَابِلِ وَكَانَ بِالْمَسْجَلِسِ كَهْلٌ
 جَالِسٌ فِي الْحَاشِيَةِ وَعِنْدَ مَوَاقِفِ
 الْحَاشِيَةِ

tia, proprie fragor, a فَصَح fregit; unde sonoram rupit vocem per Metonymiam succrevit. Hebræa formula פָּצַח רִנָּה rupit tinnitum, eandem fere vim exerit. De Sebbano Wajilo aliquid ad initium Conf. 5. pag. 70.

8 جَالِسٌ sedens. Est part. præf. a جَلَسَ confes-

dit: unde & مَجْلِسٌ

confessus, conciliabulum. حَاشِيَةٌ in Lexico signat oram vestis, marginem: item, inferioris ordinis homines; domesticos; affeclas: iterum, tractum, umbram, protectionem. Habes glomus con-

volutum, cujus filum nemo e-
 volvat, nisi qui & Formam &
 Originem simul teneat. Forma
 præbet participium fam. ab
 حَشَى farfit, replevit: quasi
 dicas stipatricem, nempe oram
 & extremitatem, in veste, aliis-
 ve rebus. Hinc angulus, tra-
 ctus regionis, terræ, quasi ora
 & ala. Item umbra, protectio;
 ansa sumta ab ora vestis, quæ
 expanditur quasi super clientes,
 a patrono præpotente. Vides
 quam facilis transitio fuerit ad
 affeclas, domesticosque alicujus:
 & quomodo tandem inferioris
 ordinis hominis hæc ipsa forma
 commodissime hinc potuerit
 consignare. Exempla paucula
 non displicebunt. In Hamasa
 egregie

كَانَتْ خَزَاعَةٌ مَلَأَ الْأَرْضَ مَا اتَّسَعَتْ
 فَقَصَّ مِنَ اللَّبَالِي مِنْ حَوَاشِيهَا *

Fuit Chezæa, tribus, plenitudo terræ, qua late patet;
 Sed absceidit vicissitudo noctium de Oris ejus.

habere dicebant ad *priscos illos heroas*, etiamsi possiderent eloquentiam *Sebbani Wajili*. Erat autem in Confessu quidam *provehioris jam ætatis*, residens in *angulo*, & inter *famulam turbam*: qui quotiescunque se in

i. e. de *multitudine familiæ*, quam *laciniosæ instar vestis* trahabat *numerossissima gens*. In *Hist. Tamerl.*

p. 51. ثم يشن علي

عساكر تيمور الغارات

وبدرك فيهم للمسلمين

الغارات ويقتطع من

حواشيه وما يمكنه

من مواشيه

Deinde *sparsim grassaturas exercuit in copias Timuri*; atque pro *Moslemis multiplicem exegit rationem*, earum *extremitates cædens*, & quicquid poterat de *jumentis rapiens*. Et pag. 94.

لكنه خاف غاييلته

فجمع حاشيته وصاغيته

Quum *metueret tamen Timuri impetum*, *collegit extremitatem suam*, & *inclinationem*, i. e. *universam suam familiam*, atque *amicos*. I-

terum pag. 107. ثم انسلت

من بين الحواشي والاعوان

Deinde *elapsus est de inter Oras*, i. e. *affectas*, & *milites præstidarios*. *Luculentum inprimis*

مع ضعف

حالي وقلة مالي وضيق

دايرتي وبلادتي ورتة

حاشية طريفي وبلادتي

Cum *imbecillitate status mei*, &

paucitate opum mearum; & *angustia circuli mei ac regionum*

mearum; & *tenuitate oræ famul-*

larii mei recentis & veteris. No-

tanda formula الحواشي

tenuitas orarum, in *famulatio non*

ita ampla; quum quis *tenuis*

tantum habet oras, & *extremi-*

tates quasi vestis: & *non multam*

trahit familiam, quam *sustenta-*

re debeat. Hinc *ansa porre-*

cta forte alteri figuræ, qua

هبش رقبتي الحواشي

Vita *tenuis orarum* apud *Golium*

ex *Gjeub*. *exponitur commoda*,

commodis adfluens: quæ *nempe*

non prægravata oneribus curisque.

Potest & ex *alio fonte venusta*

هذه locutio derivari. Nempe

برقبتي الحاشية

tenuis oræ vocatur etiam quic-

quid molle, delicatum, elegans.

Ita in *Hist. Tamerl.* pag. 344.

وكان خليل سلطان

لطيف الذات ظريف

الصفات

أَلْحَاشِيَةُ فَكَانَ كَلَّمَا شَطَّ أَلْقَوْمَ فِي
 شَوَاطِهِمْ وَنَشَرُوا أَلْعَجْوَةَ وَالنَّجْوَةَ مِنْ نَوَاطِهِمْ
 يُنْبِي ١٥ تَخَانَرَهُ طَرَفِهِ وَتَشَامَخَ أَنْفِهِ أَنَّهُ
 مَحَرَّرُنِي ١٥

الصفات نسيم اخلاقه
 لا تحمل من خدايدان
 نزعانعه ويرد مزاجه
 اللطيف لركة حاشيته
 لا يثبت لمجادبة
 المشاقة والمنازعة

Erat namque Chalil Sultanus le-
 nioris indolis, & moribus elegan-
 tioribus, cujus aura blandior in-
 genii ferre non poterat turbines
 Chadaidadi: & cujus tempera-
 menti vestis subtilior ob tenuita-
 tem ora non subsistebat tractioni
 dissidii & concertationis. Citra

وكان
 السلطان رقيق الحاشية
 اديبا شاعرا ظريفا

Eratque Sultanus tenuis oram,
 Humanus, Poeta elegans.

شَطَّ فِي شَوَاطِهِمْ وَ
 audacius se intulerunt in cursu

شَوَاطُ suo. Pulchra paronomasia. *curfus, curriculum, a שו"ט fla-
 gello. Supra expositum. شَطَّ*
est modum excessit, evehctus est
ultra limites; a primaria potes-
tate longius tendi: unde alio
flexu valet, recta statura fuit;

cujus partic: شَاطُ Recta sta-
 tura præditus: & شَطَّاطُ

recta ac justa statura. At شَطَّطُ
 vitio datum signat excessum om-
 nem in dictis factisve; unde &
 mendacium & injustitiam ample-
 ctitur. Venusta formula, spar-
 gere e Calatbisco Daçtylos bonos
 ac malos, pro expromere e penu
 sua eruditionis sententias bonas
 & malas. Habet aliquid Pro-
 verbiale.

يُنْبِي ١٥ annunciabat;
 granditer pro ostendebat. Est fur.

in curriculum hocce eveherentur audacius homines nostri, atque ex calathisco suo spargerent dactylos bonos limul & malos, ostendebat palpebrarum suarum contractione, & nasi corrugati suspensione, se oculum in terram figere ut pro-

4. a نَبَأَ نَبَأٌ. Constructio quoque grandior, annunciabat contractio oculorum ejus, & sus-

pensio nasi ejus, &c. تَخَانَرُ

inf. 6. a خَرِي angustis, limisve, oculis fuit. Inde خَارِي

porcus nomen invenit. Arabes

خَنَزِيرٌ vocant, forma

auctiore, inserto Nun; cum al-
lusione forte ad خنزير fætu-
it.

طَرَفٌ extremitas, acies gla-

dii, oculi. تَشَامَخٌ iterum

inf. 6. a شَمَخٌ altus fuit:

unde dicunt بانغہ شَمَخ

alto naso fuit: ad fastidium, in-
dignationem, contemtionem alio-

rum, & superbiam pingendam.

In Hamasa extat شَمُوحُ الْأَنَفِ

Altus nasi, pro nobili & ge-
neroso. Figuratissime Ispabu-

nenfis inducit مَجْدُ اشْمَخ

Gloriam alto naso præditam. For-
mam nostram in Lexico omis-
sam reperies quoque in Hist.

Tamerl. p. 43. فَأَنَا قَوْمٌ

لَنَا بَأْسٌ وَشِدَّةٌ وَالْعُدَّةُ

وَالْعِدَّةُ وَالِدَوْلَةُ وَالنَّجْدَةُ

وَلَنَا يَصْلُحُ التَّشَامُخُ

وَالنَّابِيُّ حَتَّى كَأَنَّهُ

قَالَ فَبِنَا الْمُنْتَبِي

نَحْنُ قَوْمٌ مَلِيحُونَ فِي نَرِي نَاسٍ

فَوْقَ طَبَرٍ لَهَا شُحُوصُ الْجَمَالِ *

« مَخْرَنْبِقٌ لِبَنْبَاعٍ وَمَجْرَمٌ سَبْمٌ الْبَاعِ
 « وَنَابِضٌ يَبْرِى النَّبَالُ وَرَابِضٌ يَبْغِي النَّضَالُ
 فَلَمَّا

Namque profecto gens sumus quibus fortitudo, & vebementia; & apparatus ac numerus; & potentia atque animofitas: nobisque

convenit nasum suspendere, fastumque præ se ferre: adeo ut in nos dixisse videatur Mutenabius.

*Nos gens sumus ornati specie hominum
 Super volucris quibus proceritas camelorum.*

II مَخْرَنْبِقٌ oculum figens in terram. Est partic. formæ 3. quadrilit. a خَرْبِقٌ
 fidit vestem: unde اِنْخَرْبِقُ

& per trajectionem اِخْرَنْبِقُ
 exponitur, laxatis palpebris oculos bumi defixit: conticuit, siluit. Ex Gjeubario hæc appo-
 suisse juvabit المخرنبق

المطرق وفي المثل
 مخرنبق لبنباع اي
 لبثب اذا اصاب فرصة
 ومعناه انه سكت لدهابة
 مخرنبق, est o-

culos cum silentio defigens bumi; ut in proverbio; Oculos cum silentio defigens, ut ulnas extendat; i. e. ut infiliat quum inveni-
 nerit occasionem. Applicatur ei qui fileat mali quid moliens Con-
 cinit, quod a Tebleb. annotatum,

قال ابو عبيدة المخرنبق
 الساكت علي السوء
 لبنباع لبظهر الذي
 في طبه من الشر

Abu Obeida ait; Muchbrenbik est filens super malo; ut ulnas extendat, id est, ut promat id quod complicatum habet de malo. Vides ipsis Arabibus in Proverbio hocce Veteri enucleando aquam hærerere, quoad genuinam vim & Originem Verborum; quamvis de sensu, generatim, satis con-

profiliret, & in se contrahi ut mox amplo passu emicaret; esse item jaculatorem qui sagittas aptaret, & procubito-
rem

constet. Ad Originem istam vestigandam observo Verbum

بَاع ulnas extendit quoad potuit, in 7. usurpari de Serpente quum sese explicat & distendit.

Idem Serpens dicitur اطرف

laxatis palpebris oculos bumi figere, quum meditatur insilire in prædam. Ita Taabbeta Sjerran in Hamaſa.

مَطْرُقٌ يَرْشَحُ سُمًّا كَمَا

أَطْرُقَ أَفْعَى يَنْغِثُ أَلْسَمَ صِلْ *

Oculos bumi figens, roransque venenum, prout

Oculos bumi figit serpens, qui expuit venenum, basiliscus.

Hinc formatum puto illud

مَخْرَنْبِقٌ لِبَيْبَاعٍ

proprie in Serpente, unde latius dimissum Proverbium ad omnes qui summo silentio aliquid inopinati moliantur. Eodem fertur, contrabens sese, ut exten-

deret orgyiam. مَجْرَمٌ

part. 1. verbi quadrilit. جَرَمٌ

quod in Append. Gol. valet in se contractus fuit: peculiariter ad insiliendum, ut monet Tebleb. A

leonibus petita imago. بَاع

orgyia; spatium ulnarum exten-

sarum; transfertur ad quadrupedes, diciturque باعت

الناقة الارض ulnis mensus est

ان اقطعتها camelus terram

بباعها quum eam secat deducto passu.

12 نابضٌ jaculans. Est

part. præf. ا نبض vibravit

arcum, nervumve ejus. Notio iræ quæ in Lex. Gol. additur huic formæ, est figurata, quasi jaculatricem dicas; vel vi-

brantem. يَبْرِى aptaret; pro-

فَلَمَّا ١٣ نَشَأَتِ الْكِنَائِينَ وَقَاعَتِ السَّكَايِينَ
 ١٤ وَرَكَدَتِ الزَّعْمَانِرُ وَكَفَّ الْمُنَارِعُ أَذْبَلُ
 عَلَيِ الْجَمَاعَةِ وَقَالَ لَقَدْ ١٥ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا
 وَجَرْتُمْ عَنِ الْقَصْدِ جِدًّا ١٦ وَعَظَّمْتُمْ الْعِظَامَ
 الشَّرَفَاتِ

prie/secaret, as/ciaret; in fut. I. a

رَابَضَ cubans, cubator: a بَرِي

رَبَضَ cubavit complicatis pedibus

ovis, leo, canis. Confer Gen. 49: 9. & Gen. 4: 7.

١٣ بَثَلَتْ vacuata essent.

In pass. I. a نَثَلَ terram e-
 gessit e puteo; & sagittas e phare-
 tra. Convenit cum نَشَلَ extraxit

كَنَاتُ plur. fr. a كِنَائِينَ

pharetra. Forma in Lexico non
 comparet. Ea tamen sat fre-

quens in Libris. Radix كَنَّ
 condidit. فَاعَت rediere: in

pret. I. a فَاءَ med. je & ult.

سَكَايِينَ Hamz. reversus est

سَكِينَةً plur. fr. a

quies, gravitas, securitas ani-
 mi; tranquillitas mentis sedata.

Est a سَكَنَ quievit,

re/sedit; & ejusdem est Originis
 cum שָׁכַן.

14 Præcedenti figuræ succinit

رَكَدَتِ الزَّعْمَانِرُ

resedissent turbines. Prius in

pret. I. a رَكَدَ quievit ven-

tus. Posterius est plur. fr. a

زَعَزَعَ concussor, turbo. Plena

phrasis est يَرْيَحُ زَعَزَعُ

زَعَزَعُ ventus concussor, a

com-

rem qui prælum efflagitaret. Quamque jam vacuatæ essent pharetræ, relictæque gravitate venti turbines resedissent, & altercationes desissent, ad cœum directo ferione sic insit. Profecto rem duram attulistis, & vehementer a iusto & æquo declinastis, ossa cariota celebrando,
men-

commovit, concussit; forma quadril. a קרל. Similiter Latini plenius extulerunt, Turbines venti: sed mox venti ob crebrum usum omissi. Per turbines hic intelliguntur vehementiores animorum motus, sive diceptiones animosiores. קכ abstinuit, semet continuit; est כפך curavit; curvatione inflexus fuit. מנאע altercator; litigator: נזע vulsit, vellendo traxit; unde נאע traxit contra alium; contendit.

15 *جبتم attulistis: Proprie intrastis, venistis, in præf. 1. a جاء venit; intravit: quod ut Synonymum اتي cum ب constructum, valet adduxit. Rarior est structura cum Accusativo, ut hic Venistis rem, pro adduxistis. Est phrasis exquisitior Corani; in quo item*

est res stupenda, ab idem quod opprestit gravius quid, & cum fragore irruit. Sequens جرتم declinastis, est a جارى flexit, de- flexit, גר.

16 *عظمتם magnificastis. In præf. 2. a عظم magnus fuit, & validus. Inde عظم os, effis; cujus plur. فر. عظام. Illa ossa hic figuram*

præbent mortuorum, ac propterea additum Epitbeton رفات cariota; a رففت fregit, & fractum fuit os. Apud Syros est execus fuit a verimibus: ut Act. 12: 23. Cariota ossa vocat Noster Scriptores mortuos succo & vigore Eloquentiæ carentes. Hanc men-

الرَّفَاتِ وَأَفْتَتُمْ فِي الْمَبَلِ إِلَي مَنْ فَاتِ
 17 وَغَمَضْتُمْ جَبَلَكُمْ وَالَّذِينَ فِيهِمْ لَكُمْ
 اللَّدَاتِ وَمَعَهُمُ اتَّعَقَدَتِ الْمَوَدَّاتُ أَنْسَبْتُمْ
 18 يَا جَهَابِدَةَ النَّقْدِ وَمَوَابِدَةَ الْحَلِّ وَالْعَقْدِ
 مَا 19 أَبْرَزْتَهُ طَوَلِرْفَ التَّقْرِيحِ وَبَرَزَتْ فِيهِ
 الْجَدْعُ

tem sequentia aperte indicant.

إِفْتَتَيْتُمْ praevertistis; in præt. 8. a

فَاتِ præterit: item, mortuus fuit. Decenter enunciatur, prævertistis in inclinatione ad eos qui præterierunt i. e. immodico favore in mortuos estis inclinati.

17 غَمَضْتُمْ depressistis: vel obtrectastis: est præt. a غمض غمض غمض depressit; obtrectavit; ingratus fuit non agnoscens acceptum beneficium. Secundaria omnia; a

primario, depressit. جَبَلْ

جِيلْ seculum, homines unius ætatis: *συνήλικτες* Dan. 1: 10. Est a

جال جال in orbem & جول

ivit; gyravit. لَدَاتِ æquales,

proprie natiuitates, *לדרות*, plur.

san. a *לדרה* לדרה natiui-

tas; natale tempus; & ipse æ-

qualis; sive coætaneus. *إِنْعَقَدَتْ*

connexi, connodati sunt; in præt.

7. a *عقد* عقد ligavit nodo.

مَوَدَّاتِ amores, familiaritates:

est plur. san. a *مودة* مودة; cujus

thema *ودد* ودد amavit.

18 *أَنْسَبْتُمْ* obliti estis.

Est præt. pass. 4. a *نسي* نسي

نسيه oblitus fuit. Unde in 2. &

atque tam immodeste mortuis scriptoribus favendo, depri-
mendoque vestrum seculum, eoſque quibuscum natalibus
conjuncti, & familiaritatibus connexi estis. An obli-
ti estis, O probæ monetæ examinatores callidi, & antislites ſolvendi li-
gandique, quid produxerint novæ indolum ſcaturigines, &
quo

& 4. exiſtit obliſci fecit. Inde
Noſter nunc *ἐμψαλκωριγοι*, an in

oblivionem dati eſtis? *جَهَابْدَةُ*

examinatores periti: eſt plur.

fr. a ſing. *جَهَبْدُ*

quod & *جَهَبْدُ*. Neutrum
reperitur nſc apud Gjeub. nec
apud Pbiruzabad. Videtur eſſe
vocabulum *Perſicum*; de quo
tamen dubitat *Meninskius*; qui
illud declarat intelligens, *per-
ſpicax*; præſenti pecunia ſolvens.

نَقْدٌ pecunia parata; præſens
ſolutio; probus & juſti ponderis
nummus. Radix eſt *نَقْد*

نَقْدٌ pupugit. Nempe formu-
la tenet *نَقْد الدراهم*

اي اخرج منها الزيف
pupugit drachmas; pro diſcrevit
inde adulterinam monetam. Fi-
gurate Examinatores probæ mo-
netæ, pro peritis Eloquentiæ.

مَوَابْدَةُ Antislites; etiam plur.

fr. a *مَوْبْدَانٌ* & *مَوْبْدَانٌ*

Antistes Magorum. Hoc jam
certiſſime *Perſicum*; nam eſt

contractum ex *مَوْعَ بَدُ*

Magorum præſul. Adiſis Cl. Hyd.
de Relig. *Perſ.* 364. Vides non
invenuſte locatos *Antistites ſol-
vendi ligandique*, in iis, penes
quos arbitrium *Literaturæ ele-
gantioris*.

أَبْرَنْتٌ 19 *producere*; pro-

dire fecerunt. In præſ. 4. verbi

برن exiit; prodiit; promicuit.

Id mox in hac periodo valet,

طَوَارِفٌ reſcen-

tes, recenter inventæ, vel acqui-
ſitæ: Proprie recenter carptæ.

Eſt plur. fr. a *طَارِفَةٌ*

طَارِفٌ part. præſ. a *طَرَفٌ*

recenter carpta fuit reſ: recens

& novum quid prodiit. *فَرَايَحٌ*

item plur. fr. a *فَرِيحَةٌ*

ſcaturigo; & tranſlate, indoles,

in-

الْجَدْعُ تَكِي الْقَارِحِ مِنْ ١٥ أَلْعِبَارَاتِ الْمُهَذَّبَةِ
وَالْإِسْتَعَارَاتِ الْمُسْتَعْدْبَةِ ١١ وَالرَّسَائِلِ الْمَوْشَحَةِ
وَالْأَسَاجِيعِ الْمُسْتَمْدَحَةِ وَهَلْ لِقُدَمَاءِ إِذَا
١٢ أَنْعَمَ النَّظَرُ مِنْ حَضَرَ غَيْبِ ٢٣ أَلْمَعَانِي
أَلْمَطْرُوقَةِ

ingenium. Illustratum ad Conf. 2. pag. 99. Proverbialiter dictum, prævertit junior equus sen-

niores. جَدْعٌ est Equus binus:

قَارِحٌ quinquennis. Pinguntur

Oratores in Hippodromo Eloquentiæ de palma certantes.

٢٠ عِبَارَاتٌ tralationes. In

plur. san. ا عِبَارَةٌ significa-

tio, sensus; præsertim per Metaphoram conceptus; ا عِبَرِ

مُهَذَّبَةٌ trajecit. ٢١ عِبَرِ concinna, pulbre concinnata: in

part. pass. 2. ab هَذَبَ refecuit; mundavit; purum putum fecit.

٢٢ اِسْتَعَارَاتٌ figurationes; pro-

prie mutuationes, five tropi mutuo sumti, ad Orationem illuminandam. Est plur. san. infin. ١٥.

اِسْتَعَارَةٌ, cujus اِسْتَعَارٌ a

عَارٍ notat mutuo sumsit, com-

modato petiit. ١١ مُسْتَعْدْبَةٌ

suaviter derivata: part. pass. ١٥.

verbi عَدَبَ dulcis fuit aqua:

unde اِسْتَعْدَبَ aquam dulcem hausit.

٢١ رَسَائِلٌ epistola: est

plur. fr. ا رِسَالَةٌ epistola; tra-

ctatus; dissertatio. ٢٢ مَوْشَحَةٌ

pulbre exornata; proprie prætextata; five clavo, limbove, in-

signita. Est part. pass. 2. a وَشَحَ,

cu.

quo præverterit junior equus seniore in tralationibus pulcre concinnatis ; & figuris suaviter derivatis , & tractatibus pulcre exornatis , & rhythmis elegantissime coaptatis. Suntne vero iis qui nos præcesserunt , si rite res consideretur , sensus alii , quam qui *aquariis turbidis* & *calcatibus* veniant comparandi , e quibus nihil *celsum* ac *venustum* eluceat. Qui-

cujus *وَشَحَّ* notat cinxit se mulier fascia coloribus ornata ; quæ

وَشَحَّ dicta. Hinc translatio facta ad Orationem coloribus distinctam ; & purpura quasi prætextam. *أَسَاجِيعَ* Rhythmi

in plur. fr. ab *أَسْجُوعَةٌ* ,

idem quod *سَجَّعَ* oratio rhyth-

mica. *مُسْتَمْلَكَةٌ* eleganter coaptati : in part. pass. 10. a

مَلَحَ *مَلَحَ* falsus fuit ; item elegans , venustus fuit.

22 Pro , si res rite consideretur , in Arabico est , si largam considerationem adhibeat qui præ-

sens est. Nempe verbum *أَنْعَمَ*

prat. 4. a *أَنْعَمَ* amoenus

fuit , usurpatur pro largiendo , & liberaliter impertiendo. Inde

أَنْعَمَ *أَلْطَفَ* phrasis , liberaliter impertiit , vel largitus est considerationem ; pro attente considerare dignatus est. Quum

Scholiastes *أَمَّنَ* longius protulit , substituit , non Originem spectat , aut proprietatem , sed secundarium rarius , per vulgatius secundarium explanat. Idem tenendum circa aliud Scholion ,

أَمَّنَ *أَمَّنَ* longius protulit & saturavit visum ; nam eleganter quoque dicunt , saturare visionem , ut profundiorum contemplationem designent.

23 Grandi cothurno enun-

ciatum *مَعَانِي* *مَطْرُوءَةٌ*

أَلْمَوَارِدِ sensus quorum aquato-

ria pedibus conturbata. *مَعَانِي*

sensus , significationes ; est plur.

fr. a *مَعْنَى* pro *مَعْنَى*

مَعْنَى responsum. Thema *عَنِ*

الْمَطْرُوقَةُ الْمَوَالِدِ الْمَعْقُولَةِ الشَّوَالِدِ
 ٤: الْمَأْثُورَةُ عَنْهُمْ لِتَقَادِمِ الْمَوَالِدِ لَا لِتَقَدُّمِ
 الصَّادِرِ

intendit, significavit, ore protulit, vel retulit. His sen-

sibus dantur مَوَالِدُ aquatoria,

sive loca ubi aquatum descendi-

tur: in plur. fr. a مَوْرِدٍ مَوْرِدٍ

cujus Radix ٦٦ وِرْدٍ aquatum descendit. Aquatoria confabulationis, vel lectionis jucunde, figuratio celebrat stilus. Dignitatem Metaphorae percipies ex conf. 2. p. 56. 57. 113. Hæc

aquatoria vocantur مَطْرُوقَةُ

pedibus jumentorum conculcata, & lotio ac merda inquinata, ad indicandam protritam & proculcatam quasi rationem sensus suos enunciandi, in quibus omnia plebeja, ac vulgaria. Est notio

ducta a طَرَفٍ lotium excrevit in aquam. Item turbidam

aquam bibit. Ejus طَرَفٍ in

Gjaub. est ماء السماء

الذي تبول فيه الابل

وتبعر Aqua coelestis in quam cameli urinam & stercus excreverunt.

Figuratissime etiam prolaturum

الْمَعْقُولَةُ الشَّوَالِدِ

sensus quorum alligata sunt fugacia: i. e. In quibus nihil elegans, nobile, celsum, per ora volitaturum: sed ubi omnia repunt, torpent, jacent. Ex Arabie genio interiore deprompta

formula. scilicet a شَرْدٍ fu-

gax fuit fera, in part. figuratum

قافية شاردٍ

gax, i. e. in famam & celeritatem missum, ac per ora volitans hominum: Vel potius incomparabile, intractabile, quod

ita praestat, ut ab aliis attingi nequeat. Non satis accurate

Cl. Gol: vaga ac divulgata per regionem cantilena: nam id

magis plebejum quid & vile signat, quam nobile, & excellens,

quod in hac pbrafi unice intenditur. Ita Noster conf. 36

اتورد

Quibus excellentia palma defertur ob ætatem qua præverterunt, non vero ob præstantiam illius qui jam ab aqua discedit super eum qui in eam recens descendit. Ego utique

اتورد المرح واتصب

شولرد المرح Aquatum de-

scendebam in jocos, & venabar fugacissimos salum. h. e. sales celebratissimos, exquisitissimos, supra acumen vulgi positos; ad quos pervenire, & quorum delicias attingere, paucissimis datum. Planissime in hanc men-

tem Abulphar. p. 522. قبد

اوابده واتصب شولرد

Constrinxit ejus artis solivaga, & venatus est fugacia: h. e. Quidquid in ea arte remotum a cognitione, indagavit; atque quæ aliis inaccessa, atque impervia, sibi reddidit quam familiarissima. Est metaphora desumpta a Mansuetariis, qui feras fugacissimas domant, cicurant, & manui suæ suescunt: ad quam rationem cicurare & sibi mansuofacere doctrinam, artemque, dicitur is, qui cognitionis & experientiæ culmen in ea attingit. Sic

اوابد القصايد solivaga

Carminum in Div. Hud. sunt rara, nova, nulli tacta, nulli dicta. Graviter Noster sensus in quibus alligata, & alligata

sunt fugacia, appellat, quas scriptores non ex ingenio suo expromiserunt, sed undique collectis Antiquorum stoculis consarcinarunt.

24 مائور propagata, tra-

dita, celebrata. Est part. pass. 1.

ab ائى prædicavit, memoravit

ut dictum, factumve, laudabit

le, atque imitandum. ققادم

precedere, antevertere alium ata-

te: est inf. 6. a قدم قدم an-

terior fuit. Sequens ققادم

infin. 5. Thematis, designat præ-

cedere fortitudine. موالد ata-

tes; natiuitates; in plur. fr. a

صادم Per موالد

recedens ab aqua, intelliguntur

Auctores qui ætate præcessere:

per قلمرد descendens in aquam,

illi qui ad orationem prosam,

versam, recentes accedunt.

الْصَادِي عَلَى الْوَلَدِ وَإِنِّي لَأَعْرِفُ الْآنَ مَنْ إِذَا
 ٢٥ أَنَشَأَ وَشَيَّ وَإِذَا ٢٦ عَبَّرَ حَبَّرَ وَإِنْ أَشْهَبَ
 لَذْهَبَ وَإِذَا أَوْجَزَ أَعْجَزَ وَإِنْ ٢٧ بَدَّهَ شَدَّ، وَمَتَّي
 ٢٨ أَخْتَرَعَ خَرَعَ *

فَقَالَ

٢٥ أَنَشَأَ pangit: proprie tollit, sus tollit vocem, versum. Teblebius per كَتَبَ scribit, componit, explicat. Tahum nempe magna latitudo in usu secundario. وَشَيَّ pingit, coloribus variegat; apposite ad orationem luminibus & floribus distinctam transfertur. Conjugatio 2. *Emphasin* adfert.

٢٦. عَبَّرَ traducit, significationem Metaphoricam effert: in prat. 2. عَبَّرَ لَادَّ عَبَّرَ ٢ vestes striatas efficit, iterum prat. 2. ab حَبَّرَ striatio; vestis striata; praesertim qualis in femana admirabili, variegatione conficitur. Supra illustratum.

Sequens أَشْهَبَ altius fodit;

est prat. 4. a سَهَبَةٌ profundus puteus: unde adscita potestas secundaria, fodit altius ab/que ut aquam inveniret. Hac occa-

sione subjunctum أَنْهَبَ aurum effodit: item prat. 4. a ذَهَبَ اذْهَبَ aurum. Est significatio in *Lexicis* neglecta: ubi inauravit; & abstulit; tantum notuere. Neutrum hic quadrat; & rectissime Tebleb. exposuit صَادَفَ مَعَدَنَ

الذهب في حفرة invenit venam auri in fossione sua. Utrumque summa veniuntate traductum; altius fodere, & aurum effodere: quo in genere Arabia facile palmam sibi vindicat *Eloquentia* profunde simul, simul splendida atque magnifica.

Ver:

que cognitum habeo nunc quoque temporis, qui quum carmen pangit, pingat; & quum traducit in Metaphoram, vestes striatas Jemanenses fingat, & quum altius fodit, auri venam eliciat, & quum compendiosam Itruit Orationem, ad inopiam & silentium redigat alios, & quum extemporalis procedit, in stuporem conjiciat, & quum subito quid effundit, findat.

Re-

Verbulum quoque de mem-
bro altero, in quo **أَوْجَزَ**

præter. 4. compendificet i. e. compendiosum & nervosum sen-

suum extulit: **أَعَجَزَ** valet in-
vppem reddidit & impotentem ad
imitandum. Mira proprietas &

عَجَزَ infirmus, impotens fuit,
defecit viribus; quæ secundaria
sunt, a sessione super nates du-
cta: quatenus uper nates resi-
dere concipitur, qui assurgere
nequit ad aliquid grande emolien-

dum. Hinc **مُعْجَزَ** super nates
residere faciens dictum; factumve;
pro inimitabili. Ita Abulphar. p.

340. **تَصَوُّرٌ مُعْجَزٌ**

pictura inimitabilis. **تَصَوُّرٌ مُعْجَزٌ**

مُعْجَزٌ miraculum, q. d.

inimitabile quid, ad quod omnes
humanae vires satisfiunt, & sub-
sidunt.

27 Notandus usus verbi **دَسَّ**
de improvviso venit: quod hic va-
let extemporalis fuit, inde in 6.

تَبَادَهَا extemporalis carmi-
ne inter se certarunt. &c. Alte-

rum **شَدَّ** perculsum, attoni-
tum reddidit, in origine est fre-
git, ut **شَدَّخ**. Teblebius in-

versum censet ex **شَدَّ**

perculsus fuit. Hoc a molli flu-
xit. Nil impedit, quo minus
diversas horum verborum sta-
tuamus origines, in unum se-
cundarium concurrentes.

28 **إِخْتَرَعَ** subito effun-

dit. Est præter. 8. a **خَرَعَ** fi-
dit; quod mox subnexum. Il-
lud findere, effindere, transferri
amat ut ex/culpere, vel extun-
dere Latinorum, ad sensus raros
& exquisitos, quos quis elicit,
expromit, adinvenit. Ita Te-
bleb.

فَقَالَ لَهُ ٢٩ نَاطُورَةُ الدِّيَّانِ وَعَبَسَ أُولَئِكَ
الْأَعْيَانِ ٣٥ مَنْ قَارِعَ هَذِي الصَّفَاةِ وَقَرِيعَ هَذِهِ
الصِّغَاتِ قَالَ إِنَّهُ ٣١ قَرَنَ مَجَالِكَ وَقَرِيسَ جِدَالِكَ
وَأَذَا

bleb. شقق المعاني وأبرزها

effudit sensus, & expromit eos.
In 8. ubi est vis passiva, aut
reciproca, illud findere sese, vel
findi, exponitur de novo ac re-
cens aliquid fecit. Molitus est
aliquid inauditum, aut inusita-
tum. Ita Hist. Tim. p. 80.

ثم أمرهم أن يصنعوا

لهم قلانس ابتدعها

وعلى صورة من

التركيب والتضريب

اخترعها Tum jussit ut con-

ficerent sibi pileos quos ipse exco-
gitaverat, & certa quadam for-
ma compositionis, & complicatio-
nis, ex sese effiderat. Dicunt

etiam اخترع الكذب

effudit ex sese mendacium; pro
excogitavit; commentus est. Re-
liqua hinc semet dabunt.

٢٩ نَاطُورَةُ spectatum quid:

idem quod نَظُورَةُ, designat

spectabilem virum; sive signan-
tius, eum ad quem omnes undi-
que respiciunt. Radix نظر

نظر observavit. pulchre subjun-
ctum, Ocellusque illorum oculo-
rum; prius عَيْنٌ oculus,

ocellus, notat خبار electissi-
mum cujusque rei: posterius

أَعْيَانٌ oculi, signat proce-
res, magnates, qui Civitatum &
imperiorum quasi lumina.

٣٥ Proverbialiter dictum,

Quis perfractor hujus saxi?

صَفَاةٌ petra levis & magna, a

nituit præ claritate. Inde

لَافَةٌ nitenti crusta induxit: &

لَافَةٌ nitens crusta, tectorium.

Ex hoc quoque لَافَةٌ specula-

tus est, profluxisse, alibi osten-

detur. Figurata petra applici-

ta ad الصعب من الكلام

Respondit autem qui in Concilio principem locum tenebat, & Ocellus erat illorum procerum; quis durum hoc satum nobis perfrerit, seque talem nobis Heroa præstiterit. At ille, hic equidem est qui tecum nunc in palastram descendit, & velitationem contra te inuit. Quod si lubeat, expe-

arduum orationis; ejusque
 قارع percussor, ac per-
 fractor, is qui arduum illud a-
 lisque inaccessum efficere va-
 let. Ita Tebleb. قارع decla-
 rat ضارِبٌ وَكَاسِرٌ
 percutiens & perfringens. قارع
 laceravit. Inde قريع Heros;
 qui plenius قريع الدهر
 Heros seculi. Proprie Admissa-
 rius camelus, a قارع
 الفحل pertudit admissarius
 Camelum, pro inivit. Ratio
 Metaphoræ obvia. صفات
 dotes, qualitates; est plur. san, a
 حفة descriptio, descripta for-
 ma, qualitas, dos, proprietas.
 Thema وصف descriptit.

قريع مجالك 31
 Compar campi, vel arene tua.

i. e. qui tecum in arenam de-
 scendit. قريع est a قريع jun-
 xit; unde & قريعين mox, con-
 junctus, colligatus, connexus.
 مجال proprie circus, lo-
 cus gyrationis, a جال
 & جال gyrauit. Frequentatur
 pro Campo prælii; Hist. Tim.
 p. 50. اذا انتهى في
 المجال لا تثبت
 Quum in Cir-
 cum venit, non gradum ei te-
 nent Viri. Et p. 86. فلم
 ير تيمور اوفق من
 الارض حال لضيق
 المجال وعسر المنال
 Nec quicquam convenientius du-
 xit Timurus, quam ut regrede-
 retur, ob angustiam Circi, &
 difficultatem consequendi voti.
 Cum nostra Metaphora confo-
 nat hocce p. 197. فانفتح
 للمقال مجال
 aper-

perire strenuum, & provoca responsaturum, ut videas admiranda. Tum alter, Heus Tu, in terra sane nostra miluus haud reputatur vulturius, & quid dislent argenti fragmina a glarea facile dijudicamus. Oppido autem pauci jaculandi scopum erigi postularunt, qui a nodosa calamitate evaserunt; aut pulverem experimenti subeundi excita-

ba mineralis; a قَصَصَ divulsit. قَصَصَ glarea parva,

lapillus. a masc. قَصَصَ. At قَصَصَ est glarea ma-

ior. Radix قَصَصَ sci- dit. per modum Adagii dicunt جاوا بقضهم وقضبهم venerunt cum minore & majore glarea sua; i. e. in univcrsum omnes. Exitat in Hist. Tim. p. 158. اقبلوا بالقض والقضبض واملأوا البقاع والحضبض Advenerunt cum glarea minore & majore, oppleruntque convalles atque imaterrarum. Similiter p. 241. & 341. مَسْتَبْسِرٌ facilis :

in part. 10. a يَسِرٌ re- Etus fuit. Ceterum, quomodo Allegorice hic argentum & glarea veniant, series nostra latis

cuique suggerit.

35 اِسْتَهْدَفَ prat. 10 ab هدف imminuit, in Gol. exponitur elata fuit res. Hic a Teblebio exponitur erexit semet in scopum; vel factus est scopus صَارَ

هَدَفًا. Nempe هَدَفَ congestio; quicquid altius constructum, aggestumve; tumulus; mons; speciatim venit pro scopo sagittantium. Hinc elegantissime استهدف للنضال semet erexit in scopum ad jaculationes. نَضَالٌ, infin. 3. &

نَضَلَ jaculatus est; quod ejusdem originis cum نَضَلَ exemit; extraxit. Sequens

حُلِصَ extractus fuit, حُلِصَ nunc est, evasit, immunis fuit a malo. دَاءٌ عُضَالٌ mor- bus nodosus figurat hesitationem,

أَوْ اسْتَنْشَارَ نَفْعَ الْأَمْتِحَانِ فَلَمْ يَقْدَرْ
بِالْأَمْتِحَانِ فَلَا 37 تُعَرِّضْ عِرْضَكَ لِلْمَفَاضِحِ
وَلَا

nem, cum confusione conjun-
ctam.

36 اسْتَنْشَارَ excitavit, con

citavit. Est præf. 10. a نَامَى

Elatus & diffusus fuit pulvis;
concitatus tumultus. Effervuit,

& concita fuit res. مَتَحَانَ

experimentum capere; examina-
re, probare: in infin. 8. a

مَحَرَ trivit: speciatim ad
coticulam. בָּחַן. Dictum ad

Conf. secundum p. 95. Elegan-

tissime figuratum concitare نَفَعَ

الْأَمْتِحَانَ pulverem expe-

rimenti capiendi: nam نَفَعَ
pulvis elatus transfertur ad cer-
tamina, & praeliorum collisiones.
lu Hamaſa poeta vetus

أَبَوْا أَنْ يَبْهِكُوا جَارَهُمْ لِعَدْوِهِمْ

فَقَدَّرَ نَامَى نَفْعَ الْمَوْتِ حَتَّى تَكُونُ *

Non committunt ut prodant clientem ipsorum hosti,
Etiamſi volet pulvis elatus mortis; ſic ut condenſeat.

Ibidem Weddachus Ibn Iſmael, laudans turmam ſuam.

فَأَنَّكَ لَوْ رَأَيْتَ الْخَيْلَ تَعْدُو

عَوَاسِ يَتَّخِذْنَ الْمَنَافِعَ دَيْلاً *

رَأَيْتَ

tarunt, quorum non oculus læserit cladis ignominia. Ne
itaque exponas bonam tuam famam vituperatori, neve a-
ver-

رَأَيْتُ غُلِي مُتُونِ الْخَبْلِ جِنًا
تَغْبِدُ مَغَانِمًا وَتَغْبِتُ ذَبَلًا *

At Tu si vidisti equos qui currant infesti, quibus pulvis elatus
syrma sit;
Vidisti simul super dorsis equorum demones, qui lucrentur
prædas, & easdem disperdant donis.

Admirabiliter ad hanc imaginem
concitati pulveris subnexusum,
يَقْدُ quod est fut. 1. a

illapsu pulveris aut festu-
ce læsus fuit oculus: vel læsum
babuit oculum. اَمْتَهَانَ

vilitas, ignominia, est infn. 8. a
despectus fuit. Egregie
Oculus ignominia, tanquam pul-
vere, læsus, signat confusionem
ex clade oriundam.

&c. فُلَا تَسْعَرُضْ 37

Itaque ne exponas &c. Est fut. 2. a
adversus occurrit: &
intransitiva vi, obtulit, objectit.
Proprie vibravit: Eadem pro-
prietates Hebræi עָרַض; quod Me-
tonymice usurpatur pro vibrando

quassari, percelli, pertorrescieri:
ut עָרַضْ tremendum signat, ad
cujus adspectum vibratio existit
terroris. In 2. nostra specie

عَرَضٌ inter alia valet, expo-
nere periculo; obnoxium reddere.

Ea vis hic obtinet. عَرَضٌ

existimatio, vicinam habet ori-
ginem; est enim proprie ما

يَمْدَحُ بِالسَّرِجِ وَبِذَمِّ

quod laudatur in viro, vel &
vituperatur: q. d. famam judicio
omnium expositam, atque obno-
xiam. Sequitur ex 4. specie

ejusdem radices, & ne تَعَرَضْ

avertas te: proprie, vibres te-
met: nam averſio ista per vim
particulæ عَنْ ab existit: qua-

tenus vibrare semet a re, est inde
Cc 2 de

وَلَا تُعْفِرُنَّ عَنْ نَصَاحَةِ النَّاصِحِ فَقَالَ
كُلُّ 38 أَمْرِي أَعْرِفُ بِوَسْمِ قِدْحِهِ وَسِبْتَفَرِي
الْبَيْلِ

de abhorrere, resilire, seque-
tum avertere. Pulcre locatum

vocabulum مَقْصَاحُ

opprobria, ex origine, ruptiones;

fractiones, a sing. مَقْضُحَةٌ

quo Lexicon augendum. Radix

مَقْضُحٌ detectis malefactis pro-

bro exposuit: q. d. perrupit cor-
ticem alicujus, atque ita vitia
nudavit, ac vulgavit. Alio
flexu est, illuxit Aurora: i. e.
erupit, perrupit velum noctis.
Eadem metaphora in Dactylo im-
maturo exponitur Rubescere cœ-
pit: quasi tu dicas, rupto invo-
lucro ad maturitatem perrexit.

مَقْصَاحٌ sinceritas, candor;

مَقْصَاحٌ نَاصِحٌ & مَقْصَاحٌ

sincerus monitor, istam in pote-
statem metonymicam venerunt a

مَقْصَاحٌ quatenus valet

purum fuit mel. Sic Teblebius,
qui etiam transitivum usum pro-

يقال نصحتت

العسل اذا اصفيته

من الشمع شبهوا

تخلبص القول من

الفش بتخلبص

العسل من الخلط

قال صلي الله عليه

وسلم الدين النصيحة

Verbum مَقْصَاحٌ in melle adhibetur,

quum illud depuratum reddis a

cera. Compararunt dicti depu-

rationem ab omni fraude, depura-

tionem mellis ab omni miscela.

Hinc in Alcorano مَقْصَاحٌ

Religio mellis instar depurata.

Admirabilis concursio Etymo-

rum. Nempe & sincerum ex

eodem fonte fluxit, q. d. sine

cera. Rectissime ergo مَقْصَاحٌ

in Psalmis per Monitorem ex-

primitur; cui si sincerantis ad-

jeceris potestatem; non mi-

nuus, credo, Tituli dignita-

tem.

38 أَعْرِفُ Noscentior. Op-

time noscens, a عَرَفَ interior

in-

veritas te a candore monitoris. At ille, Quilibet optime novit
notam sagittæ suæ, & nunc statim nox ab aurora sua discutie-
tur.

inspexit & noscitavit. Origo a
Tεχνησις, & Anatomia, ut ali-
bi deductum. قَدْح est sagit-

ta aleatoria. Tales decem, suis
quæque notis insculptas usurpa-
bant Arabes ante Mubamme-
dem in sortibus dirimendis; alia-
ve qua alea. Proverbiale quid
habet sententia, quilibet optime
noscens notam sagittæ suæ. Hoc
Latino more sic efferas, Quis-
que suam callere debet aleam. In-
tellige hic Aleam ingenii, quam
se subire paratum ostendit.
Hinc sponse percipies, quo
feratur figuratio ista; Et nunc
statim discutietur nox ab auro-
ra sua. Nempe nox est diffi-
lis & nodosa questio: quam se
lumine ingenii facile perruptu-
rum, & discussurum, gloriatur.

تَفَرَّى in fut. 5. proprie
scinditur: a فَرَّى scidit, si it,

findendo perrupt. تَبَاجَتْ
consultarunt, est præter. 6. a
تَبَا ult. Waw: unde in
3. clanculum locutus est cum alio:
& in 6. inter se clanculum ege-
runt, consultaruntve. يَسْبِرُ
exploraretur: in fut. pass. a

سَبَرٍ exploravit vulnus qua ef-
fet profunditate: item negotium
omne, quod in sinu haberet.
Hic pulchre applicatur

قَلْبٍ puteus; per quam in-
telligit nunc viri mentem; ejus-
que profundior illam Doctri-
nam, venamve abditam Erudi-
tionis ac Literaturæ, antiquam
dignitatem respicientis. Nempe

قَلْبٍ signat puteum an-
tiquiorem, antiquitus effossum,
qui, pro more Arabiæ, in usum
publicum totius gentis sedulo cu-
stodiatur, ac contegatur. No-
men invenit a قَلْبٍ vertit
invertit; quatenus usurpatur
pro حَفَرٍ fodit, monente

Teblebio. يَنْمَلٌ efficeretur,
iterum fut. pass. 1. a عَمَلٌ
effecit, elaboravit. تَقْلِبٌ

infinit. 2. a قَلْبٍ vertit in-
vertit, exprimit actum exami-
nationis accuratissimæ, qua quid
undique inversum, excussumve,
exploratur.

الْتَبَلُ عَنْ صَبْحِهِ فَنَجَاتِ الْجَمَاعَةِ
فَبِمَا يَسْبِرُ بِهِ قَلْبُهُ وَيَعْمَلُ فِيهِ
ثَقْلَبُهُ فَقَالَ أَحَدُهُمْ 39 دَرَوْهُ فِي حِصَّتِي
لَأَرْمِيهِ بِحَجَرٍ قِصَّتِي فَإِنَّهَا غُصْلَةٌ
الْعَقْدِ

39 دَرَوْهُ tradite eum. Est

imperat i. a. وَذَرِ reliquit,

missum fecit. Primaria vis ibe-
matis est secuit, incidit. & qui-
dem frustula minutiora. Nemp-
pe inciimus quasi, vel secamus,
quod missum facimus, vel alte-
ri in portionem permittimus, tra-
dimusve. Ad Originem hanc
venuste alludit Noster, quum
ait, missum eum facite in por-
tione mea: i. e. eum mihi tradi-
te, versandumque permittite.

حَصَّةٌ portio, ab حَصَّ,

item secuit, consecuit, ra't, de-
rasit. Hæc potestas tamen
primaria apud Cl. Golium non
compareret; quippe qui incipiat
a Celeriter ivit. q. d. secuit viam.
Addit; Capillo hic illic caput
nudavit galea. Et hoc ab in-
secandis capillis ortum, quivis
jam ultro intelligit. Eadem

vis in VII. Defluxit capillus;
infectus scilicet puffed, incisus-
que. In III. exilit, portionem
cum altero partitus fuit: q. d.
secuit cum alio. Reliqua spon-
te ex his patescent. Habes
quoque Harmoniam cum Ha-
bræo חַץ & חֶץ sagitta, ab
insecando nomen adeptæ. Quia

حَصَّةٌ pro portione proprie
videtur esse fors per sagittam

assignata: & حَاصٌّ partitus
est cum altero quasi per sagittas,
& aleam iisdem exerceri soli-
tam. لَأَرْمِيهِ ut feriam eum;
in fut. i. cum pref. adf., a
رَمَى jecit, jaculatus est:
حَجَرٍ قِصَّتِي Lapis casus
mei; concise, & figuratissime,
pro casu graviore & difficiliore,
quo-

tur. Consultavit deinde inter se cœtus, quonam potissimum hominis hujus perennem puteum explorarent, & quo specimine promittitudinem ejus sub examen revocarent: quum aliquis eorum, pro portione mihi mea, inquit, eum tradite, ut eum feriam lapide in me aliquando coniecto, idque in casu aliquo, cujus intricatissimus erat nodus, & qui Lapidis Lydii

quocum conflictatus fui aliquando.

Hic casus nova figura appellatur

عُقْدَةُ الْعُقْدِ in-

tricatio nodorum: i. e. aliquid intricatissimum ac nodosissimum. Nodus Gordius. Quæstio insolubilis. Sic intelligas Glossam

Golianam, qua عُقْدَةُ

exponitur دَاهِيَةٌ gravis ca-

us. Radix عَصَل Musculifus, torosus fuit; ab intorto istam

vim adscivit. Sub Rad. عَصَل

ea Origo aservata: valet quippe distorti, curvari, nexibus,

nodisve, intrinseci. Ejus عَصَل

inter alia est, intorta crura habens; Lortpes. Inde עַל pi-

ger denominationem traxit: neque enim ambigendum, quin עַל eandem possederit proprietatem.

Elegantissime denique casus hicce, cum Lapide comparatus, inducitur ut

Cotricula aurificis, Lapidis Lydii, aureo nummo explorando.

Is nummus مُنْتَقَدٌ hic appellatur, in part. pass. 8. a

نَقَد parata pecunia solvit:

إِنْتَقَد parata pecunia solutionem accepit: præsertim nummis aureis, qui omnium præsentissimi. Origo in punxit, pungendo fixit; quod & Hebræis

נָקַד prout חָקַד fricuit, unde

مَحَك & مَحَك pro

مَحَك & مَحَك

instrumentum fricando, terendo; iisdem fuit חָקַד. Per monetam auream figuratur ingenii splendor vena, in omnem orationis elegantiam, nitoremque, promptissima: vel & ipsa oratio tali fonte profusa.

الْعَقْدِ وَمَخَكِّي الْمُنْتَقِدِ ٤٥ فَعَلَّدَوْهُ فِي
هَذَا الْأَمْرِ الرَّعَامَةَ تَقْلِيدَ الْجَوَارِحِ أَبَا
نَعَامَةَ فَأَقْبَلَ عَلَيَّ الْكَهْلُ وَقَالَ إِنِّي
أُوَالِي هَذَا أُوَالِي ٤٦ وَأُرْوِّجُ حَالِي بِأَلْبَانِ
الْحَالِي

٤٥ فَعَلَّدَوْهُ الرَّعَامَةَ per-
miseruntque ei auctoritatem: vel

في هَذَا الْأَمْرِ sponsionem;
hoc in negotio: i. e. totam rem
ejus arbitrio remisit. Grandis
enunciatio: nam قَلَّدَ torfit

funem, monile; in 2. قَلَّدَ
valet, monili vel torque insigni-
vit collum. Inter insignia au-
tem praefecturae alicui commissa
quum sit torques collo circumda-
tus, ansa inde porrecta usui

Synecdochico, quo قَلَّدَ torqua-
vit, ut sic dicam, frequentatur.
pro praeposuit muneri, praefectu-
ra ornabit. رَعَامَةٌ est dignitas &

سَponsoris, fidejussoris,
Auctoris & principis in omni re.

Radix رَعِمَ asseveravit, cum
vehementia pronunciavit. Item
arrogavit sibi: nec non; fidejussit,
spondit. Omnia a concitatiore
spuma oris: nam origo sub

رَعِمَ spumavit, spumam in ore
movit, continetur. Sequens

جَوَارِحِ Cbaragii, Hæretici
in Islamismo; de quibus Histor.
Sarac. p. 40. & Abulfar. Hist.
Dyn. 170. 190. In singulari ef-

fertur خَارَجِي. Vide

Golium p. 695. Horum Dux
per viginti annos extitit Katri
Temimensis, Abu Naama cogno-
mento dictus, ab Equo quem se-
dere solebat, Naama dicto quod
struthionis cursu polleret: nam

رَعَامَةٌ struthionem designat

Ibid. أُوَالِي affectatus fui;
affe-

Lydii instar sit, ad bonitatem præsentis nummi examinandam. Permisit autem mihi omnes negotii hujus arbitrium, prout Charisjii ad Aba Neama omnia detulerunt. Proinde ad semiculum nostrum conversus, scito, inquit, me in comitatu hu-

afsectam me præbui: a **وَلِي** *contiguus fuit, proxime secutus fuit, adhaesit. Inde in 3.*

pro **تَابِعَ** *sine intermissione affectatus fuit. Affectam egit. Ab eodem themate. quatenus usurpatur pro administravit rem,*

eique præfuit, descendit **وَال**

pro **وَالِي** *prætor, præses provinciae; præfectus. intelligit Virum illum principem qui hoc in confessu præsidebat.*

41 **أَرْقَحَ** *constituebam; cura-*

bam. Est fut. 2. a **رَفَحَ** *; quod in II. tantum apud Golum proflans, exponitur, bene curavit, recteque administravit*

opes. in v. questum fecit suæ familie. Hæc secundaria: quorum origo non compareret in Lexicis. En Camus fluxum, non nimis copiosum **الرَقَاحَةُ الكَسْبُ**

والتجارة **وَتَرْقَحُ**

يَعْنِي نَالَهُ تَكْسِبِي

وَتَرْقَحُ الْمَالَ إِصْلَاحَهُ
وَالْتَجَارَةَ عَلَيْهِ وَهِيَ
رَقَاحِي مَالٍ لِرَأْوَةٍ

Forma **رَقَحَ** *signat acquisitionem opum, & mercaturam. Et* **رَقَحَ** *in familia sua, specie V. valet, quæstui incubuit. In H. رَقَحَ* *in opibus adfert, earum constitutionem, & constabilitationem. Talis autem homo dicitur, i. e. earundem* **رَقَحِي** *opum; i. e. earundem* **رَقَحِي** *stabilimentum, atque sustentator. Qui Linguas callent, nihil in hisce reperiunt* **رَقَحِي** *quemadmodum nec in* **رَقَحِي** *expositione*

أَيَّ إِصْلَاحٍ وَانْزِيْنٍ وَاحِدٍ
يُقَالُ رَفَحَ مِنْ عَيْشِهِ
إِذَا إِصْلَحَ مِنْهُ

Verbum **رَقَحَ** *valet bonum, pulchrum, ornatum reddidit. Dicitur nempe* **رَقَحَ** *de victu & vita, pro commodiorem effecit. Videamus an Gjeubartus clario-*

رَقَاحَةُ الكَسْبِ

والتجارة

أَلْحَالِي وَكَتَّ^{٢٢} أَسْتَعِينُ عَلَيَّ تَقْوِيمِ
أَوْدِي فِي بَلَدِي بِسَعَةِ ذَاتِ يَدِي مَعَ
قَلَّةِ

يُنْتَسَبُ وَتَرْقُحُ الْمَالِ وَالْتَجَلُّرَةُ وَفِي قَلْبِيَّةِ
أَصْلَاحِهِ وَالْقَبِيَامِ بَعْضُ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ
عَلَيْهِ يَقُولُ فُلَانٌ جُنَاكُ لِلنَّصَاحَةِ لَمْ
يَرْقَاحِي مَالٌ قَالَ نَاتُ لِلرَّقَاحَةِ وَفُلَانُ
الْحَرِثُ يَرْقُحُ لِعِبَالِهِ أَيِ

يُنْتَرِكُ مَا يَرْقُحُ مِنْ عَيْشَةٍ
يَعِينُ فِيهِ هَدَجٌ هَامِجٌ *

Pax רָקַח notat parationem
opum & mercaturam. Inter for-
mulas quorundam in paganismo,
quum opitulatum aliis ventrent,
erat: Accessimus ad Te ob ami-
citiā sinceram, non ad opes pa-
randas venimus. Et in 2.; Ille
fam'lia suā רָקַח opes parat
in 5. item רָקַח in opibus, est
eas recte constituere ac constabili-
re. Inde parator opum, רָקַח
qui eas augeat. Dixit Elbarith.

Relinquit quod paraverat de
victu suo, Grassaturā expositum
muscis confertissimis.

Ne ex hisce quidem aliud
eliceretur, quam רָקַח

quantissime adhiberi in rei fa-
miliaris amplificatione illa, quā
identidem lautior reddatur atque
unctior. Sic jam convenire in-
cipit cum *Hebræo* רָקַח, quod
est decoquere unguenta. Exco-
quere ad pinguitudinem & spissā-
tionem. Hoc ad opum incre-
menta unctiora & pinguiora pul-
cre translatum ab Arabibus;

quibus & sub *هنا* Linivir,
Unxis, eadem Metaphora arri-
sit: ac proinde jam ad Originem
hancce exprimi posset, Unctum
reddidi statum meum; ubi

status pro re familiari:

Hujus viri principis, rem domesticam constituere copia ex-
polita orationis. In mea autem civitate me, quum parva
esset familia, quadantenus sustentabam meis copiis; sed
quum

a Themate حَال vertit, ver-

satus est. Sequens بَيَان

facundia, دِيْن, proprie est di-

stinctio, & facultas distincte men-
tem declarandi. Pulcherrimo ea

Epitheto ornatur اَلْحَالِي

polita, comta, monilibus infi-
gnita; in part. pres. a rad.

حَلِي monilibus ornatus fuit.

Inde جِد حَالِي collum

monilibus ornatum. Ad eam ra-

tionem حَلِي mundus mulie-

bris, & حَلْبَة polimentum,

comtusve monilium, ad orationis
ornamenta passim transferuntur.

Hebreis מוֹנִי etiam Monile. De

Origine a Terendo, quatenus
pro poliendo usurpatur, alibi
jam dictum.

42 اَسْتَعِيْن opem petebam

Est fut. 10. verbi عِيْن

juvit. In Arabico habes, opem
petebam super correctione curva-
tionis mea, in civitate mea, a
facultate qua pra manu mea,
cum paucitate numeri mei: hoc
est: quam diu parva erat fami-
lia, me mea in civitate meimet
copiis sustentabam, atque cur-
vationem meam, id est statum
jam gravari incipientem, utcum-

que corripiebam. اَوْد Curvatio;

est infin. اَوْد flexus, cur-

batus fuit. تَقْوِيْم

correctio, erectio; est infin. 2.

سَعَة verbi قَام stetit.

vel سَعَة facultas;

proprie laxitas; a وَسْع

لَاخُ laxus fuit. اَمَّا دَات يَدِي

יד proprie haec manus mea,

est recula familiaris, qua cui
pra manu.

قُلَّةٌ عُدْدِي فَلَمَّا 43 ثَقُلَ حَاذِي وَنَعْدُ
مِدَادِي 44 أَمَمْتَهُ مِنْ أَرْجَائِي بِرَجَائِي
وَدَعَوْتَهُ

43 Continuat^r figura sus-
cepta; cum subditur فَلَمَّا
ثَقُلَ حَاذِي sed quum gra-
varetur scapula mea: hoc est;
quum familia numerosior facta,
me pregravaret. Apud Golium
cui levis
scapula, exponitur promptus, a-
gilis. nec male; nisi quod ad-

di debeat; qui familia non gra-
vatur. Id vel maxime hac in
formula captatum. Sic in Con-
fess. 46. وَكُنْتُ حَبِيبُ
خَفِيفُ الْحَاذِ حَثِيبُ
النَّفَازِ Eramque tum tem-
pestatis levis scapulæ, atque ex-
positus itineribus faciendis. Ori-
go, & amplitudo simul phra-
seos, patefcet ex Tebrizio ad
Hamasa, ubi poëta

خَفِيفُ الْحَاذِ مَنْ فَتَيَانُ *

Levis scapulam e juvenibus.

Ad hæc ille. اصل الحاذ ظاهر الغخذ يريد
انه قبل اللحم لان
البدن يؤدي الي
العجز ثم استعبر
خفة الحاذ في كل
من امره فاجز ليس
ينبطني وجاء في

الحديث افضل الناس
في ذلك الزمان
الخفيف الحاذ قبل
وما الخفيف الحاذ
قال الذي لا اهل
له. Vocabulum
Hadz. proprie signat extimam
Coxæ partem: innuit autem poë-
ta, eum exigua carne præditum:
nam corpulentia perducit ad igna-
viam.

quum mei humeri pręgravarentur; & tenuis mea pluvia esset
absumpta, ad eum ex oris meis contendere cum sola mea spe
eum-

viam. Deinde translata levitas
coxae, scapulęve, ad omnem
cujus expeditum negotium, qui-
que nullus tardat. In Traditio-
ne extat; præstantissimus homi-
num isto tempore, qui levis coxam.
Quæsitum, quinquam levis coxam?
responsumque; qui nec familiam
babet, nec opes. Non pugnat
quod coxam exponat, quam a-
lii scapulam, utramque enim
dorsum partem illa vox amplecti-
tur: & utrimque ansa ad eos-
dem usus prona, ac prompta.

Ibid. Concinna formula; ab-
sumpta est tenuis mea pluvia:
sive roratio. Ea pingit copulas

exiguas rei familiaris: a

& رَرَ رَرَ roravit coelum, uter,
vulnus. Eadem translatione
usus Noster conf. 24. وكنا
تقاسمنا ان لا ينقرد
لحدنا بالتذاز ولا
يستائري واسو بردان

Et iurjurandum inter nos dedi-
mus neminem nostrum separatam
capturum voluptatem, privam-
que sibi facturum vel rorationem.

Consimiliter طشش plu-
via tenuis, in conf. 22. oppo-
posita وبل inbri profusus,
in pulchro hocce versiculo

ويبين حلب برقه من صدقه

لشايمن ووله من طشه *

Et internoscatur deceptor fulminis ejus, a veracitate ejus;
Pro nubem captantibus; eju/que profusus inber, a roratione
ejus.

Hoc est probe distinguatur, quis
fallat in donis promittendis; quis
fidem impleat: qui/ve largiter
depluat; qui/ve irroret tantum.

44. امينة contendere ad eum.

Est præ. 2. ab م recta
tetendit, intendit. أَرَجَاء oræ,
est plur. fract. a رَجَا pro

Dd 3 دى

وَدَعَوْتُهُ لِإِعَادَةِ رَوَائِي وَارَوَائِي ٤٥ وَهَيْشَ لِبَنِي فَادَةَ
وَرَجَاحَ وَغَدَا بِأَلْفَادَةٍ وَرَجَاحَ فَلَئِمَا ٤٦ أَسْتَأْذِنْتُهُ
فِي

مَرْجُو، *latus & ora, pecul. pu-*

tei, regionis, cœli. Radix رَجَا
speravit; timuit: profundioris
est Originis; ad quam Lexica
parum prælucent. Ejus deri-

vatum رَجَاءٌ spes, venustam
hic præbet alliterationem: quæ
& captata inter رَوَاءٌ nitor fa-
ciet; a رَوَّى رَوَّى vidit: quod

est pro رَوَّاهُ, quod iterum pro
رَوَّاهُ & inter رَوَّاهُ irrigatio,

in infin. 4. a رَوَّى riga-

vit. إِعَادَةٌ item infin. 4. 2

رَوَّى رَوَّى rediit; iterum fuit,
vel fecit. Per redire facere alicui
nitorem vultus, & irrigationem,
intenditur recreatio a macie, mi-
seria, inopia.

٤٥ هَيْشَ *latus, alacer fuit.*

Est secundaria notio, a prima-
ria agilioris motus: unde & ad-
scita vis quassandi arborem. Pul-
cherrime in Hamasa.

أَلْقَيْتَنِي هَيْشَ أَلْبَدَيْنِ

بِمَسْرِي قَدْ حَيَّيْ أَيْ شَجَرِي *

Reperias me agilem manuum,
Quum versito sagittam meam, & aleam.

Intelligit promptitudinem, cum
benignitate, facilitate, comitate,
conjunctam. Aliud lubentia, ac

vit. Inde in 8. لَرَجَاحٍ alacer
راحَةٌ & com-

verbum رَجَّحَ, spiravit, fla-

moditas, respiratio, latitatio. وَفَادَةٌ

eumque compellavi ut me redire faceret ad nitorem & irrigationem meam: ille vero latus & alacer ob meum adventum, matutinus fuit in me adjuvando & vespertinus. Dein-

adventus: a وَقَدْ venit, accessit. Ab imminendo ducta potestas: nam وَقَدْ est summitas eminens; vel imminens: & 4. وَقَدْ per اشرف imminuit declaratur. Speciatim, ut Gjaub. monet وَقَدْ على الامنبر imminuit principi est ورك مسولا legatus ad cum accessit. وَقَدْ

inf. 4. a وَقَدْ maceravit; liquore bumedavit: liquavit. Inde formula وَقَدْ فاعيدته liquavit liquans ejus; pro opes ejus profuerunt. Inde وَقَدْ dedit, donavit alteri opes: quasi eliquavit: item, consecutus fuit ipsemet opes, lucrum quasi; utilitatem percepit: iterum, quasi eliquavit. Exponitur quoque وَقَدْ mortuus fuit; nempe maceratus veluti, ac liquatus defluxit. Alio, tropo وَقَدْ est تبحرنا inaccessit; dissoluto ac fluminis gressu

scilicet. عدا وراج matutinus fuit, & vespertinus, in aliqua re, solennis structura, ad assiduum studium designandum. راج spiravit, in vespertini temporis rationem transiit, quod tunc dies quasi respiret; simulque ab aestu & labore respiretur. Hinc روح היום respirationem diei converti posse, Gen. 3. alibi submonitum.

46. استأذنته Veniant rogati eum: in 10. اب اذن في السراج aurem praeiit &c. في السراج in abitu, reditu. Est derivatum a راج vespere rediit; unde راج in Lexico exponitur, locus unde & quo abeunt boni-ner. Addas licet, ipsum abitum, reditumve, qui etiam hac forma -ca- gnetur: quatenus Mim non locum & tempus solum, sed & actionem ipsam adferre potest. Ab eadem radice simbl, simul significatione, pro-pagatum راج locus ubi notis-

فِي الْمَرَّاحِ إِلَيَّ الْمَرَّاحِ عَلَيَّ كَاهِلِ الْمَرَّاحِ
قَالَ قَدْ ١٧ لَمْ تَمُتْ إِلَّا لَمْ تَمُتْ دُونَكَ بَنَاتًا وَلَا أَجْمَعِ
لَكَ

commorantur vel stabulantur pecudes. In Dirw. Hud.

فَلَوْ مَوَالِكُمْ فَإِنِّي سَأَعْتَبُكُمْ إِذَا
أَنْفَسَحَ الْمَرَّاحُ *

At vos culpate opes vestras, namque ego tum demum vos in gratiam recipiam, quum elaxata fuerit stabulatio.

Id est, non definam vos, qui camelis gregibusque abundatis, depradari, donec mea stabulationes laxiores factae sint. Noster stabulationem lepide traduxit ad Lares domesticos. Figuratissime subnexusum, super dorso alacritatis, عَلَيَّ كَاهِلِ.

مَرَّاحِ Nempe a مَرَّاحِ valde letus & agilis fuit, inter alia descendit مَرَّاحِ stans letitia lubentiaque. Ei adscribitur كَاهِلِ interscapilium, dorsum, cameli, jumen-

tive gestantis aliquem: ad quam rationem latior lautiorque fortuna concipitur possessorem suum, veluti jessorem, portare. addit

Teblebius كَاهِلِ interscapilium esse ait. عبارة عن غاية القوة وكمال

النشاط figuram summi roboris, & completae alacritatis. Respicit formulam شديد Robustus interscapilio; id est praevalens robore. In Gellio interpretamenti loco additum منيع الجانب inaccessus lateris: quoniam nemo tangere sustinet.

Deinde veniam eum rogavi ad *sedem* propriam *redeundi* super *dorso* *alacritatis*. At ille, *destinavi* cum animo meo, te neutiquam *viatico* instructum dimittere, neque *dispersionem*;

47 *أَتَرَمَعْتُ* destinavi in animo. Est *prat.* 4. a *زَمَعَ* lente incessit, & contra, *properavit*: item, mente perculsus & attonitus fuit ex metu. Origo *substringendi* hæc amice conciliare apta. Nempe *substringit* *incessum*, qui *lentiuscule* *procedit*: diverso adspectu, *substringit eundem*, qui *expeditius* *progredditur*. Per *m* tum quoque *mens* *substricta* tenetur. In 4. *أَتَرَمَعْتُ* est quasi *adstrinxit* sibi; atque ita cum animo *destinavit*. Est nempe verbum grave, *firmum* *signans* *propositum*. Ita in *Div. Hud.* Poëta vetus.

وَأَتَرَمَعْتُ رَحْلَةً مَاضِي آلِهَمُومِ
أَطْعَنَ مِنْ ظُلُمَاتِ حُضُونَا *

*Et in animo destinavi iter, secans moles curarum,
Ut me penetrarem per tenebrarum sinus.*

Sequens *أَتَرَوْدُ* *viatico* *instruam*: in *fut.* 2. a *زَادَ* *med.* *waw*; ejusdem *Originis* cum *زَادَ* *med.* *je*; de quo alibi dictum. *أَتَرَوْدُ* in *Lexicis* etiam per *زَادَ* *viaticum*, *commeatus* *declaratur*. Hinc *tautologum* *videri* posset, quod hic *Haririus* extulit: sed ut hoc a viri *vera* & *mascula* *Eloquentia* *al-* *num*; ita ex hac *structura* *recognoscas* *velim* *veteris* *Lin-* *gue* *genium*; quo *أَتَرَوْدُ* *بَنَاتَا* *enunciari* *solebat*; quasi tu *dicas* *coctum* *dedit* *per* *partes* *sectas*. Nempe *بَنَات* *proprie* *segmentum*, *pars* *secta*: & *أَتَرَوْدُ* *decoxit*, *coctum* *fecit*. Utrumque in *viaticum* *concurrit*. Bene *بَنَات* *هو* *طعام* *Tebilebus* *يَتَخَذُ* *Ec*

لَكَ شَتَاتًا أَوْ ۱۴ تُنْشِئُ إِمَامَ أَمْرِ حَالِكَ رِسَالَةً
تُودِعُهَا شَرْحَ حَالِكَ حُرُوفِ أَحَدِي
كَلِمَتَيْهَا يَعْصِيهَا النَّقْطُ وَحُرُوفُ الْآخَرِي
لَمْ

يَتَّخِذُ لِلسَّفَرِ وَهُوَ
مِنَ الْبَتِّ أَيِ الْقَطْعِ

segmentum vocatur cibus qui assumitur itineri faciundo, a verbo, quod secandi vim possidet.

Minus bene subjecit وسـمي

الزبان وبتاتنا لهما لانة

شيء مقطوع به المسافة

الماء والخبث

والله اعلم بالصواب

viaticum nomine segmenti adfectum, vel quod eo secetur i. e. trahatur desertum; vel quod sit secta pars opum paratarum itineri. Prius plane rejiculum: posterius pulchre se habebit, si pro opum adificetur eduliorum. si tamen, ad pecunias quoque extendatur vis vocabuli, posterius catenus recte se

dabit. Ultima formula. $\frac{1}{2}$

اجمع لكن شمسًا قمرًا

neque recolligam tibi disperſionem, dupliciter exponi poſſe ait Tobiebius; vel ut ad opes diſperſas; vel ut ad diſperſionem à Laribus, & familia referatur. Utrumque ſane in uſu Arabum fundatum; dicuntque collegit ei diſperſionem, pro diſſipatas ejus opes inſtauravit: nec non, patriis eum ſedibus reddidit. Contrarium ſonat *تشتت* *diſperſit* collectionem ejus h. e. Eum & opibus, & ſedibus, evoluit.

48. *aut conf* او قنن قنن

cinnabis, positum pro *nisi* *con-*
cinnaveris; quâ ratione & *in*
Hebræis venit. Pulchre enun-

ciatum porro قَبُولِهَا

(5) _____ committed.

dabis ei explicationem status tui;
vel potius, depones ad eam: i.
e. in ea consignabis. Concinne

تضمینہا و تحویل Teblebius

فيمما كالودعة

sem tuam recolligere, nisi mihi, ante discessum tuum, epistolam concinnaveris, in qua conditionis tuæ explicationem consignes, cujus verba alternis nunc omnes literas punctis in-

facies eam comprehendere, atque mandatis scripto tanquam depositum. Tam exquisitam phrasin captavit Noster, ob rarum, & singulare, artificium, quo Epistolum hocce concinnandum foret. Scilicet ex literis Arabicis, punctis diacriticis insignitæ quindecim, ut tredecim iis carent. Volebat ergo alternatim vocabula adhiberi alia e literis conflata punctatis, alia e literis puncto vacuis. Re-

عَضَلَةُ الْعُقَدِ vera

intricatio nodorum; ad quam expediendam singularis plane Eloquentiæ vena requirebatur.

Ad voculam قَطْ omnino,

plane; haberi meretur eliminata & subtilis discussio Teblebii.

قَطْ بَفَتْحِ الْيَقَافِ

وَتَشْدِيدِ الطَّاءِ مَضْمُومَةٍ

فِي الْإِفْصَاحِ وَهُوَ ظَرْفٌ

لِاسْتِفْرَاقِ مَا مَضَى

مِنَ الزَّمَانِ وَتَخْتَصُّ

بِالْمَنْفَعَةِ وَاشْتِقَاقِهِ

مِنْ قِطْطَتِهِ لِي

قَطْعَتُهُ فَمَعْنِي مَا

فَعَلْتَهُ قَطْ مَا فَعَلْتَهُ

فِيمَا انْقَطَعَ مِنْ

عَمْرِي لِأَنَّ الْمَاضِي

مَقْطُوعٌ عَنِ الْحَالِ

وَالِاسْتِقْبَالِ وَمِنْهُ قَطْ

الْقَلَمِ إِذَا قُطِعَ طَرَفُهُ

&c. Katto cum phata & Koph,

& Tesdid literæ Ta Dammata,

elegantissimum cenjetur. Estque

particula complexionis universa-

lis circa tempus præteritum; ac

speciatim usurpatur in negatione.

Derivatio ejus est a verbo ka-

tat, quod est resecauit. Quum i-

gitur dicis, non feci illud kat-

to, sensus est, non feci illud in

eo quod recisum de ætate mea:

namque præteritum est quasi re-

cisum de præsentis ac futuro. In

calamo eodem hoc vocabulo utun-

tur, quum ejus extremitas rese-

catur. Apud Clariss. Golium tres

habes scriptiones katto, kitto, kotto: unde percipies cur kat-

to elegantius pronunciarit. scbo-

liafles. Apud Hebræos קטף in-

secandi notionem primariam

possedit: quin & particula קט

consimili præcisione aucta fuit.

لَمْ يَعْجَمَنَّ قَطُّ وَقَدْ⁴⁹ اسْتَأْنَيْتَ بَبَانِي حَوْلًا
فَمَا أَحَارَ قَوْلًا⁵⁰ وَنَبِهْتُ فَكْرِي سِنَّةً فَمَا
إِنْدَادَ إِلَّا سِنَّةً وَاسْتَعْنَيْتَ⁵¹ بِقَاطِبَةِ الْكِتَابِ
فَكُلَّ

49 استأنيت *patienter*
colui. In prat. 10. verbi اني
appropinquavit tempori suo: &
tempus idoneum venit: item; ad
extremum terminum pervenit: &
in Alcorano; summo ardore fer-
buit de الحميم aqua
calida. Hæc omnia a maturo
sponte dimanarunt. Est He-
braeis quoque sat trita Radix:
cujus אנה est maturavit, ma-

turum, in tempore, occurrere fe-
cit. אנה occasio, proprie ma-
turitas. אני Navis, vel classis
potius, maturo tempore ire, ac
redire sueta. Lepide enuncia-
tum, patienter colui, vel ex-
pectavi, eloquentiam meam: pro-
prie maturitatem ejus petii, ex-
pectaviq. حَوْلٌ annus; ex
origine signat versationem. Inde
sentias cur idem حَوْلٌ poten-
tiam quoque exprimat; quum
quis arbitrio suo omnia versat,
ac volvit. Radix حال

med. warw, vertit, versavit.

أَحَارَ *respondit: in prat. 4.*
حَارَ *proprie redire fecit: ab*
med. warw, rediit: item candi-
duis fuit: ut חורר. Ea vis se-
cundaria a reflexione lucis ducta:
Eadem venustate qua Eloquen-
tiam suam se patienter expectasse
dicit, subsumtum, eam ne
חול קול vocem quidem ul-
lam respondisse.

50 Confimili dignitate pro-
latum, Expergeseci ingenium
meum: quod quasi dormire,
atque in officio cessare, videba-
tur. فَكَّرَ a فَكَّرَ atten-
tus dispexit & cogitavit de re
aliqua, indicat intentam confi-
derationem. Ejus Originem ne
Arabes quidem nunc dare pos-
sint; dimisere enim usum ligandi
aut vincendi; quem Aramæi
sub فَكَّرَ retinuerunt. Inde
attentio ducta, qua res quasi
oculo revincta alligatur. Eadem
translatio sub تَغَبَّدَ obti-
nuit:.

instructas habeant, nunc iisdem plane destitutas. *Eloquentiam*, itaque meam annum *summa patientia colui*, sed nihil plane *respondit*, & *ingenium meum expergefeci*, toto illo spatio, *sonno-* tantum *maiore auctus*. Imploravi quoque omnes *scribendi* usu

nuit: quod in 5. valet *se ad-* strinxit intentusque fuit rei: a vinculum. *ازد* auge bar: in 8. a *ازد* med. je, crevit; proprie *tumuit*. cum fervore. Inde *ازد* *superbire* quasi *tumescere*. *Zwellen*. Sed Gen. 25: 29 *ازد* valet, & *Coxit decoctum*. Nempe *ازد* *tumescere* fecit cum fervore est coxit: & *ازد* in part. Nipb. *tumescere factum*; est *decoctum*.

استعنت imploravi, *auxilium rogavi*: in prat. 10. a *عان* juvit: de quo supra. *قاطبة* apud Golium. expo-

nitur omnes, idem cum *جمعا*.

Ut vis ac proprietas *Linguæ* dilucescat, præmittenda *Crisis Teblebii* sic in *Nosstrum* restricta:

استعمال الحريري
قاطبة مضافة الي
ما بعدها وتعريفه

وإدخال حرف الجر عليها كل ذلك مخالفا لما اجمع عليه أهل العربية من أن قاطبة لا تستعمل إلا منصوبة على الحال كذا نطقت به العرب ولم يستعملوها فاعلة ولا مفعولة ولا مجرورة ولا مضافة ولا معرفة ومثلها طرا وكافة

Quod Haririus usurpet vocem *Katibati* in constructione cum sequenti, eamque sic restringat; atque vocali *kefra* adficiat: totum hocce diversum ab eo in quo conveniunt studiosiores Arabismi, vocem *katibatan* non usurpari nisi in accusativo phatato: ita certe Arabes ea usi; eamque non adhibuerunt nec ut participium transitive, intransitive; nec in genitivo; nec in constructione, ac restrictione: plane ut Terran, & Caffatan: Ab omni ævo Grammatici in talibus sibi argutiis placuere; atque præstantissimis scriptoribus litem moverunt:

فَكُنْ مِنْهُمْ قُطْبٌ وَتَابَ فَإِنْ كُنْتَ
 صِدْقَتِي عَنِّي وَصَفِي بِتَالِقَيْنِ فَإِنَّ بَأْسِي
 إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
 فَقَالَ لَهُ لَقَدْ اسْتَشَعَيْتَ يَوْيُوبَا
 وَاسْتَشَقَيْتَ

ex ipso infcitiam suam nu-
 dantes. قُطْبٌ re-
 vera nil aliud, quam parti-
 cipium præsens a قُطْبٌ je-
 suit, & secundo miscuit. Inde
 Miscens pro multitudine undi-
 que conglomerante. Etiam قُطْبٌ
 med. kefrata valet
 congregati fuere homines. Quid-
 ni ergo قُطْبٌ cum forma,
 vim quoque participialem reti-
 neat? prout قُطْبٌ quo-
 que part. pass. multitudinem con-
 signat.

In versione Arabica Jos. 9.
 18. 19. 21. reperis جَمِيمٌ

القُطَابَةُ universum turbae,
 pro universa turba. Rectissi-
 me ergo structum ab Hariri
 القُطَابَةُ الكُتَّابُ glo-
 merans multitudo scriptorum
 quamvis inversa structura usi-
 tatius efferatur الكُتَّابُ
 قُطَابَةُ scriptores in universum
 omnes. Eadem Radix قُطْبٌ
 secuit etiam frequentatur pro-
 caperavit frontem; quod in 2.
 adhuc intensius quid adfert;
 contraxit cum austeritate vul-
 tum, terrorem incutiens. Haec
 انفا قُطْبٌ caperans fron-
 tem, inter Epitheta Leonis. In,
 Divo, Hud.

usu celebris, sed cuncti capere frontem, seque avertere.
Quod si vere nobis formam tuam exposuisti, huc siste
signum si ex veridicis es:

Dixit illi, sane vero ad cursum evocasti cursorem equum, &
pe-

يمشي إليه كما مشي إلي خبسه
سبين قاطب *

Vadit ad eum, pro ut vadit ad lustrum Leo caperans.

Ultimum تَاب rediit; hic
notat avertit; أي مرجع
se ab auxilio præstando. Hoc
tamen potius fuisset تَاب
per Tse, quomodo a quibus-
dam legi, submonuit Teblebius.
Videtur ergo تَاب reverit
hic positum argutius, usu illo
convertendi sese ad Deum; nam
verbum hoc frequentare so-
lent in rebus gravioribus, ex-
clamando, اتوب penitentiam
ago: quando ad incitas redactus
quis hæret. تَاب & تَاب
cum اتوب & اتوب conveniunt.

52 صدعت professus fui.
sti, claris verbis exposuisti: in
præi 1. a صدع fidit, rupit.
Sic phoeus & rumpere, vocem,
pro clare enunciare. Recte Teb-

صدعت اي كشفت
واظهرت واصل الصدع
الشق Verbum bocce valet
manifestasti, in publicum extu-
listi, ejus origo in fissione sita.

53 استسعت ad cur-
sum evocasti: in præi. 10. a
سعي cūcurrit, cum cursu la-
tus fuit. Origo in concitatore
motu, unde studuit, operam de-
dit, intendit, administravit, ob-
tractavit, aliæque notiones se-
cundariæ emanarunt. Hebræis
Thema סעה vindicat Ps. 55:
9. ubi רוח סעה est ventus
concitatissime latus aut impulsus.

يعب equus velox; a Rad.
عب Eibit sine fuctu, sorbi-
tione non interrupta. Rationem
nominis intelliges ex Teblebio
قل

وَاسْتَشَقَّيْتُ أَسْكَوبًا ٥٤ وَأَعْطَيْتُ
الْقَنْسَ بَارِيَهَا وَأَنْزَلْتُ الدَّامِرَ بَابِيَهَا ثُمَّ
فَكَرَّ ٥٥

قال ابو البقاء
اليعسوب الفرس
الذي يتصل جريه
والهاء نرايده وصله
من عب الماء اذا
تجرعه جرعا متصلا
من غير مص فهو
يفعول انتها قال
ابن الانباري اليعسوب
الفرس الكثير
الجري اخذ من قولهم
نهر يعسوب ي
كثير الماء واشتقاقه
من قولهم عب البحر
اذا كسرت امواجه

Abulbeka auctor est, jabboub ef-
se equum continuo cursu pollen-
tem, & je esse servile; a radi-
ce usurpari solita, quum quis a
quam uno continuo haustu sor-
bet, absque suctione: in forma
יפלויל Haftenus ille. Anbarides

ait. Jabboub est equus multo pol-

lens cursu Notio desumpta ex eo,
quod fluxum jabboub appellant,
aqua copiosum. Is autem meri-
vatur a verbo Hbabab in mari,
cujus fluctus franguntur. Utrum-
que habet quo se commendat:
nam utrumque cum figuratio-
re Arabum stylo conjunctissi-
mum. Dicunt scilicet de equo
curjore, quod spatia forbeat,
bauriat, deglutiat, consumat.
Dicunt de eodem, quod scat-
uriat, undet, redundet in cursum;
quum psa fatigatione quasi in
vires reficitur, & innovatur;
pro specimine habeatur nunc

tantum جَمُومُ aqua scatens
puteus; & equus qui absoluto
cursu alium mox init. Ipsum

verbum جَم scaturivit, con-
fluxit denuo aqua exhausta,
curjui applicitum, dat for-
mulas جَم جريه & جَم في الجري
scaturiente pol-
luit cursu: i. e. inexhausto vi-
gore currendi praeditus fuit Ad
hanc Originem nostri vocabu-
li respexisse videtur. Poeta ve-
tus in Hamasa.

وَلَقَارِحُ

petivisti irrigationem a flumine per terram diffuso : dedisti quoque arcum ejus asciatori; & domum habitandam tribuisti ejus aedificatori:

وَلَقَدْ قَرَحَ الْبَقْبُوبُ خَبَرَ عُلَاةٍ
مَنْ أَلْجَذَعَ الْمَرْجِي وَأَبْعَدَ مَنْزَعًا *

Sane annosior Cursor melior in reliquiis vigoris,
Quam junior deterioris notæ; & fundo profundior.

Observetur in transitu عُلَاةٍ fluxit, itemque, fudit, largius
proprie esse parum lactis, vel profudit, descendit أَسْكُوبُ
aque: indeque pro reliquiis per terræ faciem se diffundens
cursus equini frequentari. مَنْزَعٌ flumen. In Golio operarum vi-
fundus eidem cursori datur, tio positum fulmen; cui nihil
quatenus comparari solet puteo in hanc formam juris. Ex
scaturienti: eaque ansa jam, hocce سَكَبَ Hebraum
granditate insigni, appellatus 54 Adtexta duo proverbia
ille أَبْعَدَ مَنْزَعًا longare, in Comment. ad Jobum tan-
ginquior fundo; i. e. profundior gere cœpi.
ad novas sibi met aquas, novas in idem tendentia, nec tamen
vires, in cursum sufficiendas. idem omnino signantia. Pri-
De, cetero proverbiale quid mum est, dedisti arcum ascia-
in phrasi hacce contineri, ut tori ejus. Ejus elucidationem
in Latino, currenti calcar sub- dabo ex Teblebio بَارِيهَا
dere, quivis intelligit. لي الذي نحت عودها
Proverbialem quoque vim exe- والبري النحت ومنه
rit استنسقت أسكوبا بري النبال وبري
irigationem poposcisti rivum effu- القلم واول من قال
sum. A سَقَى سَقَا rigavit; اعط القوس باريها
in 10. nascitur potestas petendi الحطبة
irigationem; A سَكَبَ Ff

فَكَرَّ بِرَيْثُمَا أَتَتْجَمَ قَرِيحَتُهُ
وَأَسْتَدَّرَ

الحطبة ونظمه بعضهم فقال

يا باري القوس بريا لبس يحسنه
لا تظلم القوس اعط القوس باريها *

Dedisti arcum asciatori ejus, i. e. liumque. Primus qui dicto boc-
qui eum dolavit, radendoque poli-
vit: nam radix ברי est asciavit ad
polituram usque, unde ברי in
præcisione sagittæ, calami, simi-

ce usus, da arcum asciatori ejus,
est Albodia. Non nemo sic ver-
su extulit.

O ascians arcum asciatione non pulebra;
Ne iniquus sis arcui; da arcum asciatori suo.

Hoc est: perito & artifice re-
mitte negotium, quod male tra-
ctas. Hic plus intenditur; &
per Asciatorem arcus designatur
Auctor, inventor, & expolitor ar-
tis jaculatoria. Isti arti venustif-
sime comparatur Eloquentia;
cujus vis per Arcum eadem gra-
tia depingitur. Eodem fertur
alterum illud proverbium, des-
cendere fecisti in domum ædifica-
torem ejus. Latine diceres, Spar-
tam banc ei mandasti, qui unus
optime eam ornare valeat.

Ad omnia talia geminum se-
fe dictum præbet. In Hist.
Tam. p. 147. Timuri filius Ami-
ransjab imperium sibi a patre
jam senescente tradi postulans,
hiscæ formulis utitur; Trade

arcum asciatori suo & descende-
re fac in domum ædificatorem e-
jus. Iterum pag. 243. Timurus
Tataros sollicitans, ad Bajaze-
thum deferendum, iisque re-
giones ejus se in possessionem
perpetuam traditurum promit-
tens, sic inducitur: dabo tunc
arcum asciatori ejus, & descen-
dere faciam in domum ædificato-
rem ejus; & reddam aquas suis
alveis, vosque constitutam pos-
sessores urbium & arcium ejus
&c.

55 فَكَرَّ Meditatus est
attentius. A vinciendo rem, quæ
attentius consideratur: ut paulo
ante indicatum. بِرَيْثُمَا
uf-

vi: deinde commeditatus usque dum scaturigo ejus aquas suas
col-

usque dum, conflatum ex رَيْثْ	cunctatione ejus, quod quidque
& رَاثْ descendit a	postulat. usque dum اسْتَجَمَّ
med. je, tardus, lentus fuit. E-	recollegit venam aquarum in io.
jus derivatum رَيْثْ cuncta-	a جَمَّ confluit aqua,
tionem lentiores signat. In-	postquam exhausta fuisset. No-
de jam adverbialiter adscitum	tiones quæ io. huc speciei in
رَيْثِمَا junctim, &	Lexico additæ, quievit, conque-
رَيْثْ separatim; quasi	vit, refocillatus est, ex hoc fon-
	te: quasi dicas fatigatus & ex-
	haustus recollegit vires. In Ha-
	maja poeta vetus.

يَسَا رَيْثَهَا مِنْ بَارِدٍ قَلَّاصِن *
قَدْ جَمَّ حَتَّى هَمَّ بِانْقِبَاصِن *

Heus rigationem ejus ex frigida, seque in puteo efferentis
aqua.

Qua quidem eousque adfluit identidem, ut minetur dis-
rumpi.

Hinc ³ جَمَّ aqua putei identi- | teus; atque adeo omne quic-
dem confluentem, seque recolligens: | quid copiosa & inexhausta vena
per tropumque mox, ipse pu- | pollet. In Diw. Hud. egre-
gie figuratum.

وَالْدَقَرُ جَمَّ الْنَوَايِبِ *

Fortuna autem copiosa est infortunis.

وَأَسْتَدْرِي لِقَحْنَهُ وَقَالَ لَهُ أَلَيْسَ دَوَاتُكَ وَخُدُّ
أَدَاتُكَ وَأَكْتُبُ ۞

الْكُرْمُ ۞ تَبَتِ آلَهُ جَبَشُ سَعُودِكِ يَزِينُ
وَاللَّهُمَّ

Sic verbum ipsum in *Hamaſa*.

فَإِنَّ الدَّرَّجَةَ جَمَّ عَجَائِبُهُ ۞

Namque quod ad Fortunam, copiosa sunt ejus miracula.

Ad eam rationem infinita
conformata: ut apud *Abulphar.*

جَمَّ الْمَنَاقِبِ

inexhausta vena virtutum præ-
ditus: & in *Diw. Hud.* جَمَّ

المَوَاهِبِ inexhausta ve-
na scatens in donationes.

Vides quam pulchre enun-

ciatum sit قَرِيحَتُهُ

venam recollegit scatebra ejus:
dictique gratiam interius ad-
huc perfentisces, si de قَرِيحَةٍ
scatebra, & per metaphoram,
ingenium ac naturalis vena qua-
fi, relegeris, quæ superius an-
notata.

Ibid. Non minus elegans fi-

واستدري لقحنه

۞ ad fluxum evocasset camelum

suam lactantem. دَرَّجَاتٍ radiavit flu-
xus lactis; & radiatim emisit lac
camelus; in 10. dat provocavit
fluxum lactis. Jam vero Elo-
quentia ab Arabibus comparari
solet fluxui copioso lactis; unde
formula لَهُ دَرَكٌ prob flu-
xum lactis tui! alibi explicita.

لِقَحْنَةٍ Hæc ansa adduxit

لِقَحْنَةٍ ejusdem potestatis cum
تَلَوُّحٍ camelus quæ mulgetur.

Hinc ajunt, inulge camelum
tuam, ut lac præbeat: pro nien-
tem vena copiosa eruditionis præ-

لِقَحْنَةٍ ditam. Vides quo jure
per

collegisset, & donec camelam suam lacte uberem incitasset ad fluxum, dixit, para atramentarium tuum, & cape apparatus tuum ac scribe.

„ Liberalitas (stabiliat deus exercitum felicitatis tuæ) ornat:

” ע

per **נֶפֶס** mentem exponatur. Tales glossæ si extraseriem, & iustam constructionem, offerantur, scopas solutas appelles licet; vel potius ossa arida & disiecta.

Ibid. **אֵלֶּף** instrue lana ע

atramento. Est imper. 4. a **לֶאֱ** med. je & waw: primaria potestas in molliendo: unde molliter concinnare, aptare, parare, succreuit. Est autem speciatim, emollire aliquid macerando; habetque metaphoras egregias: quas hinc quisque sibi enu-

cleabit. **דּוּלָה** atramentum & atramentarium, supra illustratum, cum Hebræo **דִּי** pro **דִּי** a **דִּי**,

idem quod **דִּי**, **דּוּי**. Nihil in hisce dissonum. Nempe **דִּי** & **דִּי**: masculinæ sunt formæ, pro quibus in *fem.* exit **דִּי**,

דּוּיָה; & **דִּי**: a *masc.* per

quietem est **דִּי** & **דִּי**: a *fem.*

דִּי & **דִּי**: quod est no-

strum **דּוּלָה**.

56. Est inter figurata dicta corroboratus est exercitus ejus; pro res opesque ejus invaluerunt; vel &, inconcussum habuit statum. Inde ad genium orientis, stabiliat exercitum felicitatis tuæ, valet, statum tuum felicem &augeat, & firmum immotumque reddat. Alterum votum, in parentesi item insertum, deprimat fortuna cilium invidentis tui, per se clarum; cum allusione ad supercilia subducta & altos oculos, quibus fastus & contemptus pin-

gi solent. **גָּצַח** depressit visum; suppressit vocem; cobibuit; imminuit; detraxit de quantitate &c. omnes istas notiones secundarias induit, a frangendo, præfringendo. Sic Latinis visus & vox frangi dicuntur; impetus quoque frangitur, infringitur: & præfringitur, quum imminuitur.

Sed en mirum quid! Idem

גָּצַח pro **גָּצַח** med.

وَاللَّيْلُ غَضَّ الدَّهْرَ جَفَنَ حَسُودَهُ
يُشْبِهُنَّ وَالْأَرْوَغَ ٥٧ يَثْبِبُ وَالْمَقُورَ يُخِيبُ
٥٨ وَالْحَلَّاحِلَ

Refraa declaratur per recens
fuit: primo vigore nituit juven-
ta &c. Ex hoc usu Noster
in eadem hac Epistola dabit

خَفَضَ وَسُرُورَ غَضَّ
commoditas & letitia recenter ni-
vida. Est metapora a ramo tan-
tum quod refracto ab arbore, &
pulchre virente. Sic Avicenna L.

L. p. 45. غَضَّيْنِ بَضْبَيْنِ
nitentes, madentes: i. e. quasi
recens refracti rami, vigore &
madore pleni. Habes concor-
diam suavissimam, in significa-
tionibus quas nulla copula jun-
gere posse videbatur. Idem
judica de similibus dissonantiis;
quæ confestim amicissime con-
sonabunt, si vera Origo har-
moniam temperarit.

الْأَرْوَغَ يَثْبِبُ ٥٧

strenuus remunerat. Posterius in
fut. 4. a ثَابَ شَرِدَ rediit; ut
Hebraeis הָשִׁיב etiam valet re-
munerari. Prius أَرَوَّعَ a Ra-

dice أَرَعَ tremuit; & transitive,
terrui, etiam exp nitur pla-
cuit res, vel persona. Inde

أَرَوَّعَ in Golio est forma pla-
cens, aut corporis lineamentis
formosus: & fam. مَرُوعًا

astu ac versutia pollens camelus,
equa. Ita fere Arabes in *Glof-*
sariis suis: unde pulchritudo ac
constantia *Linguae* parum relu-
cent. Videamus num exem-
pla lucis quid datura sint. In
Hamasa celebris ille Heros
Taabbeta Sjerran semet insig-
nit, ut

لَا يَسُ الْبَلَّ لَرُوعًا *

Familiarem noctis, terribilem.

Monet *Taurizius* posse intelli-
gi, vel الْجَمِيلَ pul-

عَمُّمُ الْفُؤَادِ
acri corde praditum. Posterius
haud

„ & avaritia (deprimat fortuna ciliū invidentis ri-
bi) turpat: & strenuus remunerat; & debilis latus
nudans fallit vota petentis: & Hospitalis excipit,
„ &

haud dubie præferendum. Ita planissime in *Diw. Hudeil*.

كَفَنِي لَقَدْ أَكَلْتُ خَيْرًا
مَبْرَأً مِنَ التَّغَبِ جَوَابَ الْمَهَالِكِ أَرَوْعًا *

*Per vitam meam, mortuum nunciasti virum liberalem,
Immunem a vitio, trajectorem desertorum, terribilem.*

Rectissime ibi *scholiastes*: *nuus* significatur. Quum dici-
tur *أَرَوْعٌ ذِكِّي الْقَلْبِ* *يُرْعِنِي ذَلِكَ* tur
شهوة *Arwabo* signat placet mihi hoc, eadem elegan-
acerem corde & audacem. Est tia sermonis captata; quasi,
ergo a *رَاعٍ* terruit idem plane *دَارِدٌ* mihi accidit: sic *Græcis*
qui *Græcis* *دَارِدٌ*, ad omnia ve- *dicuntur* ea quæ valde pla-
bemens, acer, promptus, strenuus, cent, ita ut exterrant veluti
mente, lingua, manu: ut ter- mentem, quæ tali affectu con-
rorem quodammodo incutiat cita *percelli* dicitur. Ex-
sua vehementia ac promptitudine tra figuram hancce *رَوْعٍ* vim
Hac anfa *أَرَوْعٍ* nostrum pro exerit *uall* *terrentis*; in quo
circumstantiis variat, & *for-* iterum cum *Græco* *دَارِدٌ* con-
mosum quoque nonnunquam *spirat*: idem *رَايَعَةٌ* cum *plur*:
primit, ut apud *Græcos* *دَارِدٌ*.
In nostro contextu *Liberalis*, *أَرَوْعٍ* sic in *Diw. Hud*.
atque in omnem virtutem stre-

وَلَمَّا تَرَعْنَا بِالْغِرَافِ الرَّوَايِعَ *

Et quum terrerent nos in discessu terrentia.

Ibi-

وَالْحَلَّاحِلُ يُضِيفُ وَالْمَاحِلُ يُخِيفُ
وَالسَّنْحُ ١٩

Ibidem.

وَهَلْ تَتَرَكُنْ نَفْسَ الْأَسِيرِ الرَّوَاعِجِ *

Et num deferunt animam captivi terrentia ?

Hinc Originem mali sub راعٍ
peritiores facile agnoscent. Sub

راعٍ med. je راعٍ alius tremor
obtinuit; de quo alias.

Ibid. المَعْوَرُ, debilis; latus
nudans: opponitur strenuo &
uebementi. Est part. 4. اَعَارَ

cacavit. Inde عَوْرَةٌ locus pa-
tens nudusque in consiniis hostium;
& infidiis, impressionibusve subi-
tariis obnoxius. A cecitate vi-
detur ductum; quatenus ceca
loca appellantur, ubi nil pro-
spicias, provideasve. Inde ad-
scitus usus in 4. اَعْوَرٌ aper-
tum latus praeibit ferienti prae-
da. Eo usus Taabbeta sjerran
indagine hostili cinctus.

وَيَوْمِي ضَيْفُ الْجَحْرِ مَعْوَرٌ *

Et dies meus angustus latibulo, nudum offerens latus.

Hinc occasio arrepta, ad igna-
vum hac appellatione adficien-
dum. pulchre Teblebius المعور
اي البادي العورة
وهو الفارس يظهر
في طعنه خلل واراد

بنة هنا الناقص
الخلق الكبير
السفاهة ومن جملة
عيبه البخل
Vocabulum bocce signat proprie eum
cujus apparet nuditas lateris:
vel.

& avarus fraudator timorem incutit, & enodis largitor alimen-

ta

veluti Eques, cujus hasta ferien-
tis apparet interstitium feriri
aptum. Hic autem intendit
Noster scævum indole, & valde
stolidum: cujus inter vitia quo-

que avaritia. يُخْبِبُ fallit

vota: in fut. 4. a خَابَ

med. je, seclusus fuit spe &
votis. Inde in 4. transitivus
usus admissus. Posteriori hac
specie augenda Lexica.

Origo delitescit in خَبَابٍ
ignitabulum fallax, quod non
excudit semina ignis. Nempe
Arabibus placuit excussio scintil-

la e fomite, pro felici successu.
Hinc contrarii exitus elusi &
frustrati vis Nostro themati
subjuncta

58 الْحَلَّاحِلُ Hospita-

lis dominus, in Golio simpliciter
datur, princeps populi aut iri-
bus. Est Epiteton potius prin-

الذي تحل
به الناس كثيرا

ad quem multi mortales divertere
solent: ut Tebl. notat. Radix

حَلَّ soluit, per reduplica-
nem حلحل. Ita Amriot-
kis.

* الْقَاتِلِينَ الْمَلِكِ الْخَلَّاحِلَا *

* خَيْرٌ مَعِدٍّ حَسَنًا وَنَائِلًا *

Qui trucidarunt Regem hospitalissimum,
Optima dare solitum lautia, & donaria.

Addit Tebl. secundum Abalbe-
ka potius hoc vocabulo desig-
nari الثابت الحكم
المرتدين العقل

Firmo iudicio, & gravitate men-
tis præditum. Noster Haririus

prius firmat, subdens يُضَيِّقُ

convivio excipit: in fut. 4. 2

ضَاقُ conviva accessit, hosi-
pitiū sumfit. Notio orta ab
ambiēdo, vel, in orbem eundo.

G g Se-

وَالسَّنْحُ يُغْذِي وَالْمَحْكُ يُغْذِي وَالْعَطَشُ
يُنْجِي 60

Sequens **الْمَاحِلُ** *frauda-*
dator avarus; in part. præf. a
مَحَلٌ *sterilis fuit ex pluvie*
inopia regio. Item', delaturam
exercuit. Hinc مَاحِلٌ
quoque delator, sycophanta.
Hæc notio nonnullis & hic ob-
tinere visa; sed præplacet Ta-
blebius, cui **الْمَاحِلُ** est
الْبَخِيلُ لَا خَيْرَ
عِنْدَهُ شَبَهُ بِالْبَلَدِ
الْمَاحِلِ *Avarus in quo*
nil boni; comparatus cum regio-
ne sterili. يَخِيفُ *timorem*

incutit in fut. 4. a خَافَ
med. wow, metuit; referri nunc
debet ad inhospitalem acerbita-
tem, quæ publico terrori est.

59 **السَّنْحُ** *liberalis; pro-*
prie enodis; supra explicitum.

Ei opponitur **مَحْكُ** *ritu-*
tor morosus. Radix مَحْكٌ
rixatus est. Ejus origo abest.
Videtur sub **حَكٌ** *fricuit;*
confricuit, delitescere. Inde
in 3. حَاكٌ pro حَاكٌ
repugnavit, obstrigillavit: et
تَحْكُكُ *in 5. con-*
flictatus est cum aliquo. Pulchra
alliteratio inter يُغْذِي
alimenta præbet ori: in fut. 4.
a يُغْذِي nutrit: & يُغْذِي
festuca ladit oculum; item in
fut. 4. قَدْ يَ illapsu festuca
læsus fuit oculus. Solemnis fi-
gura festuca in oculo, pro vexa-
tione ingrata, atque adeo omni
re unde oculi doleant. Poeta ve-
tus in Hamasa laudans libera-
lem Donatorem.

Et præbet; & obstrigillator festuca lædit: & donum sal-
vat,

رَأَيْ جُلَّتِي مِنْ حَيْثُ يَخْفِي مَكَانَهَا
فَكَانَتْ قَدْ عَيْنُهُ حَتَّى تَجَلَّتْ *

*Vult ille inopiam meam, quæ vel maxime se occultabat:
Fuitque Festuca oculi ejus; donec discussa est.*

Hoc est: ita paupertate mea do- petuo hærens festuca; meque di-
luit, ac si oculum ei uideret per- tavit. Iterum in Hama/a.

قَبْلَ قَدْ أَلْعَبْنِي *

Non ferens ullam oculorum festucam.

Hoc est, vir animosissimus, | minuat. Id cum Emblematis na-
omnis injuria nexaque intolerans, | tura minus conjunctum. Im-
earumque acerrimus vindex. Mi- | patientiam injuriæ signari, li-
nus recte Taurizius retulit ad | quet ex hocce Haritibi in Moab-
vigilantiam quam nulla lippitudo | lekat.

أَنْ سَكْتُمْ عَنَّا فَكَانَ كَمَنْ
أَقْبَضَ عَيْنًا فِي جَفْنِهَا أَقْدَاءَ *

*Vel silentium agetis, a nobis: erisque ut quum quis
Claudit ambos oculos, quorum in ciliis festucæ.*

Imitatus Ibn Doraid.

٥٥ يَنْدَجِي وَٱلْمِطَالُ يَشْجِي وَٱلْدَعْبَلُ
 ٥٦ يَبْقِي وَٱلْمِدْحُ يَنْقِي وَٱلْحَرْ
 ٥٧ يَجْزِي

هَٰذَا ٱلَّذِينَ سَمَوُا بِمَنَظِرِي
 مِنْ بَعْدِ أَهْضَايَ عَلَيَّ كَدُّ ٱلْقَذِي *

*Hi sunt, qui extulerunt oculum meum;
 Postquam palpebras contraxissem super ustione festucae.*

Hoc est, bi me ab injuriis omni- | Idem eandem hanc figuram
 bus, & molestiis, quas tolerare | tendens.
 eogetur, vindicarunt.

فَأَهْضَيْتُ عَلَيَّ وَخَرَّ ٱلسَّفَا *

Palpebras contraxerim super punitionem spine.

Id est, 'omnem vitæ acerbiteriam | translatione hacce Noster. Conf.
 tolerare cogar: atque ab omni- | 37.
 bus impune divexer. Multus in

وَٱلْحَرْ مَنْ إِذَا قَذَيْتَ عَنْهُ
 أَخْفَى قَذِي جَفْنَهُ عَنْ نَظَرِيه *

*Ille liberalis, qui, quum festuca læditur oculus,
 Osculit festucam ciliorum a spectantibus ipsum.*

vat; & tergiversans interore necat; & comprecatio tutum præstat; & laus nitidat; & ingenuitas rependit mercedem, &

Iterum Conf. 22. واغضي جفنه علي قذاته
& contraxit cilium suum super festucam ejus.

Alibi plura. Nunc teneatur adhuc alter usus, Arabibus non minus tritus, quo festucam in oculo designat levius vitium, ita in Hamaja:

فَاتِي لَرِي فِي عَيْنِكَ الْجِدْعُ مُغْرِضًا
وَتَعْجَبُ إِنْ أَبْصَرْتَ فِي عَيْنِي الْقَذَا *

Ego sane in oculo tuo transversam cerno trabem,
Et tamen miraris si meo in oculo festucam videas.

Inter Judæos eandem formulam viguisse, a Viris Doctis ad Matth. cap. 7. indicatum. 60 Donatio salvat; seu evadere facit: nempe a vituperio: atque famam, præstat integram. ita Tebleb. Ego malim salvat donatum, atque ex miseria er-

moerore origo; est implicatus fuit; quæ & sub شجن anxio eum res: quasi implicuit. Item detinuit eum res necessaria: i. e. implicatum tenuit.

pit. ينجي in fut. 4. a

نجا evasit liber; prope-
ravir; prævertit currendo. Men-
ti nostræ succinit; & tergi-
versatio angit, præfocat: non
utique donatorem; sed dona pe-

Sed & شجن implicatio
ramorum, & arborum, in arbo-
re, quæ majora capit incre-
menta. Hac ansa شجن & شجن
in crescendi vim devenit: at
شجن errationem ab implicatione
viæ, & mentis, adfcivit.

tentem. ينجي fut. 4.

a شجن præfocatus fuit

61 Et comprecatio tutum præstat.
Intelligas faustas comprecationes
eorum, qui largiter donati: un-
de in caput donantis benedictio
& immunitas a malis derivetur.

وَقِي est fut. 1. a

٥١ يَجْرِي وَالْإِلْطَاطُ يَجْزِي ٥٢ وَإِطْرَاجُ ذِي
الْحَرَمَةِ عُمِّي وَمَحْرَمَةٌ بَنِي الْأَمَالِ بَعِي
وَمَا

custodiit a malo. Altera sen-
tentia, laudatio purum reddit,
ita exponitur ينظف

ويغسل عيب البخل
ويزيله عن العرض
mundat & abluit vitium avari-
tis; idque removet a fama.

نقا. 4. in fut. 4. يَنْقِي
purus fut; ult. wow & je: ١٢٢٢.

٥٢ الْكُفْرُ يَجْزِي

ingenuus rependit. Prius a rad.
٢٢٢٢ forbuit; fervidum
in laudem, nobilem, liberalem,
candidum: qui عبيد ser-
vum, & sordes, penitus exue-
rit. Usurpatur ut adjectivum;
sed origo substantivum; & inge-
nuitas pro ingenuo invaluit.

جَزِي est fut. 2 يَجْزِي

pensavit, retribuit: item sufficit
ad omnia; & satisfecit. Thema
Hebraeis restituendum; indeque
Ps. 71: 6. explicandum, a vis-

ceribus matris meae to ١٢١٢ do-
fenfor ad omnia sufficiens, &c.
Est part. ١٢١٢. Analogia purum
litant, qui ad ١٢١ reducunt.

Ibid. الْإِلْطَاطُ يَجْزِي

denegatio officii dedecorat. A ١٢٢
appetit bumi fixum quid: item
appetit, praecepit velum; occlu-
sit januam &c. nata secundaria
vis officii denegati. Praclare
الاطاط الامتناع

من فعل الخبر وهو
مصدر الط الشيء اذا
ستتره والط الحجاب
دونه اذا ابرخاه والط
الحق اذا سترة وكنهه
فكان الممتنع من
فعل الخبر يستتر
ما يجب من ذلك

Forma Illas
usurpatur cum quis recusat bona
officia: estque infin: in quarto;
ubi

& denegatio officii dedecorat ; & abjicere necessarium est pravus error , & fraudare filios spei est grave de-

ubi Alatta tantumdem est ac velavit rem, celavitque: dicitur etiam Alatta velum ante eum; pro demisit illud: & Alatta veritatem, est eam velavit & occulit. Nempe qui recusat bona officia, velat quasi obligationem ipsam, eamque occulit.

63 أَطْرَحَ abjicere, rejicere, deferere, prodero. Est infin. 4. a تَسَى الْحَرَمَةَ طرح projecit. تَسَى الْحَرَمَةَ necessarius; sacrosancta necessitudine junctus. Nempe حَرَمَةٌ

הַרְמָה notat devotionem: indeque omne sacrum & sanctum, quod violare nefas. Uxor: familia: necessitudo omnis. Veneranda dignitas. Radix حَرَمَ prohibuit, ut sacrum: & حَرِمَ ac

حَرَّمَ illicitum fuit quid, & Vetitum; respondet Hebraeorum קָדַשׁ quo consecrationis maxime vis & religio continetur. Clar. Cocc. in Lex. ex Arabum fonte Originem vestigans, ita mentem exponit. Videtur communis significatio esse privatio, vel separatio plenaria. Arabice enim usur-

patur אָחַרַם pro מָנַע negavit, privavit. Atquin, & ea notio

secundaria: & حَرَمِ الشَّيْءِ valet negavit alicui rem tanquam sacrosanctam, illicitamque: & حَرَمَهُ exclusit, prohibuit ut

חָרַם, cui nihil impertiri velis. Ita Pf. 21: 3. in loco, quem citat Cl. Cocc. habemus, لَمْ تُحَرِّمْنَا سَبَّوَالِ, Non denegas ei

شَفَتْنِي petitionem labiorum ejus. Non repellis eum &c. Hac occasione حَرَمَانِ repulsae vim induit:

pro quo حَرَمَانِ dedit Noster, item repulsa, frustratio votorum. Ad originem praelucet derivatum חָרַם matius, cui

pars quaedam resecta, incisa, praecisa. Ita Arabibus كَفَّرَ, חָרַם a Themate حَرَمِ incidit, praecidit, resecuit. Hinc consecrationis usus succrevit; per quam quid resecatur quasi. Sed haec alias.

وَمَا ٥٤ قَسَّ إِلَّا عُجْبِيَّ وَلَا حُبَّنَ إِلَّا ضَبِيَّ وَلَا
 ٥٥ خَزَنَ إِلَّا شَقِيَّ وَلَا قَبْضَ رَاحَةٍ تَغِيَّ وَمَا
 قَتَيْتُ وَعَدَكِ ٥٦ يَغِي وَأَرَأَيْكَ تَشْفِي وَحِلْمِكَ
 يَغْضِي ٥٧ وَهَلَالِكَ يَضِي وَأَلَاؤُكَ تَغْنِي
 وَأَعْدَاؤُكَ

بَيْدِي آلَامَال Porro

Filios spei elegantissime. Noster; pro iis quibus sola in terris spes relictā: quosque, velut Mater, sola ea lactat.

عَبِيٌّ *avarus fuit*, & ضَعْفٌ

fraudatus fuit. A posteriori venit

consilio; quasi fraudatus. A prio-

ri قَـنْبَن tenax. Hæc ju-

cunde inter se commutata.

65 خسرنا condidit in horreo,

ærario, thesauro: **מן** *Chald.* hic

aliquam vim adiecit, cum a-

Miser. miserabilis : etiam sig-

THE

natus frequentari amat pro il-
liberali, imurato, sordido. In
Alcorano sæpiusculè signat impro-
bum, Religionisque contemtorem.

Sic Nostro Conf. 41. شقاوة

est improbitas. Hinc nunc op-

politus **دینی** *religious*, Dei

reverens; a نسي, cavit, me-
tuit, abstinet a malo. Ea Ra-

dix propagata a **وقسي** cujus 8.

اتقف. abieeta prima syllaba,

قلد Ita. تقى. suggestit

ab **آلد** per **ولد**, verna-

cula fuit res, & domi nata.

ولج ingressus est, ex قدج

subiit. *opina-* اتهم & قهم

tus est, ex mente vaga-

the

delictum; nec tenax est nisi mente carens, nec frustra est, nisi tenax: & non recondit nisi miserabilis, neque contrahit manus suam pius. Et non cessant promissa tua solvere, & consilia tua sanare, & mansuetudo tua convivere, & Luna tua illustrare, & munera tua ditare; & hostes tui te dilaudare; & gladius tuus secans perdere; &

di-

tus est: نَكَا nixus est, ex وَكَا &c. &c. Genus pro Harmonia Ling. O. O. diligen- ter notandum. قبض راحه contrahit volam suam, figurate dictum: nempe ut Tebl. monet,	كناية عن المنع والبخل كما أن بسط الكف كناية عن السخا قال زهير

تعود بسط الكف حتي لو انه
 تناهي لقبض لم تطقه انامله *

Contractio volae est circumlocutio tenacitatis & avaritiae; quem admodum expansio, vel exporre-

ctio manus, figuram praebet liberalitatis in donando. Sic Zobair.

Insuper exporrigere manum eo usque, ut si
 Conaretur eum contrahere, laud fierent digiti.

66 قَتِيَ cessat. A primigenia notione laxationis, & languoris remissi, quae peperit omissionem, oblivionem, negligentiam, &c. Eandem tenet Originem cum בָּתָּי & פָּתָה. Etiam sequens

وَعْدٌ promissio, est Hebraeum
 וְעָד conditio. יָגִיעַ solvit,

in fut. i. a وفي promissis stetit. Hoc secundarium: a primario, completus fuit; vel completum. Apud Hebraeos יָפָה est pulcher fuit; a completa forma.

67 هَلَاكَ يَغِي Lu-

na tua illustrat. Figurate: pro, lata & liberalis tua facies bilarat petentes dona; eorumque nubila & tenebras pellit.

Hh A

وَأَعْدَلُكَ تَنْبِي 68 وَحَسَامُكَ يُقْنِي وَسُودُكَ

يَنْبِي

A ضاء micuit, luxit, in 4. ori-
tur اضاء illuminavit. Ejus

fut. يضيّ hic ob Kasiam

contractum in يضيّ: sic
pro يضيّ, aliaque, de quibus
in instit. Grammat.

68 حَسَامُكَ يُقْنِي

gladius tuus perdit. Imago Orienti
propria; qua pingitur Fortuna
stabilis Domus, quæ omnem ini-
micum impetum facile a se repel-
lat; hostesque disperdat. Con-
trarium efficit Gladius retusus,

vel contractus. Sunt Emblemata
in sacris quoque nostris pro-
trita.

Ibid. يَنْبِي سُوْدُكَ

dignitas tua adificat, Bisariam
exponi potest: nam adificat, ad
potentes relatum, erit mune-
ribus ornatus; sumat: prout in
Lexico inter Glossas nostri

adificatus compares

اصطنع beneficium profecutus

est. Commodius retuleris ad ip-
sum virum principem, qui sibi
adificet arcem gloriæ, liberali-
ter donando. Ita Labidus in
Moall.

قَبِلُوا لَنَا بَيْتًا مَرْفُوعًا سَمَكًا
فَسَمَّا لِلْبَيْتِ كَهْلَنَا وَغَلَامَنَا *

Et edificarunt nobis patres nostri Domum. cujus praelatum:
tectum:

Idque conscendunt Viri simul, puerique, nostri.

Intelligit gloriam antiquam fa-
milie. Huc Tebl. inclinatur, ap-
ponens. اِي يَرْفَعُ لَكَ
مَجْدًا وَشَرَفًا وَيَشْبِدُ
لَكَ ذِكْرًا جَمِيلًا

adificat, est, attollit tibi gloriam
ac nobilitatem, extruitque famam.

pulcherrimam سُوْدُكَ est actio.

Verbi سَمَكٌ media waw.
Do-

signitas tua exedificare : & accedens ad te fructus decerpit ,
&

Dominus fuit , principem egit . A specie eminenti , & procul metum insusurantis ducta potestas . Ajunt

Grammatici سَوْدٌ per Dactylem seriale a سَوْدٌ productum . Errant . Est derivatum speciei pibele ; quæ in Veteri

Lingua hinc dabat سَوْدٌ

Inde deinceps IX. اسْوَدٌ

emerit . Multa talia . Sic قَرْدٌ falciflor terra , a Veteri speciei

قَرْدٌ ex قَرْدٌ crispus fuit .

Item مَرْدَدٌ & مَرْدَدٌ

exittalis , per مَرْدَدٌ a مَرْدَدٌ

Huc pertinet مَرْدَدٌ pro مَرْدَدٌ

longa cauda praditus ; per مَرْدَدٌ

ex مَرْدَدٌ promisit caudam , crimem , vestem : alia . Quid ? quod ultima hæcce etiam antiquæ Linguae vindicent scriptionem

فَعْلَلٌ æque ac فَعْلَلٌ

atque ita Harmoniam cum Dialecto Hebræa insigni accessione cumulént . Ex Publal ortum

مَرْدَدٌ domus mala inidolis ,

a مَرْدَدٌ raro pillo fuit .

مَرْدَدٌ concretum gummi ,

ejusve pilula : a مَرْدَدٌ conglobavit pilulam . Ejus passivo usus

vetus poeta Rhythmicus ,

*سَوْدٌ كَكَبِّ الْفَلْسَفِلِ الْمَصْفُورِ **

Nigræ , ut bacca piperis conglobati .

Apparet , fines Grammaticæ Arabicæ ampliandos , si omnem Linguae Analogiam rotundare velimus .

Ibid. مَرْدَدٌ fructum

carpit . In fut. 8. a مَرْدَدٌ

carpsit . Intelliguntur domæ ; quæ quasi fructus ab orbore copiosa decerpantur . Attant Orientales

divitem copiosum comparare Arabi

يُبْنِي وَمَوَاصِلَكَ يَجْتَنِي وَمَدْحَكَ يُقْتَنِي
 وَسَمَاحَكَ ٥٩ يَغِيثُ وَسَمَاؤَكَ تَغِيثُ ٦٠ وَدَّرَكَ
 يَغْبِضُ وَرَدَّكَ يَغْبِضُ ٦١
 وَمَوْلَاكَ شَيْخٌ حَكِيمٌ ٦٢ فِيَّ وَلَمْ يَبْقَ
 لَهُ شَيْءٌ أَمَّاكَ بَطْنٌ ٦٣ حَرَصَهُ يَثِيبٌ وَمَدْحَكَ
 بِنْدُوبٌ

bori fructibus gravi. Alterum
 يُقْتَنِي similiter in fut. 8. a
 قَنِى كَنَى acquirit. quid ut
 peculium.

٥٩ يَغِيثُ opitulatur. In
 fut. 4. a غَاثٌ med. warw.
 At med. je غَاثٌ rigavit; com-
 pluit. Inde mox in fut 1.

تَغِيثُ compluit, rigat coe-
 lum tuum: i. e. tua eminens di-
 gnitas, & gratia. Jucundissi-
 ma alliteratio: quæ & inter
 سَمَاحٌ Samâbⁿ, munificen-
 tia, & سَمَاءٌ Samâⁿ, coelum
 perillustre

٦٠ دَرَكٌ fluxus, sive radiatiolactis
 hic est donatio effusissima. Succinit
 يَغْبِضُ exuberat. in fut. 1. a
 فَاَض med. je. Opposita
 ٦١ رَدٌّ rejectio, repulsa: a رَدَّ
 repulit. يَغْبِضُ deficit, fidit
 غَاَضٌ sub terram; fut. 1. a
 فَاَض med. je, quod رَدٌّ
 directe adversum exprimit a-
 quæ sub terram sidentis defectum.
 Clarius Latine sic concipias:
 ut bonitas tua in largitatem pro-
 na quotidie excrescit; ita excu-
 satio, recusatio, rejectio, qua
 nonnunquam forte antea ute-
 baris, decrescit; eamque nemo
 ulterius experitur.

& laudans te quæstum comparat; & munificentia tua opitulator, & coelum tuum compluit: & radiatio lactis tua excrescit; ac repulsatio tua decrescit.

Jam vero qui spem in te habet est senex, cui similis est umbra pomeridiana; & cui nihil rei reliquum. Is adiit te cum opinione bona, ejusque cupiditas salit, laudatque te lectissimis dictis.

Ea

71 **خَكَاءُ فِي** cui si-
milis est umbra pomeridiana. Id
est, qui jam in occasum vitæ

declinat. Radix **فَاءُ** rediit,
huc illuc flexus fuit. Hinc

فَاءُ umbra huc illuc inflexa:

speciatim pomeridiana. Imagi-
ne umbræ quoque utuntur Ara-
bes in corpore enectō, evanido,
viribus defecto: ut *enid* Græci tra-
duxere.

72 **حِرْصَةٌ يَتَّبِعُ**

cupiditas ejus salit. Duplicem
recipit faciem: ut vel internum
cordis motum exprimat illud

وَتَب saliit, exiluit: vel ex-
ternum corporis, pro insilit,
cum saltu & impetu accedit.

Ibid. **نَجَبٌ** lectissima di-

cta. Est plur. fract. a **نَجَبَةٌ**

melior & lectissima pars rei. U-
surpatur in rebus & personis,
peræque. Hic intelliguntur
flores lectissimi orationis. Radix

نَجَبٌ extraxit, evulsit, ex-
corpfit. **مَهْرٌ** dotes: etiam

plur. fr. a **مَهْرٌ**

dos, a rad. **مَهَر**; dota-
vit, scripsit dotem. Origo in fe-
stinando. Inde dos dicta. Eo-
dem ex fonte celeritas ingenii;

quæ in **مَاهِرٌ** part. act. &

مَاهِرٌ part. pass. signat soler-
tem, ingeniosum, ad omnia prom-

tum. **تَجَبٌ** necessaria sunt

dotes ejus: in fut. I. a **وَجَبٌ**

necessaria fuit res. Est usus se-
cundarius, a cadendo ortus; spe-
ciatim in quadrum: ut apud
Latinos etiam quadrare dicuntur
ea, quæ justum locum tenent &
occupant.

بِئْسَ كَيْبٌ مِمَّا وَرَفَا تَجِبُ وَمَرَامُهُ يَخِفُ 73 وَأَوَامِرُهُ

تَشِفُ

74 وَإِطْرَاوُهُ يَجْتَنِبُ وَمَسْلَامُهُ يَجْتَنِبُ

75 وَوَرَاءَهُ ضَفَفٌ مَسَّهُمْ شَطَفٌ وَحَصَّهُمْ جَنَفٌ

وَعَمَّهُمْ قَشَفٌ

وَهَقُ

73 وَأَوَامِرُهُ *conciliatrices i. e.*

causae conciliandas favorem. Est

phor. ft. ad 73 *affectus de-*

nevolentia; gratia, favor; quic-

quid animum alicujus in alium

propensum reddit: ut, cognatio,

meritum, equitas &c. &c. Re-

dix 73 *avir* proprie est flexit;

inde, conciliavit, inflexit in fa-

vorem. Alio adpectu illud fle-

xit valetcingendo inclussit, coër-

cuit, obsepsi. Hinc orta vis

recondendi in thesauro; sub 73

74 *إِطْرَاوُهُ* *laudatio osus. Est*

inf. 4. a 74 *طرا* ultima Hamza-

ta; & 74 *طرا* ult. *vaw* 74 *je.*

Omnibus inest vis recondit; ex-

geris aut moderis; ut in 74

Hebraeo. Inde 74 *طرا* *cumu-*

late laudavit, laudibus ornavit;

q. d. recentavit. Ita Tebl. prait.

اصل الاطراء المدح

في الوجوه فهو

لمشاهدته كانه مدح

74 *طرا* *Origo significationis lau-*

dem in os adferentis, & presen-

ti tributam, est, quod hac laus

quasi recens fit. Clarius dixisset,

quod recentia faciat omnia ali-

cujus praeclara dicta, aut facta.

75 *وَرَاءَهُ* *post eum: a tergo*

ei inhaeret, & incumbit; ضَفَفٌ

turba domesticorum: proprie,

com-

Ea dotare officii est; quæ autem petit levia sunt; *cause-que affectum ei veltrum conciliantes transparent.*

Hujus lane laudatio avide captatur; & vituperatio devitatur: is vero habet post se domesticorum turbam *quoniam tetigit durior fortuna, & phumis nudavit fortuna iniquior, atque involvit simul omnes squalor.*

Ipsæ

compressio domitum ad aquam
confluensium. Cum his compa-
ratur turba mensam allucijus cir-
cumstant. In Traditione extat

ما شبع رسول
لله من خبزي
ولحم الا علي ضفك

Non saturari solebat propheta de
pana, aut carne, nisi super com-
pressione. Hoc varie exponitur.

Asmaeus vage, ان
يكون المال قلبا
ومن ياكله كثير

Depheph appellant, quam victus
exiguus, comesores multi. Eodem
tenet glossa Alchabli الضفك

كثرة الايدي علي الطعام

Depheph est, multitudo manuum
super cibo eodem. Elucet satis,
compressio multorum ad unam a-
quam, malata ad victum, &
convictum familie numerosæ, at

pauperum. Radix ضفك est
pressit, pressavit, manu con-
tracta mulsit. Inde in VI.

تضاخوا se invicem pressa-
runt ad aquam.

Ibid. ضفك tetigit eos; i. e.
laesit, affixit. Origo Verbi, ter-
fit, terendo palpavit: ut *ضفك*
Inde porro attigit; strinxit,
laesit, ussit &c. In Alcorano fre-

quens ضفك tetigit cum
noxa. Vide Sur. 30: 32. &
35: 32. & 36: 17. & 38: 40.

Pro ضفك hic غطف dur-
rities acrior & penetrans: ut
quum lapis vel lignum cutim
scindit tangentis. Hinc transla-
tio facta ad fortunam durissimam,

Ibid. ضفك nudavit pha-
mis. Nempe signat hæc Radix

ذهب الشعر فيتبين
ما تحته ablationem coma, ut
appareat quod sub ea. Supra O-
rigo indicata a secando, inciden-

de Hinc كصفت raras in e-

la pennas habens avis: inptamis.
Imaginem hac mixtice delectatur

وَهُوَ فِي 76 دَمْعٍ يُجِيبُ وَلَوْ يَذِيبُ وَهُمْ
77 تَضَبُّبٌ وَكَهْدٌ نَبْفٌ لِمَأْمُولٍ خَبَبٌ
وَأَهْمَالٌ

sur Arabes, ad paupertatem pin-
gendam: ut contra ريش plumae copiosa figuram exhibet
quiritiarum. جَنْفٌ inclinatio,
hic absolute est مهمل
من الدهر وظلم
declinatio fortunæ, ejusque ini-
quitas.

Ibid. عَمَّ involvit eos.
In Lexico عم exponitur com-
munis fuit; communiter fecit
quid. Sunt notiones secundariæ
ab involvendo ortæ. Recte Tebl.

شملهم واسنفرقهم
involvit & obruit simul omnes.
Ab involvendo nomen invenit
عِمَامَةٌ fascia, cidaris.

Itemque عَم cæsus hominum,
populus; عَم quasi ديم; a ديم

quod iisdem legibus unum in
corpus communitatis revinciatur.
Hebraum עמך texit, operuit
in Lexicis; proprie valet involvit.

Sequens قَشْفٌ squalor,
hic est سوء الحال
ونكد عيش يقال
قَشِفَ إِذَا أَصَابَتْهُ
الشمس فتغير
جلده miseria conditionis,
angustia vitæ: nam verbum pon-
itur in eo quem sol exurit; ita ut
cutis squalleat. Sic Tebl. apposite
ad originem; quam geminus
plane usus Latini squallere pri-
mum in cute; mox in vitæ sta-
tu & fortuna illustrat egregie.
76. Exquisite dictum, هو

فِي دَمْعٍ يُجِيبُ
Ipse in lacryma est, quæ respon-
deat; vel annuat. Intelligit faci-
lem & largam in fluxum; quæ
وَلَوْ
que nunquam arescat. وَلَوْ
consternatio, attonitæ mentis stu-
por; a وَلَوْ mente alienatus

fuit; & impatiens, atque impos-
sui. Thema Hebræis restituen-
dum. Extat Gen. 47: 13. וְהָלַךְ

. Ipse autem in lacrymis usque respondentibus ; & in consternatione liquefaciente ; & in cura , quæ hospitium sumsit : & in lurore modum excedente ; ob speratum , quod fe-

& impatiens ac impos mentis fuit | terra proæ fame. In Diw. Hud.

يبعثون النوح . منقطع الليل التمام كما
تستوله العجل *

Excitant luctum in fine noctis longissima :

Prout impotes sui jacent quæ ob sortum amissum insaniunt.

Ubi Schol. الباهلي

امراة والهة

كانها ذاهبة

العقل من الجزع

لصبيبة اصببت بها

Babeli tradit ילדת appellitari

feminam , quæ tanquam impos

mentis facta præ consternatione ,

ob infortunium , quo oppressa est.

Sequens يذيب liquefacit ,

in fut. 4. a ذاب med. waw ,

liqui , colliquefcere ; hic tabem

mentis simul & corporis infert.

Est idem plane cum Hebrao

וצר , cujus origo item in liquefa-

ctione.

مع وهم تضبيب 77

cura , quæ hospitium sumsit.

Ab هم המם colliquavit ,

orta vis , animum sollicitavit cu-

ra : indeque هم omnis

cogitatio gravior , animum sollici-

tans. Figuratissime adjectum

تضبيب hospes accessit ; in

hospitium divertit. In præ. 5.

a ضاف divertit. Est idem

color orationis quo cura dici

possunt stabulari , nidulari , bos-

pitari in animo. Fortius tamen

aliquid captatum ab Arabibus.

Bona notula Teblebii تضبيب

اي نزل ومال

فابس له دفعة

كما لا يدفع

الضبيب Hospes accessit i. e.

descendit & divertit ; sic ut ex-

cludi nequeat ; sicut hospes exclu-

di non potest. Interiorem vim

imaginis pandet hocce Moleicti

in Diw. Hud.

فَأَمْسَالٍ شَيْبٍ وَهَدَوِ نَبِيٍّ وَهَدَوِ قَعْبَبٍ
وَلَمْ

فَلَنِي لِأَقْرَبِي الِهْمُ حِينَ يَضْبِفُ
بِعِزِّهِ كَوْفَعُ السَّيْبِ *

*Ego vero cibare soleo curam, quum ut hospes accesserit,
Firmitate mentis, quæ idum referat gladii.*

Similiter Omnia.

فَأَقْرَبِي مَهْجَدٌ ضَبِفُ الِهْمِ
صَلْبًا لَهَا عُنْتَرِيْسُ الْمَحَالِ *

*Et cibare soleo pervigilem curarum Hospitem,
Dorso firmo, firmis vertebribus prædito.*

*Id est insidens camelo meo, multa
constantia sustineo, quin foveo, &
pascō, curas in me ingruentes.*

Sequitur كَمَدٌ luror; qui

*curæ tabidæ fere comes. Apud A-
vicennam crebrum, in pallore a-
grotantium aut morbi proximorum.*

نَبِيفٌ modum excessit: in præf.

2. 2 نَافٌ med. je, eminuit.

Etiam نَوُوفٌ med. waw effer-
tur: cujus نَافٌ notat

*longa & elata fuit res. Hinc
enatum in 4. اِنَافٌ buccæ
illuc agitavit; & prominere fecit.*

*Ibid. اِهْمَالٌ dissipatio for-
tunarum. Est inf. 4. verbi
اِهْمَلِ pastum ivit. Inde*

هَمَلٌ sine pastore vagantes
cameli. Hac ansa اِهْمَالٌ
gregis vagatio sine pastore
translata ad تَضْبِيعٌ dissipa-

tionem fortunarum. شَيْبٌ
canitie affectus, in præf. 2. 2
شَابٌ incanuit caput.

A miscela, quæ in شَوْبٌ,
dictam canitiem, supra osten-
sum. Canitie afficere dicuntur,
quæ macerant & emaciant in-
fortunia. In Diw. Hud.

يَشْبِبُونَ

fofellit ; & diffipationem fortunarum , quæ comitis affe-
cit ; & hostem qui dentem infixit : & quietem quæ exul facta ;
 cu-

يُشَبِّهُونَ الدَّوَابَّ بِالْأَنْهَبِ *

Canescere faciunt comas suspiritu.

Ibidem Omnia.

خَوَادِقُ خُطْبٍ تَوَلَّرَتْ نِي
 أَهْبَنَ الْمَغَارِفَ فَالْجِسْمَ بِأَلِي *

Nova fortuna hereditario me occupant jure ;
Quæ canescere faciunt vertex ; & corpus absumitur.

In Hamasa etiam annotatum *momordit famam inimicus lace-*
 لَيْلَةَ شَبَابٍ Noctem Ca *rans. Plus est in figura hac ,*
 nam usurpari pro دَاهِيَةً *quam prima frons fuit. Nem-*
pe dens ab Orientalibus tribui-
tur omni valido simul , simul
ledere aut favere prono. Ita
Haririus Conf. 21.
Ibid. نَسَبَ دENTEM fixit :

وَبَعَادِي بَيْتَ صَرْفِ الزَّمَانِ فَيَانَةِ
 بِمِثْلِ بَيْتِهِ الْأَشْغَى يَغُولُ وَنَابَهُ *

Atque sic prævenias vicissitudinem Fortune , quæ sane
Et ungue distorto fævit , & dente.

In Diw. Hud.

بَاهِظَةً نَابَتْكَ مَنِي
 فَسُرُوسَ نَابَتْهَا عَمَضَلْ *

وَكَيْمٌ ٧٨ يَزْزَعُ وَدَّهُ فَيَقْضِبُ وَلَا خَبِيثٌ
 عَوْدُهُ فَيَقْضِبُ ٧٩ وَلَا تَقُتْ صَدْرُهُ فَيَنْقُصُ وَلَا
 تَنْشُرْ وَصْلَهُ فَيَنْقُصُ ٨٠
 وَمَا ٨٠

Grave malum veniet tibi a me;
 Mordens; dente torto præditum.

٧٨ يَزْزَعُ vacillat; deflectit. | لا خَبِيثٌ عَوْدُهُ non corru-
 ptum est lignum ejus: pro, non
 Est fut. 1. a نَزَعَ med. je: & est improbus, impurus, vitiosus
 & waw. Convenit cum يَزْزَعُ; &c &c. Nempe Lignum si-
 nam Origo sita in quatiendo: gnatur hominem, ejusve conditio-
 unde vacillatio, & alia, fluxe- nem internam, externam. Pau-
 re. cula ex Hāriri apponam. Conf.
 Ibid. Proverbialiter dictum, 21.

وَلَا التَّحِي عَوْدِي خَطْبٌ كَارِثٌ *
 وَلَا فَرِي نَابِي جَدٌ فَارِثٌ *
 بَلْ مَحْلَبِي بِكُلِّ صَيْدٍ ضَابِتٌ *

Neque decorticavit lignum meum fortuna stringens.
 Neque insecuit dentem meum sectio findens:
 Sed unguis meus omnem prædam figens.

Per lignum intelligit corporis & sis infractum, negat. Sic Conf.
 mentis vigorem: quem adver- 20.

فَلَمْ يَزَلْ يَبْتَزُّ دَهْرٌ *
 مَا بِهِ مِنْ بَطْشٍ وَعَوْدٍ صَلِيبٌ *

Neque cessavit spoliare eum Fortuna ejus,
 Eo, quem habebat, vigore, & ligno robusto.

Ita-

cujus haud vacillat amor; ut iram mereatur: & haud corruptum lignum, ut excindatur: & haud spuit pectus, ut repudietur: & haud nodosa amicitia est, ut odio habeatur.

Sed

Iterum Conf. 33.

وَحَادَثَاتٍ فَرَعَتْ مَرْوَتِي

وَقَوَّضَتْ مَجْدِي وَبَنَانَهُ *

وَأَقْسَمْتُ عَوْدِي وَيَا وَيْلَ

مَنْ تَهْتَصِرُ الْأَحْدَاثُ أَغْصَانَهُ *

Et infortunia pulsarunt saxum meum edurum,
Ac destruxerunt gloriam meam, ejusque substructionem.

Et fregerunt lignum meum, at vae illi!
Cujus confringunt ramos infortunia.

لَا نَفَثَ صَدْرُهُ 79
haud spuit pectus ejus. Est al-
lusio ad proverbium لَا بَدَّ
لِلْمَصْدُورِ اِنْ يَنْفَثَ
fieri nequit ut qui pectore labo-
rat non screet. In eo pectus la-
sum; ulceratumve, figuram præ-
bet ejus qui duram; adversam-
que experitur fortunam, omni-
que injuriæ expositus est. Screare
est in querelâs erumpere. Ele-

ganter quiritatio, & expostulatio
comparatur cum screatione.
Illos malos humores, ex inju-
riis oriundos, qui supprimere,
vel potius devorare, & con-
coquere valet; is demum Vi-
rum se præstat. Consimilem
figuram residere in Hebræo
תפלה spuatatio demonstratum

in Comm. Job. i: 22. ubi
hunc quoque locum ad-
duxi; cum Tabbibii satis appo-
sito

وَمَا يَنْتَضِي كَرَمُكَ نَبَذَ حُرْمَةً
 قَبِيضُ أَمَلَةٍ بِتَخْفِيفِ أَلَمِهِ ٨٠ يَنْتِ
 حُنْدُكَ بَيْنَ عَالَمِهِ بَقِيَتْ لَامِطَةٌ شَجِبَ
 وَأَعْطَاهُ نَشِبَ وَمَدَاوَاهُ شَجِنَ وَمَرَاغَاهُ يَغِي
 مَوْضُولًا ٨١ بِخَفِضٍ وَسُرُورٍ غَضٍّ مَا عَمَشِي
 مَعَهُ

sito interpretamento. Sequens

فَقَبِيضُ ut repudietur;

est fut. pass. 1. cum ف illa-
 tivo, quod pbata ad finem in-
 duxit. Radix نَغَضُ proprie est quaterere. Hic valet
 quaterere foras.

Ibid. لَا نَشَرَ وَضَلَهُ

non incommoda est conjunctio
 ejus. Thema نَشَرَ expo-

nitur immorigeram esse, de
 muliere: succensere, & uxore
 rem duriter tractare, de mari-
 to. Utrunque ductum a no-
 tione نَشَرَ المَسْكَنَ

elatus fuit locus, promittit;
 præsertim cum duritie incommo-
 moda; quæ sedentem, tangen-
 temque male lædat. Apparet

dignitas metaphora; hinc tra-
 ctæ.

80 مَا يَنْتَضِي

كَرَمُكَ Non decidas generosi-

tas tua Est fut. 8. ا قضي

fecit, decidit, constituit, fas
 & jur esse judicabit.

Ibid. فَيَقْبِضُ أَمَلَهُ

itaque aliam fac spem ejus: Id
 est spem ejus non confundas ac
 pudesfactas; sed larga donatione
 dilares. Sui interpretem agat

ثم انتال Haririus Conf. 39

عليه من السجسولين

والوصايل ما قبض

ليه النفسى ونبض

وجه

Sed non decernat nobilitas tua abjicere necessitudines ejus.
Itaque *albam* fac *spem* ejus allevando ejus-dolorem; tunc
sparet laudem tuam per homines seculi sui: ita vivas, ad
~~amovendum~~ e medio exitium, elargiendasque divitias, tristitiam-
que medicina pellendam, curandumque seniculum: continuus in
com-

وجه المني Dein effusum
in eum de muneribus ac donis,
quod ei opulentiam adjudicaret,
& vultum votorum albareret.
Hoc est avidissima quoque vota
expleret atque exbilararet. Stylo
orientis vultus niger est de-
jectus; ut vultus albus est ere-
ctus.

يَنْتِ 81 sparget. Pro-
prie manare faciet. Est fut. in

1. a نَتَّ divulgovit dictum
factumve. Origo, manavit
uter, ac perfluxit. Non abli-
mile illud Comici, rimarum ple-
nus es, hac illac perfluis. Ita
Nostri, نَتَّ الحديث

perfluxit, vel perfluere fecit fa-
mam: pro longe lateque sparsit.
Eadem metaphora fama dici-
tur manare, cimanare &c.
عَالَمٌ seculum; hic signat
homines seculi.

Ibid. يَنْتِ ita vivas.
Est prateritum ipsum & بقي
superstes fuit; more Arabum

enunciatum cum voto, & o-
mine fausto, superstitasti, pro
superstes sis. Originem & na-
turam hujus constructionis a-

libi jam indicavi. اَمَاطَة

est infn. 4. اَمَاط مِم;
cujus اَمَاط مِم est اَمَاطَة,

e medio remove. اَعطَا item

inf. 4. اَعطَا manu protensa
ce, it Inde in 4. Largitus fuit.

مَدَاوَة medela: est inf. 3. a

دَوِي; quod saepiuscule jam
habuimus. مَرَاعَة curatio a-

mica iterum infn. 3. a مَرَعِي

رَعَا parvit: unde رَعَا &

رَعَا compavit; cum alio pastus
fuit: amicitiam coluit &c. &c.

82 مَوْصُولًا conjunctus.

Cohæret cum præcedenti

بَقِيَت Vivas, superstes
sis.

مَعْهَدٌ غَنِيٌّ أَوْ خَشِيٌّ وَفَمٌ غَنِيٌّ
وَالسَّلَامُ ٨٢

٨٢ فَلَمَّا فُرِغَ مِنْ امْلَاءِ مِرْسَالَتِهِ وَجَلَّى فِي
هَبْجَاءِ الْبَلَاغَةِ عَنْ بَسَالَتِهِ اَرْضَتْهُ الْجَمَاعَةُ
فِعْلًا وَقَوْلًا وَأَوْسَعَتْهُ حَقَاوَهُ وَطَوَّلًا ثُمَّ سَبَّلَ
مِنْ أَيِّ الشُّعُوبِ نَجَارَةً وَفِي أَيِّ الشَّعَابِ
وَجَارَةً فَقَالَ

٨٣ غَشَانُ

fis. Effertur in accusf. ad statum durabilem consignandum.

غَشِيٌّ præf. pass. in 1.

textit : unde secundaria vis, supervenit, speciatim, de improviso: hoc adhiberi amat in accessu hospitem, ac peregrinantium. مَعْهَدٌ est Hospitium, locus quem multi frequentant; a عَهْدٌ frequen-

tavit, visitavit غَنِيٌّ dives, opulentus; speciatim in dona prolixus. Ei oppositus

٨٢ غَنِيٌّ ignavus, illiberalis, humanitatis & officii incuriosus.

٨٣ فُرِغَ مِنْ امْلَاءِ 83 absolvisset dictare. Ad verbum, vacuus fuisset a dictatione. Postreum est inf. 4. اَمْلَى, cuius 5. تَمْلَى apud Galium est dictavit. Ex Hariria addas licet اَمْلَى.

Ibid. Pulchre figurata هَبْجَاءُ الْبَلَاغَةِ

commoditate vite, & lætitia recentex nitida; quamdiu frequentatur hospitium divitis, aut metuitur tergiversatio sordidi. Vale.

Quum autem absolvisset dictare suam epistolam, atque detexisset in pugna eloquentiæ suam strenuitatem; gratificatus est ei cæsus opere simul & dicta: atque amplissima tum benevolentia, tum munificentia, eum profecutus est. Deinde interrogatus e quanam propaginum originem traheret? & in quonam pagorum haberet nidum? dixit.

Gaf-

pugna eloquentiæ. Thema

فاج med. je, concitatus fuit pulvis, dat comparativum

fem. فاجاء concitatio pugna; prælium. Sequens

gratificatus est ei: كرضته

est in præf. 4 a رضى رضى gratum habuit: رضى. Hoc

ab رضى propagatum. Ejus رضى sunt grata, jucunda; proprie apta; apte barentia. Eadem

origo رضى رضى

Ibid. أوسعته amplam fecit ei: in præf. 4 a وسع

وسع وسع & رسع amplus, latusque

fuit. حفاوة est actio &

حفا trivit, terendo levigavit. Hinc omnes notiones apud Golium emanarunt. Harum 1. discaleatus incescit: a

trito pede. Ei succinit 2. lævem, attenuatam, tritamque ungulam habuit jumentum. Paulo retrusior 3. diligenter de alicujus statu percunctatus fuit. Benevolus fuit. Favet. Nempe quasi dicas trivit eum studiose. Eadem ansa significationis 4. studiose commendavit. itemque 5. scivis; quasi dicas tritus fuit in re; calluit in ea. Quod 6. extat, erosa & excoriata cute fuit equus, recurrit ad classem 2. Nostra vis ex 3. classe adfert accuratissimum studium cum benevolen-

tia. Alterum طول prolixitas, munificentiam valens, supra illustratum.

Ibid. سأل interrogatus

est. In forma præf. pass. 1. a. سأل rogavit. شقوب

plur. fr. a شقوب propago, ramus: proprie fissura: inde

por.

٨٤ عُشَّانِ اسْرَتِي اَلْعَسِيْبَةُ وَسُرُجٌ تَسْرِمَتِي

اَلْقَدِيْمَةُ *

٨٥ فَتَالِبْتُ مَثَلِ الشَّمْسِ اِشْرَافًا وَمَنْزِلَةً

جَسِيْمَةً *

٨٦ وَالرَّبْعُ كَالْفِرْدَوْسِ مَطْبَعَةً وَمَنْزِلَةً

وَقَبِيْمَةً *

٨٧ وَاهَا

porro, tribus primaria. نَجَّارٌ

& نَجْرٌ per radicem, originem, naturam exponunt

Glossographi. Descendit a نَجَر

asciavit lignum. Inde نَجْرٌ

asciatio, exasciatio; truncus; stirps. Hinc ad genus, naturam, familie dignitatem, alia, translatio sumta. Sequens

شُعَابٌ etiam plur. fr. a

شَعْبٌ, item fissura; sed

inflexa in significationem viae per montes, & cohabitationis paganae. Isti notioni pulchre

succinit وَجَارٌ antrum; latibulum; nidus: quo domus & sedes indicatur. Sunt duæ formulæ, quæ aliquid proverbiale induerunt. His usus Arabjades Hist. Tim. p. 442. ثم

سَالِبْنِي عَنْ

نَجَّارِي وَوَجَّارِي

Deinde interrogavit me de stirpe & de sede mea. Hinc emenda quod pag. 61. occurrit فلما

استوضح اخباره وعلم

نَجَّارَهُ وَوَجَّارَهُ

quumque explorasset ejus negotia, & cognosset ejus stirpem & sedem. Male editum نَجَّارِهِ

نَجَّارِهِ

نَجَّارِهِ

نَجَّارِهِ

نَجَّارِهِ

Gassan est cognatio mea sincerissima, & Serusjum terra mea antiquissima.

Domus autem, solis instar splendore, & dignitate maxima.

Sedes parva ut Paradisus delectatione, amœnitate, & pretio.

Vah

84 **غَسَّان** Gassan, nomen

domus Regiæ Persarum. **أَسْرَة**

cognatio, sic dicta quasi colligatio, ab **أَسْرَة** **أَسْرَة** ligavit,

vinxit. Venuſto rhythmo dice-

re solent, **مَا لَكَ أَسْرَة**

إِذَا نَزَلْتَ بِكَ عَسْرَة

non est tibi affinitas, quum de-

scendit in te calamitas. **صَبِيحَة**

sincera; a **صَم** obligavit,

obtutavit ampullam. Exponi

solet a Glossographis **صَبِيحَة**

per **خَالِص**, purissimum rei,

quasi Extractum; ut Chemicorum filii vocant. Hoc genus

liquorum in lagenis bene obturatis conservari solet. Ita

ansa **صَبِيحَة** quoque sin-

cerissimum & Delibatissimum flo-

rem cujusque rei delignare cœ-

pit. **سَرُوج** Serusjum, urbs

Mesopotamiæ peramoena: de qua adis Indicem ad vitum Saladini.

85 **دَبِيْت** domus, pro Nobilitate omnibus in Linguis trita. In Sacris quoque creber

usus hicce sub **בֵּית**. In **مَنْزِلَة**

gradus, dignitas: jucunde simul allusum, ad gradus stellarum

in cœlo, qui **مَنْزِل** vo-

cantur **מַזְלִים**.

86 Sedes **مَرْج** cubatio ver-

na; redit ad Serusjum; quam pa-

radiso comparat, **مَطْبَخَة**

delectatione, a **مَطْبَخ** bonus, suavis,

delicatus fuit, odore præsertim, ac sapore. Huc Origo quoque

præit. Addit **مَنْزِلَة** amœ-

nitatem tanquam borti secretissi-

mi, atque ab omni malignita-

te aëris seclusi. Radix **نَزَر**

secessit longius: integer fuit a contagione: intactus ab omni ma-

87 وَأَهَا لِعَبْشٍ كَانَ لِي فِيهَا وَلَذَاتِ

عَمِيمَةٍ *

88 أَيَّامَ اسْتَحَبَّ مِطْرِي فِي مَوْضِعِهَا مَاضِي

الْعَزِيمَةِ *

89 اخْتَلَالَ فِي بَرْدِ الشَّبَابِ وَاجْتَلَى النِّعَمِ

الْوَسِيمَةِ *

90 لَا

10. قَبِيمَةٍ pretium: a قام

فلم stetit; quatenus pro valuit frequentatur.

87 وَأَهَا & وَأَهَا; itemque

وَاه وَاه vab, sunt interjectiones admirantis & extollentis.

لَذَاتِ delicia, plur. san. a

لَذَّة voluptas. Radix لَذَّ

suave comperit; voluptatem cepit.

Hæc secundaria. عَمِيمَةٍ

perfectæ, completæ, omnibus numeris absoluta. Est forma singulæ cum plurali præcedenti

constructa more solemni. عَمِيمٍ

completum, est فَعِيلٌ Radicis.

عَمَّ involvit; unde secundo adscita vis completi, suisque partibus absoluti. Cernas in عَمَّ,

quod exponitur integrum completumque corpus. Tales glossæ nunquam recte intelligi queunt, nisi contextus ipse, & series, ante oculos sit. En ergo

Vab vitam! quam ibi egi; & delicias completissimas!
Diebus, quibus trahēbam vestem meam in pratis ejus, se-
cans propositi.

Superbiebam in stola juventutis, & nuda facie adspicie-
bam fortunas pulcherrimas.

ex Div. Hud.

بَصٌ مُجَرَّدَهَا لَقَاءَ فِي عَيْمِ *

Nitida nudis membris, compacta integro corpore.

Ibidem.

هُوَ عَيْمٌ قَوْمَهَا *

Venustula, cujus completissima statura.

أَسْحَبٌ مَطْرِفِي 88

trahēbam vestem meam. Est cir-
cumlocutio opulentiae, & vitae
delicatoris; quæ in stolis super-
bis conspici amat. Trahere per-
tinet ad Syrma vestis splendae;

quæ مَطْرِفٌ, vocatur, a
 طرف margo, ora: quod oras
 habeat purpura prætextas.

Ibid. مَاضِي الْعَزِيمَةِ

secans propositi; est figura feli-
citatis cui omnia ex voto succe-
cedunt, quæque nuppiam
hæret. Sic Hebræis מַצְלִיחַ fe-

licem esse, prospere agere; pro-
prie est, sese penetrare per o-
mnia: atque ita successum habere.

89 أَخْتَالٌ *superbiebam. In*

fut. 3. خَالٌ med. je, ima-
 ginatus est. Proprietas sita in
 תְּפִלָּה. Inde & תְּפִלָּה industria,

strenuitas, virtus, robur, alia,
fluxere. Octava ista specie au-
gendum Lexicon. In Hamasa

لَحْتِبَالٌ inf. 8. est o-

stentatio strenuitatis.

٩٠ لَا أَتَقِي نَوْبَ الزَّمَانِ وَلَا حَوَادِثَهُ

الْمَلَبَةِ *

٩١ فَلَوْ أَنَّ كَرَبًا مَثَلْتُ لَتَلِفْتُ مِنْ كَرَبِي

الْمَقِيمَةِ *

٩٢ أَوْ يَفْتَدِي عَيْشٌ مَضَى لَعَدَتُهُ مَهْجَتِي

الْكُرِيمَةِ *

٩٣ فَالْحَيَوْتُ

Ibid. بَسْرَةُ الشَّيْبِ

Tim. 37. نَوْبُ الْحَيَاةِ

Stola juventutis; signat juventutem ipsam, & quidem floridam, quæ tanquam vestis striata z-tatem ornat. Sic نَوْبُ الْحَيَاةِ vestis vitæ, pro vita; in list.

removit ab eo vestem vitæ. Vita eum exiit. Magnifice & granditer Poëta in Hamasa:

وَلَا نَوْبَ الْبَقَاءِ بِنَوْبِ عَمْرِ

فَبَطَوِي عَنْ أَخِي الْخَنَعَ الْبِرَاعِ *

Non sane vestis vitæ prorogata, vestis honorifica est: Qua mox exiit solet fraterculus mollitiet, arundineus.

Ibid. أَجْنَلِي

clarus fuit; patuit nudus, & sine velo. Item revelavit ut

videbam. Est fut. in 8. ا جَلِي

In

Non timebam vicissitudines fortunæ, neque casus ejus ignominiosos.

Quod si mæror exstingeret, periissem mærore meo permanente.

Aut si redimi posset vita præterita, redimeret eam sanguis cordis mei pretiosissimus.

Nam

In 8. speciatim usurpatur de sponso, cui sponsam primum adspectare datur sine velo. In Ἀγαλαυτρίασι simile quid supeditat Græciâ. Cum sponsa comparari solent in Oriente dies læti, festivi, solemnes, Etiam sponsa hic assimilatur Fortuna laetior.

90 أَتَقِي timebam. In

fut. 8. a وَقِي cavit. نَوْبٌ

vices; plur. fr. a نَوْبَةٌ vicis una. Per vices temporis, intelliguntur vicissitudines fortunæ.

Ei dantur & حَوَادِثُ

nova; i. e. casus novi, eoque graviore. Sic ἰν Græcis signat aliquid novi & gravioris mali.

Radix est חֲדָתָא אַרָמַיִס Aramaeis, ut Hebrais חֲדָשׁ, novus

fuit. Ejus part. præf. حَادَثَةٌ

dat plur. fr. حَوَادِثُ. Episthe-

ton مَلَبَمَةٌ pertinet ad

fæditatem casuum: مَلَبَمٌ

in part. 4. notat culpabilem; nefandum, nefastum. Radix لَام med. waw, culpavit.

91 كَرَبٌ mæror, a sculpendo, scalpendove, ut supra.

مَقْبَمَةٌ persistens, durans,

stationem perpetuam habens. Est

part. 4. a قَامٌ stetit.

92 يَفْتَدِي redimeretur.

In fut. 8. a فَدَى فَدَا solvit

pretium redemptionis. Inde mox

لَفَدَتْ sane redimeret eam:

in præf. 1. مَوْجَةٌ vis vtilis;

vel sanguis cordis, ut Glôsfograpbi.

Radix مَوَّجٌ nituit.

In Hist. Tim. p. 321. invenias

بذل

٩٣ وَقَالَمَوْتُ خَيْرٌ لِّلْعَتِي مِنْ عَيْشَةٍ عَيْشٍ

الْبَهِيمَةِ *

٩٤ تَقْتَنَادُهُ بَرَّةَ الصَّغَارِ إِلَيَّ الْعَظِيمَةِ

وَالْهَضِيمَةِ *

٩٥ وَيَرَى السَّبَاعَ تَنُوشَهَا أَيْدِي الضَّبَاعِ

الْمُسْتَضِيمَةِ *

٩٦ وَالذَّنْبُ لِلْأَيَّامِ لَوْ لَا شُومَهَا لَمْ تَنْبَ

شِيمَةٍ *

٩٧ ولو

بذل *elargitus est* *sanguinem cordis*; animam impendit. Et pag. 103. افصح الاتراك لهجة وانركاهم *Facundissimi Turcarum lingua*, & *purissimi sanguine cordis*: i. e. indole, mente &c.

٩٣ *mors*; *موت*: ab Origine certissima macerandi, & maceratione dissolvendi; ut alibi *حياة* infinuatum. Ei opposita *حياة* *vita*; a convolutione, & compaginatione, nomen indepta.

Hujus synonymum *عَيْشٍ*

ex origine signat circationem; quæ & in *עוֹרָא* Hebræo continetur. Circare circationem jumentis, est vitam vivere contemtiſſimam; omnibusque injuriis obnoxiam.

٩٤ Inſigne ſchema: *بَرَّةَ الصَّغَارِ*

annulus contemtionis. Nempe

بَرَّة *suppreſſa 3 radicali*, pro

بَرَّة, est *annulus aeneus qui cameli naſo inferitur*, ut obnoxius ſit ductori. Ejus radix *برا* ult. *waro je*, *aſciavit*, *raſis*, quaſi *raſionem dicas*, ſive an-

nu-

*Nam mors melior est homini, quam vitam vivere jumentis;
Quem naso trahat annulus contemtionis ad grave & inju-
riofum.*

*Et quam ut videat Leones vexari manibus Hyenarum infestis-
sissimis.*

*Crimen vero penes Fortunam est, cujus nisi foret scœvi-
tas, non incommoda esset ulla indoles.*

¶

nulum rasilem. Ansam trans- Ibn Doreid.
lationis aperiet versus hicce |

حَوْصٌ كَأَشْبَاحِ آلِ حَنَايَا ضَمَّرَ

يَرْعَفْنَ بِالْأَمْشَاجِ مِنْ جَذَبِ الْبَرَى *

Cavo oculo cameli, arcuum instar graciles;

Qui sanguine miscent spumas a tractione annulorum.

Egregie etiam locatum verbum

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

في أيدي الضباع

prob Leones! in manibus Hyena-

rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاشٌ, cujus fut-

تَنَوَّشٌ, vellicationem pro-

prie signat; ut barba, crinium

&c. مُسْتَضَبَّةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

95 Allegoria perpulchra; cum

alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاعٌ fere, &, xar iṣ-

xlo, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: عُبَاعٌ byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.

Ufus etiam figuris hicce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-

dagine exclamasse narratur

يا بوس للسباع

scævitas. Radix شَام in *Go-*
lio exponitur *niger* & *infaustus*
fuit. Hæc ejusdem *Originis*

cum شَام *med. Hamz: sinister*,
& *infaustus* fuit. Quid jam
prius? *niger*, an *sinister*? Qui
superficiem sequitur, dicit
confestim, *sinistrum* prius esse,
indeque *infaustum*, ac *nigrum*,
manasse: nam *dextra* fere *fau-*
sta, ut *sinistra*. *infausta*. Ve-
niet alius, & ajet, prius esse
nigrum, dein *infaustum*; mox
sinistrum, quippe quod *infa-*
stissimum. Secutura nota ad

vocem شِبْمَة, aliquid
lucis feret. Nunc moneo
شَوْم *etiam* esse *plur. fract.*
ab أَشَوْم *niger*; & per شَوَّ,
nigras hic posse declarari; ut
sit, culpa *penes dies*, *cujus* ni-
si essent *nigri*; i. e. nisi multi
eorum *nigri* forent, atque *in-*
fausti.

Ibid. لَمْ تَنْتِهِ شِبْمَة
non incommoda *effet* *ulla indoles*.
Verbum نَبَا ult. *noaw*,
dat in *fut.* ١. يَنْتَبُو per
quietem, pro يَنْتَبُو. Proprie-
tas phraseos affert, non con-
vexa *effet* *ulla indoles*; non du-

ra, aspera, gibbosa, incommode
tuberans. Præcipuos usus hu-
jus *Thematis* ita stringit *Pbiru-*

نَبَا بِصِرَة in *Camuso*
نَبَّوْا وَنَبَّوْا وَنَبَّوْا
والسيف عن الضرب
كل وضوء لم
تقبلها العين فنزل
به لم يوافقه وجنبه
علي الفرائش لم يطعن
عليه والسهم عن الهدف
قصر والنبابة القوس
مبنت عن وترها والنبي
الطريق والتبأوة ما
لترفع من الأرض
&c. *Oculus*

ejus נבה, cum *infin. triplici*
Nebuw, Nebw, & Nebwa;
itemque *gladius*: significat *HE-*
BETATUS fuit. Adhibetur
etiam in forma, quæ oculo pa-
rum accepta: & in mansione,
quæ minus commoda, ac con-
veniens. Dicitur etiam, נבה
latus ejus super strato; quum
quiescere nequit super eo: nec
non sagitta a scopo; quum cum
non

non attingit. Ejus part. pref. fam. absolute signat Arcum ebor de sue male horrentem. Ejusdem part. pab: l. masc. נבִי notat viam calcatam: ut derivatum נבִי, quicquid elatum conve-

rumve, de terra: quemadmodum נבִי, &c. &c. Uno tenore hæc detexta dedi; ut claro in specimine notari posset, qua metbodo ferme in Glossis concinnandis usus fuerit Pbiruzabadius. Incipit scilicet ab usibus vulgarissimis, in oculo, gladiove, bebetato, retuso, resiliente a rebus: nihil addens de Origine, & potestate illa, primariæ, an, ut certissime est, secundaria sit. Hoc genus a Glossarum veterum consarcinatoribus tam parum requiri debet, quam ut qui aurum, gemmasque, e fodinis eruunt, eadem opera polituram, & nitorem statim pretiosæ materiæ addant. E re fuerit, etiam Gjeubarii copiam exhibuisse;

fic ille. נבִיא השי עניי
יִנְבוּ אִזָּא תַּגְּאִי
וּתְבַאֵד וְאִנְבִּיתָה אִנָּא
דְּפַעְתָּה עֵן נַפְסִי וְפִי
אִלְמִל הַצֶּדֶק יִנְבִּי
עֵנְךָ לֹא הוּעִבְדִּי אִי
הַצֶּדֶק יִדְפַּע עֵנְךָ

الغايلة في الحرب لا
التهدد ونبأ السيف
إذا لم يعمل في
الضريبة ونبأ بصري
عن الشيء ونبأ بفلان
منزلة إذا لم يوافقه
وكذلك فراشه والنايبة
القوس النبي نبت عن
وترها اي تجافف
والنبوة والنبأوة ما
ارتفع من الأرض فان
جعلت النبي مأخوذا

منه اي انه شرف علي
ساير الأنام

dicatur נבִי a me res, cum fut. נבִי, quum reclinem sese avertit: quod in 4. dat אנבִיתָה pro repello eum a memet. In Adagio est, strenuitas depulsabit a te, non comminatio: de clade belli, quam a te propulset vehementia pugnandi, non comminandi ferocia &c. Dicitur quoque נבִי gladius, quum non viget penetratve ictu. Item visus meus נבִי a re: (quum ingrata est:) & mansio נבִי דִּינָא quum ei non commoda est. Consimiliter stratum ejus. Forma part. pref. fam. signat

nat Arcum qui a chorda sua refluit. Formæ נבִּיהָ & נבִּיהָ no-

tant quicquid elatum, convexumve, de terra. Quod si נבִּיהָ Propbetam hinc derives; sic appellatus erit, quasi elevatus super reliquos mortales; Cernit peritus rerum, ac Linguarum, e Lexicographis Arabum genuinam indolem Radicum, earumque Origines, hauriri non posse; nisi

e Fontibus Librorum hortuli eorum rigentur. Elucet tamen satis primaria vis convexi, cum gibbosa tuberatione, & elevatione; quam indicavi in Libr. de Defect. pag. 18. 19. ubi etiam pbrasas halce enucleatas dedi. En alias! unde copia ac potentia Linguæ, cum hac insigni Radice, intimius adhuc perferentiscetur. Hariri Conf. 21.

فَلْيَضْحَكَنَّكَ الدَّهْرُ مِنْهُ اِنْدَانِيَا
عَنْهُ وَشَبَّ لَكَ يَدُهُ نَارِ الْوَعَا *

Sane risum concitabit tibi Fortuna de eo, quum refluerit
Ab eo; & accenderit in perniciem ejus ignem bellicum.

Pro refluerit, sermo Arabicus figurat convexa fuerit facta; gibbosa; aspera. Iterum Conf. 23. Dixit Harith Ibn Hemmam:

نَبَانِي مَأْلَفَ الْوَطَنِ

فِي شَرْحِ الزَّمَنِ بِحَطْبِ

خَشْيِ وَخَوْفِ غُشْيِ

convexa facta mihi in primordio
etatis consueta mansio negotio,
unde timor incussus; & formido injecta. Similiter Conf. 40. Dixit Harith Ibn Hemmam:

أَزْمَعْتُ التَّبْرِيزَ مِنْ

تَبْرِيزَ حِينَ نَبْتُ

بِالذَّلِيلِ وَالْعَزِيزِ

وَخَلْتُ عَنِ الْمَجْبِرِ

وَالْمُجْبَرِ Destinaram

excedere Tauriza, urbe, tum,
quum convexa facta esset ignobili nobilique simul; & vacuata esset receptore clientum, donorumque largitore.

Habes convexitatem incommo-
dam; quæ opposita planitie de-
pressa, æquabili, commodæ. Pro
obtusione aciei reclinis habeatur

ex Ibn Doreid.

إِذَا بَلَغْتَ السَّيْفَ مَحْمُودًا فَلَا تَذُمَّهُ
يَوْمًا إِنْ قَرَأَهُ قَدْ نَبَا *

Si probaveris gladium excellentem; at non vituperes eum, quum videris eum quandoque obtundi.

Grandi cothurno *Ispabananensis*
in *Salad*. فَنَبَتْ مَضَارِبُ

الدِّينِ بِأَعْمَادِ

الْحَسَامِينَ وَجَلَّتْ

أَلْهُمُّهُمْ لِأَجْلِ

أَجْلِ أَلْهُمَامِينَ

Et obtusi facti enses Religionis, quia in vaginam conditi erant duo secantissimi gladii: & moles voluta curarum, propter fatum duorum Heroum. Ad acumen Viri assequendum, teneatur

أَلْهُمَادُ in vaginam condere

esse sacram formulam *Mubammedanorum*, pro decedere in fide sanctorum, atque in paradisum recipi.

Ibid. شِبْمَةُ indoles. For-

ma præfert Radicem شَامَ
med je. ubi tamen in *Golio* non

comparet; sed sub شَامَ
med. *Hamz.* cum lectione

شِبْمَةُ *Natura.* Nostra
lectio in *Appendice* suppletur,

ubi شِبْمَةُ cum plurali

شِبْمِ exponitur natura,

mos hominis. Ita in *Hist. Tamerl*: pag. 221. habes سِبْرَتُهُم

وَسِبْمَتُهُم consuetudo &
natura eorum. Et pag. 443.

وَلَكِنْ أَنْتُمْ أَهْلُ

الْعِلْمِ شِبْمَتِكُمْ

الْعَفْوِ عَنِ الْجَانِيِ

وَالْحِلْمِ vos vero cultores estis
Eruditionis, & natura vestra
est, condonare delinquenti, ac

٩٧ وَلَوْ اسْتَقَامَتْ كَانَتْ الْاَحْوَالُ فِيهَا

مُسْتَقِيمَةٌ *

ثُمَّ إِنَّ خَبْرَهُ نَمِيَ ٩٨ إِلَى الْوَالِي قَمَلًا فَأَه
بِالْإِلَّاهِي ٩٩ وَسَامَةٌ أَنْ يَنْضَوِيَ إِلَيَّ أَحْسَابُهُ
فَيَلِي

mansuetudo. In Hamasa egregie enunciatur.

لَا أَمْلِكُ الشَّيْءَ *

Non in potestate habeo naturas

Non possum mutare indoles ho-
minum, sive characteres. Nem-
pe شَيْءٌ in origine idem

videtur signare, quod شَامَةٌ
cum plur. fr. شِبَامٌ &
شِبَامَاتٌ, quod arguit

etiam in singulari شِبَامَةٌ

olim extitisse. Ea forma fre-
quentatur pro *novo corporis*.
Inde succrevit, *secundario usu*,
signum a natura impressum, *nota*
natura. Hinc adscita porro
potestas indolis, quem vulgo

characterem vocitamus. Tales
nota corporis, quos *novos* dici-
mus, plerumque *nigricans*.

Inde subsumtam autumo شَامٌ
niger fuit: unde porro *infau-*
stus, scævus, sinister. Habes
pulchrum lusum, quo cum *al-*
literatione inter شَبَّومٌ &
شِبْمَةٌ *Origini* quoque
huic attenderit *Haririus*.

٩٧ Omnia plana. Attenda-
tur tantum اسْتَقَامَتْ,
prius, in *præt.* ١٠. redire ad
شِبْمَةٌ *indolem*, quæ ver-
su præcedenti *convexa, gib-*
bosa, detorta, nunc postula-
tur recte *constituta*. Alterum

مُسْتَقِيمَةٌ *

*Et quæ si recto talo staret, fortunæ quæque per eam re-
læ starent.*

Deinde pervenit ejus historia ad præfectum, qui os
ejus opplevit margaritis, eique imposuit ut se ag-
gregaret comitatui; & præfecturam gereret Diwani episto-
la-

مُسْتَقْبِمَةٌ cohæret cum

أَحْوَالٌ statibus fortunæ, per

solennem Arabismum; quo
fam. sing. additur masc. plur.
Observandum præterea, om-
nes hosce versiculos pro Taw
femin. jam habere He Sjesma-
tum; quod repræsentat vete-
rem pronunciationem per He
quiescens Hebræorum. Popula-
ris illa ratio pronunciationis,

quæ formam فَاقْدَةُ reso-

nat pokeda. Ergo non licen-
cia quadam poetica, sed veteris
Linguae auctoritate hoc genus
retentum, & ubi metrum non
aliter constaret, adhibitum.

98. Notanda formula, imple-
vit os ejus margaritis: pro
splendidis eum muneribus ditavit.
Nempe os aperit, qui dona ap-
petit. Hoc margaritis inplet qui
largiter donat & ditat. Non
absimilis figuratio absolute po-
sita Ps. 81: 12. dilata os tuum,
& implebo illud. A munifica-
tione largitate pete, quicquid
voles: vincam vota, atque te
muneribus exsaturabo.

سَامَةٌ imposuit ei:

pro hoc officii ab eo exegit: sic
& שׂוּ Hebræis cognitum.

يَنْضَوِي aggregaret se:

est fut. 7. a ضَوِيَ se rece-

pit, sequente الِيه ad eum
confugit &c. item, tenui corpo-
re, & macilentus fuit. Utra-
que notio secundaria, ex con-
tractione oriunda; nam contra-
bitur corpus quod macie atte-
nuatur: & contrahitur ad ali-
quem, qui se ad eum recipit,

subducitque. Sequens إِنْخِشَاءٌ
propiores amici secundum Tebl.

est plur. fr. ab حَاشِيَةٌ

ora vestis: item cliens, affecta.
Monet idem; istam formam
pluralem magis usitatam esse

pro visceribus; a sing. حِشَا

pro حِشْوُ fartura: quin

addit se nunquam إِنْخِشَاءٌ

aliter quam pro visceribus in-
venisse. Forte ergo viscera
hic

وَيْلِي دِيَوَانَ إِنْشَائِهِ ١٥٥ فَأَحْسَبَهُ الْحَبَاءَ

وَوَلَّفَهُ عَنِ الْوَلَايَةِ الْإِبَاءَ ١٥٦

قَالَ الرَّوِّي وَكَثُرَتْ عَرَفَتْ عَوْدَ ١٥٧ شَجَرَتِهِ

قَبْلَ إِيْنَاعِ ثَمَرَتِهِ ١٥٨ وَكَدَّتْ أَنْبَهُ عَايِ قَدِيرِهِ

قَبْلَ اسْتِنْسَارِهِ بِدِيرِهِ ١٥٩ فَأَوْحَى إِلَيَّ بِإِيْمَاضِ

جَفْدِهِ

hic figuravit *Haririus*, ad *intimos* *amicos* designandos. Prius *præfero*; & *moneo* *clientes* sic *appellatos* *ab ora vestis*, sive *lacinia*; quod tamquam *laciniosa* *appendix* sint *Magnatum*; quodque olim sub *laciniam*, *alamve*, *vestis* *recipi* *solerent*, qui in *clientelam* *suscipiebantur*.

أَحْسَبَهُ الْحَبَاءَ ١٥٥

suffecit ei donatio: prius in *prat.*

4. *ab* *حَسَبَ* *computavit*, *cogitavit*, *חשב*. Id vi *formæ* *suz* *sonaret* *contentum* *fecit*, *barbare* *contentavit*, ita ut di-

ceret *حَسْبِي* *sufficit mi-*

bi. *Potestas* *computandi*, *cogitandi*, *excogitandi* &c. *omnibus* *Dialectis* *sub* *hac* *Radice* *communis*, *Origo* *latitat*.

101 *Festiva Allegoria*: *Ego* *vero* *lignum* *ejus* *agnoveram*, *ante* *quam* *maturuisset* *fructus* *ejus*. *Eam* *sic* *enucleat* *Teblebius*

يُرِيدُ أَنَّهُ عَرَفَهُ فِي

أَثْنَاءِ أَمَلَاءِ مِرْسَالَتِهِ

الِدَالَةِ عَلَيَّ بِلَاغَتِهِ

وَذَلِكَ قَبْلَ إِنْشَائِهِ

الْإِبَاءَاتِ الَّتِي عَرَفَ

فِيهَا بِنَفْسِهِ وَقَبْلَ

إِيْنَاعِ ثَمَرَتِهِ عِبَارَةً

عَمَّا حَصَلَ لَهُ مِنْ

الْجَمَاعَةِ مِنَ الْحَفَاوَةِ

وَالطُّوْلِ *dicere* *vult*, *se* *eum*

agnovisse *inter* *dictandam* *epistolam*, *indicem* *eloquentiæ* *ejus*:

idque, *antequam* *protulisset* *carmina*, *quibus* *semet* *indicabat*.

Aliis *maturitas* *fructus* *est* *figu-*

larum distandarum. Sed suffecit ei donatio, atque retinuit eum a præfectura illa nobilis contumacia.

*Dixit Narrator, jam agnoveram Lignum arboris ejus, antequam maturesceret Fructus ejus: & ferme commonefecissem de ejus pretio antequam resplenderet Luna ejus. At ille in-
muit mihi noctu cilijs sui, ne gladium ejus extraherem e vagina:
quum.*

ra benevolentia, & donationis, quæ ei a coetu contigit. Posterior expositio extra oleas abijt; fructum male torquens ad munerera; quum ad ingenii & Eloquentia specimina sese referat. Ne prior quidem interpretatio satis justa; nam sic Epistola illa esset lignum: & versiculi demum fructum maturum darent. Epistola illa æque ingenii maturimi, & in Eloquentia consummati, fructus offert, quam versiculi. Minus apte quoque designationem patriæ terræ, ac familiæ, per maturitatem fructus figurasset Haririus, summus in his tractandis artifex. Hoc ergo voluit Noster, Abuzeidi personam sive lignum internocti jam tum coeptum a Narratore, quum se intulisset in coetum, ibique mentionem fecisset de retro relapsis Eloquentiæ studiis in prosa, versaque simul, oratione. Hoc Lignum ostendebat Abuzeydum, etiam ante, quam maturisset fructus ejus: i. e. antequam Epistolam illam admirabilem, cum carminibus subnexis, expromsisset.

*102. Nova allegoria subseri-
tur, & ferme commonefecissem de*

pretio ejus i. e. indicassem viri excellentiam; antequam luna ejus resplendisset: h. e. splendorem Eloquentiæ suæ in medium extulisset. Hoc interpretationi modo datæ pulchre succinit; eamque unice veram esse firmat.

103. Jucundus lusus ex gemino usu جَفْنٌ, quod cilium oculi, & vaginam gladii, designat. اِيْمَاضٌ est inf. 4. a وِض micuit conveniens cum وِص & نَبِض in originem certissimam vibrandi, quam sub نَبِط & הַבִּיט possederunt Hebraei. أَجْرٌ nudarem; est fut. 2.

a جَرَدٌ scalpfit, scalpendo rasit, decorticavit &c. A decortizando adscita spoliatio vestium, nudatio, evaginatio &

similia. عَضَبٌ proprie
M m sig.

جَعَلِيهِ إِلَّا أَجْرَدَ عَضْبَهُ مِنْ جَعْنَةٍ فُلَمَا
 ١٥٤ خَرَجَ بَطْبِينُ الْخَرْجِ وَفَصَلَ فَايِزًا بِأَلْقُلْجِ
 ١٥٥ شَبَعْتُهُ قَاضِيًا حَتَّى أَلَرَّعَايَةَ وَلَا حِبًّا لَهُ
 عَلَى رَفِضِ أَلْوَالِيَةٍ ١٥٦ فَأَعْرَضَ مَتَبَسِّمًا وَأَشَدَّ
 مَتَرْنَمًا

١٥٧ لَجُوبٌ

signat sectionem; inde aciem;
 mox gladium acie præditum.

Ad hæc Teblebius; المعني

استرنني ككسستر

السنبف بقراية

sensus est, absconde me ut condi-
 tur gladius in vagina. Est la-
 xum, ac vagum nimis. Per
 عَضْبِ sectionem gladii hic

speciatim figurari autumem
 astutiam & versutiam Abuzeydi,
 qua æruscatores agebat profel-
 sum, & omnium mortalium
 emunctorem ac elusorem. Hanc
 ipsemet in vaginam veluti con-
 siderat; indicata familia, indi-
 cata patria, sed suppresso no-
 mine, & vagandi omnesque
 ludificandi professione. Hæc
 vagina inclusa manere cupie-
 bat.

١٥٤. Apposite translatum بَطْبِينُ

ventricosus, [כס], ad refertum

marfuspium; quod hic خَرْجُ

Hippoperæ nomine insignitum;

ad amplitudinem & capacitatem

indicandam. Potitum victoria

dicat, quod votorum compos

esset factus in eludendis, & e-
 mungendis, hominibus.

١٥٥. شَبَعْتُهُ secutus

sum, sive deduxi eum. Est

præt. 2. a. شَاعَ media je.

Usurpari amat in comitatu di-
 scedentis. Adhibetur etiam in

Exequiis funerum: ut in Cons.

XI. شَبَعَ نَعَشِ الْمَيِّتِ

secutus est feretrum mortui

Cum derivato شَبَعَةٌ castus,

quumque egrederetur turgens Hippoperam, & discederet potius victoriam, deduxi eum, persolvens officium debitum, & destringens eum quod rejecisset præfecturam. Ille vero avertit se renidens, & occæpit cantillabundus.

Sane

comitatus, turba sequentium; secta consonat Aramæum **סיעא** **סיעא**

quemadmodum & verbum **סיע**, cum suo **סיע** ex usi-

bus Arabum sub **شاع** multam lucem foeneratur.

Ibid. **قاضيا حق الرعاية** persolvens officium debitum: ad verbum, persolvens jus, vel, statutum, observantia. Themata jam illustrata; & cum totidem Hebraeis abunde collata. Illi eodem modo **קוצה חק הרעיה** offerre potuissent.

Ibid. **לחיבא** vituperans.

Est part. pres. a **לחי** de-corticavit. Item vituperavit; in-

famavit. Rixatus est. Postrema secundaria; a radendo cortice translata. supra jam indicatum.

106. **أَعْرَضَ** avertit se-

הערץ vibravit se. Proprie.

مَتَبَسَّما renidens. Est

part. 2. a **بَسَمَ** suaviter risit; subrisit. Ejusdem formæ est

مَتَرَنَما cantillans. Ra-

dix **مَرَنَم** timulum sonuit arcus: ejusdem Originis cum

رנה, **رنا**, & **רנן**, de

quibus jam ante commonui. Illustre specimen potestatis huic verbo additæ dabo ex Diw. Hud.

صَفَرَكْ مِنْ أَقْوَاسٍ شَبَبَانَ الْقَدَمِ *

تَعِجْ فِي الْكَفِّ إِذَا الرِّامِي أَعَزَّتْ *

تَرَنَمَ الشَّارِفِ فِي أَخْرِي التَّعَمِ *

١٠٧ لَجُوبُ الْبِلَادِ مَعَ الْمَشْرِبَةِ أَحَبُّ إِلَيَّ

مِنَ الْمَرْتَبَةِ *

١٠٨ لِأَنَّ الْوَلَاءَ لَهُمْ نَبْوَةٌ وَمَعْتَبَةٌ يَا

كُهَا مَعْتَبَةٌ *

١٠٩ وَمَا فِيهِمْ مَنْ يَرِي الصَّنِيعَ وَلَا مَنْ يُشَبِّدُ

مَا رَتَبَةٌ *

١١٠ فَلَا

Flavus ex arcubus Sjaibani nobilissimis:

Qui stridat in manu; quum jaculator intendit

Tinnulo stridore Cameli annoſæ, in extremo pecorum agmine.

١٠٧. جُوبٌ *secare, pro tra-*

ficere est metaph. apud Græcos

Latino/que etiam protrita.

تَرْبٌ *paupertas a تَرَبٌ*

terra adhaſit; jacuit in pulvere.

مَرْتَبَةٌ *gradus honoris, di-*

gnitatisve: munus publicum; a

رَتَبٌ *erectus conſtitit: firmus*

fuit, ac ſtabilis. Habes pul-

chram oppositionem, alliteratione ſuffultam.

١٠٨. وَلَا *praefecti provincia.*

rum est plur. fr. a وَاِلٍ pro-

وَالِي; quod est part. praef. a

وَلِي praefuit, adminiſtravit

&c. De origine, & conve-

nientia cum ١٢٥ Aramæo, ſu-

pra. نَبْوَةٌ convexitas, elatio

terrae convexa & gibboſior, pau-

lo ante illuſtrata; quatenus

teritur pro aſperitate indolis, ac

morum. Ei comes fere

مَعْتَبَةٌ

Sans secare regiones cum paupertate optatius mihi quam munus.

*Nam praefectis provinciarum inest asperitas, & ob-
jurgatio, o quam gravis illa objurgatio!*

*Neque inter eos, qui rite beneficium concinnet; neque qui
exaedificet, quod struxit.*

ta-

مُعْتَبَةٌ objurgatio, a
عَتَبَ increpuit, perstrinxit
aliquem: رَبَّ السَّقَاءِ spissavit u-

109. يَرْبُ concinnet recte. trem; pro preparavit eum indi-
Est fut. i. a. Them. رَبَّ mag- to liquore, ut firmior evadat vi-
nis multisque usibus insignito. no, oleo, aliis recipiendis: &
Ejus origo lita in spissando. Sic سَقَاءَ مَرْبُوبٍ
Hebraeis رَبَّ multum, magnum uter sic inspissatus; ac rite concinnatus. la
fieri; increfcere; augeri; pro- Hamasa.

كُونِي كَالسَّمَنِ رَبَّتْ لَهُ الْأَدَمُ *

Esto tu ut butyrum, cui spissati utres coriacei.

Ibi Taurizius الْأَدِيمُ
يَعَالَجُ بَرْبِ
الْتَمَرِ لِبَلَا يَفْسَدُ
السَّمَنِ uter coriaceus pro-
paratur succo spisso doctylorum,
ne corrumpatur butyrum Hinc
pulcherrime figuratum رَبَّ
الصَّنْبَعِ concinnavit be-

neficiu, ac veluti condivit: i.
e. ita dedit illud, ut proprium,
perpetuum, jucundumque maneat
accipienti; neque unquam inter
manus ejus corrumpatur; aut
putrescat.

Ibid. Consimili figurati-
one enunciatum, non exaedificat quod
struxit: i. e. suum ipsius opus
destruit; beneficium impertitum
necopinato eripit; ac corrup-
pit.

١١٠. فَلَا يَخْذَعَنَّكَ لَمَوْعُ الْمَشْرَبِ وَلَا تَأْتِ أَمْرًا إِلَّا

مَا إِشْتَبَهَ *

١١١. فَكُمُ حَالِمٍ سِرِّهِ حُلُمُهُ وَأَنْزَكُهُ السَّرْوَعُ

لَمَّا إِنْتَبَهَ *

١١٥. لَمَوْعُ الْمَشْرَبِ

micatio vaporis aquam mentien-
tis; pro Emblemate vanæ polli-
citationis, ac fortunæ mendacis,
omnem paginam apud Arabes
occupat. اِشْتَبَهَ prat. 8. a

شَبِهَ obscurus fuit, valet

dubia & ambigua fuit res. No-

tio secunda conj. شَبِهَ

assimilavit; comparavit; nec non
disimulavit, incertum reddidit;
non est contraria sibi: ut nugan-
tur Grammatici; sed diverso flexu
extitit, ob origine obscuri. Nam
adumbrare est comparare, assimila-
re obscurius: itemque obscurare,



*Itaque ne decipiat te micatio vaporis meridiani; neque ag-
grediare quid quod obscure ambiguum est.*

*Quot enim somniantes hilaravit somnium, quos corripuit
terror expergefactus.*

est dubium & incertum reddere.

III. Appositissima clausula.

חַלֵּם חֵלֶם somniator, & חֵלֶם

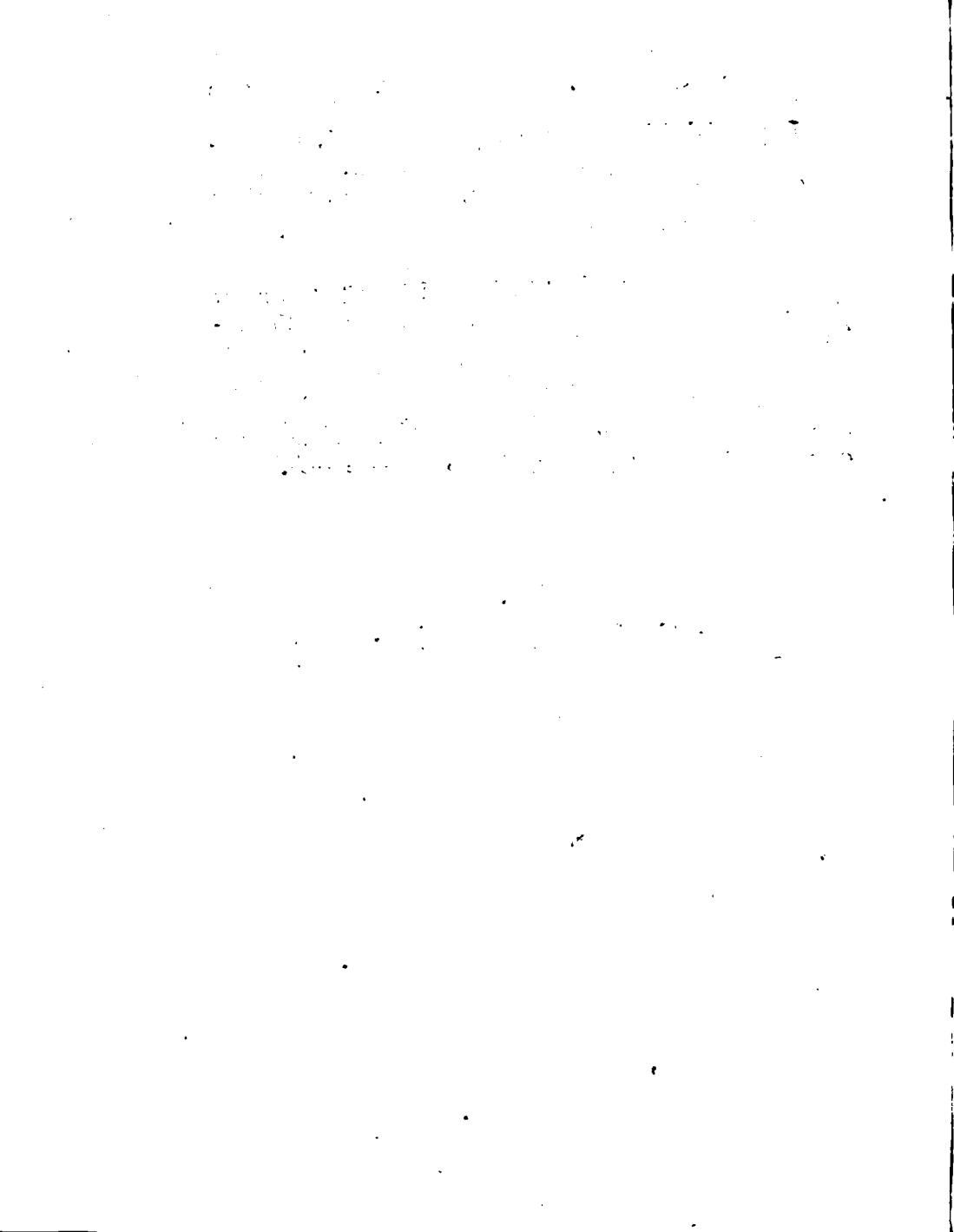
חֵלֶם somniavit, a convolutione

emanarunt. sic suavissimus con-
centus existit inter חֵלֶם con.

valescere, & inter חֵלֶם somniare:

utrumque proprie sonat convol-
vi densendo; concretere. Diverſa
applicatio hinc præbet vigorem
denuo viribus ſuis convoluti,
compactique: illinc ſoporem in
ſe convoluti quaſi atque ſomniis
concreti, implicati, confuſi.





I N D E X A R A B I C U S.

- اديم *Pellis translata ad Cælum, notat expansum; ad diem vero, lucidam ejus faciem; sed ad noctem, nigredinem ejus signat.* p. 10
- اسرى *Proprie ligavit, figurate اسرى cognatio q. d. colligatio: Est est Hebr. אסר.* 259
- اصرى *Prop. flexit: translata conciliavit, inflexit in favorem &c A flexu orta vis recondendi in thesauro sub Hebr. אצר.* p. 246
- اط *Prop. Striduit: secundario ad teneriorem fertur affectum. Hebr. אטט illustrando.* 14
- امل *Prop. longa facie fuit. Secundario Speravit: item acie fixa intuitus fuit rem.* 103
- ان *Prop. maturus fuit: impropr. appropinquavit tempori suo &c. hinc Hebr. אנד maturavit, fundit derivata תאנדה occasio; prop. maturitas: & אני navis vel classis maturo tempore ire & redire sueta.*
- اهب *Paravit se ad rem suscipiendam, apud Hebr. vero אהב amavit. Primarium utriusque videtur esse adspiravit. Spirando appetiit: quod & هب.* 60

ب

- بر *Pius fuit: hoc secundarium: origo residet in Hebr. בר purus fuit.* 88
- بود *Hebr. בר grandio, translata ad vestes, variegatas notat: alio flexu بارد frigidum translatum ad prædam* N n *fig-*

I N D E X

signat talem quæ *citra cædem* contingit; quemadmodum *calidum* prædicatur de *præda* quæ accenso Martis igne, id est sanguinis effusione acquisita &c. p. 46. 105

بري Prop. *præcedendo asciavit*: transfertur pulchris usibus ad laborem, cursum, curam, bellum quæ hominem *extenuant* & quasi *dolant*: ita ad *ossa* translatum, *fame tenuata* indicat; quin geandiore figura sagitta etiam *dolare* aliquem dicitur, cum eum *configit*. Hæc figura etiam Biblica. 131

بسط Prop. *expandit*. Derivatum **بساط** *stratum*, *tapes confabulationis expandi* eleganter dicitur, cum familiarissimi sermones cæduntur: sed alio flexu *Stratum Humanitatis complicari* dicitur, cum receditur a studiis Humanioribus tradendis. 109

بهي Prop. *bullivit*, metaph. *cupioit*. est Hebr. **בעה** 40. 85.

بتع Prop. *fidit* est Hebr. **בקע**, cujus derivatum **בקעה** *valis*; speciatim in qua restagnat aqua. 136

בלقع Proprietas videtur in *nitenti splendore*: hinc *desertum incultum*. 141

باع Med. و prop. *ulnas extendit*: transfertur ad *Serpentes* quum *se explicant*; ad quadrupedes, quum terram *diducto passu secant*. 187

بيت بيت **בית** *Domus* pro *Nobilitate* in Bibliis quoque crebrum. 259

ث

ثري Prop. *maduit*: improprie *dives fuit*. 9

ثني Prop. *flexit*, *flexendo plicavit*; *iteravit*: est Hebr. **שנה**. 40

ج

جدل Prop. *torquendo plexuit*: secund. *erexit*: est Hebr. **גדל**. &c. 200

جره Prop. *Scalpsit detorticando*, metaphorice *Spoliavit*, *nu-*
davit &c. 273

جرع

A R A B I C U S.

- جرع Prop. *traxit*. Secundario *Sorpsit*. Hebr. גרע. 17
- جرف Prop. *verrit*: metaphoricè transfertur ad *fluxum aquæ*
obvia secum *trahentem*: Hebr. גרף. 58
- جزل Prop. *refecuit*, *revulsit*: hinc Secundaria notione
diripuit. &c. 17
- جزى Prop. *secuit*: secundario *suffecit ad omnia*, *pensavit*, *re-*
tribuit. Radix Hebræis quoque restituenda: hinc e,
nim explicandum Ps. 71. 6. a *visceribus matris mea-*
tu גרן defensor *ad omnia sufficiens*. 238
- جسم Prop. *spissum*, *densum* fuit: hinc גשם Chald. *Corpus*. 158
- چشم Proprie videtur signare *eduxit in passum*: quod meta-
phorice *elegantè* transfertur ad *auroram exorientem*
&c 158
- جلب Prop. *traxit colligendo*: metaph. *asquifvit* &c. 35
- جلي Prop. *nuit*: dein *nudus patuit*, sine velo. Hebr. גלה
revelavit. Speciatim usurpatur *de sponso cui sponsam*
primum licet videre sine velo. 262
- چم Prop. *Scaturivit*: transfertur ad *equum cursorem spatia*
quasi sorbentem &c. &c. 31
- چمد Prop. *compactus* fuit: metaph. *congelari*: quod adhibetur
de *avaro*, prout *liquefieri* de *liberali*. 31
- چنچ Prop. *inclinavit* & quidem *inclinatione* qualis est *ale*
propendentis & *demissæ* ad tegendum hinc *pars* &
vigilia noctis; چنچ &c. omnia ab *ale* usu. 124
- چني Prop. *carpsit* metaph. *vexavit calumniis*: hinc چان
absolute *Tyrannus*. 39
- چلب Med. و prop. *secuit*: Secund. *respondit*. &c. 109
- چاع Med. و est Hebr. چاع: *adferens sanum exspi-*
rantis præ defectu virium. 98
- چال Med. و & ي Prop. *gyravit*, huic apud Hebr. چال
exultavit secundario &c. 199

- חֲבִישׁ Prop. *virgavit striis longioribus* : lucem hinc capie-
Hebr. חֲבִישָׁה & חֲבִירָה pro *virgatione maculosa*
cutis &c. 156
- חֲדָשׁ Prop. *novum, recens fuit* : absolute חֲדָשׁ *casus gra-*
viores, novos nempe & non provisos ; hoc usu Græc.
וְחֲדָשׁ quoque crebrum : Hebr. חֲדָשׁ. 263
- חֲרִישׁ Prop. *conferuit baccas foratas* : per metaph. *condidit*
collegitque, per metonym. *firmus munitusque fuit* ;
hinc videmus quales fuerint lineæ apud Hebræos
חֲרִישׁ. 166
- חֲרִישׁ Prop. *incidit* ; *præcidit* : *secundario prohibuit ut sacrum* ;
hinc *consecrationis usus* apud Hebræos succrevit ; per
quam quid *resecatur* ; atque ad hanc originem præ-
lucet חֲרִישׁ *mutilis.* 239
- חֲשַׁבְתִּי Secundario *computavit, cogitavit, excogitavit.* Origo
non obvia. 272
- חֲשִׁי Prop. *farfit, farciendo replevit* : hujus partic. fœem.
חֲשִׁי hac occasione absolute varia notat v. g.
oram vestis, angulum, tractum, umbram protectionem,
domesticos, affectas &c. p. 271. 162
- חֲצִי Prop. *securit* ; *secando rasit* : hinc subnatum *celeriter ixit*
q. d. *Securit viam* : hinc quoque חֲצִי *sagitta* apud
Hebr. nomen invenit. 206. 247
- חֲפִי Prop. *trivit* : secundario 1. *discalceatus incessit*, a trito
pede. 2. *tritam ungulam habuit jumentum.* 3. *Favit*
q. d. *trivit cum studiose.* Item *scivit* q. d. *tritum fuit in*
re, calluit in ea. &c. 257
- חֲקַה Prop. *fricavit* ; quod olim Hebræis etiam in usu fuisse
docet חֲקַה *palatum.* 207
- חֲלַל Prop. *Solvit*, per metonym. *Substitit, quievit*, prout
ἀλύνει & ἀναλύνει apud Græcos etiam usurpatur : est
Hebr. חֲלַל. 91

A R A B I C U S.

- حلیم** Prop. *convolutus est* Secund. *Somniare &c. &c. est*
Hebr. חלם. 279
- חלי** Prop. *trivit per metonym. polivit & monilibus ornavit.*
Hinc scimus quid sit Hebr. חלי, *monile politum nem-*
pe. &c. &c. 87. 215
- חמי** Prop. *ferbuit*: idem etiam Hebr. חמה. 108
- חاج** Med. ح. Prop. *ambivit*: hinc videtur enata notio *opus*
fuit; necesse habuit. Est חג Hebr. 43
- חאי** Med. حای & je. Prop. *vertit*, hinc *secundario attonitus*
obstupuit &c. 125. 220
- חاک** Med. حاک & je. Prop. *texuit*, *secundario, complexus est,*
narravit: hanc originem quoque habet حکي 173
- حبي** Prop. *convolutum: compaginatum esse.* Secundario *vixit*:
est Hebræum חיה 264

خ

- خبط** Prop. *quater*, *speciatim fuste injecto decutere fructus;*
hinc jucunda enata formula loquendi, Beneficio af-
fecit ignotum q. d. decussit ei de arbore. 121
- خرع** Prop. *findere*: secund. *moliri aliquid, novos sensus ex-*
primere q. d. effindere &c. 197
- خرف** Prop. *carpsit*: hinc خرفة proprie *captura* notat
proverbium pervagatum per omnium ora. 65
- خزي** Angustis, *limis oculis fuit*: hinc nomen adeptus *porcus*
חזיר. 185
- خسر** Prop. *refluxit; defluxit*: hinc figurate *suspiravit; lassus fuit*
obtus fuit; defecitque visus & alia: origo Gen. 8. 3.
etiam conspicua. 39
- خضر** Prop. *viruit*: hinc خضير apud Hebræos notat pecu-
liariter herbam virentem. 61
- خط** Delineavit: hinc خطه *linea, conditio, mos, proprietas.* 36
- خلب** In *pericardio affectus est*: secundario *amavit q. d. in pe-*
ricardio tactus fuit amore.

I N D E X

- خاس** Prop. *rapuit*, venustissime transfertur ad *buculane mugientem* quæ *rapiat* mugitum i. e. lenissime mugiat; alio flexu non minus venuste dicitur *rapere disertationis* id est leviter & perfunctorie scribere &c. 8
- خلق** Prop. *levigavit*: omnes notiones prima fronte disparer, hinc facile in harmoniam rediguntur: est Hebr. 100
- خاب** Med. 100 Prop. *excussit* *scintillas* e fomite, secundario *felicem successum* habuit &c. 233
- خال** Med. 100 Prop. 100 , hinc 100 apud Hebr. *industria*, *strenuitas*, *robur*, facile accessuntur. 261

د

- دجى** Prop. *cooperuit*: *copia*, *multitudine* omnia obtexit, & involvit. Radix dives metaphoris pulchris Inde Hebr. 117 117 cum suo derivato 117 *pijci* insignem lucem accipit. 117
- دوس** Prop. *fovit*, secundario *stercoravit* agrum; alio flexu *simultate laboravit* q. d. *fovit* quid adversus quem &c. 69
- دهش** Prop. *mollis* fuit: secundario *perculsus* fuit. 197
- دق** Med. 123 Prop. *tenuavit*. *Tenuis* fuit. Secundario *desipuit* q. d. *tenuis mente*: alio flexu, *macie laboravit* q. d. *tenuatus* fuit: alia iterum ratione, *gustavit*; q. d. *tenuavit ore*, *subtili ore exploravit*: convenit cum Hebr. 123 123 & 123.

ذ

- ذاب** *Antilis capronis ornavit frontem*: Radicem metaphorarum feracissimam videtis. 161
- ذري** Prop. *sparsit*, *ventilavit*: Hebr. 249 249.
- ذاب** Med. 249 Prop. *liquefactus* fuit: idem cum Hebr. 249 249.

ذاق

A R A B I C U S.

ذاق Vide ذاق ejusdem originis.

دال Prop. *laxus & pendulus fuit* : hinc ذيل

س

رٓ Prop. *spissus fuit secund. multus, exactus fuit.* Est Hebr. 277
 277

رث Prop. *detritus fuit* : *secundario pauper & attenuatus* : est
 Hebr. 45

رجي Speravit : Origo nondum obvia. 214

رد Prop. *roravit*, ad varia transfertur : ut *Cælum, Uterum*,
vulnus. &c. 213

رضي Prop. *firmius adhæsit*, uti *apim*, Secundario complacuit
 acquievit : eadem indoles Hebr. 87, 257

رضع Prop. *suxit* : hinc phrascs, non tantum *ubera doctrina*
sugere ; sed & *injustitia.* 5

رغف Adhibetur in collecta massa formata in buccellas & orbi-
 culos : hinc رغيف *panem* & quidem *rotundum* si-
 gnificat : est Aramæum 118

رغض Prop. *excussit* cum divulsione : *secund. respuit, abdicavit*,
libere fuit pascere &c. 109

رفف Prop. *fulcivit* : *secund. juvit, comes fuit* : hinc illustratur
 Cant. 8: 5. vide sis. 4. 5.

رقب Captavit quid Collo protenso : Secundo expectavit. 56

رفت Prop. *fregit* : huic *caries* ; & apud Syros *exejus fuit a.*
vermibus. 109

رقع Acquisivit ; curavit : hoc palam secundarium : Origo ad-
 huc latet. 121

رمس Prop. *obliteravit solum* : hinc رمس *Sepulchrum.* 43

رمف Prop. *vibravit, strinxit*, secundario *leviore intuitu vidit*
strin-

I N D E X

strinxit aliquem; quod est honoris signum apud Arabes.

مرمل Prop. *ad arenam recidit*: secundario *commeatu caruit*,
Hinc لرملة & Chaldæis ארמלתא *viduam* no-
tat. 121

مروق Demisit *olum* figurate de nocte adhibetur. 72

مرت Prop. *tinnulum edidit sonum*: idem cum Hebr.
רנה & רנן 275

ن

نريپ Succensuit, *infamavit*, *contempsit*: Formula elegantiore
res contemnit aliam, id est *longissime exsuperas*. 157

نزع Prop. *concussit*. quadril. a نراع Hebr. נוע absolute
نزعاع notat *turbinem* q. d. *concussorem*: transfertur
etiam ad animi *vebementiores motus*. 188

نرم Prop. *Spumavit*. secundario *cum vebementia pronuntiavit*;
asseveravit. 208

نرگا Prop. *micuit*. metaph. *luxuriavit* planta: alio flexu
fortune auctæ junctæ q. d. *micuerunt*: &c. &c. est Hebr.
נכה. 103

نرمع Prop. *substrinxit*, secundario *properavit*; & contra lente
incessit: quas diversas notiones sub una radice pul-
chre consistere discas ex 217

نراد Med. ن و ي Prop. *tumuit*; *excrevit aqua*; transfer-
tur ad *incrementum doctrinæ* non tantum; verum etiam
superbiam: Aquæ זירונים Hebræorum quales sint
facile hinc colliges. 135, 217, 221

نراع med. ن و ي Prop, *quati*, hinc *vacillare* & alia
fluxerunt: est Hebr. נוע. 252

س

سبر rop. *perterritavit vulnus* qua esset profunditate: se-
cun-

A R A B I C U S.

- cundario transfertur ad *cognitionem* rerum & negotiorum, quidnam ea in sinu habeant. 205.
- سبب Equalis fuit res ; non *crispa* sed in longum *porrecta* : hinc שׁבט *virga* appellationem suam invenit : reliquas metaphoras vide. p. 101
- سجى Prop. *quievit* : hinc *noctem* altissime silentem *quiescere* dicunt Arabes : &c. 70, 117
- سد Prop. *obstruxit*, *opplevit* : hinc elegantes natæ metaphoræ v. g. *obstruxit fractionem vertebrae* ; id est *extrema inopia subvenit*, est Hebr. סד. 29
- سرى Proprietas in *striatione* sita videtur : hinc *latus* fuit q. d. *exporrectus* fuit vultus ejus ita ut *striæ* frontis apparerent. 167.
- سراب In *specie aquæ* meridianis horis *apparente* per orientem in campis arenosis : est Hebr. שרב.
- سرح Propre *dimisit pastum* : hinc eleganter dicunt, *uxorem repudiavit* q. d. *pastum dimisit*, vel ut Latini ajunt ; res suas sibi habere jussit. 35
- سرى Prop. *pervasit* : hinc Hebr. שרר valere coepit *Principem* egit. 107
- ساعد Prop. *fulcivit* : hinc ساعد absolute *brachium* notat q. d. *fultor*. Est Hebr. ער.
- سعى Prop. *concitato motu* fuit : *secundario studuit*, *operam dedit*. Radix Pf. 55: 9. etiam obvia.
- سفسف Prop. in *ratione pulveris* : *secundario diversissimæ rationes everrendi*, *componendi litem*, *scribendi librum* ex hac origine in harmoniam reducuntur. 81
- سقم Proprietas videtur sita in *obsuro* simul & *debili*, سقم, hinc *ægritudo* & *morbus* *secundario*.
- سكب Prop. *fluxit* & *fudit* ; eadem origo Hebr. שכב. 225
- سلک Prop. *lave* & *lubricum* fuit : hinc natæ *secundariæ*, 1. *aquavit* *terram* 2. *præterit*, *præcessit*, a lapsu lubrico q. d. *prælapsus* est : Hebr. סלק. 178
- סמח Propr. *enodis extitit* *præ mollitie* : *secund. liberalis* fuit

I N D E X

fuit &c. שִׁמְח.

סִר Proprietas est in *fusco* colore: Secundario *borruit*:
est Hebr. סִמֵּר &c. 18

סִנ Prop. *acuit*. Secundario *quadrupedavit* equus, *velo-*
citer cucurrit: est Hebr. שָׁנָן cum derivato שָׁן
dens. 7, 53, 129

סֵא Med. י prop. *sponte fluxit*, *cujus derivatum* שֵׁי
est *lac fluens* citra *multionem*: est Hebr. שִׁי. 52

סֵא Med. ו prop. *eminenti specie* & *procul metum inji-*
ciente fuit: hinc *Dominus fuit*; *Principem egit*; *proflu-*
xere. 143

סָל Med. י prop. *pendulus fuit* *prælatitate*: huic שְׁוֹלִים

Hebræorum *non sunt fimbriæ* sed *lacinie laxiores* &c. 70

סָמ Med. ו prop. *imposuit*: *usurpatur de injuria* & *pa-*
na: est Hebr. שָׁם. 93, 271

ש

שָׁמ Proprietas in *neo* corporis: hinc *succrevit* *secunda-*
rio usu signum a natura impressum, *nota natura*: ea
fere *nigra* atque sic *assumpta notio niger fuit*: *mox in-*
faustus, scævus, finister. 266, 270

שָׁב Prop. *flagravit*: *figurate adolescentiam* notat: origo
Job. 18: 5. *conspicua etiam in phrasi* שָׁבִיב אֵשׁ *fla-*
grantia ignis. 9

שָׁבָה Prop. *obscurus f. affmilavit* *secundario non tantum* sed
etiam diffimulavit, *incertum reddidit*: quorum *con-*
centum videlis. 278

שָׁת Prop. *disperfit*: huic *granditer elatum colligere disperfio-*
nem pro *dissepatis alicujus opes instaurare*: prout *con-*
tra dispergere collectionem alicujus, est eum *opibus & se-*
dibus evolvere. 218

שָׁבִי Prop. *implicari*. Secundario *crescere*, quæ vis apparet
in

A R A B I C U S.

- in Hebr. שנה & שנה : prout vis *errationis* sub שנה
ab eadem origine *implicandi*. 237
- شجن Proprietas eadem *implicandi*, quæ alio flexu metapho-
ram *detinendi*, *angendi* peperit. *ibid.*
- شدخ Prop. *fregit* : transfertur ad *animum percussum* q. d. fra-
ctum. 197
- شبر Prop. *Scintillavit* : hinc *malus fuit*. &c. 76
- شرد Fugax fuit fera : transferri amat ad *Carmen per ora homi-*
num volitans q. d. *fugax* : & alio flexu usurpatur de
Salibus exquisitissimis supra acumen vulgi positis q. d.
fugacissimis. 194
- شرط Prop. *incidit* : hinc orta *stipulandi notie* : sic Hebr.
שרט quoque *incisionem* notat.
- شط Prop. *longius tetendit* : Secundario modum *excessit*
&c. 184
- شظف Proprietas in *duritie acriore*, transferri amat ad *fortu-*
nam duriorem. שצל. 247
- شعب Prop. *fudit* : hinc *ramus* q. d. *fissura*, & alio flexu *Tri-*
bus primaria; & *via per montes*. 257
- شعن Prop. *dispersit* : Secundario *tumultuatus est* : absolute
شعن pro *negotio disperso* & *tumultu venire amat*. 79
- شفك Prop. *tenuis fuit*. Secundario *commiseratione ductus* f. 17
- شق Prop. *fregit findendo* : absolute شقاق pro *dissen-*
sione : hinc proverbialiter elatum *frangere baculum*
discidii, pro *discidia fugitare* : longe alio flexu شقيب
fratrem germanum notat q. d. *alteram Tui partem a*
Te veluti diffam. 5, 17
- شمخ Prop. *altus fuit naso* : transferri amat ad *Superbiam pingen-*
dam : Sed etiam *altus nafi* eleganter *Nobilem & g. nerozum*
innuit : atque sic figuratissime elatum de gloria excel-
lentissima, *Gloria alto naso prædita*. 185
- شاب Med. ي prop. *miscuit* : transfertur ad *varia e. g. ad*
canos capillos ; ad *auroram dum albescere incipit*, & *mis-*
ce.

I N D E X

cetur solis radiis: figurate quoque *cana nox* pro *calamitosissima*. 160, 251
 Med. و شال idem cum سال vide supra.

ص

- صح Prop. *nituit*: hanc originem sub Hebr. צחק videre est: transfertur ad *janum, integrum, verum* &c. 141
- صدع Prop. *fidit cum fragore*: idem quod *πύρρος*: eleganter transfertur ad *vocem elatam* q. d. cum fragore editam, simili fere usu quo Latini *rumpere vocem* frequentant: gravi similiter figura *findi corda* dicuntur dum *vehementi amore vel terrore adfecta* sunt &c. 165
- صر Prop. *fortius strinxit vel pressit ad stridorem usque*, hinc *crumena*; צרר aliaque videtis. 177
- صفر Prop. *vacuus & inanis* f. Secundario *pallidus* q. d. inopia enectus. 82, 143
- صفي Prop. *nituit præ claritate*: hinc צפה apud Hebr. *nitenti crusta induxit*, notio *visus* hinc etiam fuit. 198
- صم Prop. *obturavit*: hinc glossa Chymica *Sincerum purissimum rei*. q. d. bene in lagenis obturatum & conservatum. 259

ض

- ضحق Prop. *reniduit, resplenduit*: Secundario *risit*: quo usu Hebræum צחק fere solum cognitum. 169
- ضر Vide صر; cum quo conspirat.
- ضغى Prop. *inclinavit cum distorsione*: eadem origo Hebr. צלץ, apud Arabes diversis flexibus diversa notat. v. g. *male voluit, odit*, & contra *propensus proclivis fuit*; hæc varietas pendet ab origine. nempe *odium a la-*
 1471

A R A B I C U S.

- tere inflexo & se avertente: propensio vero a latere anteriorum inclinatio.* 32, 33
- ضف** Prop. *pressit*: hinc turba domesticorum & alia quæ pressionem, compressionem, adferunt, dicta. 246
- ضم** Prop. *constrinxit, adstrinxit, ضم*: hinc secundo aggregavit, recepit se ad clientelam &c. 149
- ضمي** Prop. *gracilis fuit*: late patentes usus eosque elegantissimos vide sis. 54, 55
- ضمن** Prop. *recepit, complexus est*: hinc secundo Cavit, sponndit; sic Latini etiam recipere pro spondere frequentant &c. 92
- ضاف** Med. **ي** Prop. *ambiit & in orbem ivit*: secundo convoca accessit. &c. 59
- ضاع** Med. **ي** & **و** Proprietas videtur in *expirando* sita; hinc succrevit *perit*, alio flexu media **و** odorem *expiravit, diffudit*; res commota. 59
- ضام** Med. **ي** Prop. *declinavit, deflexit*: secundo defraudavit. &c. 35
- ضوي** Prop. *contraxit se* secundo, *se recepit ad aliquem*: alio flexu *macilentus evasit*. 271

ط

- طري** Prop. *recenti vigore & thodore f.* in specie Secundo usu *cumulate laudavit* q. d. *recentavit*: est Hebr. 246
- طق** Proprietas eadem quæ **سبق** nempe *appactus f.* rei. hinc Secundo usu, *Coepit* q. d. *appactus f.* rei, quatenus qui aliquid coepit ei quodammodo *appangitur*. 48
- طلع** Prop. *eminens f.* Secundo *consideravit cognovit* rem. construitur cum praep. **علي** q. d. *imminuit superre*. Sic granditer Deus dicitur *superimminere cordibus hominum*: idest *intime penetrare in eorum corda*. 98
- طمر** Pannus; vestis lacera: Sublimi figura dicitur Sol apparet

I N D E X

in tritis pannucis, quum tenebrae ingruunt: Sic in Sacris Sol jacco vel cilicio indui dicitur, quum obscuratur &c. 59

طاب Med. ي proprietas videtur sita in odore vegeto ac sapore: hinc Secundario bonitatis notio succrevit. Hebr. טוב 259

طابر Med. ي prop. volavit: Secundario dispersus, dissipatus est quaquaversum, venustissime usurpatur in corde prae vebementia amoris distracto. Simile apud Graecos quod videlicet. 105

طال Med. ي prop. in longum porrectus fuit: metaphorice superavit, dominatus f. q. d. longiorem se fecit: alio flexu benefecit, favit, quemadmodum Latini prolixam voluntatem frequentant. 154

ظ

ظفن Ejusdem origines cum ظفن quod vide. 157

ظل Prop. umbravit: Secundario appropinquavit q. d. tam prope accessit ut umbraret veluti. 157

ع

عَبّ Prop. Bibit sine fultu: hinc يَغْبُوب equus velox, cursor Arabum stylo spatium cum decurrit serbere baurire ea dicitur &c. 223

عبي Prop. crassum fuit. Secundario nata socordiae notio q. d. incrassationem: idem Hebr. עבה. 42

عجز Prop. Sedit super nates: Secundario impotens f. q. d. cas fedit super nates ita ut assurgere vix ac ne vix quiverit, ad aliquid emolendum. 197

عجل Prop. in rotundum volubilis f. hinc Secundario properavit q. d. in rotundum volubilis f. hinc 197

vitu-

A R A B I C U S.

vitulus & עֲלֵה plaustrum apud Hebræos nomen invenere. 96

عذراء Prop. *Substrictus fuit* hinc Virgo absolute *عذراء* dicta q. d. *substrictam vel substrictiorem*: alio flexu notat *instrumentum ferreum*, quo extorquetur veritas &c. 181

تربس Prop. *ligavit*. Secundario *substitit, alicubi*. 13

عرض Prop. *vibravit*. Secundario *expofuit*, adversus obtulit. metonymice *vibrando quassavit*, *percelluit, perterrefecit*, hujus originis Hebr. *ערץ* hinc *נערץ* *tremendum* signat ad cuius quasi adspexit *vibratio* existit *terroris* &c. 203, 275

عرف Proprie *reperit*: secundario *inspexit & noscavit* q. d. *refecit ut clarius nosceret*: est glossa anatomica. 204

عصي Prop. *durum fuit* hinc *עץ* apud Hebr. *peculiariter durum lignum* notat 5

عصب Prop. *Secuit*: hinc *acies, gladius acie praeditus* &c. 253

عضل Prop. *intorsit* Hinc *piger fuit* apud Hebr. *עצל*. 207

عقد Prop. *nexuit, nodavit*, Secundario *animo fixum persuasum habuit* &c. 92

علم Prop. *Signavit* Hinc *עלמה* *virgo* q. d. *Signatam*, Virum non dum expertam, quamvis eidem jam maturam: hinc quoque *sciendi* significatio proflixit. 90, 142

عم Prop. *involvit* idem Hebr. *עמם* unde *עץ* *populus* quasi *עמם* a *עם*; quod iisdem legibus in unum Corpus revincitur. 248, 253

عنى Prop. *transversus f.* Secundario *accidit, apparuit*: Hebraeum *ענן* hinc *nubem*, peculiariter *transversam*

signat. 8

عاد Med: *ي* prop. *redit, iteravit*, quemadmodum etiam *عاد*

I N D E X

- עָנָה Hebr. hinc עָנָה Aramaeorum significans
festum denominationem invenit q. d. *recurratio-*
nem, iterationem. 57
- עָנָה Med. ע. confugit ad Deum tanquam ad Robur עָנָה
aut עָנָה Asylum. 67
- עָנָה Med. ע. prop. circavit. Secundario vitam ducere &
degere. 120, 264
- עָנָה Med. ע. prop. fluxit : hinc עָנָה oculum & fontem
coepit notare. 112

ע

- עָנָה Est ~~impugnans~~ a sono in gutture edito; de oculis
etiam dicitur gargarizare, cum illum sonum exhibet
largior lacryma 169
- עָנָה Prop. textit, obtexit : Secundario supervenit; speciatim
de improvviso.
- עָנָה Prop. fregit : Secundario depressit visum, vocem. q.
d. fregit : quemadmodum Latinis etiam visus &
vox frangi dicitur. 229
- עָנָה Med. ע. prop. rigavit : Secundario opem tulit; haec
origo regnat sub. עָנָה Med. ע. 244

פ

- פָּתַח Prop. aperuit : est Hebr. פָּתַח transfertur ad explica-
tionem difficiliorum locorum. 74
- פָּתַח Prop. fidit. Secundario inspexit dentes q. d. fidit. Alio
flexu fugere &c. 84
- פָּתַח Prop. fragorem edidit : ita Hebr. פָּתַח. Secundario elo-
quens f. q. d. Sonoram rupit vocem : tale in Hebr.
פָּתַח רָנָה. 182
- פָּתַח Prop. diremit, disjunxit. secundario digressus est. q. d.
diremptus; sic פָּתַח apud Hebr. pro diremptione cor-
ticis occurrit. 144

A R A B I C U S.

- فَضَّ** Prop. *fregit cum divulsione*: est Hebr. פָּצַץ &c. 147
- فَضَح** Prop. *rupit secundo*: secundo probro exposuit aliquem q. d. *perrupit corticem alicujus & sic vitia nudavit*: alio flexu illuxit aurora q. d. *perrupit velum noctis*: alio denique adspectu *rubescere* cepit *dactylus* q. d. *rupit involucrium*. 204
- فَطَرَ** Prop. *fudit*. adhibetur de aurora emicante. פָּטַר &c. 162
- فَكَרَ** Prop. *vinxit*: hæc origo conservata ab Aramæis sub פָּכַר quæ secundarium usum peperit *cogitandi*, *attente dispiciendi*. 220
- فَنَى** Prop. *vertit, convertit*: idem Hebr. פָּנָה &c. 9. 85
- فَاءَ** Med. و Prop. *rediit*. hinc *umbra*: transferriamat etiam *ad corpus enectum, evanidum*: prout Græci etiam οὐλῶν usurpant. 244
- فَاتَ** Med. و Prop. *præterit*: secundo *mortuus est*. 190
- فَاقَ** Med. و *singultavit*: translatum ad *humorem denuo confluentem seque colligentem*; qui tunc quasi *singultit*. Est Hebr. פּוֹק. 6

ق

- قَدَى** Prop. *secuit*. secund. *celeriter incessit*.
- قَذَى** *Illapsu festucae laesus fuit oculus*: solennes figuras festucae vide. 172
- قَرَى** Prop. *stabilis, firmus fuit*: secundo *mansit, habitavit*. 86
- قَرَعَ** Prop. *percussit*: convenit cum Hebr. קָרַע *laceravit*. absolute قَرِيعَ Heroëm notat. 199
- قَرَى** Prop. *junxit*: huic *compar, socius fuit*. 199
- قَسَطَ** Prop. *rigidum fuit*: huic Hebr. קִשַּׁט *veritas* q. d. *rigidum, recto & rigido stans talo*: diverso flexu *iniquus fuit*; & *justus fuit*. Concordiam vide sis. 152
- قَضَى** Prop. *scidit*: est Hebr. קָצַץ &c. ejusdem quoque originis قَضَى Hebr. קָצָה: secundo *finiuit, præfiniuit*. &c. 201. 159

I N D E X

- قط** Prop. *refecuit* : hinc **קט** *schedulam & portionem significat q. d. refectam vel præfectam &c.* 153. 219
قطב Proprietas in *secundo* : *secundario miscuit*, unde **قاطبة** *miscens pro multitudo conglomerata frequentatur.* 222
قل Prop. *levis fuit* : est Hebr. **קלל** *secundario 1. sustulit q. d. levavit 2. diminuit q. d. elevavit. 3. extulit. q. d. levavit in altum 4. pauper evasit q. d. ad leve pervenit. &c. &c.* 86
قلب Prop. *invertit*, hinc **قلب** *puteus q. d. inversum, quatenus Terra effoditur, quæ invertitur. &c.* 205
قلد Prop. *torfit funem* : per Synecdochen in 2. *præposuit muneris q. d. torquavit*; vel *torquem collo circumdedit.* 208
قلي Prop. *torruit, frixit* : est Hebr. **קלה** : hinc **קלי** *absolute pro tostis fabis vel frugibus : Secundario, odio profecutus est q. d. coxit bilem.* 20
قنع Prop. *capite demisso fuit.* Secundario *humiliter cogavit. &c.* 21, 87
قاد Med. **ي** Prop. *duxit.* Hinc *secundario اقتاد obtinperavit q. d. ductilem se præbuit.* 265

ک

- كب** Prop. *conglomeravit* : *secundario assiduus fuit in aliquare, q. d. semet convolvit, super re &c.* 110
كبد Prop. *gravis fuit* **כבד** : hinc **כבד** & Hebr. **כבד** *cur dictum q. d. gravius viscus. &c.* 144
كرب prop. *scalpsit vel sculpsit* : *secundario mastus fuit.* 263
كسف Prop. *palluit, secundario tabuit, desideravit, &c.* Hebr. **כסף** 47
كقي Prop. *curvavit* : *secundario abstinuit, semet continuit : est.*

A R A B I C U S.

est Hebr. כפה unde כף *vola*; proprie *curo-
tura.* 189

كفل Prop. *duplicavit: secundario educavit, fidejussit.* Hebr. כפל 151

كل Prop. *consummavit, & consummatus fuit: secundario defessus fuit.* Hebr. כלל 92

كاف prop. *palluit, ad nigrum inclinavit: secundario studio incubuit, amavit &c.* 47

لام Prop. *conglutinator fuit: est* Hebr. דלל unde דלל 7

populum confederatum signat.

ل

لجس Prop. *lentum f. viscosum & ductile: huic* لَجَبَسٌ *argentum q. d. viscosum quid & ductile.* 69

لحد Prop. *flexit vel obliquavit: hinc sepulchrum q. d. excavatum a latere.* 139

لزم Prop. *firmiter adstrinxit: Secundario ut necessarium injunxit &c.* 100

لتم Prop. *occurrit: Secundario adventavit, visitavit, hinc* مَلِمٌ *absolute pro Hospite.* 74

لمح Prop. *micuit: Secundario vidit & quidem strictim &c.* 46

لمط Prop. *linxit: Secundario, strenue mendicavit q. d. circumlambere rogitationem: alio vero flexu* تَلَمَّطٌ

est is qui in amore inconstans est q. d. circumlambens amores. 91

لاح Med. و prop. *splenduit, micuit: Secundario apparuit: hinc* Hebr. לוח *tabula nomen suum invenit.* 6

لاق Med. و & ي prop. *mollivit: Secundario instruxit, concinnavit: & quidem molliter.* 229

I N D E X

۲

- محل Sterilis f. ex inopia pluvie : Secundario delaturam
exercuit : hinc ماحل absolute fraudator, ava-
rus. 234
- محن Prop. trivit : Secundar. exploravit &c. 202
- مدى Prop. protraxit & protendit moram : Secundario perse-
veravit &c. 59
- مر Prop. penetravit : Secundario amarus fuit. est Hebr.
מר. 87
- مس Prop. terfit palpando : ששם Secundario tetigit, strin-
xit &c. 247
- مضي Prop. penetravit se per omnia : Secundario felix,
fuit : hinc lucem capit Hebr. הצלח. 261
- مل Prop. coxit sub cineribus : Secundario pertasus fuit
64, 125
- مهد Prop. stravit : Secundario admisit. hinc eleganti for-
mula elatum : sterne excusationem i. e. admitte. 174
- مهر Prop. festinavit : hinc מהר dos apud Hebr. dicta.
transfertur ad solers ingenium quoque. 245
- مات Med. ي prop. maceravit. Secundario mortuus est
Hebr. מות. 264
- ماط Med. و prop. declinavit. Hebr. מוט. 3
- مان Med. ي prop. sculpsit. finxit, effinxit : hinc Hebr.
המונה notat imaginem. 60

ۛ

- نبا Prop. convexum fuit cum gibbosa tuberatione, Ra-
dix Hebraeis restituenda. 266 conf. 13
- نبط Prop. eliecit aquam : hinc eleganter transfertur ad in-

A R A B I C U S.

terrogationes, quibus Scientia ex suo quasi fonte elicitur.

نبض Prop. *vibravit, jaculatus est*: hinc part. **نابض** *ira q. d. jaculans.* 178

نث Prop. *perfluxit humor*: Secundario *vulgare* tam in bonum, quam in malum. 88, 255

نثل Prop. *extraxit*: est Hebr. **נָשַׁל**. 188

نجب Prop. *decorticavit*: Secundario *Nobilis, egregius fuit*: eadem fere metaphora qua Latinum *Delibratum pro Lestissimo* dici putatur. 168

نجل *Asciavit*: hinc ad varia transfertur. v. g. *genus, naturam, familiae dignitatem &c.* 258

نزل *Fluxit*: est Hebr. **נָזַל**. 7, 259

نشأ *Elatus est, ortus est*: idem cum Hebr. **נָשָׂא** Secundario *adolescere &c.* 134

نشز *Prominuit tuberavit*: Secundario *immorigera fuit mulier*: & vice versa *uxorem duriter tractavit* maritus. 254

نصا *Vulsit carpendo*: est Hebr. **נָצַח**: Secund. *attenuatus, macer fuit.* 121

نصح *Sincrum, purum fuit* v. g. mel. hinc metonymice **נִצִּיחַ** *sincerus monitor*: quemadmodum etiam titulus ille Psalmorum **מְנַצֵּחַ** *Monitorem sincerantem* notat

&c. 204

نض *Micuit*: secundario *leniter fluxit aqua &c.* 164

نصل **نضل** *Utraque notat extraxit*: hinc secund. *jaculatus est.* 201

نعش *Extulit se in altum*: secund. *instauratus est.* &c. 135

نقج *Emedullavit*: secundario adhibetur *de carmine* quod ex tempore editur.

نقد Prop. *punxit.* &c. Hebr. **נָקַד**. 190. 207

نهل *Potavit; potum egit*: hinc apud Hebr. **נְהַלְלִים** forma ex *Pibbel* derivata notat *aquatoria, loca pascuis & aquis rigua.* 8. 125

I N D E X

- נב** Med. *redii per vices*: in Scriptura S. quoque hæc
 proprietas conspicua sub **נב** Vid. 113
נאח Med. *procubuit ingenua*: granditer *Campus prælii*
vocatur Procubitorium cladis: est Hebr. **נח** *quie-*
vit. 130
נאש Med. *vellicavit*: Secundario *vexavit.* 265
נאפ Med. *Prop. eminuit*: Secundario *modum excessit*:
hinc הניף apud Hebr. notat buc illuc agitavit. 250



- נאל** Prop. *vertit cum flexione hinc Hebr. הוֹאִיל* lucem ca-
 pit. 123
נאב Prop. *cecidit*: Secundario *neceffe fuit*: quasi dicas ita
 cecidit ut moveri non potuerit: simili fere ratione
 qua Latinis *neceffe a non cedendo dictum.* 41
נאח Prop. *albicavit*: origini **הוכח** infervit. 135
נאגי *Laboravit ex ungula, eamque tritam habuit*: hinc secun-
 darium apud Hebr. etiam invaluit *doluit in יגה*.
 117. 245
נאדע Prop. *posuit, deposuit*; secundario *valedixit*: reliquit.
 Hebr. **ידע** *scivit q. d. deposuit in mentem &c.* 175
נאזי Prop. *securit, & quidem in minuta frustula*: secundario
scivit, missum fecit.
נאד Prop. *descendit aquatum*; Hebr. **ידד** in Orig. illustr.
 7. 194
נאע Prop. *laxum fuit*: secundario, *amplum fuit &c.* est
 Hebr. **ישע**. 154
נאשח Prop. *transfertur ad orationem coloribus distinctam.* 192
נאשח Prop. *albicavit*: hinc *clarus, evidens fuit.* 135
נאד Prop. *imminuit*: hinc *venit, accessit.* 215
נאפי Prop. *compleri vel complere*; hinc *pulchri notio sub פה*
 illustratur. 17
נאע

A R A B I C U S.

- وقع Prop. *cecidit cum fragore*: est Hebr. יקע. 138
 وك Prop. *consternari*: Hebræis quoque hæc radix ילה o-
 lin in usu fuit. 248
 ولي Prop. *contiguus fuit, adhæsit*: secundario *asseclam egit*. 209

1

3. هلاط
- هش Prop. *agilis fuit*: secundario *latus, alacris*. 214
 هم Prop. *ליקט liquefieri*: hinc secundario *sollicitus fuit*
 &c. המם 51. 249
 هنا Prop. *linivit, inunxit*: secundario *prodesse*: hinc elegans
 formula: *linivit me cibus*: id est *jucundum expertus*
sum, & intransitive; *Unctus fuit cibus*, id est, *latus, sa-*
lubris fuit. Sic apud Latinos quoque *unctus pro lau-*
to, læto &c. 104
 هاج Med. ي concitavit pulverem: hinc absolute هبجاء
 concitator pugna; prælium: &c. 257
 هوي Cecidit, secundario cupivit q. d. *latus cum impetu est*
 Hebr. הוה & היה conf. & Job. 7: 71.

ي

- يسر Prop. *rectum, æquale fuit*: est Hebr. ישר. 201

2

בעה
בקע
ברא
ברד
ברה
ברר
ברק
בשר

40. 85
136
133
46
188. 226
88
167
63

גדל
גוע
גור
גזה
גזל
גיל
גלה
גמד
גמם
גדר
גרע
גרף
גשם

200
17. 98. 115
15
238
17
15. 199
263
31
227
273
17
58
92. 95

דגה
דוה
דון
דוק

28. 117
148
176
123
117

INDEX HEBRAICUS.

ד
דמן
דמע

220
61
147

ה

הוה
היה
הלל
הלם
המם
המם

771. 115
ib.
83
91
240
51

י

והב
וזה
וזה
וזה
וזה
וזה
וזה
וזה
וזה
וזה

106
249
135. 221
70
252
103
25
243
78
162

ח

חבב
חבט
חבר
חגג
חרש
חונ
חור
חור
חיה
חיל
חכך
חכס
חלד
חלה

28
121
156
129
46. 263
43
37. 87. 220. 238
185
119. 264
261
207
15
148
211

חלל
חלץ
חלק
חלם
חמה
חמם
חנן
חסר
חצץ
חצר
חרו
חרם
חשנ

14. 91
29. 201
100
279
109
16. 51
166
39
206
61
166
93. 127. 239
63. 272

ט

טה
טול
טט
טט
טט
טט
טט
טט
טט
טט

109
8. 154
259
246
25
111

יאל
יגה
ידד
יין

123
117
16. 28. 36
31

יכח
ילג
יפה
יקד
יקע
ימם
ירדו
ירק
ישח
ישן
ישע
ישר

135
241
241
97
138
85
7. 105. 194
148
51
108
211. 257
201
כ

Q9

H E B R A I C U S.

עבר	79. 190.	192
עגל		96
ערוך		10
עור	56.	214
עוז	67.	68
עושר	120.	264
עיד		57
עין		112
עלם		90
עמל		162
עמל	8.	111
עמם		248
עמר		18
ענה		193
עגן		8
עץ		5
עצה		175
עצל		207
עצם	132. 189.	207
עקד		99
ערב	11.	71
ערה		84
ערץ		203
פ		
פרה		263
פחה		241
פטר		162
פכר		220
פנה		85
פעם		30
פצה		182
פצל		144
פציץ	147.	201
פתה	9.	241
פתח		74
צ		
צד		29

צדק	41
צוא	45
צול	16
צחה	141
צחק	169
צלל	157
צלם	281
צען	33
צפה	197
צפר	142
צרב	74
צרר	77

ק

קבץ	163
קדם	168. 195
קול	38
קום	260
קטט	219
קיא	65
קלה	20
קלל	34
קנה	244
קצה	159
קציץ	201
קרה	49. 86. 131
קשה	99
קשט	152
קשת	99

ר

רב	177
רבב	277
רבה	13
רוה	Q9 2

I N D E X

רחוק	47.	112.	914	שאל	70
רוח			57	שונה	6. 130
רוח			215	שופט	184
רוח			232	שום	93
רוח			200	שוק	44
רמה	98.	113		שחר	- 11
רמל			121	שי	52
רנה			275	שיב	160. 250
רנן				שכן	188
רעם	15.	23		שכס	225
רפק			5	שמה	127
רצה	21.	87.	257	שמל	121
רקח			209	שנה	40. 82
רקס			21	שנן	7. 53
רשש			46	שרב	170
				שרה	107
				שרט	100
				שקה	225
				שקל	82
שאל			257		
שנב			9		
שכס			101		
שבל			120		
שנה			737		
שוב	109.	223.	230	תלה	74
				תפל	253

F I N I S.

